

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 130

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 3 de juny del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 6033/14, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa de garantia juvenil. 6111

2) RGE núm. 6034/14, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atendre les reclamacions dels docents. 6112

3) RGE núm. 6031/14, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reducció de la conflictivitat al món educatiu. 6113

4) RGE núm. 6030/14, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a proves d'avaluació del TIL. 6114

5) RGE núm. 6021/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ampliació de la protecció marina al sud de Ciutadella. 6115

6) RGE núm. 6026/14, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'exposició Grans partitures a Ciutadella. 6116

7) RGE núm. 6059/14, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, sobre l'illa de Tagomago. 6117

- 8) RGE núm. 6037/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a 1000 dies de Govern. 6118
- 9) RGE núm. 6024/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport psicològic a persones en situació d'emergència. 6119
- 10) RGE núm. 6027/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Conferència de presidents. 6120
- 11) RGE núm. 6022/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte europeu CERTRESS. 6121
- 12) RGE núm. 6020/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a plataforma PINBAL a l'administració autonòmica i local. 6122
- 13) RGE núm. 6023/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de desenvolupament rural (2014-2020). 6123
- 14) RGE núm. 6025/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Llei del joc de les Illes Balears. 6124
- 15) RGE núm. 6019/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de corredor verd de Llevant. 6125
- 16) RGE núm. 6028/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades sobre l'atur a les Illes Balears. 6126
- 17) RGE núm. 6058/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a prospeccions petrolíferes. 6127
- 18) RGE núm. 6060/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a prospeccions petrolíferes a les Illes Balears. 6128
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5085/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria educativa. 6130
- III. MOCIÓ RGE núm. 5840/14**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a política turística, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 11312/13. 6135
- IV. Compareixença de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats**, per tal de retre compte del **compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 3874/11**, relativa a infraestructures educatives (escrit RGE núm. 5392/14, presentat pel Grup Parlamentari Socialista). 6141
- V. Compareixença del conseller de Salut**, per tal de retre compte del **compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 4435/13**, relativa a creació i manteniment del registre de càncer poblacional de les Illes Balears (escrit RGE núm. 5393/14, presentat pel Grup Parlamentari Socialista). 6144
- VI. Compareixença de la consellera d'Administracions Públiques**, per tal de retre compte del **compliment del punt 12 de la Moció RGE núm. 5719/13**, relativa a política general en matèria de cultura (escrit RGE núm. 5528/14, del Grup Parlamentari MÉS). 6148
- VII. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de llei RGE núm. 2640/14**, del sistema de finançament definitiu dels consells insulars. 6153
- VIII. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 1336/14**, de transports terrestres i mobilitat de les Illes Balears. 6168
- IX. Debat de l'esmena a la totalitat RGE núm. 5522/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista al Projecte de llei RGE núm. 2901/14, de modificació de la Llei 10/2005, de 21 de juny, de ports de les Illes Balears. 6185
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia, senyores diputades, senyors diputats, començam el plenari del dia d'avui amb el primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 6033/14, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa de garantia juvenil.

La primera pregunta, RGE núm. 6033/14, relativa a programa de garantia juvenil, que formula la Sra. Joana Barceló i Martí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, bàsicament la pregunta que li fèiem és aquesta, d'una manera clara i simple, quina és la participació dels joves en el Programa de garantia juvenil de les Illes Balears? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Buenos días, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, usted sabe que el Plan de garantía juvenil todavía está en proceso de definición y en desarrollo y sabe que a través de una plataforma informática que se está terminando de desarrollar, a partir de ahí la participación de los jóvenes será adherirse a esta plataforma, es decir, inscribirse, y empezar todo el proceso que la garantía juvenil define.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, quan vulgui.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

La veritat és que lamentam la resposta, Sr. Conseller, i açò aprofundeix en el fet, en la sospita que vertaderament les polítiques de joventut no són el que més preocupa a aquest govern. Li fèiem la pregunta a vostè, precisament, perquè la titular del tema ja ens havia deixat clar, d'una manera molt clara i contundent, quin era el seu interès, que després d'un any en què es va crear per decret la Comissió Interdepartamental per a l'elaboració de polítiques de joventut es confirmà, després d'un any, que encara no s'ha reunit mai. Pura demagògia de decret, d'objectius, de comissions, de subcomissions, de comitès tècnics, res absolutament.

Li demanàvem a vostè com a responsable del Pla d'ocupació, perquè aquí li hem de recordar que fa un mes i mig, tan just, vàrem acordar per unanimitat que al desenvolupament del Programa de garantia juvenil el Govern es comprometia que els joves i les entitats juvenils participessin en el disseny i en l'execució i el desenvolupament del Pla de garantia juvenil, no només que s'apunten, que hi participin. Aquesta era la gran oportunitat, aquest és el programa estrella, l'únic programa que

compta amb recursos extraordinaris dins el Pla d'ocupació, 15 milions enguany, perfecte, però l'hem d'executar com vàrem acordar, que era fonamentalment amb la participació, perquè si no sembla i fa la impressió que interessin fonamentalment els recursos econòmics més que el que pensen, volen, creuen i necessiten els joves d'aquestes illes.

Els joves d'aquestes illes hem de recordar que continuen tenint problemes i que no feim passes endavant. Em dirà que l'atur baixa, però l'atur no baixa perquè hi hagi més joves ocupats. Li ho hem de recordar: tenim 7.500 menys joves ocupats que fa tres anys, tenim una taxa d'emancipació juvenil on 3 només de cada 10 joves es poden emancipar i baixa any rere any, un 10% enguany menys que l'any passat.

Tenim problemes a tots els nivells de precarietat i per tant, li demanam...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada, gràcies.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

...que escolti i que parti...

(Se sent el timbre del tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, la verdad es que es cierto que intentando interpretar su pregunta no sabía por dónde me iba a salir, es que era difícil porque me habla del Programa de garantía juvenil, usted sabe que está en tramitación, entonces... por tanto, el diseño de las políticas del Programa de garantía juvenil, usted sabe cómo está funcionando. Es decir, de alguna forma todas las comunidades hemos hecho nuestra propuesta que hemos aportado a Madrid. Madrid las ha desarrollado, las ha integrado y la han mandado a Europa. Usted sabe todo este proceso.

Nuestros jóvenes, usted está hablando de nuestros jóvenes, bueno hoy le seguiremos dando buenos datos y buenas noticias sobre el desempleo, sobre la afiliación y sobre la evolución del desempleo en el ámbito del paro juvenil, nuestros jóvenes entre 15 y 24 años.

Mire, solamente sabemos que a finales de 2010 este desempleo, en este sector y en este colectivo, era el 24,1%; a finales de 2013, el 21, tres puntos menos, tres puntos menos, muchas personas, muchos jóvenes más trabajando. Por tanto, es que me está haciendo unas elucubraciones que no entiendo.

Más allá de esto, usted sabe que este programa de garantía juvenil tiene toda una serie de actuaciones. Cuando esté aprobado por Madrid y se ponga en marcha por cada una de las comunidades, usted sabe que la consellera en una interpelación le desarrolló cómo se iba a hacer y se iba a actuar en este ámbito específico de actuación que es el Programa de garantía juvenil, se va a hacer un itinerario específico y a partir de ahí dotarlo de capacitación, capacitación y empleo, prácticas o fomentar la contratación de este colectivo y de estas personas. Por tanto, está definido, el propio plan de empleo y las actuaciones, además en paralelo de este gobierno vinculado a los jóvenes, usted sabe que hay actuaciones y todos los días se hacen actuaciones para el joven. Por tanto, es que no he entendido su interpretación.

Solo le quiero dar un dato, 24% de desempleo juvenil, 2010; 21%, 2013 y hoy se sorprenderá más de lo datos, ¿por qué?, porque se está trabajando para este colectivo y los resultados se están dando.

I.2) Pregunta RGE núm. 6034/14, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atendre les reclamacions dels docents.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 6034/14, relativa a atendre les reclamacions dels docents, que formula el Sr. Lluís Maicas i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Gràcies, presidenta. Sra. Consellera, pensa atendre el Govern les reclamacions dels docents?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, aquesta conselleria i aquest govern, totes les peticions dels docents, totes, les estudia, es valoren i després es prenen les decisions pertinents. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Sra. Consellera, la infal·libilitat del papa fou un dogma definit en el Concili Vaticà I celebrat l'any 1870 sota el papat de Pius IX. Benet XVI negà que el papa fos infal·lible. Li puc assegurar que tant el seu president com la resta del Govern, encara que dogmàtics i més papistes que el papa, no són infal·libles.

No obstant això, en el conflicte amb els docents actuen com si la seva política educativa hagués estat una formulació doctrinal revelada per déu. La comunitat de docents reclama tot un conjunt de mesures, cap d'elles en benefici propi, que vostès han desatès per sistema i ho han fet de totes les maneres possibles. Les últimes setmanes un docent es troba en vaga de fam, posant en perill la seva salut, amb l'única exigència que el president s'assegui negociar. Fa dues setmanes hi hagué davant el Consolat de Mar sota el lema "Callarem fins escoltem" una concentració silenciosa, però l'èxit fou escàs, vostès no escolten perquè són més sords i insensibles que les maces.

Pocs dies després una concentració davant la Delegació del Govern feu un breu recorregut exigint allò que sembla impossible aconseguir de vostès: diàleg, generositat, sentit comú i seny polític, i el dia de les eleccions europees als carrers i col·legis electorals el verd era el color predominant, famílies senceres anaren a votar de verd per fer visible una situació que es deteriora per la seva desídia a afrontar les solucions més sensates.

En temps de democràcia no hauria de ser necessari insistir, tant i més en aquesta casa, en els beneficis del diàleg i del consens, instal·lar-se en les barricades ideològiques és un despropòsit impropri d'aquells que volen ser part d'una democràcia real, de l'exigència d'escoltar els ciutadans i negociar fins a l'extenuació per tal de retornar a les aules i a la societat un clima de normalitat i serenor, perquè vostès, senyora, tenen tota la responsabilitat. Vostès governen i exerceixen el poder. Vostès tenen l'obligació d'estendre la mà i propiciar l'enteniment. Els seus propòsits, però, només contempen vèncer, guanyar la lluita contra el català i contra els docents als quals, perquè no s'agenollen davant les seves exigències, consideren enemics. Tant si els agrada com si no, imposar té un nom i no és precisament democràcia. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, ningú no ha dit, Sr. Maicas, que siguem infal·libles, ni molt manco, tal vegada s'ho creuen vostès, la humilitat també és important en la vida i és molt important perquè donar lliçons als altres és molt fàcil, però aplicar-ho quan un governa és molt difícil. Falta d'humilitat, no la té aquest partit, sinó que vostès mirin al pacte el que escoltaven a la gent quan governaven.

Miri, la vaga de fam, ja he dit que la respect enormement, però no puc més que respectar-la. Aquest senyor fa amb la seva salut i la seva vida el que considera oportú i li he dit moltes vegades que una persona no pot tombar la voluntat d'un poble.

No em digui que no escoltam ni dialogam. Dialogam quan trobam un interlocutor vàlid. Dialogar...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, silenci.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Dialogar també és saber escoltar, dialogar és respectar els altres quan rallen, dialogar precisament no és aconseguir el que un vol, sinó fer cessions les dues parts. Per tant, vostès diuen dialogar al fet que es faci el que vostès troben o els que a vostès els segueixen. Troba vostè que és molt democràtic, molt dialogant anar-se'n un dia precisament de votacions on s'han de respectar totes les parts, vestits de verd? Açò troba vostè que és un exemple de democràcia i de diàleg? Jo trob que no. Jo trob que no.

Nosaltres creim en el diàleg, creim en els principis democràtics, creim en les urnes i respectam els resultats, vostès creuen en el caos, en el desordre, en les manifestacions populars sense cap tipus de legitimitat, açò és en el que creuen vostès, nosaltres no. Nosaltres creim en l'ordre, la democràcia i el respecte a les llibertats. Per tant...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

I li reiter quant al català que ningú no lluita contra el català. Vostès s'encaparroten i ho volen així acreditar perquè consideren que és un monopoli seu privat. Jo li dic que la llengua no és monopoli de ningú, és monopoli d'un poble, no de vostès.

Què els he de dir? Vostès diuen que lluitam contra el català, pensin el que vulguin, açò no és així, no és així i no ho serà mai. El que passa és que vostès defensen una immersió absoluta i nosaltres defensam una competència i una competitivitat en moltes llengües, açò és tot. Gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 6031/14, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reducció de la conflictivitat al món educatiu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 6031/14, relativa a reducció de la conflictivitat al món educatiu, que formula la Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta. Consellera, ho tornarem intentar per allò que diuen que el diàleg implica com a mínim una voluntat d'arribar a acords, per tant, en base a aquesta voluntat li demanam quines mesures pensa prendre el Govern per reduir la conflictivitat entre l'Administració i el món educatiu de cara al pròxim curs, sobretot perquè hi ha una discussió entre determinats sectors de la societat sobre si podem viure o no un curs com el d'enguany. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, el Govern té la voluntat d'arribar a acords i no atura de fer feina dia rere dia per arribar al màxim consens possible. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, presidenta, gràcies. Consellera, des del nostre punt de vista allò que està passant és que estan negant un dia i un altre..., fan monòlegs i estan negant aquesta evidència, miren cap a un altre banda, fan crec que com el Sr. Rajoy i defugen les seves pròpies responsabilitats i es dediquen a fer oposició a aquesta oposició.

Voldria recordar-li, li ho record de nou, perquè ja ho he fet moltes altres vegades, que des de fa tres anys governen vostès i que, per tant, les responsabilitats de totes les diverses àrees del Govern que funcionin és seva, no d'aquesta oposició. Per tant, no defugin la seva responsabilitat, consellera, ni facin de paret ni de frontó.

Com poden negar la realitat de tot això que està passant, d'allò que ha passat i com es preveu el curs que ve? Li voldria només recordar un parell de coses, ja se li han recordat, però ho tornam intentar. El curs va començar amb una vaga general que es va allargar prop d'un mes, una mica de diàleg hauria estat suficient per evitar-la, però vostès s'hi varen tancar en banda.

Hem assistit a les mobilitzacions més importants i més repetides de la història de les Illes Balears, contínuament, diumenge, 4.000; la setmana passada, concentracions i també manifestacions. Han expedientat directors, han assetjat les directives dels centres educatius com no havia passat en cap altre període en aquestes illes. Els han dimitit més gent a vostès en un curs que a tots els governs anteriors durant els disset cursos que duim de gestió del nostre sistema educatiu. S'han pronunciat en contra de la seva política educativa els sindicats,

però tots, associacions de directores, les de pares i mares, d'estudiants, d'escola pública concertada i privada, tots els directores d'educatius de primària, de secundària han dit que el TIL era un nyap, han tingut un parell de jubilats en vaga de fam, ara hi tenen el professor Jaume Sastre i, consellera, amb el respecte no n'hi ha prou, han de parlar-hi. S'imaginem què es pot desencadenar si li passàs res? I vostès continuen negant-se a parlar amb ell.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada, gràcies.

(Se sent el timbre del tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, miri, com li dic tots volem arribar a acords, hem de trobar interlocutors a l'altra banda. Hem trobat interlocutors a la concertada i la concertada representa el 35% més o manco de l'educació d'aquestes illes. Per tant, acord amb el 35%, però no acabam aquí.

Passem a la pública, com que a la pública no tenim interlocutors vàlids, en aquest moment nosaltres no volem més que rallar, aquesta conselleria es trasllada centre per centre i es reuneix amb equip directiu per equip directiu. Ens hem reunit amb més de 70 centres, l'IES Josep Maria Llompart, l'IES Joan Maria Thomàs, el CEIP Aina Moll, el CEIP Son Serra, l'IES Manacor, IES Ramón Llull, el CEIP Simó Ballester, el CEIP Mestre Pedro Garau, el CEIP Gaspar Sabater, l'IES Mossèn Alcover, l'IES Aurora Picornell, l'IES Sant Anto... Antoni... Aurora..., perdó, Antoni Maura, hem fet visites als centres al Ponent, a l'Escolania de Lluc, el Secar de la Real, Son Serra..., me'n deix, me'n deix moltíssims encara perquè m'acabarà el temps. D'Eivissa, Sa Bodega, el CEIP Balansat, CEIP Vara de Rei, IES Xarc, IES Sa Blanca Dona, IES Son Serra, CEIP Son Serra, hem anat a molts de centres. Menorca, Margalida Flotit, Mare de Déu del Toro, Maria Àngels Cardona, Biel Martí, Maria Lluïsa Serra, Antoni Joan, Àngel Ruiz i Pablo, i me'n deix moltíssims, això és el que fa aquesta conselleria, reunir-se amb els directius que vostè diu que tots ho veuen tan malament i jo li diré que són reunions molt positives, fantàstiques on tots els directores aporten el que troben convenient.

Ja vaig dir que precisament la flexibilitat de l'ESO va ser un director de pública que ens va donar la idea i la vàrem voler recollir perquè era bona i açò vol dir que quan el Govern troba interlocutors vàlids, el Govern ralla. Ara quan troba davant un frontó, quan troba gent que no vol rallar, que només vol imposar la seva política i quan es troba persones que polititzen el tema de l'educació com fan vostès és evident que és difícil arribar a un diàleg.

Si arraconéssim tots la política i miréssim per l'educació segurament seria més fàcil arribar a acord i aquest govern hi vol arribar i per això fa tot açò. Com que és impossible amb uns interlocutors totalment polititzats anam centre per centre i professor per professor.

Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 6030/14, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a proves d'avaluació del TIL.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 6030/14, relativa a proves d'avaluació del TIL, que formula la Sra. Cristina Rita i Larrucea del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Mentre vostè es reuneix amb no sé qui que supòs que és vàlid, mentre deixa un docent en vaga de fam, aquí jo li vull expressar la meua solidaritat amb ell i vostè hauria de fer alguna cosa, efectivament,... sí.

Sra. Consellera, vostès han decidit avaluar l'aplicació del TIL fent proves mostrals de nivells de comunicació lingüística en primer, tercer i cinquè de Primària en el primer trimestre i unes altres al tercer, res a dir en açò, però ens ha sorprès que les primeres s'han fet en uns centres determinats i les segones en uns altres. Ens podria explicar la raó científica d'aquesta decisió.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, com sap o hauria de saber científicament les proves PISA es fan ben igual, no s'empren els mateixos centres i són precisament els tècnics que ho han recomanat així. No hi ha altra explicació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, no sé si es fan amb cinc mesos de diferència, però la resolució publicada diu que el que es pretén és analitzar els resultats de les dues avaluacions per conèixer l'avaluació de l'alumnat durant el primer curs de l'aplicació del TIL, però si l'alumnat és diferent entre una prova i altra, les escoles són diferents, el professorat és diferent, açò fa que les mostres no resultin homogènies perquè hi intervien altres variables que s'haurien de considerar. A mi em varen ensenyar que això no és gaire científic, no tem en canvi que es

pugui interpretar com a manipulació? Però no només és açò, segons s'ha assabentat aquesta diputada, l'elecció de les escoles on s'han fet les proves havia de ser aleatòria, però el resultat és ben curiós. Almanco a Menorca les de la primera prova no destacaven massa pels seus resultats en anglès ja anteriorment, mentre que sí destacaven les que van ser elegides per a la segona mostra, unes fan *British Council*, altres feien desdoblaments d'anglès fa anys, unes pla pilot. Tot molt científic novament? No tem que es pugui interpretar com a manipulació?

A més, han eliminat de les proves a l'alumnat nouvingut, aquell que es va quedar sense plans d'acolliment lingüístic, ho recorda? No pensa que es pot interpretar també com a manipulació, perquè aquests al·lots assisteixen i també estan afectats pel TIL. Evidentment, no s'avaluen el coneixement de les assignatures no lingüístiques que s'han fet en anglès, no sigui que es demostrï que han baixat de continguts. No tem també que es pugui interpretar com a manipulació?

I el professorat mentrestant denuncia que els enunciats de les proves en anglès tenen errors de construccions de frases, un bon exemple per a l'alumnat de treball científic, no creu? Açò ja no és manipulació, açò és incompetència.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Per cert, m'havia oblidat dir-li quan rallava de les visites que vostè no sabia què eren, a Menorca en concret CEIP Margarita Florit, CEIP Mare de Déu del Toro, Maria Àngels Cardona, Gabriel Martí, Maria Lluïsa Serra, Antoni Juan Alemany, Àngel Ruíz i Pablo; Sant Lluís, Cap de Llevant, IES Joan Ramis i Ramis, IES Josep Miquel i Guàrdia, CEIP Joan Benejam, CEIP Pintor Torrent, CEIP Pere Casasnovas, CEIP Castell de Santa Àgueda, CEIP Mare de Déu del Toro. Tot açò són directors amb qui ens hem reunit, ho dic per la primera cosa que ens ha comentat.

Segona cosa. Miri, vostè sap perfectament que els ítems, segons ens diuen els tècnics, els ítems que es van emprar a principis de curs i els del final són molt similars. I per açò precisament igual que les proves PISA, s'han de fer..., les preguntes són molt comunes o molt semblants i per açò s'han de fer amb personal totalment diferent. Açò ho diuen els tècnics.

A mi el que em fa molta gràcia és que vostè moltes vegades diu que nosaltres dubtam de la professionalitat dels docents, que no és així; vostè moltes vegades s'ompl la boca que políticament ens en riem o feim (...) d'allò que fan els tècnics i vostè ho està fent aquí. O sigui, vostè aquí s'està inventant..., vostè és una tècnica, una científica amb estadística per rallar com està rallant? Jo som una política en aquest cas que faig allò que em diuen, o allò que m'han indicat...

(Rialles i remor de veus)

Faig allò que em diuen...permeti'm, a l'IAQSE, que són els tècnics.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats per favor una mica de respecte!

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, l'IAQSE és el que marca amb els seus tècnics tots els criteris que es fan. Jo aquí els ho puc exposar, però mai no dubtaré de la professionalitat dels tècnics, ni diré que hi ha manipulació. Vostè pot dir que està d'acord o no està d'acord, però no avanci esdeveniments, ni dubti de la professionalitat d'altres persones. Perquè sempre deim el mateix, vostè predica allò que no fa. O sigui, vol dels altres que respectin un seguit de coses, que respectin unes persones i professionals i vostè aquí se'ls bota i diu de tot d'ells, com si fossin uns inútils, no sé quina ha estat la darrera paraula que ha emprat fins i tot.

És una falta de respecte immensa, vostè aquí pot dir estic d'acord o no estic d'acord, però atacar la feina que fan els tècnics, no la faig jo, la prova de l'IAQSE, ni els ítems, ni res els marca aquesta consellera, els marquen els professionals; o sigui que un poc de respecte per als professionals. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 6021/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ampliació de la protecció marina al sud de Ciutadella.

Cinquena pregunta, RGE núm. 6021/14, relativa a ampliació de la protecció marina al sud de Mallorca, que formula la diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, un dels objectius que es va plantejar aquest govern i aquest grup parlamentari des de l'inici de la legislatura és precisament fer compatible la preservació dels nostres recursos, l'explotació sostenible d'aquests amb la gestió. És a dir, canviar la política de la prohibició per la política de la gestió.

Una mostra d'aquesta política és l'acord que fa uns dies, el dia 21 de maig, es va anunciar sobre l'acord que s'havia arribat entre el ministeri, el Govern i la Federació de Confraries de Pescadors, per augmentar en 40.000 hectàrees les zones marines protegides. En concret, les zones situades entre les illes de Mallorca i Eivissa i a l'est de Cabrera.

Aquestes 40.000 noves hectàrees, que es sumen a les 58.000 hectàrees que ja eren reserva marina i a les quasi 107.000 de LIC i més de 51.000 hectàrees de ZEPA, suposen que a dia d'avui un 15% de les aigües marines protegides d'Espanya són a les Illes Balears. Aquesta mesura ha estat, com no podia ser d'una altra manera, aplaudida per entitats com Oceana i per altres formacions ecologistes.

Sr. Conseller, ens pot explicar quina és la seva valoració i sobretot, quins avantatges suposaran per a aquesta explotació sostenible dels recursos marins, la preservació del fons marins i la protecció dels hàbitats de les nostres coses, aquestes noves 40.000 hectàrees que s'afegeixen a les ja protegides?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Molt bé. Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament fa un seguit de dies vàrem tenir una reunió amb el secretari de Pesca del Ministeri d'Agricultura, conjuntament amb el sector pesquer de les Illes Balears i amb la conselleria. La idea quina era? Veure aquestes muntanyes que tenim, concretament estam parlant de l'Ausiàs March, Émile Baudot i Fort d'En Moreau o port del francès, veure de quina manera es podien protegir d'allò que és la pesca d'arrossegament. Tot perquè sembla que hi ha coral·ligen, de fet en alguns indrets està perfectament definit que n'hi ha i d'altres se creu que n'hi pot haver.

Hem de recordar que el Reglament 1967/2006 de la Unió Europea, regula la pesca en el Mediterrani, protegeix tot un seguit d'hàbitats, faculta als estats membres per crear zones de pesca protegida, com són aquests casos. És evident que el Pla espanyol de gestió integral de recursos pesquers del Mediterrani ja preveu mesures de protecció per a aquestes zones i hàbitats i en concret, per a les fanerògames marines, coral·ligen i *maerl*. A les Illes Balears existeixen, com ha dit, tres zones que creïm que han de tenir aquesta protecció: les muntanyes submarines que hi ha entre Mallorca i Eivissa, Ausiàs March, Émile Baudot i les que hi ha a l'est de Cabrera, el Fort d'En Moreau.

Què es va fer? Tot d'una es va entrar en contacte, ja fa un any o un any i mig que es parla amb el sector, per veure de quina manera podem equilibrar la protecció d'aquestes zones amb allò que és la vida dels pescadors. I s'ha arribat a un acord que ha sortit pràcticament, sobretot del propi sector pesquer, això és una cosa que també vull destacar. El mateix sector pesquer ha fet els seus estudis, ha dialogat amb nosaltres, amb els nostres tècnics i amb la gent del ministeri i s'han decidit tota

una sèrie de zones que ara ja estaran protegides. Són zones allà on en alguns casos s'hi pescava poc, en altres no s'hi pescava pràcticament i en altres si pescava d'una forma tal vegada més intensa. Jo he de reconèixer que des del sector pesquer s'haurà de fer un sacrifici, perquè hi haurà zones on no s'hi podrà anar i fins ara s'hi anava, però el mateix sector ha manifestat que vol tenir els recursos sostenibles de cara al futur. Per tant, jo crec que això és digne de destacar i de fet, com dic, ho ha liderat el propi sector pesquer. Gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 6026/14, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'exposició "Grans partitures" a Ciutadella.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE núm. 6026/14, relativa a exposició Grans partitures a Ciutadella, que formula el diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberà del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MONERRIS I BARBERÀ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. L'artista José Manuel Broto exposa per primera vegada la seva obra a Menorca i ho fa a la Mostra Broto grans partitures a la Sala Municipal d'Exposicions del Roser de Ciutadella de Menorca. L'exposició que posteriorment viatjarà a Eivissa, ha estat organitzada per l'Institut d'Estudis Baleàrics. A la mostra es presenten nous acrílics, en els quals es detecten seqüències de buits i intenses gammes cromàtiques que aconsegueixen una capacitat metafòrica de gran riquesa plàstica. L'exposició es va presentar dilluns dia 26 en un acte, amb la presència de la consellera d'Educació, Joana Maria Camps, la coordinadora d'arts visuals de l'Institut d'Estudis Baleàrics i el comissari de la mostra, Carlos Jover, entre d'altres.

José Manuel Broto és un dels artistes actuals espanyols amb més projecció internacional, l'artista viu i treballa a Mallorca durant fa gairebé dues dècades i des dels seus inicis ha fet més de 60 exposicions i ha participat en gairebé 400 exposicions creatives. Les seves obres han rebut nombrosos premis i guardons, entre els quals s'inclouen (...), el Premi Nacional de Belles Arts, l'acadèmia corresponent a la Reial Acadèmia de (...) i Belles Arts de Sant Lluís, Premi Arco de l'associació de crítics, Medalla d'Or de la Ciutat de Saragossa i Premi Aragó, Goya de grabado.

Per tot açò, Sra. Consellera, quina valoració fa de l'exposició Grans Partitures de José Manuel Broto, que recentment s'ha presentat a Ciutadella? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Consellera. Gràcies, Sr. Diputat. Efectivament, la valoració que fa el Govern és molt positiva. Aquesta exposició organitzada per la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, a través de l'Institut d'Estudis Baleàrics, està desenvolupada dins el marc d'oferir cultura als nostres visitants a les nostres illes.

Grans Partitures, té nou acrílics magnífics, amb intenses gammes cromàtiques, amb una capacitat metafòrica increïble, on l'artista vol compaginar les sensacions que transmeten la música i compaginar-les a l'art plàstica en el quadre, i retratar-les en el quadre.

Efectivament és un honor per a nosaltres tenir José Manuel Broto, que és un dels artistes amb més projecció internacional, que per primera vegada exposa a Menorca, com vostè mateix ha recordat, aquest artista ha fet més de 160 exposicions individuals i més de 400 col·lectives.

Fa moltíssims d'anys que viu a Mallorca, per tant, ja el consideram pràcticament un dels nostres artistes i estam molt contents que vulgui fer aquest itinerari per totes les nostres illes. Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 6059/14, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, sobre l'illa de Tagomago.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 6059/14, presentada en substitució de la RGE núm. 6032/14, relativa a illa de Tagomago, que formula el diputat Sr. Xico Tarrés i Marí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, si entram a la pàgina web que es diu Tagomago island, podem veure que ens diu entre altres coses, que s'hi ofereix una vila luxosa, de cinc habitacions, jacuzzi, sauna, bany turc, piscina, etc. El Tagomago *beach club*, talment s'anomena, que és, entre cometes ho pos, *el beach club favorito de estrellas y VIP*, això fins fa dos dies, fa dos dies que això no ho diu, que s'ha retirat, i per un altre costat podem dir que s'hi han instal·lat punts de fondeigs, banys, una depuradora i fins i tot un heliport en aquesta illa.

Per tant, Sr. Conseller, jo li demanaria, la construcció i l'explotació de tots aquests establiments turístics a Tagomago han complert la normativa mediambiental i territorial? Per un altre costat jo li diria que el nostre grup, humilment, considera que no s'ha complert, però també consideren que no l'Ajuntament de Santa Eulària i el Consell Insular d'Eivissa; però, i vostè, Sr. Conseller, què en pensa? Pensa que tot això que s'ha fet a Tagomago compleix amb les actuals figures de protecció? Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, nosaltres no hem autoritzat ni cap *beach club*, ni cap habitatge turístic, ni res de tot el que vostè ens diu. Si vostè el que vol..., de fet, només ha de llegir l'informe de la Comissió Balear de Medi Ambient, o en aquest cas de la Xarxa Natura, del subcomitè.

Per tant, no sé exactament de què em parla. Només faltaria..., tan sols li deman que no s'equivoqui de pàgina web, no fos cosa que també em tregui altres pàgines web que res no tenen a veure amb tot això. Jo el que diu una pàgina web no ho sé. Allò que diuen les informacions que ens han enviat i que han vist, li vull recordar, els funcionaris que ja hi havia el temps que vostès governaren, és el que s'ha avaluat, no s'ha avaluat res més. Si allò que vol fer són demagògies i cercar peres allà on n'hi ha, és una altra cosa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, em dirigiré a vostè si m'ho permet, perquè veig que el Sr. Conseller no és capaç de contestar-me a allò que li preguntam i em contesta altres coses i tira per un altre costat. Jo li estic dient, Sr. Conseller, què s'ofereix en aquesta illa? I vostè m'ha de dir si li pareix o no li pareix legal i si intentarà posar ordre sobre el que està passant aquí.

Per altre costat, Sr. President, jo em dirigia a vostè perquè crec i estic convençut que vostè té el màxim respecte per l'Ajuntament de Santa Eulària i pel Consell d'Eivissa. I crec que si no feim d'una vegada, cas al que diuen les institucions de cada una de les illes, només guanyam això que ens està passant, que cada vegada des de les illes menors ens sentim menys comunitat.

És molt trist que pugui passar això precisament amb empresaris que estan establerts a Mallorca i que les institucions d'Eivissa els diguin que no i quan vénem al Parlament i preguntes, el conseller contesta altres coses que no tenen cap sentit. Això passa a l'illa de Tagomago en aquests moments.

Jo li he preguntat, Sr. Conseller, vostè pensa actuar, pensa fer alguna cosa respecte d'aquestes instal·lacions que hi ha a Tagomago? Simplement això. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies, Sra. Presidenta. Vostè avui és capaç d'afirmar que passen aquestes coses a Tagomago? Sí, idò escolti, vagi i denunciï-ho perquè..., vagi i denunciï-ho.

(Remor de veus)

Els informes tècnics..., jo estic cansat d'escoltar denúncies que no van enlloc de vostès. Denúncies que no van enlloc...

(Alguns aplaudiments)

Els hauria de fer vergonya, vergonya!, utilitzar segons quins estaments de justícia per judicialitzar la vida política...

(Remor de veus)

Escolti, els nostres agents de medi ambient, que són de tots, de tota aquesta comunitat, a nosaltres ens diuen les coses que hi ha i les que no hi ha, no. Tan malament va vostè, que ni tan sols s'ho ha llegit. Nosaltres hem informat desfavorablement precisament una plataforma per helicòpter, però a vostè això no l'importa, ni s'ho ha llegit. Vostè s'ha llegit els diaris, vostè ha llegit la pàgina web..., com si vol entrar a una pàgina web de relacions...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor!

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Escolti, Sr. Diputat, vostè que a més és seriós...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, silenci per favor!

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

...vostè que és una persona seriosa, no entri en segons quines històries. Entri en allò que realment s'ha avaluat per part de la Comissió Balear de Medi Ambient, allò que s'ha d'avaluar. Aquesta Comissió Balear de Medi Ambient no funciona com funcionava en el seu temps. Aquí no s'aturen projectes que legalment tenen drets, perquè a vostès no els agradi i perquè ens agradi a nosaltres. Senzillament hi ha drets i aquest estat de dret dóna drets i dóna també obligacions.

Si aquells senyors demanen una cosa a la qual hi tenen dret, vostè m'ha contestar, vol que els llevem el dret?...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet!

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Digui-m'ho, perquè això sí que és prevaricar, llevar el dret a una persona que el té.

Per tant, això nosaltres no ho farem, això ho feien vostès i ho vàrem encarrilar nosaltres. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 6037/14, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a 1000 dies de Govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 6037/14, relativa a 1000 dies de Govern que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Riera, la setmana passada el nostre grup rebia les respostes a unes preguntes parlamentàries arran del llibret o fulletó 1000 dies de Govern. En aquesta resposta se'ns diu que s'han editat 500 exemplars, que el cost va ser de 8.167, 50 euros, és a dir, cada exemplar va costar 16,34 euros, i que aquests 500 exemplars es van distribuir entre bancs, col·legis oficials, sindicats, càrrecs del Govern, administració perifèrica, ajuntaments, etc.

Però Sra. Consellera, quina és la finalitat d'aquesta publicació? Dins quina estratègia s'emmarca? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, supòs que vostè ho sap, però aquest govern tenia un compromís molt clar amb els ciutadans de les illes quan vàrem començar a governar fa tres anys i era bàsicament recuperar l'economia i recuperar l'economia suposava posar ordre en els comptes públics, reestructurar l'administració i posar al dia el pagament amb els proveïdors. I durant tres anys ens hem centrat bàsicament en això, en recuperar l'economia.

Per recuperar l'economia..., recuperar l'economia suposa després fer una recuperació a nivell social de tota una sèrie de necessitats, això suposa adoptar una sèrie de mesures difícils que no suposen només una gestió al Govern, sinó que també repercuteixen en la ciutadania, perquè són els ciutadans els que al final fan l'esforç per recuperar-se.

Per tant, el que ha volgut el Govern i consideram que és seriós i responsable, és donar informació i compte a la ciutadania que tot aquest esforç que ha fet la gent de les illes i que el Govern ha gestionat, ha servit per alguna cosa. Per tant, no és més que un document informatiu perquè la gent sàpiga que els esforços que han fet fins ara no han estat de bades, sinó que han servit per recuperar aquesta economia i per recuperar les illes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La resposta escrita del Govern no deia açò, diu exactament, la justificació: "només donen a conèixer canvis normatius i administratius", llegesc literalment. En canvi, vostè m'acaba de confirmar que efectivament, allò que publicita aquesta edició és destacar les fites en la gestió o els objectius aconseguits, cosa que llegeix textualment de l'article 4.2.c) de la Llei de publicitat institucional, el qual prohibeix explícitament açò que vostè acaba de contestar.

El nostre grup creu, per tant, que *1000 dies de Govern* és clarament una publicitat institucional, il·legal, per destacar fites o objectius de gestió feta en un període preelectoral. Segons el Govern, també, textualment, la data de presentació i distribució del fulletó va ser dia 31 de març, curiosament un dia abans, només un que el butlletí oficial publicqués la convocatòria d'eleccions europees i per tant s'obrí el període de prohibicions d'aquelles actuacions dels poders públics destinades a difondre accions de govern.

Tal vegada no s'ha incomplert la lletra de la llei, però l'esperit, sense cap dubte, l'esperit sí.

Li torn dir, és una actuació il·legal, clarament il·legal, però a més a més li diré que és immoral, després d'aguantar tota la ciutadania tanta retòrica, buida de contingut, sobre austeritat, que vostès justifiquin la despesa de 8.167 euros públics per distribuir un fulletó entre càrrecs del Govern i l'administració perifèrica de l'Estat és d'una insensibilitat només pròpia de la "xuleria" amb la qual fins ara ens han governat. I el poble clarament els ha dit que prou i el poble clarament els ha castigat.

Així és clarament com aquest fulletó s'ha editat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

(*Se sent el timbre de tall del micròfon*)

EL MARTÍ I LLUFRIU:

Molt...

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, la Llei de publicitat institucional, a l'article 3.a), ens diu que un dels objectius de la publicitat és donar a conèixer polítiques, programes, serveis i actuacions públiques. El que jo li dic és que nosaltres hem dut unes polítiques difícils que han repercutit sobre la ciutadania i que han permès recuperar econòmicament aquesta comunitat, i el que es fa no és una campanya publicitària, és donar informació a la gent que el seu esforç ha servit per a qualche cosa.

Li donaré unes dades, les quals supòs que ja coneix, però crec que és important posar damunt la taula: la recuperació i la reestructuració dins l'administració pública a nivell de funció pública, a desembre 2013, 228 milions d'euros; la recuperació del dèficit per primera vegada que s'exigeix un dèficit a aquesta comunitat, del 4,19 passam a l'1,3; la recuperació del pagament als proveïdors, en el 2011 hi havia un deute de 1.600 milions d'euros. Vostè troba que és immoral informar la ciutadania que de tot això s'ha posat al dia, que s'ha fet un esforç important i que ha servit per a qualche cosa? Aquest govern considera que no, considera que és responsable i que és coherent.

Que ben igual que exigim a la gent tot un seguit d'esforços per poder recuperar els comptes públics i d'aquesta manera gradualment mantenir els serveis públics essencials i mantenir els serveis socials, l'educació i la sanitat, ben igual és responsable i coherent, no és publicitat sinó que és informació coherent amb l'esforç que s'ha demanat a la gent, retre compte que tot això ha valgut la pena. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.9) Pregunta RGE núm. 6024/14, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport psicològic a persones en situació d'emergència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 6024/14, relativa a suport psicològic a persones en situació d'emergència, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, des del punt de vista psicològic, la dramàtica i sobtada alteració de la vida de les persones com a conseqüència d'una situació inesperada i d'emergència ens pot conduir a patir una aguda crisi traumàtica, un estat temporal de trastorn i de desorganització, caracteritzat pel patiment, pel sofriment, per la pèrdua de l'equilibri psicològic i les dificultats per afrontar i adaptar-se a les noves realitats.

Davant aquestes situacions es fa imprescindible ajudar els afectats per aquest succés traumàtic, de manera que es redueixin al mínim les probabilitats de patir efectes negatius, com danys físics o danys emocionals. En aquest sentit, la resposta pública, la resposta institucional en matèria d'emergències no s'ha de centrar exclusivament a combatre l'emergència, que és l'important, sinó que ha de contemplar també com a irrenunciable i també contemplar com a necessària l'assistència i l'atenció a totes aquelles persones que psicològicament han pogut veure-se afectades pel succeït, per haver-ho presenciat, perquè els uneixen vincles familiars, sentimentals, vincles afectius amb les víctimes o per la pèrdua en el succés de béns materials de transcendental importància, entre altres moltes coses.

I aquesta atenció, Sra. Consellera, ha de ser desenvolupada per equips tècnics, professionals, per experts els quals, aplicant tècniques i procediments adequats, redueixin el patiment i la desesperació en moments tal vegada el més complex que pot patir una persona. Sra. Consellera, hem tengut coneixement que la seva conselleria ha signat un contracte amb el col·legi de professionals, de psicòlegs, de les Illes Balears, per tal de prestar precisament aquests serveis, serveis tan importants com els he dit.

I dins aquest context i dins aquest àmbit i per conèixer amb més precisió i per saber amb més detall el contingut d'aquest acord, el grup parlamentari i jo en particular li formul la següent pregunta: quin objectiu té el contracte del servei de suport psicològic a persones en situació d'emergència signat recentment al qual ja he fet referència?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Sí, gràcies, Sra. Consellera. Sí, Sr. Diputat, a resultes del conveni que vàrem signar entre la Conselleria de Família i la Conselleria d'Administracions Públiques dia 17 de març, que ja vàrem retre compte que era per compartir aquest servei de suport psicològic, es va posar en marxa la contractació d'aquest servei dia 25 de març i dia 21 de maig es va adjudicar al Col·legi de Psicòlegs.

A resultes del mateix contracte, a partir de diumenge passat, dia 1 de juny, tots els ciutadans de les Balears disposen d'aquest servei d'atenció psicològica continuada, amb 48 psicòlegs, distribuïts a les quatre illes, de forma continuada: 17 a Mallorca, 14 a Menorca, 15 a Eivissa i 2 a Formentera. I a més, en el cas que hi hagués alguna emergència amb moltes víctimes o de caràcter col·lectiu, el Col·legi de Psicòlegs disposa també d'una reserva de 20, 25 psicòlegs més.

Com a característica, destacam que es paga tant la guàrdia com l'assistència, per tant l'atenció està garantida les 24 hores del dia tots els dies de l'any. Destacar que queden ben tipificats tots els supòsits en els quals es pot requerir una assistència psicològica: accidents, incidents, intents de suïcidi, platges, piscines, desgràcies de familiars, el que sigui, i que la l'atenció es presta no només a víctimes i a familiars, sinó als tècnics de l'atenció de l'emergència que moltes vegades ens oblidam d'aquests i també necessiten aquesta atenció psicològica.

Un altre element a destacar com a nou és que a causa de la col·laboració de les dues conselleries, es crea una comissió de seguiment perquè de vegades l'atenció psicològica no ha de ser només puntual quan hi ha una emergència, sinó que hi ha persones que per mor del fet desgraciat necessiten una determinada continuïtat en l'atenció psicològica. Doncs bé, mitjançant una comissió de les dues conselleries es pot valorar cadascun dels casos i d'acord amb el Col·legi de Psicòlegs prestar una atenció continuada durant un cert temps que es consideri necessari.

Per una altra banda, també, vull destacar que el Col·legi de Psicòlegs té la predisposició també de participar amb nosaltres en la formació dels professionals que atenen les emergències, per tant l'atenció és més professionalitzada i més completa i més coordinada.

I finalment destacar que és un contracte que s'ha fet per dos anys, un inicialment i un altre de pròrroga, ja inclòs dins la partida pressupostària de les dues conselleries. I amb això hem de destacar que donam un nou servei social, més complet i una millor atenció als nostres ciutadans en moments difícils que és, precisament, quan més ho necessiten.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 6027/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Conferència de presidents.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 6027/14, relativa a Conferència de Presidents, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. La setmana passada va tenir lloc a Formentera la cinquena Conferència de Presidents entre el Govern balear i els quatre consells insulars. L'objectiu d'aquestes reunions és millorar la coordinació entre institucions, abordar temes que els afecten a tots i evitar duplicitats.

El propi president de Formentera deia que era un fet important per a l'illa, ja que, per primer cop a la història, havia estat seu de la Conferència de Presidents, un acte de rellevància en la coordinació i presa de decisions de la comunitat autònoma de les Illes Balears, deia Jaume Ferrer. En aquesta ocasió, entre els temes de l'ampli ordre del dia hi trobam temes cabdals per a les quatre illes: inversions estatutàries, prospeccions, transport aeri i marítim, etcètera.

Aquesta serà la legislatura en què el Govern balear, per molt que ho neguin alguns, ha cregut de veres en la figura dels consells i per això s'ha passat de les paraules als fets, millor coordinació, eliminar duplicitats, principi d'una administració una competència i sobretot compromís amb un deute heretat de la legislatura passada, la legislatura de les bones paraules i els fets desastrosos que deixà les institucions insulars ofegades i al punt de la fallida.

Avui s'aprovarà la llei que els atorga la majoria d'edat i els reconeix un finançament just i estable, més enllà de pegats i tutoritzacions; un sistema que permetrà una millora de gairebé 40 milions d'euros als consells; recursos que entre el gener i el maig el Govern ha abonat ja 125 milions d'euros per tal de saldar el deute pendent. De fet, el 2013 es varen abonar 358,3 milions d'euros als consells, un 68,5% més que el 2012 i un 147,5% més que el 2011, a més de 70 milions d'euros de pagaments a proveïdors de les institucions insulars.

Aquests són els fets i els fets són sempre més poderosos que les mentides, la demagògia i les promeses. I per això li demanam, Sr. Vicepresident, com valora vostè la darrera Conferència de Presidents que va tenir lloc a Formentera?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Vicepresident del Govern per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, muy buenos días a todos. La Conferencia de Presidentes se celebró el pasado día 28 en Formentera y como todas las que se vienen llevando a cabo, pues resultó muy provechosa. Entre todos los temas que se trataron quedó de manifiesto la gran satisfacción por parte de todos los presidentes de los consells ante la inminente entrada en vigor de la Ley de financiación de los consells, que, como usted muy bien ha dicho, si hoy sus señorías así lo consideran, quedará aprobada.

Todos coincidieron en que estamos ante un hecho histórico por el acuerdo alcanzado y por lo que supondrá para todas las islas este nuevo sistema de financiación de mejora y de estabilidad. El Govern cumple así con uno de sus compromisos adquiridos.

También se trató el tema de la deuda que desde hace años arrastra el Govern con los consells, el presidente del Govern adquirió un compromiso con todos los presidentes que al final de esta legislatura esta deuda sería historia. Los presidentes de los consells manifestaron su agradecimiento y su satisfacción al Govern por el esfuerzo realizado.

Durante la conferencia también se trataron otros temas de relevancia, tales como las inversiones estatutarias en las que estamos manteniendo el objetivo de no tener que reintegrar ni un solo euro a la administración del Estado. Hay que tener en cuenta, Sra. Diputada, que el Gobierno del pacto de *progrés* se gastó el dinero de estas inversiones en gasto corriente.

La conectividad aérea y marítima entre las islas también fue tratada y el Gobierno se comprometió a seguir negociando con el Ministerio de Fomento con la finalidad de que en un futuro se puedan aumentar las bonificaciones tarifarias. También se trató el tema de las prospecciones petrolíferas y, como ha hemos dejado claro en distintas ocasiones, todas y cada una de las instituciones que participaron en la conferencia se reafirmaron en el rechazo unánime y contundente a las prospecciones petrolíferas en las Islas Baleares.

Muchísimas gracias.

I.11) Pregunta RGE núm. 6022/14, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte europeu CERTRESS.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 6022/14, relativa a projecte europeu CERTRESS, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta. La necessitat aguditzada l'enginy, diuen, i així és quan hi ha sentit de la responsabilitat. En aquesta legislatura es potencien productes diferenciats que fins ara havien estat poc desenvolupats, l'arqueologia és d'aquests.

Les Illes Balears han estat un destí que durant molts d'anys s'han declinat de forma quasi exclusiva pel monoproducció de sol i platja, un producte supeditat a la situació geogràfica i a la climatològica. La forta estacionalitat d'aquest producte ha dificultat que l'activitat turística tingués lloc durant tot l'any i la gran dependència d'aquest tipus de turisme ha fet que en prioritzar ingressos aquests productes emergents i que també es poden desenvolupar en el nostre destí no fossin potenciats de la mateixa manera.

El Marroc, Croàcia, Turquia, Grècia competeixen directament amb la indústria de les Illes Balears amb situació avantatjosa pels seus preus més econòmics. Més de 10.439 empreses, amb l'activitat principal emmarcada dins el sector, el turisme, que mou més de 10.000 milions d'euros anuals, la qual cosa suposa un 44,2% del PIB balear i genera un 31% dels llocs de feina a la nostra comunitat.

La importància i la necessitat de treballar amb productes alternatius i aconseguir així una major fortalesa i seguretat per a la nostra economia compta amb la unanimitat d'aquesta cambra. La planificació estratègica del turisme neix amb la vocació de donar resposta als nous reptes de la gestió pública en matèria turística i obre noves possibilitats per solucionar demandes històriques del sector. En aquest sentit, el Govern continua amb la creació de línies de productes definits per tal de competir en el mercat de l'oferta, treballant per la diversificació, i mostra la gran varietat i riquesa dels nostres destins, amb l'objectiu de centrar esforços i productes que contribueixin a canviar la tendència de la corba de demanda.

Sr. Conseller de Turisme i Esports, ens pot explicar els convenis que preparen a la seva conselleria relatius al projecte europeu CERTRESS? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, en breu, com diu, se signaran diversos convenis amb ajuntaments i entitats públiques que tenen com a finalitat la col·laboració per elaborar un pla pilot d'implementació d'una ruta sobre turisme arqueològic dins el marc d'un projecte europeu CERTRESS.

Mitjançant aquests convenis les entitats facilitaràn dades per fer l'estudi i l'ATB introduirà els jaciments objecte d'aquests convenis en el Catàleg de l'Aparador Turístic Intel·ligent per facilitar la seva promoció i ubicar-los en el mapa. En una primera fase, s'inclouran 9 jaciments arqueològics relacionats amb el comerç púnic, però la ruta pilot està oberta que en un futur tots els jaciments arqueològics puguin adherir-se de totes les Illes.

L'estudi i la implementació de la ruta és elaborat per un equip investigador d'arqueòlegs de la Universitat de les Illes Balears i compten també amb el suport de l'equip investigador l'ARQ/UB de la Universitat de Barcelona. Les entitats amb les quals se signaran aquests convenis són, a Mallorca: amb l'Ajuntament de Santa Margalida en relació amb el jaciment de Son Real, amb l'Ajuntament de Manacor en relació amb el jaciment de l'Hospitalet Vell, amb l'Ajuntament de Sant Llorenç en relació amb el jaciment de S'Illot, amb l'Ajuntament de Calvià en relació amb el jaciment del Puig de Sa Morisca i amb Espais de Natura Balear en relació amb el jaciment de Son Real.

A l'illa de Menorca, serà amb el Consell Insular de Menorca en relació amb els jaciments de Trepucó i Torre d'en Galmés. I a les illes d'Eivissa i Formentera amb el Consell Insular d'Eivissa en relació amb els jaciments de Sa Caleta i Es Culleram i amb la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern en relació amb el jaciment Puig des Molins, gestionat pel Museu Arqueològic d'Eivissa i Formentera.

La importància d'aquest conveni radica en què és la primera vegada que feim a Balears qualque cosa per crear una ruta pilot sobre turisme arqueològic. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.12) Pregunta RGE núm. 6020/14, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a plataforma PINBAL a l'administració autonòmica i local.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 6020/14, relativa a plataforma PINBAL a l'administració autonòmica i local, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Administracions Públiques, un dels objectius més importants de la seva conselleria és fer feina per aconseguir la modernització de l'administració pública. En aquest sentit ha estat importantíssima la tasca duta a terme per tal de simplificar l'administració, per tal de tenir una administració àgil, propera i directa en la qual s'eliminin duplicitats, més accessible cap a l'administrat, amb l'eliminació de paperassa, amb l'eliminació de tràmits massa burocratitzats i procediments complexos que la fan o el que fan és reduir la qualitat i el bon servei de l'administració pública.

Per això aquesta legislatura s'han aprovat normes importantíssimes, com ho és el Decret de simplificació documental, amb el qual se simplifiquen els procediments i s'evita que el ciutadà hagi d'aportar la mateixa documentació a distints organismes de la mateixa administració pública. Cal posar de manifest que aquesta normativa penja del primer Pla de simplificació administrativa, aprovat també per la seva conselleria, i que estableix un calendari per tal de posar en marxa el conjunt de mesures previstes per tal d'assolir aquest objectiu de simplificació de l'administració. Objectiu el qual, a més a més, s'imposa fermament o s'impulsa, millor dit, fermament, des de les institucions comunitàries.

La modernització de l'administració pública passa necessàriament per la incorporació de les noves tecnologies les quals desenvolupen una tasca essencial i fonamental com a instruments simplificadors i modernitzadors de l'administració pública. I per això, Sra. Consellera, li volem demanar pel paper que desenvolupa aquesta plataforma PINBAL i la seva implantació a l'administració tant autonòmica com local.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, no hi ha lloc a cap intervenció.

Té la paraula el representant del Govern, Sra. Consellera, per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Vegem, que el Govern considera important donar-los informació del que s'ha avançat en matèria de simplificació, perquè després no sembli que sempre donam informació genèrica que simplifiquem i modernitzem, però no donam dades. Per tant, jo vull avui donar-los dades a tots perquè crec que interessa a tothom.

Miri, a partir de l'adhesió al conveni d'interoperabilitat fet pels quatre consellers, el Govern i l'Ajuntament de Palma a dia d'avui s'hi han adherit 42 ajuntaments, a més de tota una sèrie d'entitats com són l'Institut Municipal d'Assumptes Socials, Palma Activa i IBISEC. Quines dades concretes d'actuacions s'han fet? Idò, miri, els ho diré, al Govern de les Illes Balears actualment a la Plataforma PINBAL, que és la que permet intercanviar dades, tenen accés 150 treballadors que duen tràmits administratius endavant. Avui mateix hi ha més de 900 gestions que es poden fer amb aquesta plataforma, i a dia d'avui, en concret, s'han fet 1.600 procediments, alguns d'escolarització, d'inscripció a restaurants, de subvencions per a autònoms, d'esportistes, contractacions a les secretaries generals, certificats de professionalització al SOIB, el més habitual en concret ha estat el d'escolarització per part de la Conselleria d'Educació.

També feim feina des del Govern per introduir molts procediments nous dins la plataforma, en concret hi ha avui en dia 97 procediments que ja estan autoritzats pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques. Per exemple, temes de subvencions d'autònoms, temes d'inscripcions d'establiments minoristes d'aliments, llicències d'obres, entre d'altres.

Quant als ajuntaments, d'aquests quaranta-dos ajuntaments que s'han adherit ara els ajuntaments demanen la instal·lació de la plataforma per accedir a les dades que necessiten. Els donaré dades d'alguns dels ajuntaments que estan més avançats, per exemple, l'Ajuntament d'Eivissa, a dia d'avui ha fet més de 160 procediments a través de la PINBAL, sol·licitud de subvencions socials, rehabilitació d'habitatges, adquisició de llibres de text, contractació. Un altre, Campos, a través de la PINBAL poden fer tràmits de sol·licitud d'obra major, d'obra menor, de contractació, consulta de dades personals. A Santa Margalida, contractacions, autoritzacions, facturació.

És a dir, tota una sèrie de dades que demostren que avançem gràcies a aquesta plataforma d'intercanviar dades i, per tant, simplificar un poc la vida i els tràmits als ciutadans. A quins documents o a quines dades s'accedeixen? Bàsicament al DNI electrònic i al certificat d'estar al corrent dels pagaments a la Seguretat Social. Per tant, són dades que són proves que es fa molta feina, que es fa entre la Conselleria d'Economia i la Conselleria d'Administracions Públiques amb l'aportació, a més, de tots els consells i els ajuntaments i que considerem que és una línia correcta de simplificació i en aquesta línia hem de continuar. Moltes gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 6023/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de desenvolupament rural (2014-2020).

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 6023/14, relativa a Pla de Desenvolupament Rural 2014-2020, que formula la diputada Sra. Maria Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el Pla de Desenvolupament Rural per al període 2014-2020 es troba aquests dies a exposició pública. Aquest document, junt amb un exhaustiu estudi d'impacte ambiental, proposa actuacions i programes que tenen un impacte molt beneficiós per mantenir i reforçar el sector primari a les nostres illes. A diferència de les ajudes directes de la política agrària comunitària que són abonades en un cent per cent per la Unió Europea, les mesures i accions del Pla de Desenvolupament Rural són cofinançades a tres bandes: aportacions de la comunitat autònoma, Govern d'Espanya i Europa.

Per tant, com bé assenyalen les organitzacions professionals agràries, tant de Mallorca com de Menorca, que diuen que l'èxit en l'aplicació del PDR depèn de la capacitat de gestió i sobretot de la capacitat de finançament de les autonomies i de l'Estat, tota vegada que l'aportació de la Unió Europea està garantida via pressuposts comunitaris. L'agricultura i la ramaderia de Balears, que s'han configurat com a sector estratègic per a l'economia balear, necessiten comptar amb uns instruments que ofereix el Pla de Desenvolupament Rural. La Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, que manté un diàleg obert i constant amb les OPA agrícola-ramaderes ja ha tengut ocasió de valorar en profunditat les propostes i els programes que reclamen cada illa i cada organització professional.

Per tant, ha arribat el moment de conèixer els resultats de tot aquest procés de participació del Govern de la nostra comunitat amb el sector del camp i els seus interlocutors per definir el contingut d'aquest nou PDR. Per tant, Sr. Conseller, ens pot explicar quins són els objectius que ha fixat el Govern de les Illes Balears per al pròxim Pla de Desenvolupament Rural?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada. Bé, el Pla de Desenvolupament Rural ve a ser el segon pilar de la política agrària comunitària, hi ha un primer pilar que és el de les ajudes

directes que, com bé ha dit vostè, vénen finançades el cent per cent pels mateixos fons comunitaris, i després hi ha un segon pilar que representa al voltant d'un 10, un 15% del total de la PAC, de la Política Agrària Comunitària, que va a través de mesures del Pla de Desenvolupament Rural.

Què es pretén amb el Pla de Desenvolupament Rural? Idò, tota una sèrie d'objectius, fer front, sobretot, als desavantatges estructurals nacionals de comercialització de la indústria agroalimentària, que té els ràtios més baixos de tota Espanya, la nostra, la de Balears; podem millorar la posició competitiva del sector agrari i, per tant, la indústria agroalimentària dins la cadena agroalimentària; volem enfortir el vincle entre l'activitat agrària i els valors naturals i el mantenim del territori balear; volem que es compensin les situacions desfavorides del sector agrari pel fet insular, per primera vegada en tota la història des de l'any 92 que va començar a posar-se en marxa la política agrària comunitària, per primera vegada, crec que serem capaços de ficar dins el Pla de Desenvolupament Rural línies que ajudin a compensar aquesta insularitat, sobretot entre les pròpies illes; volem també fer línies per fer front a danys causats per incendis forestals i també per fer prevencions forestals, prevencions d'incendis; volem millorar la gestió de l'aigua i reduir la pressió sobre els recursos; volem potenciar la independència energètica de les explotacions agràries; es vol afavorir la captura del CO₂ fomentant el manteniment de l'activitat agrària; volem aprofitar el turisme com a factor clau per diversificar l'activitat agrària, i així podríem continuar fins a un total d'unes 25 o 30 mesures.

En definitiva, es tracta de mantenir les línies que històricament han funcionat com puguin ser les d'incorporació de joves pagesos, crear una ajuda a fons perdut com puguin ser els plans de millora dins les explotacions agràries, les ajudes al valor afegit, que això vol dir dins la indústria agroalimentària ajudar-los a comprar maquinària per renovar-se, etc., però li volem donar també un caire nou molt mediambiental quant a manteniment de recursos i paisatge.

Hem de recordar que també Balears ha estat la comunitat autònoma que del fons Feader ha obtingut el major increment dins aquest pròxim període de PDR de 2014 a 2020 i hem aconseguit un 27% de l'increment del que teníem fins ara. Esperem que amb això i amb el cofinançament que farem des d'aquí, de Balears, recordem que Balears ha estat l'única comunitat autònoma que no ha reprogramat i, per tant, ha fet possible que enviàs més doblers a tots els pagesos, ha estat l'única de tota Espanya, i voldríem continuar dins aquesta tònica. Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 6025/14, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Llei del joc de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 6025/14, relativa a llei del joc de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Economia i Competitivitat, vàrem parlar fa unes setmanes del gran acord a què s'ha arribat amb l'esborrany de la nova llei de comerç, un acord amb els sectors implicats que farà, com vostè va dir aquí i va dir bé, que compti, suposadament, amb el suport de tots els grups parlamentaris, ja que aquesta llei neix d'un gran acord entre totes les associacions comercials i pràcticament tots els sindicats.

Una nova prova del diàleg i el consens amb què es du a terme des de la conselleria una profunda agenda reformista. De la mateixa forma, amb gran consens, s'ha tramitat també la nova llei de mines, en la qual el Govern ha admès el 85% de les aportacions fetes pel sector i que la converteix també en un text que arribarà a la cambra amb un gran consens i on el sector ha mostrat el seu suport per aquest diàleg al qual ha arribat la conselleria. També, des del nostre grup parlamentari esperam que, de la mateixa manera que el sector dona suport a aquesta norma, els altres grups parlamentaris també donin suport a la nova llei de mines.

Igualment, des de la conselleria s'han mantingut una sèrie de reunions amb els distints col·lectius del sector del joc per poder arribar al mateix consens en la primera llei del joc de les Illes Balears, i és que som l'única comunitat autònoma d'Espanya que no ha desenvolupat un marc normatiu que reguli el joc i que, a més, tindrà en compte les noves formes de joc com poden ser les apostes.

És per això que avui li deman, Sr. Conseller, en quina situació es troba la futura llei de joc de les Illes Balears? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado, como bien dice, el proceso de tramitación o el proceso de negociación y diálogo sobre esta ley de juego, que alberga un sector económico importante en nuestras islas que genera empleo, pero que también de alguna forma puede generar problemas en nuestra sociedad, esta ley partía de una premisa importante que era el juego responsable, a partir de ahí todos los colectivos económicos vinculados y todos los colectivos que protegen a las personas con ludopatía o a los jóvenes se pusieron a trabajar con nosotros para elaborar el primer borrador, este primer borrador se sometió a consideración de todas las partes y de su resultado se empezó la tramitación de la ley. Se publicó en el BOIB y en el período de alegaciones todavía se han podido incorporar temas que mejoran, evidentemente, la legislación, que mejoran el trato y la protección del menor y que mejoran los accesos poniendo las medidas necesarias para que el acceso sea de forma adecuada y que prevenga cualquier tipo de ludopatía o entrada de un menor.

Como usted bien dice, es la primera ley de juego que tenemos como comunidad, somos la única comunidad que no tenía, y el espíritu de la ley incorpora todas las necesidades que tiene el desarrollo de esta actividad. Puntos importantes que se han tratado, como hacer que el menor tenga o se le impida el acceso, eso está bien definido en la ley y en su regulación parlamentaria posterior se verá claro. A partir de aquí, esta ley necesita el desarrollo reglamentario de muchas de sus actuaciones, una de ellas, y a petición de los sectores, es el sector hípico, todo lo vinculado al caballo, que quieren una regulación para que las apuestas hípcas sean una realidad y de alguna forma contribuya al desarrollo del sector.

Por tanto, conclusión de esta ley, es una ley que ha pasado por todas las partes, se ha podido consensuar, los grupos parlamentarios también la han tenido a su disposición, los que han querido han dado incorporaciones y, por tanto, se han contemplado. Esperamos aprobarlo en los siguientes días en el Consell de Govern y empezar su tramitación parlamentaria para que durante este ejercicio pueda estar y pueda ver la luz esta ley porque incluso sería muy importante tenerla para navidades por el tema de juego de loterías en los pueblos, que es algo muy importante que se ha tratado de definir, que forma parte de nuestra cultura y de alguna forma definirlo y dejarlo claro.

Muchas gracias.

I.15) Pregunta RGE núm. 6019/14, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de corredor verd de Llevant.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 6019/14, relativa a projecte del corredor verd de Llevant, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Para este gobierno es importante la apuesta continua por el transporte público estudiando las demandas de transporte de los usuarios, intentando satisfacerlas con el mínimo coste económico y social, buscando la eficacia y la racionalidad en el uso de los medios y los recursos disponibles, no poniéndose en marcha nuevas líneas o servicios de transporte público sin un estudio técnico y económico previo que asegure estos objetivos, tal como consagra la Ley de transporte terrestre y movilidad sostenible que hoy aprobaremos. También especifica que no han de establecerse nuevas líneas ferroviarias cuando la construcción y la explotación no se planteen en términos económica y financieramente viables o socialmente rentables.

Estos conceptos tan claros no se tuvieron, lamentablemente, en cuenta la pasada legislatura, su conocido tren de Llevant lo iniciaron sin ni siquiera un estudio de demanda, sin ver su viabilidad, sin una continuidad y sin la financiación necesaria, sabiéndolo continuaron licitando obras, habiendo unos responsables, ello, acompañado del desastre de como dejaron la zona donde lo ejecutaban, obras inacabadas, vallas, zanjas, desmontes, vías cortadas, todo ello en una amplia zona de la Comarca de Llevant, un gran impacto paisajístico y con posible peligro para las personas.

El actual gobierno, además de resolver la situación de la carretera de Son Servera que se encontraba cortada, pone en marcha un pla de mejora del transporte regular en autobús de esta comarca, también ha dado una solución a estas costosas e inacabadas obras poniendo en marcha el proyecto del corredor verde, itinerario ambiental integrado en el paisaje natural de esta zona de Llevant de Mallorca, con zonas de paseo y descanso y recuperando zonas boscosas que pueda ser utilizado como ruta de senderismo o cicloturismo habiéndose iniciado las obras a principios del presente año.

Por ello, como es importante conocer cómo se encuentran tales obras, le pregunto, Sr. Conseller de Agricultura, Medio Ambiente y Territorio, ¿en qué situación se encuentra la ejecución del proyecto del corredor verde de Llevant?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, Sr. Conseller, per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, bé, aquesta és una obra que, recordem, aprofita, com bé ha dit vostè, el traçat del corredor ferroviari entre Manacor i Artà i l'hem haguda de fer per donar una solució a allò que s'havia convertit en un gran problema, un problema que no s'hauria d'haver donat mai, però que, efectivament, així com es varen deixar les obres quan nosaltres entràrem estaven de qualsevol manera, fins i tot passant per damunt zones boscoses, etc.

Nosaltres, ¿què volíem? Idò, teníem clar que això no podia quedar així i fa un parell d'anys que feim feina per arribar que en qüestió de dos mesos, imaginam, si no hi ha res de nou, tendrem ja un corredor verd a la zona, un corredor verd que tindrà fins a vuit zones de descans i també una partida d'integració ambiental, etc., però sobretot vull destacar avui és que dins la zona, tant a nivell de gent, de particulars com a nivell també d'associacions hoteleres, etc., causa realment entusiasme. Podem dir que serà un rotund èxit, les obres fan el seu camí, les visitam contínuament, aquest dissabte encara he tengut l'oportunitat de poder-les veure i, efectivament, fan el seu camí i, si no hi ha res de nou podem presumir de tenir una zona ideal. Hem de recordar que són uns 28,5 quilòmetres de corredor on es permet, o es permetrà, fer passejades, caminar, fins i tot es pot fer *footing*, es pot anar en cavall, es pot anar en bicicleta, etc., en una zona que, a més, és tranquil·la i bona de caminar, és una zona molt plana, etc.

És a dir, hem tractat amb això convertir allò que era un vertader problema en una oportunitat, una oportunitat i, com dic, dins la zona i dins les cuines, a més ho diu tothom, tal vegada després veus declaracions de segons qui tipus que no es corresponen al que et diuen dins els despatxos o quan et troben pel carrer. Per tant, crec que també a nivell polític la gent està molt satisfeta. Esperem que això acabi en qüestió de dos mesos i haurem -com dic- transformat una cosa que era un vertader problema en una oportunitat per a tota la zona.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 6028/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades sobre l'atur a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE núm. 6028/14, relativa a dades sobre l'atur a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Una vegada més tornam a parlar de bones notícies amb relació a les xifres de l'atur de les Illes Balears, avui s'han fet públiques les dades corresponents al mes de maig, molt bones a nivell d'Espanya i de nou molt bones a nivell de les Illes Balears. Acumulam dinou mesos consecutius baixant l'atur i tretze generant ocupació neta, cada dia hi ha menys persones a l'atur i més persones amb oportunitats de trobar feina, queda molt de camí a recórrer, però els indicadors econòmics són els que ens confirmen cada dia la consolidació del canvi de tendència i la recuperació econòmica.

El nostre full de ruta està marcat, tenim un contracte seriós amb els ciutadans de les Illes Balears i, per això, continuarem lluitant perquè els ciutadans més desprotegits puguin trobar un lloc de treball perquè som conscients, en el Partit Popular, que feina equival a dignitat, a futur, a esperança, equival a benestar i una societat com la nostra no pot estar orgullosa mentre tengui ciutadans que no trobin feina.

Balears torna liderar els indicadors, hem fet els deures amb els agents econòmics millorant la normativa i donant seguretat jurídica, estan a punt de tramitar-se noves lleis per continuar en aquest camí: llei de mines, llei agrària, llei de comerç, un pla d'ocupació amb una dotació de 535 milions d'euros a punt també de ser aprovat. La prioritat d'aquest govern i la meta d'aquest govern és aquesta: la feina.

Per això ara que acabam de complir tres anys de legislatura, aprofitant que avui surten les dades del mes de maig volem conèixer, Sr. Conseller, la seva valoració i la seva evolució en tres anys, del maig de 2011 a maig de 2014, perquè sense cap dubte serà un bon indicador d'aquesta meta marcada.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez).

Sra. Presidenta. Sra. Diputada. Sí, es verdad, hoy hace tres años que el presidente asumió la responsabilidad de gestión de nuestra comunidad y hace tres años que el paro en un mes como hoy rebasaba los 75.000 desempleados, 75.000 personas apuntadas al paro. Esta tendencia era creciente y, por tanto, esta tendencia iba a peor mes a mes, hoy podemos decir que el paro a finales de mayo son 67.837 personas, es decir, estamos cerca del año 2009, que había 66.789, es decir, hemos recuperado el 2012, el 2011, el 2010 y estamos cerca de estar en el 2009, esto es con datos referentes a paro, pero además tenemos que decir que de los empleados de larga duración está disminuyendo su porcentaje mes a mes y este llevamos ocho meses consecutivos reduciendo este tipo de paro, las personas que llevan más de doce meses sin empleo. También el desempleo juvenil, llevamos más de veintidós meses reduciendo el desempleo en el ámbito de nuestros jóvenes.

Si vamos a datos de afiliación -y de nuevo, igual que en el paro, somos los líderes a nivel nacional, la comunidad que más ha defendido el paro y la comunidad que más ha incrementado la afiliación- llevamos trece meses consecutivos incrementando la afiliación. Estamos hablando de 14.178 personas más afiliadas que en el mismo mes del año pasado. Estamos hablando de un crecimiento de un 3%, más de un 3% respecto al año pasado, pero intermensual estamos hablando de un crecimiento casi de un 12%.

Si nos comparamos con ejercicios y años anteriores en este mismo mes, también estamos cerca del año 2010 en afiliación, gente trabajando, año 2010 e intentando... mejor que el 2010 y acercándonos al 2009, el año que peor datos tuvo esta comunidad.

Reflexiones que podemos tomar, tenemos mucho trabajo que hacer después de tres años, se cambió la tendencia, se cambió la destrucción de empleo, se empezó a crear empleo, llevamos trece consecutivos generando empleo neto, más personas trabajando, más personas llevando una nómina, menos personas dependiendo del desempleo. Si vamos a principios de año, teníamos 90.000 parados y ahora estamos en 67.000 parados.

Tenemos mucho trabajo que hacer, es un esfuerzo que es de mes a mes, es un esfuerzo de todos que tenemos que ser capaces de seguir dando soluciones y generando confianza para que el consumidor y el empresario apuesten e inviertan.

Muchas gracias.

I.17) Pregunta RGE núm. 6058/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a prospeccions petrolíferes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm. 6058/14, presentada en substitució de la RGE núm. 6036/14, relativa a prospeccions petrolíferes, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, la declaració favorable d'impacte ambiental dels projectes de prospeccions a Canàries, que no ha tengut en compte per a res ni l'impacte ambiental, ni les al·legacions que s'havien presentat, ni el posicionament contrari del Govern de Canàries, en definitiva, estam davant una declaració política que ha tengut en compte per res les qüestions ambientals fa que en aquests moments estiguem molt alerta al que pugui passar a Balears.

Pot garantir que, davant la posició que ha tengut el Govern del Sr. Rajoy en relació amb les prospeccions a Canàries, pot garantir el president que amb el posicionament que està fent ara actualment no hi haurà prospeccions a les Illes Balears?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS: (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies i bon dia, Sr. Barceló, miri aquest govern ho ha dit molt clarament: no volem prospeccions petrolíferes; i el que continuarà fent precisament aquest govern és defensar el nostre patrimoni on faci falta i davant qui faci falta. Les prospeccions no tenen cabuda en el nostre model ni econòmic ni social.

El curiós és que vostè ara estigui alerta que no es facin prospeccions, per què no va estar alerta quan vostès governaven que era quan es varen autoritzar les prospeccions? És el moment d'estar alerta.

Miri, no en tenguí cap dubte, si l'anterior govern hagués dit exactament el que diu aquest, si l'anterior govern hagués dit no a les prospeccions petrolíferes avui estaríem parlant d'una altra manera i sobretot no l'he sentit, a vostè, en tot aquest temps dir no a les prospeccions, només ara, que és quan vénen les eleccions. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Bauzá, permeti'm que avui falti al respecte a aquesta cambra amb el que diré: no digui dois, per favor, no digui dois, per favor. Sr. Bauzá...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, li deman que no falti al respecte a la cambra.

(Remor de veus)

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

El Sr. Sampol a principi de 2011 va presentar una iniciativa legislativa, i vostè ho sap, una iniciativa legislativa que el seu partit, per cert, va rebutjar, primer li va dir que sí, llavors li va dir que no. El mateix ball de la Yenka que estan fent ara, vostè surt a treure pit que els senadors han votat el que vostè els ha dit trencant la disciplina de vot del Partit Popular i llavors al Congrés de Diputats tornen votar a favor de les prospeccions, el ball de la Yenka, Sr. Bauzá. Vostè pot cantar missa, vostè pot cantar missa, però el Partit Popular està a favor de les prospeccions, ho ha demostrat a Canàries i ja ens comencen a avisar del que passarà a les Illes Balears.

Miri, Sr. Bauzá, en tres dies canviaran una llei orgànica per beneir l'operació de canvi de cromos d'un rei per un altre, idè miri, si vostès volguessin podrien derogar aquests decrets en tres dies, aquests decrets del Sr. Zapatero, en tres dies els podrien derogar, per què no ho fan?, perquè estan a favor de les prospeccions.

Li faig tres propostes, Sr. Bauzá: primer de tot, demani l'acta de diputat als que varen votar en contra del que ha dit aquest parlament de les Illes Balears, en contra de les prospeccions, demani'ls les actes de diputats; votin demà a favor de la proposició no de llei que presenta el Grup MÉS per un referèndum a les Illes Balears sobre les prospeccions que reforçaria molt la nostra postura, perquè estic convençut que sortiria en contra de les prospeccions, i faci un front comú, li ho vaig demanar a principis de febrer, tres mesos han passat i no ens han contestat, un front comú, polític i social a Madrid per tal de dir ben clar "no a les prospeccions", Sr. Bauzá.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula per respondre el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS: (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El primer que li deman és respecte, tenim un sistema que és un dret constitucional, una monarquia constitucional i no hi ha un canvi de cromos, hi ha una situació, una abdicació i un canvi a la monarquia.

(*Alguns aplaudiments*)

Sr. Barceló, quan era el moment oportú, quan era el moment aquest govern, l'anterior govern, l'anterior govern balear no va fer cap tipus de manifestació en contra de les prospeccions, no sé què va fer el seu partit, sí que li he dit que sé el que vostè no va dir, així que no confongui.

Vostè formava part d'un pacte d'un govern que va dir sí a les prospeccions, el que passa és que ara no li interessa, però vostè formava part d'aquest pacte, tothom se'n recorda i vostè no varen dir absolutament res en contra de les prospeccions petrolíferes, ara és quan li interessa estar en contra. Ara volen ser vostès els primers en contra, quan simplement és el que es diu una posició de *postureo*. Per tant, Sr. Barceló, no enganyi la gent. Miri, si realment vostès hi estaven en contra, ho haguessin dit; si realment vostès no volien prospeccions, ho haguessin dit; si realment el seu govern del qual vostè formava part no volia les prospeccions el Sr. Antich no hagués dit -i cit textualment- "*es normal que el Gobierno de España quiera saber de qué recursos petrolíferos dispone el subsuelo nacional*", ho va dir el seu president de Govern, el president del Govern al qual el seu partit donava suport.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.18) Pregunta RGE núm. 6060/14, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a prospeccions petrolíferes a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta, RGE núm. 6060/14, presentada en substitució de la RGE núm. 6035/14, relativa a prospeccions petrolíferes a les Illes Balears, que formula la Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, la setmana passada el Govern d'Espanya va donar un informe mediambiental positiu per poder fer les prospeccions petrolíferes devora les Illes Canàries. El ministre Soria des del primer moment ha dit que està a favor també de les de les Illes Balears i ha dit fins i tot que vostè sabia perfectament que es farien. Per tant, crec que no hi ha cap dubte que el Govern d'Espanya vol tirar endavant aquestes prospeccions petrolíferes.

Sr. President, aquest és un tema d'Estat, des del primer dia li he donat el suport del Partit Socialista per anar junts a defensar un no rotund a les prospeccions petrolíferes, per tant, li deman que no posi el retrovisor i li deman que parli en benefici dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma que no suporten més un "i tu més", sinó que volen respostes clares a un problema clar que és una amenaça de prospeccions petrolíferes.

Per tant, li deman que estigui a l'alçada del president del Govern i li deman si creu que vostè ha fet tot el que pertoca per aturar aquestes prospeccions petrolíferes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS: (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, amb tots els respectes, amb bon mallorquí es diu: vostè està fent una autèntic *paperillo* amb això de les prospeccions petrolíferes, es diu un bon *paperillo*.

(*Alguns aplaudiments, remor de veus i algunes rialles*)

I li diré, li diré, Sra. Armengol, li diré, miri...

(*Aldarull*)

LA SRA. PRESIDENTA:

A veure, per favor!, senyors diputats, silenci, per favor.

Senyors diputats, silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS: (José Ramón Bauzá i Díaz):

...i li diré per què...

(*Remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuï, senyor...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS: (José Ramón Bauzá i Díaz):

Li diré per què, Sra. Armengol, vostè pensa que això de la política és un *juego de rol*, quan som al Govern dic una cosa i dic tot el contrari quan som a l'oposició. Aquesta és la seva forma de viure la política.

Miri, li ho recordaré, prospeccions petrolíferes...

(*Remor de veus*)

...varen ser autoritzades pel Govern d'Espanya dia 23 de desembre de l'any 2010, Reial Decret 1775/2010, Sr. Zapatero. El Govern balear no va dir absolutament res, vostè era la presidenta del consell de Mallorca i no va dir absolutament res en contra de les prospeccions petrolíferes, només hi va haver una persona que va dir alguna cosa...

(Alguns aplaudiments)

...només hi va haver una persona que va dir alguna cosa, el Sr. Antich que va dir el següent: “*es normal que el Gobierno de España quiera saber de qué recursos petrolíferos dispone el subsuelo nacional*” i també va dir: “*esas prospecciones no han de suponer ningún escándalo puesto que ya se han hecho otras anteriormente y no conocemos que haya habido ningún desastre medioambiental*”. Això ho va dir el seu president, perquè vostè no va dir absolutament res.

(Alguns aplaudiments)

Ara vostè té el torn de la paraula, expliqui'ns, si tant li preocupen les prospeccions i tan important i tan d'Estat és, per què vostès no varen dir simplement res en quatre anys, ara vostè té la resposta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Veig que es pot dir que un fa un *paperillo* i no es pot dir que un diu dois. La presidenta del Parlament, igual de magre que el president del Govern, cridi'm l'atenció.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

No té res a veure, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Cridi'm l'atenció.

(Aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuï... No té res a veure, continuï.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Miri, Sr. President, tots som conscients que per aturar les prospeccions petrolíferes l'informe de Medi Ambient ha de ser negatiu i m'agradaria saber què ha fet vostè, què ha fet vostè?

Quines iniciatives legislatives han duit al Congrés dels Diputats i al Senat els diputats i senadors del Partit Popular? Cap, ni per modificar la Llei d'hidrocarburs, que haurien d'aturar les noves prospeccions, ni per aturar les actuals.

Què han fet amb les iniciatives que hem duit nosaltres? En unes ha demanat que es rompés la disciplina de vot i a l'altra no ho ha demanat. Sr. President, per què als senadors els va demanar rompre disciplina de vot i no al Congrés? És veritat

que des del Partit Popular nacional li varen estirar les orelles i vostè va tornar acotar el cap com fa sempre, Sr. President?

Contesti'ns, quina iniciativa ha duit el seu govern? Miri, fa tres mesos li vaig demanar aquí una pregunta i li vaig dir: escolti, president, necessitam una reunió urgent al màxim nivell, àmplia, social i políticament amb totes les formacions polítiques, amb les plataformes, amb els ecologistes, amb els empresaris per demostrar la unanimitat que hi ha a les Illes Balears, i li vaig dir: vostè és el president, lideri-ho, té el suport de tothom per liderar un sí clar a les Illes Balears i un no a la destrucció de la nostra comunitat autònoma. Em va dir que no era necessari fer reunions, ara em diu que la solució és una reunió amb la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría. Sr. President, això no és suficient.

Li deman: si al Sr. Paulino Rivera, president de Canàries, el va rebre el president Rajoy, per què a vostè no? És que les Illes Balears són menys?, per a mi no, Sr. President, lluiti-ho, que és el seu problema i és la seva responsabilitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

(Se sent el timbre del tall de so del micròfon)

(Algunes aplaudiments)

Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS: (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, intentaré explicar-li-ho molt didàcticament...

(Remor de veus)

Vostè sap que per arribar aquí, a aquesta situació s'han hagut d'aprovar unes prospeccions?, vostè ho sap això?, perquè em demana coses.... ho sap?, idè si ho sap, no sé per què fa aquest joc tan demagògic.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats, silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS: (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sra. Armengol, em demana que facem iniciatives legislatives. Sra. Armengol, això és *a toro pasado*, vostè hauria d'haver lluitat precisament això. Nosaltres vàrem dir que per què..., per què no varen interposar un recurs?, per què no ho varen impugnar?

Sap el que va dir el Sr. Antich?, el Sr. Antich va dir “efectivament, nosaltres no vàrem recórrer, és veritat, no vàrem recórrer...”

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS: (José Ramón Bauzá i Díaz):

...i de què hauria servit?, absolutament per a res, no hauria servit per res i ho dic ben clar. Miri, Sra. Barceló, Sra. Armengol, tothom sap qui ens va dur a la crisi i qui ens va...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS: (José Ramón Bauzá i Díaz):

...tothom sap qui ens ha duit a la crisi i qui ens en treurà, tothom sap qui ens ha duit les plataformes petrolíferes i qui les aturarà. Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Seriosament..., no, no..., no deixen intervenir, no deixen intervenir.

II. Interpel·lació RGE núm. 5085/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria educativa.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 5085/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria educativa. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Cristina Rita per un temps de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, a mitjans de setembre el nostre grup la va interpel·lar en relació amb l'inici del curs que s'estava configurant ja com un dels més convulsos viscuts en aquesta comunitat autònoma.

Ara la interpel·lam a final d'aquest mateix curs per demanar-li una anàlisi de la seva tasca durant un curs que vostè ha gestionat ja per complet, un curs que s'ha vist mediatitzat per les seves decisions, les del seu equip i també de les del president, unes decisions polèmiques en matèria pressupostària i també de caràcter polític, entre elles l'aplicació del TIL en l'ensenyament obligatori i la reducció d'oportunitats per a la població en l'ensenyament no obligatori, especialment en les etapes infantils i universitària; un curs en definitiva que s'ha distingit també per la més absoluta manca de diàleg amb la comunitat educativa i l'exponent més extrem d'açò el tenim en

un docent, Jaume Sastre, que porta tres setmanes, més de tres setmanes en vaga de fam.

Aquí va la meva primera pregunta, no li remou res aquest fet?, que un docent estigui disposat a perdre la seva salut, esperem que només açò, perquè vostès no volen negociar. No li remou res?, no pensen fer res? Bé...

(Remor de veus)

El curs per tant al qual s'han fet orelles sordes a tots aquells que en saben, a tots els experts, en què no s'ha escoltat ningú i s'ha mantingut un pols amb els docents del qual vostès, que tenen la paella pel mànec, podran pensar sortir vencedors, perquè tenen més recursos per fer-ho i, si és així, aquesta victòria serà de les denominades pírriques, perquè qui perd és el sistema educatiu de les Illes Balears i açò afecta el professorat, però també l'alumnat.

Els dos cursos anteriors varen ser duríssims a causa de les retallades que varen perjudicar sobretot l'alumnat més desfavorit, menys professors, menys alumnes per classe..., més alumnes per classe perdó, desaparició de programes de suport, menys beques que són convocades tard i malament, etc., i tot açò va aixecar un important nombre de protestes, però ha estat una gestió autoritària i mal planificada del Tractament Integral de Llengües, el TIL, la manca de consens en relació amb aquest projecte que du implícites altres connotacions, en relació amb la llengua pròpia, el menyspreu al professorat evidenciat en nombroses declaracions públiques i amb els expedients disciplinaris als directors de Secundària de Maó i Marratxí, la disminució dels drets als progenitors a intervenir en l'educació dels fills, per la reducció de competències als consells escolars, i un llarg etcètera en el qual entraré d'aquí un moment, que ha fet esclatar aquesta conflictivitat.

Primer de tot, li vull fer una reflexió, i és que aquest curs, tant a les Illes Balears com a l'Estat espanyol, hem assistit a la desaparició del model educatiu pel qual havia lluitat molta gent, el model que havia configurat la LOE, un model de qualitat i d'inclusió que s'estava demostrant d'èxit perquè havien avançat vint punts des de la darrera avaluació del PISA, per posar un exemple, i ara ens podem comparar amb països com Noruega o Estats Units i tot açò malgrat les dificultats estructurals que pateix el nostre sistema educatiu al nostre país, on fa trenta anys hi havia un 25% d'analfabetisme i que són més acusades a la nostra comunitat autònoma a causa de la nostra configuració tant demogràfica com econòmica.

També havien avançat en termes de fracàs escolar, pensin que en la darrera legislatura en què havien governat vostès estaven en més d'un 40% i havien baixat amb nosaltres gairebé uns 6 punts, però ara tenim el perill que aquesta tendència positiva s'inverteixi. No ho podem saber clarament encara, a la web de l'IAQSEI l'edició dels indicadors del sistema educatiu de les Illes Balears, s'atura en la de 2012, que fa referència a les dades del curs 2010-2011, sabem que les nostres dades sempre

han estat més dolentes que les de les comunitats autònomes de la meitat nord del país, però m'agradaria saber d'on extreuen les dades catastrofistes que solen esgrimir en aquest parlament per justificar les seves polítiques. És que les tenen vostès i no les pengem?, ens oculten dades?, què va passar amb l'anterior director de l'IAQSE, Sra. Consellera?, que s'ha quedat com a aturat.

Passem ara al final de curs, ara vostè té en marxa les segones avaluacions del TIL que són mostrals, és cert, a primer, tercer i cinquè de Primària, les de tercer de Primària que afecten tots els centres i que també són per avaluar el TIL, segons va dir vostè en una resposta a una pregunta d'aquesta diputada, i les del diagnòstic de quart. Suposam que tal afany avaluador serà perquè l'alumnat d'aquesta edat s'acostumi també a les revàlides de la LOMQE i perquè el professorat s'acostumi a preparar-los només amb aquest objectiu. Ens podria dir quan pensen tenir les dades disponibles?

Per altra banda, ens temem un final de curs també complicat per als centres docents, tal com ho va ser l'any passat, sobretot en allò que fa referència a la planificació del proper curs. L'aplicació del TIL i de la LOMQE ha deixat en evidència una manera de gestionar més que discutible. Vostès sabien des del mes de setembre que el Decret Llei del TIL només tenia vigència aquest curs i s'ha arribat a finals de curs amb corregudes innecessàries. Han fet com aquells estudiants que esperen el darrer dia per fer els treballs de curs.

El mateix va passar l'any passat amb el Decret del TIL i les instruccions d'aplicació. Ara també s'ha aprovat al límit l'ordre del TIL, amb la qual cosa els centres han de planificar ara el proper curs amb presses. Aquesta va ser una de les queixes del Consell Consultiu, la urgència en haver d'informar. Les escoles, per tant, no tenen enllestits els seus projectes lingüístics i s'ha hagut d'habilitar un termini excepcional per a la seva elaboració. I els pares han hagut d'inscriure els seus fills sense conèixer-los.

Allò que hauria de ser excepcional s'està convertint en norma, és el nou estil de gestionar de la conselleria. Mirin si no també l'ordre per implantar l'FP bàsica. La LOMQE és vigent des de principis de desembre de 2013 i no és fins a principis de març quan es publica el real decret de regulació. Però el Sr. Wert la vol implantar ja i una altra vegada no s'escolten les veus d'algunes comunitats autònomes que fins i tot demanen un ajornament. I vostès han necessitat tres mesos més per elaborar el projecte d'ordre de desenvolupament a les Illes Balears, que va sortir a exposició pública dia 29 de maig, a finals de la setmana passada, sense els currículums per cert. I ara comencen a córrer els terminis legals, al·legacions, consell escolar, Consell Consultiu, ... tot per urgència, evidentment, perquè els centres ho han de planificar i el setembre, que és d'aquí tres mesos ha d'estar ja en marxa. Els projectes lingüístics per urgència i l'FP bàsica també per urgència, novament improvisació i manca de planificació. L'any passat els centres ja varen haver de dissenyar amb urgència els seus projectes lingüístics i va passar el que va passar. Aquest any ens tornam a veure en la mateixa tessitura en qüestions que són transcendents per al desenvolupament del proper curs.

Per altra banda també li volia demanar, ja parlant d'altres coses, que informés aquesta cambra sobre el procés dels interinatges, què passa amb els interins del pacte, què passa amb la titulació B2?, etc. I altres qüestions també, i amb els llibres de text? L'entrada en vigor de la LOMQE i del TIL, en el cas de la nostra comunitat autònoma, obligarà a estrenar llibres de text, en bona part dels nivells educatius dels nostres centres docents, algunes comunitats autònomes han anunciat que no hi haurà llibres de text en la seva comunitat, per no carregar més les famílies. Què té pensat per a la nostra? Pensa treure ja la convocatòria d'ajuts de llibres per al curs 2013-2014? I la de transports?

I en darrer lloc he de dir també, ho he dit al principi, que faria una referència a aquelles etapes educatives que no són obligatòries. Primer, educació infantil. Vostès han renunciat a l'educació infantil, tant a nivell estatal on ha desaparegut el Pla Educa 3, com a la nostra comunitat autònoma. Els ajuts que s'havien reduït fins arribar als actuals 300.000 euros, era una partida d'ajuts a famílies en el pressupost de 2014 i no estaven adreçades per tant, als ajuntaments, que són els que majoritàriament gestionen les escoles a la nostra comunitat. És cert que la nova Llei d'administració local, obligarà a modificar açò. Què pensa fer vostè? Treure la convocatòria? En quin sentit? Adreçada a qui? I quan?

Quant a l'ensenyament universitari, voldríem saber si tots ja han cobrat les beques, si sap el percentatge de manco que s'ha cobrat aquest curs en relació a l'any passat. Ja sé que aquesta és una pregunta que hauria d'haver presentat per escrit, però la darrera vegada que ho vaig fer, la seva resposta va ser que açò li tocava dir a la Universitat, no a vostè, com si el nostre sistema universitari no anés amb vostè, que és la consellera d'Educació, Cultura i Universitats.

I ja per acabar, quan pensen dictar la resolució dels expedients dels directors de secundària de Maó expedientats? I finalment també voldria saber si vostè està d'acord amb les declaracions que ha fet el ministre Wert quant al copagament a educació?

Res més per ara. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rita. Té la paraula la representant del Govern, la consellera d'Educació, Cultura i Universitats per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada. És evident que el curs va començar amb una vaga, açò no ho nega ningú. Però també li diré que el curs, i tots els professors ho han fet possible, ha anat agafant normalitat. Vostè em ralla de consciència, i jo li he de dir, a vostè no li remou la consciència

que per qüestions polítiques no pensi en els infants i tot el temps vulgui remoure un conflicte?, un conflicte que ja no és allò que sembla, però que a vostè li interessa que sembli allò que vostè vol que sembli.

Quins són els experts que han rallat contra el TIL? Què és que el president del *British* a nivell espanyol no és expert, que dóna l'enhonorabona a aquest govern i li diu que per fi s'aprova un projecte que val la pena, no és un expert? El president de la CC nacional tampoc no ho és? Què és que vostè només anomena els experts que li interessin? Què és que les seccions europees que empraven la mateixa metodologia, l'AICLE, no han funcionat? Què és que abans funcionaven i resulta que ara la mateixa metodologia, com que és el Partit Popular qui ho vol universalitzar perquè hi pogués anar tothom, ara no funcionen?, abans sí, quan era una minoria, ara no.

Quant als recursos, els recursos són els que són. No em ralli vostè de falta de recursos, quan vostè pertany a un equip de govern que va arruïnar aquesta comunitat autònoma.

(Remor de veus)

Sap vostè que durant quasi dos anys, a finals de mes no es podien pagar les nòmines dels funcionaris? Ho saben vostès, açò? Açò és una realitat, no és una ficció. I ens vénen a donar lliçons d'inversions. Però així i tot li diré que les ràtios, a pesar de tot açò, a pesar que el Govern, aquest govern, ha hagut de fer front a la situació econòmica que s'ha trobat, hi està fent front cada dia i l'està superant, a pesar de tot açò, les ràtios que tenim a Espanya de relació alumne-professor no arriben ni tan sols a la mitjana d'Espanya. La ràtio que tenim per al curs 2012-2013 dins l'escola pública era d'un 10,6% i a la concertada un 12,9%. A Espanya la mitjana aquest mateix any era d'un 11,5% a la pública i un 13,3% a la concertada. Però a Catalunya, per exemple, tenia a la pública un 12,2% i a la concertada un 12,3%; a Andalusia, aquí on governen vostès, donen lliçons aquí, però allà callen, tenien a la pública un 12,5% i a la concertada un 13,8%. Açò són les ràtios, amb totes les retallades, amb tot. O sigui, que el Govern està superant la situació econòmica, està fent front a tot i, a més, està mantenint els serveis bàsics de la comunitat autònoma i amb ràtios molt més baixes que comunitats allà on governen vostès.

Quant a la normalitat que li he dit, jo a les visites als centres, que és allò que interessa, perquè a vostè li interessa rallar del conflicte, a nosaltres ens interessa rallar de la feina que fan els docents, de la feina que fan els centres i amb els alumnes, per exemple hem quedat admirats quant al TIL, centres unitaris com el Secar de la Real, que són unitaris, tenen un munt de gent, infants fins i tot en situació de marginació, i apliquen el trilingüisme, el TIL, a tota la primària, de primer a sisè. I els demanes si hi ha hagut baixada de continguts i et diuen que no els directius. L'altre dia, també un altre centre unitari de Mallorca, el director em deia el mateix, no hi ha hagut davallada i ho aplicam a tota la primària. Però no fa falta ser unitaris, aquests exemples no me'ls donen vostès. CEIP de S'Horta, no és un col·legi unitari, voluntàriament ha aplicat tot el TIL de primer a sisè, a tota la primària i d'una forma exemplar, sense davallada de conceptes i amb molt d'èxit, tal com ens va dir l'equip directiu. Però en tenim d'altres també a part de Mallorca, en tenim a Menorca, l'Antoni Juan, que també té una

immigració brutal i està aplicant un TIL esplèndid als alumne, no ho ha fet a tota la primària, però als cursos que ho va aplicar.

Les dades són les que són, les dades de suspesos, d'aprovats, els posen els mateixos docents dins el GESTIB i nosaltres són les que donam. Jo entenc que vostè aquí políticament l'interessi voler fer veure una cosa que no és la realitat. No em digui d'on trec les dades de fracàs perquè basta anar a la pàgina del Ministeri d'Educació i vostè les trobarà, perquè surten a nivell nacional les dades de fracàs de totes les comunitats autònomes, juntament amb moltes altres dades -sí-, amb moltes altres dades que donam.

També li diré que de les reunions que feim a tots centres, també deduïm que tots els centres es preparen i fa estona que ja estan preparant els nous projectes educatius i els nous projectes TIL i no ens plantegen cap tipus de polèmica. L'única que ve aquí a polemitzar és vostè...de les reunions ...

(Remor de veus i rialles)

Sí, poden riure, poden ser tan educats com sempre, però els únics que polititzen són vostès aquí enmig perquè els centres apliquen els seus projectes i fan feina. Per què?, perquè segurament no fan tanta política com vostès, perquè els docents volen aplicar i volen mirar...

(Remor de veus i rialles)

...pels seus alumnes. Jo entenc que vostè que riu molt fort i que sempre és tan educada, entenc perfectament que vulgui que es fracassi, que vulgui que els centres no apliquin el TIL, però els docents estan fent els seus projectes perquè volen que vagi bé, perquè es volen esforçar, a pesar de vostès.

Quant als interinatges, també els diré que es van pactar amb els sindicats, com vostès ja saben, els nous barems, açò es va passar per la taula sectorial, perquè quan trobam un interlocutor, com li he dit, parlam i podem negociar i s'està negociant encara en aquests moments el tema del pacte d'interins.

També m'agradaria, Sra. Rita, que em digui qui ha renunciat a l'educació infantil? Açò és un altre invent, digui'm per què? O sigui, vostè diu aquí que el Govern renuncia a l'educació infantil, digui'm per què? Jo fins ara no m'he temut que ningú no hagi renunciat a l'educació infantil, fins el punt que l'educació infantil també està inclosa dins els grans projectes del Govern, com és el Tractament Integrat de Llengües.

Quant a les beques, les beques del ministeri no és ver que hagin disminuït, jo aquí tenc les dades de les beques del ministeri. El 2012-2013 hi havia un import de 5.228.750 per a Balears. El 2008-2009 hi havia un import de 2.819.637,64. El 2009-2010, 3.302.497. El 2010-2011, 4.778.557. No em digui que hem davallat, són dades oficials del ministeri. Les beques a Balears s'han incrementat, açò a pesar que la comunitat autònoma estava pràcticament en fallida, a pesar de la crisi i a pesar de tot allò que s'ha hagut de fer, per què?, perquè abocar doblers amb un sac no és administrar bé, i açò és el que necessitava aquesta comunitat autònoma, una bona administració, racional, no posar doblers per posar-ne. També sap vostè que les proves PISA indiquen clarament que les inversions no són correlatives amb l'èxit escolar i així es va demostrar, efectivament. Per tant, aquest govern administra amb raciocini i ha aconseguit que les coses vagin molt millor, que tot el personal d'aquesta comunitat tengui més garanties de cobrar cada mes, de poder fer la feina, que és un factor d'estabilitat bastant important. I permetin vostès als docents fer feina amb tranquil·litat i sense tant pressió política.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica té la paraula l'autora de la interpel·lació la diputada Cristina Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Consellera. La Sra. Consellera vol obviar que aquest final de curs, el sistema educatiu està patint problemes gravíssims i li torn recordar que tenim un docent que està en vaga de fam i aquest és l'extrem del que està passant amb el sistema educatiu.

I li diré una cosa, crec sincerament que vostè ha suspès aquesta assignatura, tal com li han dit els directors de primària. Vostè parla que els experts diuen una altra cosa. Més experts que els directors dels centres, i els directors dels centres li han dit públicament i no fa massa dies, que vostè ha suspès, en una mostra d'un terç de les escoles la nota mitjana que ha tret vostè és un 0,4. La majoria li ha posat un 0 i la nota més alta un 3 i la raó argumentada és perquè s'apliquen projectes no planificats i sense criteris pedagògics, projectes no consensuats, falta de respecte també a l'autonomia dels centres i perquè el professorat no s'ha pogut preparar a temps i per una preocupació legítima que també tenen sobre el futur de la llengua catalana de la nostra comunitat autònoma. I tot açò afecta l'alumnat al final. Vostè no digui que jo no em preocup per l'alumnat, clar que me'n preocup, perquè tots aquests problemes, tots aquests conflictes, al final on van a parar?, damunt l'alumnat evidentment.

Bé i per què ha passat açò? Jo ara li vull recordar, perquè he repassat el seu programa electoral, que parlava d'una educació fruit del consens, apostam per un acord educatiu a les Illes Balears. "Durem a terme -deien- un model de funcionament consensuat, que no impliqui modificacions estructurals per l'alternança política, per garantir la seva continuïtat i aplicabilitat, en la qual es prioritza una educació personalitzada i específica de cada alumne com a primer objectiu, perquè pugui

adquirir les competències necessàries per abordar amb èxit la seva realització personal".

Escoltin, no s'ha fet res de tot açò. No hi ha hagut consens i sí que hi ha hagut modificacions estructurals que donen cap garantia de continuïtat ni d'aplicabilitat perquè ja tota l'oposició, tant aquí com a Madrid, han dit que quan governin derogaran tant el TIL com la LOMCE. Tampoc no s'ha prioritzat l'educació personalitzada i específica de cada alumne. No es pot fer açò augmentant les ràtios, per molt que vostè digui. Vostè que ha fet tants de recorreguts pels centres, que ens ha dit que demanat al Margarita Florit. El Margarita Florit de Ciutadella encara té dos cursos de 30 alumnes per curs, en aules preparades per a 25 alumnes i li han demanat un professor de suport si no poden fer un altre desdoblament. Bé, idè açò no ho han aconseguit.

Quan me parla del TIL, no té res a veure amb les seccions europees. El TIL s'ha universalitzat a totes les escoles, les seccions europees no, eren voluntàries per a l'alumnat que podia i que volia.

Bé, quan parla de les ràtios, he vist per la premsa no fa gaire, que els centres d'educació especial han denunciat la saturació en les seves aules per la derivació d'alumnat de l'escola pública on ha disminuït clar el professorat especialitzat. I vostès els han negat el concert de més aules, mentre han augmentat concerts a escoles de l'Opus o concerts amb batxillerats i FP quan hi ha prou places en aquests tipus de centres, en els centres públics. Açò és l'augment de ràtios.

Bé, la realitat d'aquest final de curs, per tant, consideram que és el fracàs en la seva gestió, el retard en l'ordre del TIL que li he comentat, que no me n'ha dit res, el retard en la reglamentació de l'FP bàsica, que tampoc no n'ha dit res, el retard en les convocatòries de beques de llibres i transport. I no s'han pagar encara les de menjador endarrerides. I quant a les beques universitàries, efectivament, les beques són un dret avui en dia. Per tant, segons la demanda, s'ha d'augmentar o disminuir. Però quins doblers cobra cada becari?

Jo crec que a més es fan un embolic amb les avaluacions del TIL, ja li ho he comentat, amb les de tercer de primària, el diagnòstic de quart; tenen problemes, encara que vostè digui que no, amb el pacte d'interins, a més la convocatòria ha sortit un mes més tard que l'any anterior; i tot açò ha sortit sense annexos, la conselleria també va perdre dades d'alguns aspirants, etc.; i encara no s'ha dictat la resolució dels expedients dels directors de Maó i des del mes de gener té ja la proposta de l'inspector.

Bé fins i tot, Sra. Consellera, també el Tribunal Superior de Justícia li va posar una multa perquè no respon als seus requeriments de documentació sobre el nomenament com a membre de la vicepresidenta del Consell Escolar de les Illes Balears, una suposada experta, que al final resulta que no ho era. La Defensora del Poble també li reclama papers. Jo no sé què passa a la seva conselleria, Sra. Consellera. Vostè diu que som jo que vull crear el conflicte, però em digui vostè què és el que funciona, perquè vostès han fracassat en l'educació si aquest realment era el seu programa, però no han fracassat si el programa ocult era el conflicte...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rita, per favor.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

...era la improvisació, era l'autoritarisme, la imposició, disminuir l'ús del català i passar-se tres anys lluitant contra els llaços per la llengua o les samarretes verdes. Aquest és el resultat de la gestió d'aquest curs escolar.

I finalment, Sra. Consellera, digui'm, pensa continuar mirant cap una altra banda en el cas del docent en vaga de fam? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rita. En el torn de contrarèplica i per tancar la qüestió, té la paraula la consellera d'Educació.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sr. President, gràcies Sra. Diputada. Jo no vull obviar res, ni mir cap altre lloc, però ja li he dit que vostè viu en el passat, vostè vol viure dins la vaga, està interessada a viure la vaga, i li reiter, no la preocupen els infants, perquè vostè no es preocupa que ells vulguin aprendre, que els docents vulguin sortir del conflicte, el que a vostè li interessa és que el conflicte continuï, perquè li interessa més fer política que els infants, i ho reiter i ho afirm.

Miri, mentre em suspengui vostè em don per satisfeta, si tot l'argument que em pot donar és que m'han suspès, tal vegada qui vol suspendre s'hauria d'autoavaluar ell mateix, a veure què ha fet per l'educació de les Illes fins ara.

Miri, el TIL estic convençuda que no es derogarà, es pot dir TIL, es pot dir tal o es pot dir el que vulgui, però no els deixaran si un dia governen que el deroguin, perquè és tan bo que no els deixaran.

I miri, a més li dic una altra cosa, em dóna, m'està donant dades totalment errònies, que ni tan sols s'ha informat, el Margalida Florit, tenint jo el director a un metre se li va demanar si li feien falta recursos, es van mirar les línies que tenia i ens va dir a tot l'equip i davant altres directors de centres educatius que no li feia falta res. I açò hi havia altres directors, no s'inventi les coses, vostè ralla i dóna informació errònia.

I, efectivament, la diferència precisament del TIL a les Seccions Europees és que s'ha universalitzat, però no entra vostè en el fons del tema, aquesta és la diferència, que allò era voluntari, efectivament, però la metodologia és la mateixa; si funcionava abans, funciona ara, no hi ha entrat no vostè en açò, perquè és voluntari troba vostè que aquestes illes l'educació es pot permetre que els nostres infants aprenguin o no perquè ho considerin voluntari? Hi ha d'haver un govern que vetlli perquè tothom aprengui per igual i amb totes les garanties.

No em ralli més de les escoles de l'Opus, perquè vostè sap que hi ha una sentència judicial, o és que hem desobeir les sentències judicials? Ah!, les hem de desobeir, açò sí.

I no em ralli d'augment de ràtios perquè sap que no és ver. No m'ha contestat com és que Balears té unes ràtios inferiors a la mitjana nacional i com és que comunitats com Andalusia, que vostès s'omplen, governen allà, també tenen ràtios superiors.

Miri, no em digui, és que és ridícul que em digui o m'insinuï que resulta que les beques són un dret, açò ho sabem tots, vaja un invent, però que resulti que sí que vostès en donaven menys, perquè s'han de donar segons les necessitats; troba vostè que les estadístiques que jo he tret del Ministeri d'Educació quan vostès governaven hi havia menys infants o menys estudiants que demanaven beques? Per favor!, açò atempta la intel·ligència més bàsica. Troba vostè que no hi havia més gent que en demanava i per açò se'n donaven menys, per açò se'n donen ara 4 milions i busques i abans només se'n donaven 2? Per favor!

Quant a la formació professional bàsica, ho he dit moltes vegades en aquesta cambra, li interessa no sentir-ho, està totalment coordinada a les quatre illes, la tenim treta per diferents quotes, perquè fins i tot sense haver sortit els currículums del ministeri nosaltres ja tenim redistribuïdes les conversions de totes les PQPI per famílies, miram sobretot que un centre reculli tot el tema de les famílies professionals i ho tenim pràcticament pactat amb tots els directors de les Illes Balears i és a punt de sortir.

Quant al pacte d'interins, miri si està equivocada, vostè diu el pacte d'interins que s'ha firmat tard; doncs, no s'ha firmat, encara no s'ha firmat, açò ho ha dit vostè, està gravat, sí, ho ha dit: és que s'ha firmat tard i ha sortit ..., doncs no està firmat, s'està negociant; el que ha sortit és la baremació, Sra. Rita, la baremació.

Em diu que el Tribunal Superior de Justícia m'ha posat una multa, és la prime..., està gravat, és la primera notícia que tenc.

(Remor de veus)

És que tot són errades equivocades, dóna dades una rera l'altra que no són fidedignes. És que quan ja vostè no sap què argumentar, s'inventa les coses.

I a més, li diré, Sra. Rita, no és vostè qui ens ha de jutjar, hem fracassat en educació, i qui és vostè per jutjar, el partit de l'oposició? No ens dirà que hem triomfat en educació!

Autoritarisme? Vostè ens dóna lliçons d'autoritarisme quan diuen vostès, em fan molta gràcia: hem arribat a grans pactes, i resulta que els grans pactes als quals arriben vostès són entre vostès mateixos i s'obliden el partit més gros de l'oposició, quan som a l'oposició, que representa moltes vegades més de la meitat de la població de les Illes i d'Espanya. Açò són els pactes, açò és el diàleg que vostès ensenyen i en volen fer bandera? Per favor, lliçons cap ni una!

I li he dit moltes vegades, estam tan convençut que el que fem és bo per als infants, que són la nostra prioritat, que jo he dit moltes vegades que la història ens jutjarà.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 5840/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a política turística, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 11312/13.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 5840/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a política turística, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 11312/13.

Per defensar-la i en nom del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el diputat Sr. Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. Sorpren aquestes cites reiterades de la consellera a Fidel Castro i a l'apel·lació que la història a qualque moment ens absoldrà per tots aquests disbarats que a un moment donat es fan.

Bé, anem a la moció, moció sobre política turística, amb tot un seguit de propostes.

Fa un parell de setmanes, a la interpel·lació al Govern sobre aquesta matèria, des del nostre grup parlamentari posàvem èmfasi sobretot en dues qüestions en la crítica al Govern: primer, la sensació que no se sabia...

(*Remor de veus*)

... cap on es va ...

(*Pausa de l'intervinent*)

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, Sr. Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Deia que la interpel·lació al Govern de fa dues setmanes, fèiem èmfasi sobretot en dues qüestions per les quals nosaltres pensam que la política del Govern és errònia: la primera, era aquesta sensació que el Govern no sap massa bé cap on va o cap on anam en matèria de turisme, i li posava l'exemple de Magaluf, en la qüestió d'aquesta disparitat, per exemple, del creixement del turisme de luxe i del creixement a la vegada del turisme més *cutre*, associat al *balconing*, als *party boats*, etc., o al *pub crawling*, etc.; i la segona qüestió, que el Govern no és autònom en matèria de política turística, i que sobretot s'ha dedicat aquesta legislatura a governar a favor sobretot d'un sol sector, cosa que explica d'alguna manera aquesta coincidència de rècords, com vàrem viure la temporada passada i tornarem a viure aquesta, de per una banda rècord en nombre de turistes, i per l'altra d'atur, de pobresa i de precarietat.

Després d'aquell debat de la interpel·lació, aquesta sensació es va convertir en una certesa, perquè el conseller ens va defraudar, sobretot perquè es va dedicar a fer una mica el que ha fet el president avui, ha parlat tres anys després de l'herència, i sobretot perquè del poc positiu que va posar damunt la taula, d'alguna manera va tornar a posar allò que li he criticat tantes vegades, que li criticava també al conseller anterior, que és una mica aquest productivisme de productes, que jo els reconec que fan coses bé, com això que s'han demanat a vostès mateixos avui de l'arqueologia, però que corren el risc de convertir-se en una anècdota si no es posa fil a l'agulla i si no se sap clarament, i no decidim, amb el màxim de gent, col·lectius, agents econòmics i socials possibles cap on volem anar, que aquesta és la principal mancança per a nosaltres de la política turística i econòmica.

Vagin per endavant aquestes deu propostes que presentam a la nostra moció d'avui, amb un esperit absolutament constructiu i amb l'objectiu també de corregir, diguem, aquesta deriva.

Primer punt de la proposta, i estructuraré una mica així la meua intervenció o una mica explicant aquests deu punts. Primer, gir en la política turística: estarem contents si hi voten a favor i estarem contents si hi voten en contra d'aquest punt, els diré per què, perquè tal i com està redactat és textualment el que la Sra. Imma de Benito, vicepresidenta de la Federació Hotelera, reclamava fa poques setmanes: un gir en la política turística cap a noves fórmules integradores d'altres sectors, aportar valor afegit al producte turístic que ofereixen les illes i avançar cap a un model que generi ocupació i redueixi precarietat, i això el nostre grup ho subscriu, esperam que el Govern també ho subscrigui. Ja els dic que si hi voten a favor, estarem contents perquè vol dir que reconeixeran que qualque cosa s'ha de fer per redreçar aquesta situació; si hi voten en contra, també estarem contents perquè voldrà dir que sí que una mica autònoms sí que ho són, perquè poden votar en contra de qualque cosa que ha dit la vicepresidenta de la Federació Hotelera, per tant ens va bé que hi votin a favor o que hi votin en contra.

Segon punt, Pla estratègic de turisme, mirar com a mínim cap el 2020, cap on volem anar. Vostè em deia, no però és que el PITIB no és un pla estratègic, és un pla integral, bé, doncs d'alguna manera -em deia el conseller-, d'alguna manera ens dóna la raó: si tots aquests productes, tot això que fan, la part bona del que fan per posar en valor, per a realment saber cap on anam, doncs necessita d'una estratègia, compartida amb el màxim de gent possible. Reiter, dit d'una altra manera, aprofitar aquestes temporades turístiques amb milions de turistes per redreçar aquesta situació i perquè en el futur, i no només ara, hi hagi prosperitat, però sobretot que hi hagi prosperitat per a tots i per a totes. I fer-ho, segona condició, per a aquesta estratègia, amb diàleg, cosa que ara mateix no existeix en el sector o existeix de manera molt parcial.

Tercera qüestió, acabar amb els aspectes normatius de la Llei de turisme afavoridors, perquè ens entenguem, de l'especulació. Ja ens varen dir que no la setmana passada a fer cas de la sentència del macrohotel de Sa Ràpita i desfer d'alguna manera la declaració d'interès autonòmic. Veurem què passa amb el tema de l'Oratori de Portals, però tota aquesta mena de projectes que ens van sortint com a bolets, fruits d'una especulació i d'uns fons..., voltors que ens sobrevolen i que res no tenen a veure amb una prosperitat compartida, amb una economia productiva, amb mirar cap al futur, a l'inrevés, tenen a veure amb mirar cap al passat, mai no poden ser el futur. I això s'ha de corregir, i la Llei, que no és casualitat que es traduís al rus, en el seu moment, la Llei de turisme, per que d'alguna manera una part de la redacció de la Llei afavoreix aquests projectes especulatius, i això és al fons dels mals que tenim en aquesta comunitat, per tant, mai no pot ser una aposta de futur. Derogar aquesta part de la Llei que fa referència a això.

Quarta qüestió, i ho agafen per on vulguin: l'estacionalitat creix, creix el nombre de turistes, però creix l'estacionalitat. Li vaig dir: aquest hivern ha estat el més fred en termes turístics, vostè em deia que no, li vaig donar a una compareixença seva les dades del febrer, menys 15,3%; les dades del març de Frontur, menys 31,6%, -vostè em diu que no amb el cap, però això és Frontur. És més, si anam a les dades del ministeri, de despesa turística gener-abril, també han davallat com mai, vull dir, hi ha estacionalitat, i a això s'hi ha de posar remei. Perquè és alguna cosa que té a veure amb aquests desequilibris històrics del turisme, no és una cosa que vengui d'ara, però el que ens preocupa és que encara anem a més amb aquesta qüestió, perquè això no és bo per a ningú. I per reequilibrar fa falta abordar aquesta qüestió novament amb diàleg, no només amb bones idees.

Cinquè, i és un tema íntimament lligat amb el tema de l'estacionalitat, i és la connectivitat. Novament aquest hivern ha estat el que segurament menys connexions hi ha hagut sobretot amb la península, és un tema que també evidentment ens afecta, no tant des del vessant turístic, a nivell de cohesió interna a la pròpia comunitat. Facin alguna cosa, perquè nosaltres tenim la sensació que estam pitjor que mai, estam pitjor que mai perquè, per una part, en allò que tots i totes estam d'acord que és el tema de la cogestió, resulta que l'únic que tenim cert i segur és que AENA alguna dia es privatitzarà, per tant ja ens podem oblidar de cogestió, ja ens podem oblidar d'intervenir en qüestió de taxes aèries o bonificacions. I per l'altra no s'aprofiten abastament les oportunitats que tenim, els pos un exemple: TUI, un sol majorista de viatges, té vuit o nou línies aèries, no pot ser

un interlocutor vàlid a l'hora, per exemple, de parlar d'aquesta qüestió? Per què la conselleria només té un interlocutor vàlid a l'hora de parlar de qualsevol qüestió? Aquest és un repte que els plantejam.

Setena qüestió, reconèixer la centralitat del turisme, però pensar en el caràcter, en un turisme més sinèrgic, que generi dinàmiques positives a altres sectors econòmics i reguli, com hem plantejat en altres ocasions des del nostre grup, qüestions com el tot inclòs, afavorint, per exemple, quotes de producte local; afavorint que la gent se'n pugui anar amb la polsereta a altres tipus d'establiments no necessàriament de l'hotel, són coses que ja existeixen, que els majoristes de viatges acorden moltes vegades amb els hotelers, però que no s'hi aposta des d'allò públic per això. O el tema dels lloguers, els quals s'han de regular, perquè no basta amb el que hi ha, i dic que no basta perquè tanmateix hi ha una pràctica que tothom reconeix, que reconeixen les inspeccions de turisme que d'alguna manera s'ha d'abordar; abordem-la en el marc de saber, de demanar-nos cap on volem anar en el futur, quan siguem grans -se suposa que ja som madurs, qualche dia tornarem encara qualche cosa més enllà que madurs en termes de turisme-, i ens posem fins i tot un sostre de places: tantes de lloguer turístic, tantes d'aquest tipus de lloguer turístic, tantes de places hoteleres o d'establiments hotelers.

Vuitena qüestió, molt important, crucial, conveni d'hostaleria, no és una qüestió estrictament laboral, és transcendental, parlem de model social. Demanam qualche cosa més, tot i que veim una evolució en els pronunciaments del conseller de Turisme i del conseller d'Economia en aquesta qüestió, de què sí, que d'alguna manera s'han de repartir beneficis, s'ha de crear ocupació, però s'han de banyar i s'han de banyar perquè aquest desequilibri de poder que hi ha entre les dues parts en negociació és d'alguna manera gràcies a vostès i gràcies a haver reforçat sobretot una part en detriment de l'altra. Perquè en aquest conveni no es parla només de condicions laborals, es parla de condicions de vida d'una part important de la població d'aquestes illes, es parla de cohesió social, de model social.

I allò de l'externalització de serveis, que fa un any que ho hem introduït en el debat parlamentari, és un indicador molt clar de cap on es pretén anar si no s'hi posa fre des d'allò públic, i jo diria que des del sentit comú.

Novena qüestió, i vaig acabant, recordar que el nostre petroli és el territori, que l'activitat turística produeix uns impactes i una externalitat; no els hem posat aquí damunt el paper ecotaxa, ni tampoc l'ecotaxa del passat, per tant no me la posin damunt del paper, però sí que està clar i tothom hi està d'acord, començant pels mateixos turistes, que qualche cosa s'ha de fer per preservar allò que realment posam a les fotos, als catàlegs i fins i tot a les pantalles i als dispositius de tota la promoció a l'exterior del nostre turisme. Siguin mesures econòmiques, siguin mesures fiscals, però qualche cosa s'ha de fer.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Abril, per favor.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

I punt número deu, i aprofit per manifestar des del nostre grup parlamentari, crec que hauria de ser una idea, una proposta extensible al conjunt d'aquest parlament, manifestar la solidaritat amb les Illes Canàries per aquesta declaració política, la qual res te a veure amb un informe tècnic, sobre les prospeccions de Repsol. I recordar que ja pot fer el Govern el que vulgui en matèria de promoció, però l'antipromoció que representen per a les nostres illes, i parlam de turisme, no parlam d'altres coses, les prospeccions, són qualque cosa que ens passarà factura i per tant hem d'anar a les totes i dir al Sr. Ministre d'Indústria i, anecdòticament de Turisme, que ja basta, i ja basta per a Canàries i ja basta també per a nosaltres.

Deu propostes que tenen, i va de ver, un sentit constructiu, les quals pensam que són necessàries, que són en el sentit comú col·lectiu de la gent, del que tothom veu que és el que s'hauria de fer i el que hauria de fer el Govern, posar el turisme al servei d'un projecte econòmic i social de prosperitat compartida; això és, ni més ni manco que tinguin dret a ser feliços no només els turistes que venen a visitar-nos, sinó també la gent que viu, fa feina o no aquí, però sobretot que vol tenir una vida digna.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Abril. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Sra. Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, president. Un moment oportú, un bon moment per parlar de turisme. Al nostre entendre, tres qüestions emmarquen l'actualitat turística: la primera, un mal hivern, amb més hotels tancats que mai, amb davallades històriques de visitants els mesos de gener, febrer, març, dades que per si mateixes ja ens han de fer reflexionar; però més encara quan aquests mateixos mesos a la resta d'Espanya han estat bons, han tengut bones xifres. La segona, enmig de la negociació del conveni d'hostaleria, el qual afecta de forma directa 100.000 persones, avui encara sense acord. I la tercera, a les portes de la temporada alta. Són moments de necessària reflexió i també d'acció, acció per part d'aquest govern, acció que no fa.

La patronal hotelera de Mallorca ha presentat unes dades que és necessària la seva consideració: en deu anys l'arribada de turistes ha augmentat un 30%, el que suposa 14 milions més de turistes. L'ocupació hotelera, però, ha caigut un 5% aquests darrers tres anys; les places turístiques han augmentat un 15%; els ingressos per turisme estranger han caigut prop d'un 3%. Dit amb altres paraules, arriben més turistes que mai però la temporada s'escurça, ja que es concentren en els mesos de temporada alta. Hi ha més places hoteleres, baixen els ingressos de les empreses, l'ocupació en aquest sector és cada cop més precària i els sous més baixos.

Vist això no podem dir que anam bé. Alguna cosa s'ha de canviar, perquè el camí que duim no és el bo, i ja els puc dir que les solucions que proposa la patronal hotelera, a més de no ser el moment, enmig de la negociació del conveni, de cap manera no les compartim. Les solucions i les accions estan en mans del Govern, però si miram el conseller de Turisme la impressió que tenim és que la realitat li passa pel damunt, el supera.

Dels dos àmbits d'actuació del Govern, en el primer, el competencial propi, hi trobam una llista d'actuacions pendents de fer, i si miram allò que ha de reivindicar davant el Govern de l'Estat, si és que ho fa, cap resultat positiu no es veu. Estam davant un govern que no escolta, que no veu, que no vol veure la realitat, i per tant no actua, un govern que és ignorat pel Govern de l'Estat.

La llista d'actuacions pendents és la següent, perquè tres anys de govern ja ens deixen una herència: els tres primers anys de la legislatura en matèria turística s'ha legislat més que mai, més que en tres legislatures: una llei i tres decrets llei, quatre lleis turístiques, al mateix temps que la inversió en infraestructures turístiques, en millora de l'entorn, en nou producte turístic, ha baixat a xifres mínimes; molta legislació, poca inversió; moltes paraules, pocs fets. Legislació a mesura de les necessitats del sector d'allotjament i ignorància absoluta de la resta del sector turístic és el resum d'aquesta legislació; els famosos pilars del nou model turístic, la Llei de turisme i el Pla integral de turisme de les Illes Balears, tenen la base de fang, no són sòlids, són únicament paraules sobre el paper. La Llei de turisme, dos anys després de la seva aprovació, continua sense reglament, prova evident de la incapacitat, també política, d'aquest govern, o de la nul·la necessitat d'aquest reglament o de les dues coses a la vegada.

La indústria més important d'aquestes illes continua a dia d'avui sense instrument de planificació, ja que la Llei de turisme va derogar els POOT, i per ara l'única notícia que es té dels PIAT és que el Govern ha signat convenis amb els consells de Mallorca i d'Eivissa per a la seva elaboració; dos anys per signar dos convenis il·lustren la rapidesa d'aquest govern. Encara falten dos convenis per signar i només queda un any de legislatura; veurem si és possible signar-ne dos en un any, o si aquesta activitat frenètica farà descarrillar la maquinària.

El Pla integral de turisme de les Illes Balears, l'altre suposat pilar d'aquesta nova política turística, és un document de bones intencions, però no és un pla integral, perquè un pla integral ha d'incloure, a més de la diagnosi i les actuacions, les vies de finançament necessàries per dur a terme totes les accions, i aquest pla no en conté cap. No es pot executar en la seva totalitat, no es pot desenvolupar per manca de recursos; no és integral.

És molt bo de fer posar damunt un paper coses que s'haurien de fer. Ara, una altra cosa és executar-les, tant per la part de la dificultat tècnica com per manca de recursos, i aquí es donen els dos problemes, incapacitat de gestió i manca de recursos, una combinació que dona dos anys per signar dos convenis, les obres del Palau de Congressos aturades, l'hotel Rocamar sense esbucar després de dos anys d'haver-ne pagat 600.000 euros de més.

De la problemàtica dels lloguers d'habitatges turístics després d'un any aquest govern continua sense reconèixer el problema, i per tant sense cercar la solució; el Govern l'únic que fa és criminalitzar, perseguir i condemnar a la clandestinitat aqueixa activitat econòmica, important per a molts de ciutadans d'aquestes illes. Ja li ho varem dir, Sr. Conseller: assegui's amb els sectors implicats, afronti el problema; és necessària la regulació d'aquesta oferta. El mercat evoluciona i madura, i ha obert un ventall de possibilitats als clients, als turistes, que requereixen de l'administració i del mateix sector turístic respostes, capacitat d'adaptació, rapidesa. El Sr. Rajoy va modificar la LAU, i ara el Govern autonòmic té l'obligació de resoldre el problema.

I si parlem d'aquelles qüestions que són competència del Govern de l'Estat amb incidència directa sobre la nostra indústria, el panorama és desolador: incapacitat política per exigir les inversions estatutàries turístiques que corresponen a aquesta comunitat; tres anys, cap proposta feta, i per tant cap inversió no s'ha fet; incapacitat de defensar i obtenir rebaixes en les taxes aeroportuàries, d'obrir noves rutes, com sí ha aconseguit la comunitat de Madrid; incapacitat d'aturar de forma definitiva les prospeccions petrolíferes a la Mediterrània, el més gran perill per a la nostra indústria turística, és més, intuïm que després de l'autorització de Canàries vendrà la nostra, i mentrestant el Govern està mans plegades. El darrer és que el ministre del petroli ha dit que les prospeccions aquí es faran a 9 quilòmetres de la costa, mentre que a les Canàries es faran a 60 quilòmetres. Aquestes paraules parlen per si mateixes. Davant d'això ens preocupa que el conseller de Turisme continuï instal·lat al seu món, ocupat a mirar pel retrovisor més que en el que passa aquí i ara.

El nostre grup donarà suport a aquesta moció, i per completar-la i amb esperit constructiu faré unes esmenes d'addició *in voce*. Al punt 2 proposam que aquest pla estratègic de Balears 2020 contengui les vies de finançament per a les actuacions que proposi, perquè sigui creïble i realitzable; precisament en aquest sentit aquests dies hem vist als mitjans de comunicació que Catalunya invertirà 2,4 milions d'euros de l'impost turístic a promoure turisme familiar en els mercats britànic, alemany, francès i espanyol, i crec que això ens hauria de fer pensar a tots.

Proposam, a més, afegir quatre punts més. Un punt 11 seria perquè creim que el govern monocolor amb els consells insulars, també del mateix partit polític, no pot estar dos anys a desplegar el reglament de la Llei de turisme, per això proposam que s'elabori i s'aprovi el reglament sense tardar més.

El punt 12 és una crida sobre la situació vergonyosa i insostenible de les obres aturades del Palau de Congressos de Palma, que costen als ciutadans d'aquestes illes cada mes 500.000 euros; ja n'hem pagat 10, de milions d'euros; quants de

milions més han de pagar els ciutadans d'aquestes illes per aquesta mala gestió, Sr. Conseller? És urgent la solució, i al nostre entendre ha de venir de la mà dels impulsors d'aquest projecte.

Un punt 13 faria referència al traspàs de funcions i serveis en matèria de promoció turística als consells. Cada consell ha de poder planificar les actuacions de promoció en relació amb el producte turístic, el mercat i la població que consideri oportuns. És el moment de saber amb quins recursos comptaran per poder-ho fer; un cop presa la decisió política s'ha de dur a terme i facilitar la tasca dels consells.

En un punt 14 demanàriem que els consells agilitin l'elaboració dels PIAT, una competència importantíssima; la planificació turística de cada illa està sense fer. Sigui per manca de conveni o pel que sigui és una situació que no convé que duri, per això demanam que es resolgui aquesta qüestió.

Res més. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Li agrairia que pogués fer arribar a aquesta presidència després les esmenes *in voce*.

Continuam. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la diputada Lourdes Bosch.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. Señores de la oposición, sabemos perfectamente hacia donde vamos. Desde el primer momento este gobierno ha tenido clara su hoja de ruta y la estrategia compartida con todos los sectores y todas las marcas.

Sra. Oliver, muy astutamente usted ha hablado de las estadísticas de los diez últimos años, las cuales ocultan sus fracasos y tapan nuestros buenos resultados. También ha afirmado que en este gobierno se ha hecho mucha legislación y poca inversión. Sra. Oliver, si en lugar de ausentarse durante las preguntas que se hacen a este gobierno se quedara a escuchas quizás estaría mejor informada y sabría -y además lo hemos repetido hasta la saciedad- que los...

(Alguns aplaudiments)

...establecimientos turísticos han invertido ya más de 400 millones de euros, y que este gobierno, gracias a la legalización de las plazas hoteleras, va a invertir 14 millones de euros en toda Mallorca en infraestructuras de mejora del turismo.

No es que no sepan cuál es la realidad, es que ni siquiera de molestan en conocerla. Ustedes vienen aquí y ponen su disco rayado que nada tiene que ver con la realidad.

También nos ha hablado del Palacio de Congresos. Nos ha preguntado cuántos millones más hemos de pagar los ciudadanos; pues todos los que ustedes dejaron de pagar, todos los que ustedes dejaron de pagar.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Sra. Presidenta, per favor, m'està contestant a mi i no correspon que em contesti a mi. Crec que està confosa la Sra. Bosch. Gràcies.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Estoy dirigiéndome a todo el pleno, y estoy respondiendo de manera teórica. Si preguntan cuántos millones hay que pagar por el Palacio de Congresos, desde aquí contestamos a todos los aquí asistentes que los ciudadanos tendrán que pagar todos los millones que la oposición en la legislatura pasada dejó de pagar. Esa es la cifra a la que nos condenaron.

(Alguns aplaudiments)

Miren, es estupendo crear problemas y luego exigir a los demás que los solucionen, y además para ayer. Un poco de seriedad.

En el primer punto de la moción nos instan a hacer un giro en la política turística, a aportar valor añadido a nuestro producto y a avanzar hacia un modelo que genere ocupación. Eso precisamente establece, entre otras cosas, el Plan integral de las Islas Baleares, plan que llevamos desarrollando desde el inicio de la legislatura y que está dando muy buenos resultados; lo demuestran tanto las inversiones del sector -400 millones de euros-, como los datos turísticos -12,9 millones de turistas-, así como los datos del empleo: Baleares lideró el incremento de ocupación en el sector servicios durante 2013. Por cierto, 19 meses consecutivos bajando el paro; con el Partido Popular pasa esto, no pasaba con ustedes. 13 meses creando ocupación neta; esto pasa con el Partido Popular, no pasaba en la legislatura pasada, y no es casualidad. Lo que ustedes proponen ya se está haciendo.

En el segundo punto nos piden que el Gobierno elabore un plan estratégico en materia de turismo de la mano de los agentes sociales y económicos, el diálogo permanente, Baleares 2020 lo llaman. A este punto también llegan tarde: el conseller anunció hace cinco meses la elaboración de un plan estratégico que fija las directrices para el período 2015-2025; si en lugar, repito, de ausentarse en las preguntas se quedaran a escuchar podrían evitarse el ridículo de proponer políticas que ya se están desarrollando actualmente.

En el punto tercero pretenden derogar todos los aspectos normativos de la Ley de turismo que favorecen macroproyectos urbanísticos y especulativos. Por favor, ¿qué artículos son?, ¿qué artículos quieren derogar?; ¿o no lo saben? ¿O simplemente lo que pasa es que no existen? Llevan ya dos años con el cuento de la depredación del territorio, y dos años más tarde, tras 400 millones de euros invertidos en modernización de establecimientos turísticos, no se ha consumido un solo metro cuadrado de territorio.

En el punto 9 nos instan a constatar que nuestro petróleo es el territorio y a mejorar nuestra protección ambiental. Por supuesto que sí, esto estamos haciendo desde el inicio de la legislatura. Superen este discurso trasnochado y antiguo, el Partido Popular defiende nuestro territorio, que es nuestra materia prima, sin la cual nuestra industria moriría. Nuestras islas no pueden perder sus costas, playas, montañas, porque sin nuestros atractivos naturales no somos nada, así que de una vez por todas asimilen que el territorio no es exclusividad suya, el territorio es cosa de todos, y el Partido Popular quiere y fomenta su conservación.

En el punto cuarto reclaman que el Parlamento constate la reducción considerable de turistas durante el invierno y el incremento de la estacionalidad. Podríamos votar a favor de este punto siempre y cuando especifiquen que esto es lo que pasó durante el período 2007-2011. Efectivamente, durante el primer trimestre del 2008 nos visitaron 1.370.000 visitantes; ¿saben cuántos turistas llegaron tres años más tarde, en 2011?, 800.000 turistas. Ciertamente podemos constatar la reducción notable de turistas y el incremento de la estacionalidad durante el primer trimestre de la anterior legislatura, porque actualmente no es ese el camino, actualmente la temporada turística se ha alargado y los datos lo demuestran: los meses de marzo, abril y octubre de 2013 han sido los mejores en llegada de turistas desde el año 2009, por lo que no tiene sentido que sigan con este discurso de que la temporada se ha acortado de nueve a seis meses, no es verdad; fue así durante su legislatura, pero no durante la nuestra.

En la quinta aspiran a que reclamemos al Gobierno del Estado la cogestión aeroportuaria. Bien. Enero de 2012, en la primera reunión de la Conselleria de Turismo con la ministra de Fomento se hizo la petición de la cogestión aeroportuaria; es más, es a raíz de esa petición que se ha creado el Comité de coordinación aeroportuaria, primer paso para la participación de nuestra comunidad autónoma en la toma de decisiones. Vuelven a llegar tarde, el Partido Popular defiende la titularidad pública de sus principales aeropuertos; se trata de infraestructuras absolutamente estratégicas para nuestros intereses sociales y económicos.

En el punto sexto de nuevo nos instan a lo que ya es una realidad; la modernización de los establecimientos hoteleros se traduce actualmente en incrementos en la contratación laboral. Sólo en Mallorca se han tramitado más de 200 aumentos de categoría; en Menorca, 40; y en Ibiza, otros 40; 280 incrementos de categoría en Baleares, 280 establecimientos hoteleros que incrementarán su plantilla.

Y esto enlaza con el siguiente punto, en el que nos exhortan a avanzar hacia la prosperidad compartida. Eso estamos haciendo, porque esos 280 establecimientos hoteleros que han incrementado su categoría alojarán a turistas de mayor poder adquisitivo, lo que conlleva mayor gasto en diversos sectores: comercio, restauración, cultura, deporte... Prosperidad compartida. ¿Saben cuál fue el gasto de los turistas durante 2013?, 11.940.000 euros, un 5,4% más que en 2012, récord histórico. Eso es prosperidad compartida.

Y respecto al todo incluido ya está regulado en la nueva ley turística, al igual que el alquiler turístico particular; está regulado todo aquello necesario para favorecer las sinergias entre el turismo y el resto de sectores.

En el punto octavo piden que intercedamos en la negociación del convenio de hostelería. Ustedes representan el intervencionismo. El Partido Popular cree en la libertad, por eso respetaremos el derecho constitucional a la negociación colectiva laboral. Este gobierno ha pedido expresa y reiteradamente responsabilidad a trabajadores y empresarios, los cuales siempre han llegado a un acuerdo.

Respecto al punto 10, votaremos a favor, porque efectivamente constatamos que la promoción turística de Baleares está en peligro por la antipromoción que representan los proyectos de prospecciones petrolíferas, porque estamos en contra de una política que pone en peligro nuestro entorno y nuestra economía. Ahora bien, permitan que les recrimine su actitud durante la legislatura pasada; su inacción permitió que su compañero Zapatero colocara esta espada de Damocles sobre nuestra cabeza. Esta oposición rotunda que muestran en la oposición no la exhibieron cuando debían; ahora hacen mucho ruido, pero en su momento bien calladitos estuvieron. Ha sido este gobierno del Partido Popular el que ha emitido informe negativo desde la Conselleria de Turismo, este gobierno popular el que hizo los informes negativos desde la Comisión Balear de Medio Ambiente, este gobierno balear se ha reunido en Bruselas con el comisario de Medio Ambiente para reclamar la paralización de las prospecciones. Es la Conselleria de Medio Ambiente la que está recabando argumentos jurídicos para poderlos presentar en el momento que proceda administrativamente. Y ha sido este presidente popular el que se ha plantado ante el Gobierno central en contra de los sondeos; nunca escuchamos a Antich hacer nada parecido. Por desgracia a esto también llegan tarde.

Cada vez que hacen una moción instan al Gobierno o bien a hacer cosas que ya ha hecho, o bien cosas que se están haciendo actualmente, o a proponer políticas fracasadas.

(Remor de veus)

¿Se dan cuenta que a parte de la ecotasa su programa es instarnos a hacer lo que ya estamos haciendo? ¿Se dan cuenta de que no son ninguna alternativa, sino más bien una comparsa? ¿Realmente esto es todo lo que pueden aportar a nuestra comunidad en materia de turismo? A diferencia de ustedes en el Partido Popular sabemos perfectamente hacia donde vamos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula..., té la paraula, pel Grup Parlamentari MÉS, el Sr. David Abril per un temps de cinc minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

D'acord, acceptam totes les esmenes *in voce* presentades pel Grup Parlamentari Socialista. De fet complementen perfectament aquesta relació de propostes d'acord, amb aqueixa d'idea de complementar o d'acompanyar aquesta proposta de pla estratègic amb propostes concretes de finançament, tot i que pensam que això té a veure també amb un punt de moció que fa referència a aquesta idea que el Govern té l'obligació d'establir mesures econòmiques i fiscals que assegurin d'alguna manera la reinversió de l'activitat econòmica lligada al sector turístic, se li digui ecotaxa o se li digui el que es vulgui, i altres comunitats que ho fan -i la Sra. Oliver ha posat algun exemple, com és el cas de Catalunya- bé que el va i bé que estan millorant encara en més indicadors que no en el nostre cas. Pot negar la realitat el Grup Popular en el tema, per exemple, de la temporada turística baixa; és un clam, vull dir que són les dades del mateix ministeri, però, bé, allà són.

En la qüestió del reglament també estam d'acord, de fet a la intervenció abans corrent és un dels punts que m'he botat, però quan parlava que el Govern també ha de garantir, i era un compromís que sempre record al conseller de la seva primera compareixença, que hi ha maneres de, via reglament, regular lligat a la qualitat el tema de (...) laboral, hi ha una manera... és una de les moltes coses que es poden regular amb aquest reglament, se'ns torna a tirar, se'ns torna a acabar el període parlamentari i el compromís de reglament de la Llei de turisme era a finals del mateix any que es va aprovar la Llei de turisme, que és de 2012. Varen dir abans de l'estiu, bé, ara ja no tendrem temps de demanar-los comptes fins després de l'estiu. Esperem que compleixin aquesta vegada els compromisos ja corregits, ja rectificats en altres moments.

Totalment d'acord amb el tema del traspàs de la promoció als consells perquè, senzillament, és una obligació estatutària, més enllà que pot ser millor gestionat, i totalment d'acord, evidentment, amb el Palau de Congressos, que és la seva herència, i mentre continui en peu un monument a la seva manera de gestionar que poc té a veure, per cert, amb l'austeritat.

Ens diu la portaveu del Grup Popular que semblam un *disco rayado*, però jo cada vegada que la sent em recorda, pareix la comercial o de la Federació Hotelera, o de la conselleria, o de les dues coses al mateix temps, però això sí, mai no aporta un argument nou sobre la taula més que retrets. Insistesc i el mateix dic al Govern, duen més de tres anys governant, per tant, facin-s'ho mirar.

Entrem en el debat sobre les propostes concretes, si tenen, a més, clar cap on van i estan tan convençuts i tenim el que tenim, rècord de turistes, rècord d'atur, de pobresa i de precarietat, em preocupa, perquè em recorda la Sra. Soraya Sáenz de Santamaría, li puc fer la mateixa pregunta amb relació a les seves afirmacions, vostè ho creu, que la gent *manifiesta su alegría por las calles de lo bien que está todo*? Perquè jo... tal vegada vivim no a illes diferents, a planetes diferents, no vivim al sud d'Europa, vivim a Suècia o a Noruega, jo *no veo alegría por las calles*, jo veig gent que ho passa malament, que creixem en nombre de turistes i empitjoram en indicadors de condicions de vida. Això és la realitat, li podem admetre que hi ha millores, però per favor, no em digui que a més estan convençuts que anam pel bon camí perquè llavors hi ha els resultats electorals que hi ha, evidentment.

Miri, si tant de sentit comú són les... és que són tant de sentit comú les coses que plantejam en aquesta moció i estan redactades d'una manera tan laxa, ja li dic, fins i tot el tema de les mesures econòmiques i fiscals, no parlem d'ecotaxa, no parlem de dir, vengui, val, ataquem el Govern, eh?, i només ens en votaran una per ja no tornar a quedar malament amb allò de les prospeccions, que ja està bé, però de ver, són tant de sentit comú que la gent no entén que puguin votar en contra, mirin-ho amb atenció, tornin a rellegir la moció punt per punt, és que haurien d'estar tots d'acord perquè tothom i el sentit comú de la gent, el sentit comunitari, que diria Galeano, està d'acord amb això perquè és el normal i té a veure amb el paper també... no és intervencionisme, és que les administracions han de jugar qualche paper.

Estic d'acord amb la llibertat, jo crec que el Sr. Aurelio Vázquez és lliure per continuar guanyant tots els doblers que vulgui, per continuar defensant fins i tot que s'exploti fins a la sacietat els treballadors i les treballadores, els governs han de respectar aquesta llibertat, però tenen l'obligació, en aquest cas l'administració autonòmica de les Illes Balears de garantir i de preservar el benestar de la seva població, i per això han d'establir mesures. Vostè li dirà intervencionisme, jo crec que allò seu és ideologia de la dura.

Tagomago, també té una dimensió turística, Sa Ràpita, Canyamel, ni un pam de destrucció del territori, Sa Ràpita perquè no els han deixat, però tampoc no deixen caure la declaració d'interès autonòmic. Tagomago, es mereix una inspecció a part del particular que lloga el seu pis? Quants de particulars hi ha que lloguen casa seva per 250.000 euros a la setmana? Al kebab del cantó enviarem els inspectors de turisme. Crec que amb això queda tot dit.

Insistesc...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Abril, hauria d'acabar.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

... el paper de les administracions ha de ser actiu a treballar perquè el turisme estigui al servei d'un projecte de prosperitat compartida.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedim a la votació. Sí, Sra. Cabrer?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, demanariem votació separada del punt 10.

LA SRA. PRESIDENTA:

Els pareix bé que facem votació separada del punt 10? D'acord. Ara passarem a la votació del punt 10. Començam a votar. Votam.

Queda aprovat el punt 10 per 58 vots a favor.

Passam a la votació de la resta de la moció. Començam a votar. Votam.

Queda rebutjada per 33 vots en contra i 25 a favor.

IV. Compareixença de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 3874/11, relativa a infraestructures educatives (escrit RGE núm. 5392/14, presentat pel Grup Parlamentari Socialista).

Passam ara al quart punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats per tal de retre comptes del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 3874/11, relativa a infraestructures educatives, escrit RGE núm. 5392/14, presentat pel Grup Parlamentari Socialista.

Intervenció per part del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Maicas, per un temps de deu minuts.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia. Bon dia, Sra. Camps. Abans d'entrar en matèria d'aquesta compareixença permeti'm fer una prèvia, ve instada davant la seva insistència en cada ple, jo li he de confessar que vaig presentar-me en la candidatura d'un partit polític per fer política, som, idò, culpable de fer política en el Parlament...

(Alguns aplaudiments)

... que és una institució política. De totes formes...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... de totes formes, si vostè no fa política, que ho repeteix una vegada i una altra, digui d'una vegada què fa en el PP, en la conselleria i en aquest parlament perquè tots, inclòs jo i els seus companys, fan política.

Quant al tema que ens ocupa obeeix aquesta compareixença al deure de retre compte del compliment de la Proposició no de llei 3874/11, relativa a infraestructures educatives, presentada pel Grup Socialista i defensada per la diputada Sra. Cristina Rita a la comissió celebrada el dia 17 de novembre de 2011, a la qual quedaren aprovats per unanimitat els següents punts de la resolució: "1. El Parlament de les Illes Balears insta la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears que el nou pla d'infraestructures tenguí en compte, a més dels criteris d'increment de la població, de saturació dels centres existents, d'obsolescència dels edificis existents, etc., criteris també d'equilibri entre les necessitats existents a les quatre illes i de caràcter pressupostari i econòmic. I 2. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a signar convenis amb els ajuntaments de les Illes Balears que especifiquin les actuacions de manteniment dels centres educatius de primària que han de portar a terme cadascuna de les administracions competents en cada municipi."

D'ençà que començà l'actual legislatura, d'això ja fa gairebé tres anys, venim reclamant un pla d'infraestructures educatives, ja ho férem, com haurà observat, durant l'època del seu antecessor, el conseller Rafel Bosch, i ho hem fet cada cop que n'hem tengut l'oportunitat perquè consideram de vital transcendència per al futur de l'educació a la nostra comunitat elaborar un pla, a la manera d'un full de ruta, que contempli i planifiqui les necessitats a curt i a mitjà termini en matèria d'infraestructures educatives. Les raons no poden ser més òbvies i senzilles. El procés per dotar la comunitat educativa, el sistema educatiu, de noves instal·lacions no és precisament ràpid, sinó al contrari, requereix d'un temps que fa que moltes construccions comencin i acabin en diferents legislatures.

Sé que coincidirem, si més bé no a la teoria, a diferenciar entre inversió i despesa i que tot allò que atén l'educació, de forma directa o indirecta, és una inversió de futur com ho és tenir una comunitat docent motivada, reconeguda, escoltada i que tenguí accés permanent al reciclatge en les matèries de la seva competència educativa. Un país sense escoles és un país sense futur, i un país amb escoles insuficients o deficientes està condemnat a ser un país insuficient o deficient per afrontar els reptes que han de venir.

La societat exigeix cada cop més esforç, més i millors mitjans al seu abast, més i millors instal·lacions, perquè les necessitats canvien i les poblacions modifiquen la seva composició és necessària una revisió constant de les estructures que garanteixen una educació de qualitat, una educació gratuïta i de qualitat.

Vostès, senyora, amb l'excusa d'estalviar, amb la coartada de l'austeritat han invertit poc, molt poc, tant en la millora de les instal·lacions, fins el punt que han atès les urgències, però no han planificat un manteniment preventiu, com en la construcció de noves infraestructures, que han paralytat. A això caldria afegir que han acomiadat un milers de docents, que han augmentat la ràtio per aula a causa de la disminució del professorat, que han suprimit professors de reforç, que no han substituït les baixes dels docents, etc. Tots ells símptomes de la seva despreocupació envers l'educació pública, de la seva negligència envers les seves responsabilitats socials i educatives, de la seva escassa voluntat política per millorar el sistema públic educatiu i, per què no dir-ho?, ens fa sospitar que

no són accions o inaccions innocents sinó destinades a canviar de model.

Un país, el nostre país, no pot permetre's estar una legislatura mans plegades perquè compromet el futur educatiu dels nostres infants. Intuec que en la seva intervenció farà una exhaustiva enumeració de les obres menors que han engegat, obligats per la precària situació dels edificis on han hagut d'intervenir per evitar perills als usuaris, com és ara el cas del CEIP de Son Rullan, només faltaria que no ho haguessin fet i haguéssim hagut de lamentar una desgràcia. Però ho han fet emposant per les circumstàncies, obligats pels desperfectes, però no avançant-se a les circumstàncies, que és el que s'espera de la seva conselleria i del seu govern, un manteniment preventiu pel que fa al patrimoni immobiliari del qual són responsables i una planificació d'infraestructures adequada a les necessitats actuals i una previsió de les necessitats futures.

No em referiré ara al problema de les plaques d'uralita, dels efectes de les plaques d'amiant quan aquestes es trenquen i produeixen el polsim perjudicial per a la salut. Vostè ja es va comprometre en una compareixença en comissió a treure-les totes abans d'acabar la legislatura. És assenyat pensar que espera les vacances d'estiu per començar les obres, en tot cas vigilarem que així sigui.

Sra. Consellera, encara esperam, esperam que ens presenti el nou pla d'infraestructures educatives 2012-2016, tal com aprovà la comissió per unanimitat, tal com abans s'havia compromès l'anterior conseller o, si més no, que ens assabenti en quin punt es troba l'elaboració del dit pla el qual nosaltres consideram imprescindible. Pensi que estam en l'any 2014, del qual ja n'ha passat la meitat, pensi que a aquesta legislatura li queden els perfils finals, o sigui, els perfils electorals i ja sabem, perquè ho ha repetit en nombroses ocasions, que vostè no fa res de caire electoral, pensi que allò que tots els grups parlamentaris aproven per unanimitat hauria de ser atès per la consellera, per la conselleria i pel Govern.

A la mateixa comissió, en un segon punt aprovat, s'instava el Govern a signar convenis amb els ajuntaments que especifiquin les actuacions de manteniment dels centres educatius de primària que han de portar a terme cadascuna de les administracions competents en cada municipi. Li record la data, 17 de novembre de 2011. Un any després, el 21 de novembre de 2012, i en resposta a una pregunta amb sol·licitud de resposta escrita, la conselleria ens assabentava d'haver signat un conveni marc, concretament al municipi de Santa Eulària. Podria, Sra. Consellera, aprofitant l'avinentsa informar-nos si s'han signat altres convenis i, si n'és el cas, amb quins municipis? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats, Sra. Joana Maria Camps, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Anant a la prèvia que m'ha fet vostè permeti'm contestar-li, no tenc cap dubte que som aquí per fer política, ni una, allò que jo he dit és molt diferent, he dit que vostès prioritzen fer política sobre el benestar dels infants, que és molt diferent.

Entrant en el tema que ens ocupa, ja fa vuitanta dies pels seus companys de Govern quan governen, PSM-MÉS, dia 13 de març en concret em varen demanar precisament aquest pla d'infraestructura, jo puc comparèixer si volen cada setmana, cada seixanta dies, cada vuitanta dies, però els repetiré, si no tenc més temps, el mateix que els vaig repetir perquè estam totalment d'acord que sense escoles tendríem un país sense futur, això ho compartim absolutament com no pot ser de cap altra manera. Que la societat exigeix més esforços? També ho compartim, estam totalment d'acord.

No em digui que no es fa una revisió constant de les infraestructures perquè no és així, es fa una revisió constant, de fet s'ha fet moltíssima cosa. També li he de dir que no basta fer grans, o sigui, donar aquí grans expectatives i fer grans nombres, jo li demanaria una cosa, quan vostè em diu que s'ha d'invertir, que s'ha de fer més, digui'm d'on s'ha de treure, però concreti'm, no em digui s'han de fer grans coses o grans plans, digui'm com s'han d'augmentar els ingressos per invertir o de quina despesa... a qui he de llevar perquè la balança és la que és, no n'hi ha d'altra, a qui he de llevar doblers i quins impostos he d'augmentar, i açò digui-ho a la societat.

A veure, vostè m'exigeix aquí -i jo ho entenc perquè feim política-, m'exigeix aquí que doni grans explicacions de l'ús que s'ha fet i no pensa vostè que durant dos anys a finals de mes venia just pagar les nòmines dels docents d'aquesta casa. Llavors, és veritat que sense escoles és un país sense futur. Supòs que si no haguéssim pogut pagar la nòmina a finals de mes. els docents també haguessin estat més desmotivats encara.

Per tant, sigui'm concret, no em doni grans expectatives ni grans frases, jo li demanaria que em concretés en nombres, despeses, d'on es lleven. Li diré una cosa, amb aquesta economia tan difícil i tan... tan dolenta que ens vàrem trobar a Mallorca s'ha fet obra major per 9.492.563,15 euros i menor per 731.498,41 euros; a Menorca s'ha fet obra major per 1.492.103,33 euros i menor per 77.401,54; a Eivissa i a Formentera s'ha fet obra major per 12.150.500,37 euros i menor per 122.430,09 euros.

Per tant, li dic el mateix que li deia, ja vaig comunicar a la Comissió d'Educació que també es fa un pla d'infraestructures. També vaig dir que havia estat aquest govern i no altre, no altres ni ningú altre, que per iniciativa pròpia va proposar la campanya del fibrociment i de l'amiant, no va ser ningú més que aquest govern que es va preocupar per la salut dels infants i per eliminar de les escoles un material que està prohibit.

Podem anar a les hemeroteques, tot està gravat, no hi ha cap dubte, no val que després que aquest govern ho digués començar a presentar firmes i propostes, després que aquest govern ho digués, no abans. És aquest govern que ha tingut i tindrà la sensibilitat d'acabar amb les barreres arquitectòniques, precisament perquè els infants amb dificultats puguin anar a escola i tenir els mateixos serveis que la resta d'infants. I és aquest govern que acabarà amb elles i començarà ben de ver i no altres governs, és aquest govern. I és aquest govern que d'aquí poc, com ja els vaig dir, presentarà un pla d'infraestructures, com és evident, mirant les ràtios, mirant les necessitats i sobretot ho ha fet mirant el tema econòmic que també consta a la moció aprovada en el seu dia i segons les possibilitats econòmiques.

Per tant, li dic que no es preocupi que ja li vaig i li ho reiter, que açò es presentarà, es donarà a conèixer a tothom, a vostès els primers sense cap dubte i no hi haurà cap problema. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció en torn de rèplica per part del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Maicas per cinc minuts.

EL SR. MAICAS I SOCIÀS:

Seré breu. Gràcies, presidenta. En primer lloc, la seva opinió molt personal i una interpretació molt personal que vostès facin política i que la nostra política sigui fer política i no el benestar dels filllets, dels infants o dels nins. Crec que això és absolutament fals i inexacte.

En segon lloc, li diré que nosaltres ja proposarem noves fonts d'ingressos i vàrem proposar en aquest mateix parlament, nous impostos que vostès varen rebutjar.

En tercer lloc, el fibrociment, nosaltres ja el començarem a llevar, vostè diu que el llevarà tot, però ho ha dit un parell de vegades. Jo li deman quan el llevarà. Supòs que espera, i li ho he dit, aquestes vacances d'estiu per llevar-lo.

I finalment, que és l'important, digui'ns quan presentarà la planificació, quan presentarà el pla. Ha tornat dir que el presentarà, vostè m'ha dit que parli de concrecions i vostè surt i diu que un dia el presentarem. I clar, això sí que és inexacte, senyora. Vostè digui'm tenim previst presentar el Pla d'infraestructures 2000 no sé què fins el 2000 i busques, perquè el 2012-2016 ja està passat. I digui'm com el tenen, quan tenen previst presentar-lo, en quin estat està, en quina situació es troba i quan en tendrem notícies concretes, perquè si vostè no ho sap i em diu el presentarem un dia, això sí que és una absoluta inconcreció. Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats, Sra. Camps, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Ha estat vostè que ha fet una prèvia, no l'he començada jo, com és normal, entenc que no li hagi agradat i sí que és una opinió nostra, sí que és una opinió d'aquest grup i d'aquest govern, que vostès empen els infants i posen per damunt la política els infants. És clar, som en política, jo ho puc dir aquí, però la prèvia l'ha començat vostè i no jo. I per tant, jo també puc opinar aquí.

Concreti'm, quins són els nous impostos? Els ciutadans d'aquestes illes han de saber que el Partit Socialista de les Illes Balears vol augmentar els impostos, a les famílies que s'ho passen tan malament els vol augmentar els impostos, concretin-ho. Açò s'ha de fer públic i notori per a tots...

(Remor de veus)

Quant al fibrociment...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor!

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Ui que agrada de poc quan es diu la realitat, açò es allò que s'ha dit, està gravat.

El fibrociment, he dit també i ho he dit en comissió informativa moltes vegades, tot el fibrociment estarà llevat a finals de 2014, principis de 2015, açò ho he dit reiteradament i ho torn dir una altra vegada aquí i les vegades que facin falta. També he dit reiteradament que el pla està quasi acabat i que queda poc. Jo no li puc dir si serà una setmana o un mes, però queda poc. El que és segur és que si cada setmana em demanen, que no hi tenc cap inconvenient en absolut, em arribarem a endevinar perquè hi haurà una setmana que tindrem el pla fet i no tenguí cap dubte perquè l'hi passarem, perquè sigui una de les primeres persones a tenir-lo. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

V. Compareixença del conseller de Salut, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 4435/13, relativa a creació i manteniment del registre de càncer poblacional de les Illes Balears (escrit RGE núm. 5393/14, presentat pel Grup Parlamentari Socialista).

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del conseller de Salut, per tal de retre compte del compliment de la proposició no de llei RGE núm. 4435/13, relativa a creació i manteniment del registre de càncer poblacional de les Illes Balears, escrit RGE núm. 5393/14, presentat pel Grup Parlamentari Socialista.

Intervenció per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs, per un temps de deu minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tothom. Som aquí per debatre l'incompliment d'una proposició no de llei aprovada pel conjunt dels grups parlamentaris a la Comissió de Salut, que va sobre la creació i manteniment del registre de càncer poblacional de les Illes Balears.

El càncer, tothom ho sap, és un problema de salut prioritari en el nostre medi, ja que representa la primera causa de mort en els homes i la segona en les dones. Cada any moren a les Balears més de 2.000 persones per aquesta causa. Són diagnosticats més o manco 2.000 casos en els homes i uns 1.500 en les dones. Són dades molt importants epidemiològicament. I és aquest motiu que el Pla de salut 2003-2007 i posteriorment el diagnòstic de salut de l'any 2010, varen considerar les malalties oncològiques com una de les àrees prioritàries d'intervenció.

Des de la Conselleria de Salut es va impulsar la participació i el desenvolupament de l'estratègia en càncer del Sistema Nacional de Salut l'any 2010 i des de la Direcció General de Salut Pública es va impulsar i desenvolupar aquesta mateixa estratègia però dins el nostre territori. Així, cal recordar que es va constituir en comitè tècnic plural i de totes les illes, per dissenyar i adaptar aquesta estratègia a les nostres illes, una decisió de l'actual conselleria va ser dissoldre aquell comitè que s'havia creat a l'anterior legislatura.

Dins l'estratègia del càncer del Sistema Nacional de Salut, destaca entre altres qüestions la importància que es dona a la creació de registres poblacionals de càncer per a la investigació epidemiològica en càncer, per a la planificació i l'avaluació dels serveis sanitaris oncològics i, per tant, per millorar el control del càncer. Per dir-ho d'una manera més concreta, l'objectiu del registre de càncer és conèixer la incidència, la mortalitat i l'evolució de les dades de càncer a un territori determinat i a les seves persones, poder monitoritzar, en aquest cas, el càncer a la nostra comunitat.

Els registres poblacionals de càncer són un instrument que comencen a existir els anys setanta i són registres importants perquè afecten el conjunt de la població. En aquest cas, analitzen tots els diagnòstics i totes les morts succeïdes a les Illes Balears produïdes pel càncer, independentment d'on han estat ateses, sanitat pública o privada, i el seu objectiu és saber quin tipus de càncer pateixen o per quin tipus de càncer moren les persones a la nostra comunitat. Són una eina de treball epidemiològic molt important, que permet recerca, permet planificació de recursos en malalties oncològiques i també avaluar el que fa el sistema sanitari en relació amb les malalties oncològiques. Per a una comunitat autònoma no és el mateix diagnosticar 50 o 400 casos de càncer de mama, o 60 o 350 càncer de pulmó. La planificació de recursos no té res a veure en una situació o en una altra. Igualment, les característiques sociològiques i demogràfiques, l'estructura econòmica o els estils de vida tenen molt a veure.

L'any 89 un grup de professionals de la medicina a Mallorca varen crear el Grup d'estudis de càncer colorectal, que després es va convertir en registre poblacional de càncer a Mallorca. El treball professional i la necessitat de tenir una valuosa informació, varen conduir a la creació d'aquest registre. Durant anys el registre adaptava la seva capacitat de feina a la disponibilitat de recursos humans i econòmics, que eren més bé minsos. Va ser l'any 2008 quan la Conselleria de Salut va decidir integrar aquest registre dins la seva estructura i el va reforçar perquè fos una eina útil a clínics, gestors i investigadors que treballen en càncer a les Illes Balears. I es va fer un esforç per consolidar un equip estable de feina i optimitzar el procés de recollida i processament d'informació. Basta dir que l'any 2012 varen revisar a Mallorca 8.000 històries clíniques. Al registre de càncer arriba informació de diverses fonts, des de les històries clíniques, des d'anatomia patològica, de diverses bases de dades, de registres de tumors d'àmbit hospitalari, de registres de mortalitat de certificat de defunció, d'unitats d'admissió hospitalàries, etc.

Desgraciadament l'actual Conselleria de Salut va prendre una decisió, dia 1 d'abril, per exemple, de 2013 va acomiadar una metgessa que duia vint anys treballant en aquest registre, una persona especialitzada en aquesta feina, tot conseqüència d'una reestructuració de GESMA i la conselleria no va mesurar adequadament la seva decisió, no va avaluar les conseqüències, no sabia qui era i no va valorar la seva feina. La realitat d'avui és que teníem i tenim, perquè en això no ha canviat res, registre de tumors a Son Espases, a Manacor i a Menorca. Però no n'hi ha a Eivissa, ni a l'Hospital d'Inca, ni a Son Llätzer.

Dia 26 d'abril de 2013, 50 professionals varen publicar un article a Diari de Mallorca titulat: "*Què hem de fer amb el registre de càncer de Mallorca?*" Especialistes de tots els dispositius assistencials de les nostres illes de reconeguda vàlua professional, i què deien aquests professionals, què reclamaven? Reclamaven el reforçament i no el desmantellament del registre. "La intenció d'aquest escrit -deien- és denunciar l'enfonsament del registre de càncer de Mallorca, que tant d'esforç ha costat mantenir, reivindicar la seva vàlua i demanar a les autoritats que reconsiderin aquesta decisió. Una part de la feina del registre és poder planificar necessitats de futur i, per aquest motiu, per exemple, es va fer un estudi de projeccions d'incidència de càncer a Mallorca i a les Illes Balears per a 2012. Aquest informe, aquest estudi preveu un increment sostingut de la incidència de càncer a Balears, especialment a les dones, i això es deu a un increment a les dones de càncer relacionats amb el tabac, excepte del càncer de coll uterí i un increment sostingut de càncer de mama. Els homes, a pesar que el càncer de pulmó disminueix, s'incrementen de manera molt important, el càncer de pròstata i més suauement el càncer de còlon i recte." Aquest és un dels objectius d'un registre poblacional de càncer, conèixer el que passa i fer projeccions de futur i poder planificar els recursos.

Dia 5 de juny de 2013, ara fa un any, es va discutir a la Comissió de Salut, una proposició no de llei del Grup Parlamentari Socialista. Demanava dues coses, que la conselleria donàs una dotació adequada amb recursos materials i humans al registre poblacional de càncer de Mallorca. I també demanava que aquest registre poblacional de càncer de Mallorca s'estengués a les illes d'Eivissa, Menorca i Formentera. El resultat del debat va ser que es va aprovar per unanimitat el primer punt, és a dir, que la Conselleria de Salut fes una dotació adequada amb recursos materials i humans en el registre poblacional de càncer de Mallorca. No es va acceptar el segon punt perquè el PP el va rebutjar dient que no era necessari.

Avui vostè, Sr. Conseller, és aquí un any després, perquè què ha passat durant el darrer any, ha complit el mandat del Parlament? Hem de dir alt i clar que no, estam exactament igual, el que vol dir que un any després estam pitjor, no estam millor. Per això és aquí, per retre comptes, explicar què ha fet o què no ha fet. Durant quatre mesos varen enviar una persona, una persona que sortia rebotada del Pla de drogues, una persona sense formació, una persona a temps parcial, una persona que evidentment els fets varen conduir que poc després, ara està a serveis centrals.

La situació és que ni han millorat els recursos humans, ni han millorat els recursos materials, mancances en tenien, però en continuen tenint. Per tant, com li deien aquests 50 professionals, què vol fer vostè amb el registre de càncer de Mallorca? Una eina, un instrument que tothom considera molt valuós, que específicament l'estratègia nacional del càncer del Sistema Nacional de Salut recomana la seva existència i aquí sembla que la seva gestió en lloc de valorar aquest instrument, el que fa és llevar recursos, com aquesta metgessa amb vint anys d'experiència específica en el registre, vostè l'engega perquè no sap ni qui és, ni quina funció fa i a més a més, ni ha millorat recursos humans, ni ha millorat recursos materials, que són ben necessaris dins el registre poblacional de càncer de Mallorca.

Per tant, Sr. Conseller, per què no ha complit amb allò que li va manar el Parlament durant tot aquest any? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident Primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs. Intervenció del conseller de Salut per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sr. Vicepresident. Bon dia, Sr. Diputat. Comparesc per donar compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 4435, que es va debatre en el mes de juny de l'any 2013 i vull que les meves primeres paraules siguin que no compartesc la seva primera afirmació de l'incompliment d'aquesta proposició no de llei, a la qual es va aprovar el primer

punt a què vostè feia referència. I li ho vull dir, perquè si hem escoltat tota la seva intervenció, s'ha pogut veure com hi hagut intents de reforçar aquesta dotació amb recursos humans i en segon lloc també li treure la publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, de juny de 2013, referent al tema del registre de càncer.

Per tant, Sr. Thomàs, li vull dir que vostè ve aquí a intentar dir que el Govern no ha fet res i jo intentaré demostrar que allò que vostè diu no és cert. Ha fet menció a tota la història d'aquest registre de càncer d'ençà de la seva creació ja fa diverses dècades fins a dia d'avui. Ha fet també menció als dos punts que va proposar el Grup Socialista a la Comissió de Salut i dels dos se'n va aprovar un, que i era dotar de recursos humans necessaris aquest registre de càncer.

El segon punt es va justificar per part del Grup Parlamentari Popular, el motiu pel qual no li varen donar suport i feia referència als 15 registres de càncer que hi ha a tot l'Estat i a la dimensió que aquests registres de càncer tenen dins l'àmbit territorial i quines eren les recomanacions dels tècnics de la casa. També li vull recordar que es va proposar per part del Grup Popular al Grup Socialista, la possibilitat de fer una ponència estratègica de càncer, a la qual vostès es varen negar en aquest parlament.

Vull entrar al detall d'allò que és l'únic punt aprovat d'aquesta moció, a què fa referència i es refereix a la dotació de recursos humans. Com bé ha dit vostè, jo li ho reconec, aquesta proposició no de llei es va aprovar el mes de juny de l'any 2013, després de l'amortització d'interins de GESMA, la qual va afectar una persona dedicada al registre de càncer. Durant aquest període, de juny de l'any 2013 fins a dia d'avui, i vostè ho ha reconegut a la seva intervenció, s'ha intentat reforçar amb una persona, que vostè qualifica "sense formació", i jo li vull dir que era una persona llicenciada i, per tant, no és una persona sense formació. Aquesta persona es va incorporar a finals de l'any 2013 i ha estat fent feina dins el registre de càncer fins el mes d'abril de l'any 2014, que ha volgut retornar a la seva plaça, però com li dic era una persona llicenciada i la voluntat del Govern ha estat reforçar aquest registre poblacional.

I li diré més, repassant les dades de personal que estava destinat al registre de càncer que vostè deia que a l'any 2008 va intentar, de forma estable, dotar-lo dels recursos humans necessaris, jo el que li puc dir és que el nombre de persones que fan feina l'any 2014 respecte de l'any 2011 és exactament el mateix. És veritat que es va reforçar amb aquesta persona llicenciada en psicologia per donar-li suport fins al mes d'abril i també és veritat que al Pla d'amortització de places de GESMA una persona que feia feina al registre de càncer havia botat, però el nombre d'auxiliars administratius més la suma dels infermers que fan feina al registre de càncer, més el tècnic en salut és exactament el mateix.

Per tant, Sr. Thomàs, el que li vull dir és que de la seva intervenció que no s'ha fet res, no és certa, el Govern ha intentat reforçar, s'ha reforçat en determinats mesos fins que la persona que varen destinar allà va decidir personalment i per unes desavinences de caire totalment personal deixar de fer feina en aquest registre de càncer, però la voluntat del Govern ha existit.

En segon lloc, també li vull dir que així com es va aprovar al mes de juny aquesta proposició no de llei a la qual es demanava que es reforçàs aquest registre i li dic, el nombre de persones que hi fan feina a l'any 2011, el nombre que hi fan feina a l'any 2014 i aquesta voluntat de reforçar-lo amb una persona llicenciada, que fins al mes d'abril així ho va fer, també s'ha vist reforçat, a pesar que la proposició no de llei no ho deia, amb una publicació al mes d'octubre, en concret dia 29 d'octubre, al *Butlletí Oficial de les Illes Balears* on diu Ordre del conseller de Salut de 4 d'octubre, per la qual es crea el fitxer de dades de caràcter personal denominat Registre Poblacional de Càncer de Mallorca, i això s'ha fet d'ençà de l'aprovació de la proposició no de llei i el dia d'avui, en concret dia 4 d'octubre de l'any 2013, on es dona l'estructura i es dona la necessitat de complir amb la Llei Orgànica de protecció de dades que era un tema pendent i al qual vàrem intentar donar solució.

Com li dic, el tema de recursos humans, el vàrem reforçar dins la mesura de les possibilitats, és veritat que li hem donat aquesta publicació via *Butlletí Oficial de les Illes Balears* per tal de complir amb la Llei Orgànica de protecció de dades que no havia estat possible i també s'havia intentat en anteriors períodes.

També li vull dir que és veritat que s'ha de continuar fent feina per potenciar aquest registre de càncer, hem de ser capaços de desenvolupar des de la Direcció General de Salut Pública una automatització major del que tenim en aquests moments, una millora igual a la que vostè va aconseguir a l'any 2008, 2009 la possibilitat d'accés d'aquesta unitat de càncer a les històries clíniques, jo crec que hem de fer una passa més i ser capaços d'automatitzar per tal de millorar aquest registre de càncer, però el que no puc acceptar, Sr. Thomàs, és el fet que vostè em demani la meva compareixença o comenci la seva intervenció dient que aquest govern no ha fet res, perquè això no és veritat.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Intervenció en torn de rèplica de l'autor de... el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Sansaloni, vostè acaba de certificar que no ha fet els deures -que no ha fet els deures-, escolti, la proposició no de llei diu que s'ha de millorar en recursos humans i materials i vostè no ho ha fet, no ho ha fet, aquest registre tenia, per exemple, dos professionals llicenciats

en medicina i només en té un, en aquests moments hi ha una infermera i dos administratius al registre, no hi ha dues infermeres, hi ha una infermera que ve de Son Espases, una estona, un grapat d'hores -un grapat d'hores- a la setmana. Vostè m'ha donat la raó, hi va haver una psicòloga, jo ho he dit, però aquí es necessita formació específica, que per a aquesta feina una psicòloga no la té -no la té-, i de fet, aquesta psicòloga va durar tres mesos i mig i vostès no han cobert aquesta plaça.

Per tant, el primer punt, que era millorar els recursos humans, després d'una decisió seva d'engegar una professional, una llicenciada en medicina, que feia vint anys que feia feina, que és una feina molt específica -molt específica-, vostès l'engeguen. L'engeguen perquè era interina, que era l'única manera de poder contractar-la, l'engeguen i no posen ningú, què passa per allà una persona psicòloga de professió sense formació específica, que no sap el que és un registre ni com s'ha de mirar les fonts d'informacions, aquesta és la realitat.

I continuam, amb ningú que es dediqui a registre de càncer a l'Hospital de Can Misses, ni ningú a l'Hospital Comarcal d'Inca ni ningú a l'Hospital de Son Llàtzer, en aquesta situació estàvem fa un any i continuam exactament igual. A Son Espases hi ha una infermera que col·labora amb el registre, a Manacor hi ha dos administratius i a Menorca un ginecòleg, però a Can Misses, a Inca i a Son Llàtzer no hi ha ningú, ningú, i li vàrem fer propostes per substituir aquestes mancances i vostè no les va acceptar.

Primera conclusió, millorar recursos humans, a data d'avui no ho ha fet, el registre està infradotat en recursos humans, ho acaba de dir vostè, hi ha un segon professional de medicina contractat al registre com hi havia fa més d'un any?, no, vostè ho ha reconegut.

Segon espai, recursos materials, no ha sortit que han creat un fitxer de dades per complir la protecció de dades, vostè sap que el Registre Poblacional de Càncer està amb un sistema informàtic antiquat, no homologat, han modernitzat informàticament salut pública i han exclòs específicament el Registre Poblacional de Càncer de Mallorca que té, aquest, un sistema informàtic que no reuneix els estàndards de la Direcció General de Tecnologia d'Informació i Comunicació. No tenen capacitat d'accés directe d'introducció de dades, han d'anar amb fitxes, ja pot crear vostè un fitxer de protecció de dades. La informació que els arriba l'han de fer a mà amb fitxes, amb això és com fan feina. El convid que vagi al registre i veurà en quines condicions materials estan fent la seva feina. A pesar d'això fan molta feina, una feina molt ben valorada, no per la Conselleria de Salut, però sí pel conjunt de professionals i a tot el Sistema Nacional de Salut perquè va ser un registre de càncer dels primers que es varen fer aquí a Espanya.

Per tant, desgraciadament, avui vostè ha ratificat que ha incomplert la proposició no de llei que va ser aprovada per unanimitat en aquest parlament. La persona que vostès varen acomiadar fa un any no ha estat substituïda. En aquest moment no hi ha ningú que faci les funcions d'aquella persona. Que va passar una persona quatre mesos sense formació per això, és veritat, ja li ho he dit jo, però a dia d'avui no hi ha cap professional que substitueixi algú a qui vostès varen acomiadar injustament, que duia vint anys fent aquesta feina, que és específica.

Per una altra banda, han modernitzat el sistema informàtic de tots els serveis de la Direcció de Salut Pública, i aquest, el de registre de càncer, l'han exclòs. I avui en dia, informació que els arriba des de les seves fonts d'informació, l'han de resumir en una fitxa personalitzada manual. Jo el convid que vagi a conèixer quina és la feina que fa el registre de càncer i en quines condicions.

I li recordaré un altre fet: el Grup Parlamentari Socialista va presentar, també enguany, una esmena al pressupost de l'any 2014 per al registre de càncer a Mallorca, Eivissa, Formentera i Menorca, el Partit Popular s'hi va oposar, era una esmena discreta, 70.000 euros, per poder dotar de personal...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Vicenç.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...i de recursos humans, vostès ho varen rebutjar. Vostè no ha complert el que li va demanar el Parlament: millorar en recursos humans i millorar en recursos materials aquest registre poblacional de càncer a Mallorca, que és una eina molt important, entre altres coses, per planificar els recursos necessaris en l'àmbit sanitari.

Desgraciadament no passa res, vostè ha fet aquí un rendiment de comptes on ha suspès. Ni hi ha més recursos humans ni hi ha més recursos materials. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs. Torn de contrarèplica, té la paraula el conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Thomàs, a la meua primera intervenció li he reconegut la necessitat d'intentar dotar de millor infraestructura informàtica o de millors eines d'automatització aquest registre i, per tant, en aquesta primera part de la intervenció m'agradaria posar-ho en valor com a punt d'acord on el Partit Socialista que va redactar una esmena amb uns determinats punts, dels quals se'n va aprovar un, idè podem trobar aquest punt d'acord i farem feina en aquesta línia.

En segon lloc, vostè fa esment a una persona que duia vint anys desenvolupant una determinada feina, aquests vint anys de tasca per donar cobertura al Registre Poblacional de Càncer que sap que fins a l'any 2008 es va mantenir per subvencions o per determinades associacions que varen col·laborar per mantenir aquest registre, que es dóna una determinada estructura i ara sembla que el Govern ha complert o no ha complert segons si hagués aconseguit reposar a aquest lloc de feina a una persona en concret.

El que li he dit és: hem intentat dotar de recursos humans incrementant amb una persona llicenciada de la qual es varen reassignar les funcions, aquesta persona ha prestat servei fins que, per discrepàncies en l'àmbit personal amb el mateix registre, amb personal que integra aquest registre, va decidir retornar al seu lloc de feina i durant aquest període, des de juny de l'any 2013 fins al dia d'avui, ha prestat servei a aquest registre i la voluntat del Govern era dotar-lo de més recursos, de més recursos.... mentre els professionals s'hi han volgut dedicar, fins al mes d'abril d'enguany aquesta persona s'hi ha dedicat.

Li diré més, vostè no pot venir aquí a defensar una persona a un lloc de feina i dir al Govern que hagués complert o no si aquesta persona continuàs prestant els seus serveis. El Govern el que ha de fer és intentar donar les passes, jo li he dit que ha intentat complir reforçant aquest registre de càncer amb una persona llicenciada, a més, s'ha creat el registre via *Butlletí Oficial de les Illes Balears* durant aquest període, des de l'aprovació d'un punt de la proposició no de llei fins al dia d'avui, i volem continuar mantenint i potenciant aquest registre de càncer poblacional.

Per tant, per fer feina en aquest sentit el que hem de fer d'aquí endavant és potenciar aquesta dotació tecnològica, però també li voldria esbrinar el tema que el nombre de persones que en aquests moments destinen els seus esforços al Registre Poblacional de Càncer és el mateix a l'any 2014 que a l'any 2011, com vostè deia. La tècnica en salut és exactament la mateixa, infermeria, hi ha dues persones que hi fan feina, de les dues... una el que fa és dedicar-se, igual que a l'any 2011, el 20% del temps a registre de càncer i el 80% a registre de mortalitat, això l'any 2011 i l'any 2014, exactament igual. La segona és infermera responsable del registre de Son Espases dos dies per setmana, exactament igual que la segona infermera que en aquests moments l'any 2014 també presta el servei al registre de càncer. És veritat que l'auxiliar administratiu es va jubilar i es va substituir i també és veritat que es va reforçar amb una persona que va venir de l'Administració CAIB com a auxiliar. Durant aquests mesos s'ha intentat reforçar amb una persona llicenciada que fins el mes d'abril va prestar el servei i que estava per damunt d'aquesta plantilla.

Per tant, Sr. Thomàs, a mi el que m'agraden són les valoracions objectives i el seu suspens i aprovat és un interès de part i és precisament el menys objectiu possible. Que ens queda feina per fer?, sí, de cara a potenciar els sistemes de formació?, sí, de cara a millorar dins la Direcció General de Salut Pública el que és la informàtica i l'automatització d'aquests processos?, sí, però, Sr. Thomàs el que no és de rebut és el fet que vengui aquí, amagui el que és el registre de càncer poblacional via *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i l'esforç que ha fet aquest govern per intentar dotar amb una persona llicenciada més que ha durat fins al mes d'abril, però tampoc no esper la seva

aprovació, el que sí li puc dir és que continuarem fent feina per mantenir el registre de càncer i no només per mantenir-lo, sinó per intentar potenciar-lo.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

VI. Compareixença de la consellera d'Administracions Públiques, per tal de retre compte del compliment del punt 12 de la Moció RGE núm. 5719/13, relativa a política general en matèria de cultura (escrit RGE núm. 5528/14, del Grup Parlamentari MÉS).

Passam al sisè punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença de la consellera d'Administracions Públiques per tal de retre compte del compliment del punt 12 de la Moció RGE núm. 5719/13, relativa a política general en matèria de cultura, escrit RGE núm. 5528/14, presentat pel Grup Parlamentari MÉS.

Per defensar-la té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Riera, aquesta petició de compareixença es produeix per valorar el compliment de la resolució aprovada per unanimitat per aquest parlament a la qual s'insta el Govern a respectar l'acord de l'Ajuntament d'Alcúdia, així com el de la resta d'ajuntaments de les Illes, als quals es modificava la relació de llocs de treball per establir-hi el requisit de coneixement de la llengua catalana en tota la seva plantilla, i pos l'accent en aquesta darrera referència perquè és textualment com es va aprovar la resolució.

Aquesta resolució es produïa, només per posar-ho dins el context, després que el Govern promogués la modificació de la Llei de funció pública de 2007, on se suprimia el requisit de coneixement de català com a criteri general per ser treballador públic i se substituïa pel mèrit. El català només podria ser requisit a partir de llavors de forma excepcional i les excepcions afectaven bàsicament docents, assessors lingüístics i altres llocs de treball els quals tinguessin com a funció principal -diu la modificació legislativa- la informació o atenció al públic o la recepció al públic i atenció telefònica.

Bé, no crec que faci falta reiterar la posició del nostre grup respecte de la modificació de la Llei de funció pública, ja vàrem manifestar que consideràvem que era contrària a l'estatut i a la Llei de normalització lingüística, contrària a la consideració jurídica de llengua pròpia de la llengua catalana, contrària a la normalització lingüística, contrària a l'obligació dels poders públics de defensar i promoure l'ús de la llengua catalana en

tots els àmbits de la nostra societat i també, però, contrària al principi d'eficàcia i eficiència de l'Administració quan s'estableix, tant a l'Estatut Bàsic del Treballador Públic com a la mateixa llei de funció pública, com una obligació de tots els treballadors el següent deure: informar els ciutadans i les ciutadanes sobre totes les matèries o els assumptes que tinguin dret a conèixer, així com facilitar-los l'exercici dels seus drets i el compliment de les seves obligacions -insistesc-, de tots els treballadors públics.

Conscients molts ajuntaments i grups polítics que hi estan representants, també del Partit Popular, que són al Govern o a l'oposició, varen aprovar mocions a favor que el català continués sent un requisit per accedir i promocionar a la funció pública, tenim ajuntaments com Campanet, Porreres, Banyalbufar, amb moció que van aprovar tots ells per unanimitat, entre molts d'altres; i altres que ho van fer també amb l'abstenció còmplice del Partit Popular, com Artà, Pollença, Son Servera, Santa Margalida, etcètera.

Davant el perill que els ajuntaments forcessin les previsions de la modificació de Llei de funció pública, en el sentit que esmentava abans, és a dir, d'utilitzar la referència a la funció principal referida a la informació, a l'atenció, a la recepció al públic, entesa en un sentit ampli, que afecta qualsevol servidor públic, cosa que van fer així com deia alguns d'aquests ajuntaments, per evitar açò doncs el Govern va utilitzar una via, jo diria que més de tipus intimidatori, per evitar aquesta interpretació, per evitar que els ajuntaments aroressin una relació de llocs de treball on recuperessin el requisit del català, utilitzant el control de legalitat i utilitzant la impugnació. Basta recordar la carta que el Govern enviava als ajuntaments, en la qual deia que només es podrà establir el requisit del nivell de català a tots els llocs pels quals, excepcionalment, es determini de manera individual. Tornaré recordar quina era la resolució del Parlament: respectar l'acord dels ajuntaments, encara que ho incorporin a totes les places, a tota la plantilla de treballadors d'aquell consistori.

No sé si avui ha canviat la relació d'acords impugnats o de controls de legalitat, en el moment que vam fer la consulta teníem coneixement d'un acord impugnat respecte d'aquest tema del qual parlam, el de Son Servera, i diversos controls de legalitat que afectaven Son Servera, Banyalbufar, Campanet, Petra, Algaida i Lloret, em sembla també. No així, en canvi no hi havia, per exemple, Alcúdia, al qual es referia l'acord; Alcúdia, jo supòs que mogut per la convicció, per l'autonomia municipal, en una competència que també val la pena recordar que és seva, la normalització lingüística, i utilitzant el marge que deixava la llei en la interpretació d'aquesta funció principal que afectava els servidors públics, doncs va incorporar, com deia, el requisit de català a tots els seus llocs, i que va motivar aquesta resolució.

Posteriorment, però, aquest parlament ha rebutjat diverses proposicions no de llei presentades pel nostre grup amb les quals precisament s'instava treballar en aquest sentit, una d'aquestes presentada el setembre del 2012, on s'instava el Govern a respectar l'autonomia i les competències municipals, que va ser rebutjada, o una altra amb la qual s'instava el Govern que la revisió de llocs de treball, de treballadors de la comunitat autònoma es fes també tenint en compte aquesta funció central principal que ha d'acomplir qualsevol servidor públic, que és

poder informar els ciutadans i fer-ho respectant els drets lingüístics d'aquests ciutadans.

És per açò que creiem que era interessant avui veure el compliment d'aquella resolució aprovada per unanimitat, saber si hi ha hagut més municipis o no que han estat sotmesos a aquest control de legalitat o han tengut una impugnació pel compliment d'aquest article de la Llei de funció pública en relació amb el requisit del català; quants d'aquests municipis, si és que la conselleria té la informació, doncs han modificat ja la relació de llocs de treball per adaptar-la a la nova legislació; quants ho han fet incorporant el requisit del català a tots els llocs de treballs; quants ho han fet incorporant-ho a un 50% o a un 75% dels llocs de treball; és a dir, quina incidència ha tingut aquesta llei.

I també, crec que no és un moment oportú per saber si aquesta consideració aprovada, aquesta resolució aprovada pel Parlament, serà incorporada a la nova Llei de funció pública en la qual es treballa; és a dir, la nova Llei de funció pública entenem que hauria d'incorporar totes aquelles modificacions que ja va fer a l'anterior, relacionades amb el requisit del català, i per tant consideram que valdria la pena saber si serà així o no, s'incorpora aquest respecte a l'autonomia municipal?

Només pel coneixement o per l'estudi que nosaltres hem pogut fer de l'actual document de treball, qualche canvi sí que hem vist; hem vist que en els deures del personal funcionari, allà on s'establí el coneixement de les llengües oficials, que va ser eliminat i substituït per simplement facilitar als ciutadans i ciutadanes l'exercici del dret a utilitzar les llengües cooficials en les relacions amb l'administració autonòmica, en aquest punt, en aquest deure, com dic ja modificat, el nou text el substitueix. És a dir, si facilitar als ciutadans i ciutadanes la relació amb l'administració podia deixar un marge per incorporar el coneixement, el doble requisit de la llengua catalana i de la llengua castellana, en concret de la llengua catalana, ara s'elimina i s'agafa el text de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, el qual és de mínims, i que diu, substitueix allò per "garantir l'atenció a la ciutadania -una altra vegada l'atenció a la ciutadania- en la llengua que ho sol·liciti, sempre que sigui oficial en el territori." És a dir, dóna la impressió que l'evolució del no..., bé, o la nova llei el que fa és aprofundir en aquesta idea que només els treballadors que siguin a la finestra d'atenció al públic han de conèixer, han de tenir, han d'incorporar el requisit de català, cosa que dificultaria aquesta autonomia municipal d'estendre el requisit, si ho consideren així, a tots els treballadors.

És cert que n'hem parlat moltes vegades d'aquesta qüestió, però també em reconeixerà, consellera, que hi ha hagut molta confusió; l'anterior conseller, només en el debat de modificació de la llei, recordaran vostès que el Sr. Gornés deixava clar: si un ajuntament creu que ha d'incorporar el requisit a tots els seus llocs de feina, ho podrà fer. Després la resposta va ser dir: bé, està tret de context... Bé, no, açò està penjat a internet, qualsevol hi pot accedir i diu exactament açò.

Posteriorment, la reacció del Govern no va ser aquesta i aquests controls de legalitat, que avui sembla que s'han aturat, aquestes impugnacions que sembla que avui s'han aturat, no anaven en aquest sentit, anaven en el sentit de fer una lectura molt restrictiva d'aquella autonomia municipal. Creim que és avui oportú, per tant, saber-ho, tot i que crec que no fa falta reiterar que la millor llei de funció pública seria aquella que recuperés allò que tenia, que és que el català, com a norma, de forma general, és requisit per a tots els treballadors públics i possibilita les excepcions que siguin necessàries per resoldre les situacions que ho requereixin. Però, a qualsevol país normal la llengua pròpia té un tractament preferent, tot i que al Constitucional no li agradi aquest terme, té un tractament de llengua primera, de tracte primer, i tots els treballadors públics l'han de conèixer, simplement per garantir una cosa: perquè l'atenció al ciutadà es faci respectant els seus drets lingüístics.

I insistesc, qualsevol treballador públic, a qualsevol treballador públic, per una qüestió d'eficàcia i d'eficiència de l'administració, se li hauria de requerir que conegués la llengua castellana i la llengua catalana. Sense cap dubte, aquesta seria la millor administració, l'administració més eficient i més eficaç.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara de la consellera d'Administracions Públiques, la Sra. Núria Riera, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia senyors i senyores diputades. Sr. Martí, el Govern de les Illes Balears és conscient del seu compromís amb els ciutadans d'aquestes illes i per això, fruit d'aquest compromís d'igualtat de totes les persones i del dret d'usar qualsevol de les dues llengües cooficials, es va modificar la Llei 3/2007, de funció pública, en la línia establerta pel Tribunal Constitucional a la sentència 31/2010, referida a l'Estatut de Catalunya i que establia que una llengua pròpia no significa preferent, que tengui un dret prioritari o superior, sinó que ha de ser utilitzada amb igualtat i respectant la llibertat dels propis ciutadans en el seu ús. Per tant, aquest govern va modificar la Llei de funció pública perquè el coneixement de la llengua pròpia no fos, ni a l'accés ni a la promoció dins l'administració, un requisit, de forma genèrica, encara que sí un mèrit a fer valer a tots els llocs de feina dels treballadors i treballadores públiques.

La Llei de funció pública també preveu que determinats llocs de feina, per les seves funcions, puguin tenir uns requisits específics de coneixement de llengua catalana, en base a les seves funcions o característiques o en base al servei públic que hagin de prestar a la ciutadania. Així, per exemple, per recordar, la funció pública docent es regeix per la seva normativa específica, en llocs d'atenció i informació al públic tenen un nivell B2 establert, o en llocs d'assessorament lingüístic el C2, o el d'atenció a alumnes en centres educatius, es requereix el nivell A2.

A més, com que aquest govern té clar que hem de respectar la capacitat d'autoorganització administrativa, l'autonomia local i la competència dels ajuntaments, per determinar les seves funcions i característiques dels seus llocs de feina dins el marc legal establert, la Llei de funció pública estableix una disposició addicional dotzena, la qual, a l'apartat 2n.f) indica que tots aquests llocs de feina on una administració determini que és necessari exigir un determinat nivell de llengua catalana com a requisit, per raons de les funcions concretes del lloc, es pot establir aquell requisit que s'acordi de forma motivada. I en aquest sentit i en relació amb els ajuntaments, així s'ha fet i es ve fent, d'acord amb la distribució competencial de la Llei de bases del règim local.

Per part de la batlia, a convocatòries de caràcter temporal per mor de la seva competència, i per acord de l'Ajuntament en Ple, en els llocs de feina de plantilla de personal que es consideri necessari, sigui un lloc, siguin dos llocs o siguin tots, però, en tot cas, considerats individualment, en funció de les seves pròpies funcions del servei a la ciutadania. És a dir que aquest govern és conscient dels seus compromisos electorals que ara són compromisos de gestió, però a la vegada, som també responsables en les competències i capacitats de cada administració i en el seu dret a l'autonomia i a l'autoorganització.

Vull assenyalar que, a més, així va quedar palès a les diferents sentències que s'han pronunciat en la matèria, des de la Llei 9/2012, en concret, per exemple, la Sentència del Tribunal Suprem 278/2012 o la Sentència del Tribunal Constitucional 165/2013, que bé coneixen, perquè és a resultes d'un recurs d'inconstitucionalitat promogut, a més, pel Grup Socialista dins aquesta cambra.

Per altra banda, i en relació amb les competències que corresponen a aquesta Conselleria d'Administracions Públiques del Govern de les Illes Balears és important assenyalar que hem de fer efectiu el control de legalitat del qual parlàvem, dels actes i acords de les entitats locals en relació amb la normativa autonòmica que, en general, els sigui d'aplicació. Per tant, si es dedueix d'algun dels seus acords qualche incompliment, es produeix el requeriment de l'administració competent i es concedeix un termini establert per a la seva adequació i, en el cas que no es dugui a terme, la impugnació corresponent, tot amb garantia del compliment de la legalitat, de la qual, com deia abans, hem de ser garants.

Al llarg d'aquests anys, i com ja n'hem retut compte en altres ocasions, s'han fet diferents requeriments de legalitat en relació amb la Llei de funció pública, també amb els procediments de selecció d'empleats públics, també amb convocatòries de contractació, en relació amb ordenances, en aquesta i en anteriors legislatures. Li vull recordar, vostè em comentava, Sr. Martí, com anam o quin tipus de requeriments o quin percentatge de requeriments es fan, jo li puc dir que en aquesta legislatura en duem fins ara 13 requeriments i a l'anterior legislatura se'n varen fer 34, de diferents matèries, alguns per al tema de bases, per temes de requisits o per condicions laborals, en aquesta i a l'anterior legislatura; altres vegades per temes de contractació o per temes d'ordenances municipals. Per què? Perquè és la nostra funció i és la nostra competència.

Actualment, també dir-li que no hi ha cap requeriment pendent ni cap recurs contenciosoadministratiu respecte d'aquesta matèria. I en relació, en concret, amb la impugnació que m'ha anomenat de l'Ajuntament de Son Servera, li precisaré que es va desistir perquè l'ajuntament, fruit d'aquell requeriment, va adoptar un acord que acomplia i era ajustat a la Llei de funció pública i per tant el Govern va desistir del recurs contenciós que s'havia interposat.

Per acabar, i per tant compliment del nostre compromís de govern amb els ciutadans, igualtat d'oportunitats als ciutadans d'aquestes illes per accedir a l'administració i respecte a salut de l'autonomia municipal, tal com diu la normativa, tal com han dit les sentències dels tribunals i tal com es va establir per aquest govern Popular a la Llei de funció pública.

En relació amb la futura o amb la pròxima Llei de funció pública, que vostè deia que ara avui en dia s'hi treballa, aquestes modificacions de la Llei 9/2012 són modificacions legals que evidentment es respectaran a una posterior llei de funció pública, perquè aquesta és la línia de govern establerta aquesta legislatura, perquè aquest era el compromís, com li he dit també, electoral amb els nostres ciutadans i ciutadanes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció en torn de rèplica del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. Crec que seria bo, si açò és així i és tan clar, que amb la mateixa pràctica que el Govern va utilitzar per informar en el seu moment els ajuntaments de com s'havia de complir la nova Llei de funció pública, doncs ara s'informés i es digués clarament, crec que avui aquí hi ha batles, presidents dels consells, que si ells modifiquen la relació de llocs de treball, o l'adapten a la nova legislació, i incorporen el català com a requisit de forma justificada, individualitzada, però incorporen el requisit de català a tots els llocs de treball, doncs açò és dins la legislació, és així com s'ha d'interpretar i és correcte.

És així, és així, jo crec que estaria bé, perquè molts no han actuat pensant que aquest era el criteri i la interpretació de la llei, de fet el Govern en feia una altra lectura, doncs estaria molt bé que els ajuntaments ho aprovessin. I jo animaria tots aquells que en el seu moment van ser crítics i no es van atrevir a modificar i a adaptar la relació de llocs de treball incorporant el requisit de català, que ara ho facin.

Ho va fer Alcúdia, i quin argument va utilitzar Alcúdia? Un de sentit comú total, i el grup, en aquest cas el Partit Popular, justificava la decisió dient, amb raó justificada en base a la realitat sociolingüística del municipi i per respectar el dret a utilitzar la llengua catalana que tenen els ciutadans. I és que és el sentit comú, el sentit comú de qualsevol país normal és que la llengua pròpia, el coneixement de la llengua pròpia sigui garantit, acreditat, i que l'excepció s'utilitzi per evitar qualsevol mal o qualsevol situació innecessària. Per exemple, no seria lògic que Menorca, per exemple, es quedés sense oncòleg perquè no hi ha cap professional d'aquest camp que conegui o pugui acreditar el coneixement bàsic de català, però tampoc no és lògic tenir un professional d'alta qualificació que no pot aprendre, no pot atendre els seus usuaris amb la llengua pròpia del país. El coneixement del català forma part de la professionalitat del metge, com també forma part de la professionalitat d'un mestre dominar la llengua i conèixer metodologia, pedagogia per transmetre aquells coneixements, açò és el que el sentit comú afirma.

És més, el conveni del Consell d'Europa, de 18 de juny del 2009, sobre, precisament, transparència i accés a la informació, és molt clar, en aquest sentit que el dret a l'accés de la informació pública s'ha de reconèixer amb la màxima amplitud possible i es refereix a la capacitat dels treballadors per atendre els ciutadans, també en qüestions lingüístiques.

Perquè si no arribam a un absurd, i quin és l'absurd que ens trobam ara? Doncs que tenim municipis que han incorporat el requisit de català a les places de policies, tenim policies locals a un municipi que necessàriament tenen com a requisit la llengua catalana i al municipi del costat no. Tenim el secretari d'un ajuntament que no té, no s'ha incorporat al seu lloc de feina el requisit de la llengua catalana i al del costat sí; però com és possible que es qüestionari que un secretari no ha de conèixer la llengua catalana? Amb quina llengua si no s'haurien de fer els plenaries si el secretari o l'interventor, per exemple, no entenguessin, no coneguessin el català? O com es pot qüestionar que un policia local que està permanentment en el carrer, en contacte amb els ciutadans, informant i relacionant-se amb els ciutadans, no conegui, no domini la llengua catalana, com la llengua castellana?

Per tant, la lògica és que la llengua catalana sigui una llengua necessària per ocupar una plaça de treballador públic, de servidor públic, forma part de la tasca de servidor públic.

Jo, efectivament, vull pensar que la nova llei de funció pública intenta recollir el que ja en el seu moment es va modificar, però jo insistesc, no és així; l'article, el deure que afectava els treballadors públics, els servidors públics, a la modificació, a la llei actual vigent diu que el treballador públic té el deure de facilitar als ciutadans i les ciutadanes l'exercici del dret a utilitzar les llengües cooficials en les relacions amb l'administració autonòmica, és a dir, tota la relació amb tota l'administració autonòmica, amb qualsevol treballador de l'administració autonòmica. Ara el nou redactat es garanteix només a garantir l'atenció a la ciutadania.

Si és així fa massa pocs mesos que se va modificar una llei de funció pública perquè ara en el nou redactat el deure torni a canviar en la redacció i en el sentit. Per tant si no és així...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Acab. Si no és així, que es deixi clar. I en qualsevol cas vull insistir: si és cert que es respecta l'autonomia municipal, perquè hi hagi autonomia municipal els municipis el primer que han de tenir és seguretat jurídica i seguretat en la interpretació i l'aplicació de la llei. Seria bo que aquest govern s'hi dirigís i els deixés ben tranquils que poden modificar la seva relació de llocs de treball, incorporar el requisit de català de forma justificada, etc., etc., però que ho poden fer, cosa que, insistesc, molts no han fet perquè la interpretació, l'aplicació, l'actuació del Govern no anava en aquest sentit.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica de la consellera d'Administracions Públiques per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyor Martí, sense ànim de ser molt reiterativa i per deixar quatre punts així un poc clars per tancar, li he de dir que la disposició addicional dotzena, que a l'apartat segon estableix, a l'apartat f), que fa referència que excepcionalment es poden establir per cada ajuntament, per cada administració, aquells llocs de feina que es consideri necessari que hagin de tenir un determinat nivell de català com a requisit, és fruit precisament d'aquesta capacitat d'autoorganització que ha de tenir cada ajuntament. Per tant cada ajuntament és el que sap i ha de poder determinar si necessita un, dos, tots o cap lloc de feina amb un requisit, però no obstant això s'ha de determinar que aquest requisit es necessita de forma individualitzada amb la motivació. Crec que això és la línia clara que sempre..., crec que la redacció de la llei a més és bastant clara i sinó d'aquesta manera ho puntualitzam.

En relació amb els controls de legalitat, com li he dit abans, a més, respecte a l'autonomia local, que era un poc l'objecte de l'exposició, s'han fet sempre, com li he dit, es continuen fent. De fet dels 34 que es varen fer l'anterior legislatura li vull dir que 27 dels 34 eren requisits dels llocs de feina, convocatòria de places; vull dir que no és cap novetat, i qualcun feia referència al requisit de català, i es feien als ajuntaments, fins i tot al Consell de Menorca se'n varen fer dos o tres l'anterior legislatura, ben igual que ara s'estan fent, forma part de les funcions. Hem de protegir i defensar que es protegeixi la legalitat vigent, i en això supòs que hi estam tots.

I sí li vull dir que a la Llei 9/2012 hi ha tres novetats, o dues novetats importants, més que tres, en defensa de la nostra llengua pròpia, com és l'article 71.6, que els governs i les administracions han de promoure cursos de formació de la llengua entre els seus propis empleats públics per poder tenir aquesta capacitat i aquesta formació adequades, perquè es doni compliment a la llei; la disposició addicional tretzena, que fa referència al fet que s'han de posar més mitjans per les administracions per garantir una atenció adequada a la ciutadania. Això són novetats importants que s'incorporen a la llei per fer efectiu el dret dels ciutadans, i com a resultat d'aquestes dues, una tercera, que són per exemple els cursos de formació que es fan a l'Escola Balear d'Administracions Públiques, que per aquesta raó més altres de conciliació es fan ara també en horaris de feina, semipresencials, en línia..., en fi, amb una sèrie de novetats importants per millorar aquesta capacitat dels empleats públics.

En relació amb la nova llei de funció pública, com hem comentat abans és un esborrany. Sí li he de dir que s'ha incorporat talment la mateixa redacció que hi havia a la Llei 9/2012, però bé, està en fase d'esborrany, en principi no hi ha cap intenció de modificar-ho, i si hi ha qualche dubte jo li aclaresc que no hi ha cap modificació i li puc passar la documentació en la qual estam fent feina ara quan vostè vulgui.

I finalment, per finalitzar, no vull ser més extensa, li llegiré dos paràgrafs de la darrera sentència en matèria..., en relació, a més, amb aquesta llei en concret per part del Tribunal Constitucional, que diu: "*Si bien era razonable valorar el conocimiento de catalán, en todo caso habría de cumplirse el canon de proporcionalidad por aplicación del artículo 23.2 de la Constitución, pues sería contrario a derecho a la igualdad en el acceso a la función pública exigir un nivel de conocimiento del catalán sin relación alguna con la capacidad requerida para desempeñar la función de que se trate*". És a dir, l'exigència del requisit la determinarà cada administració perquè és la que coneix les funcions del lloc de feina, i d'aquesta manera aplicarà aquesta proporcionalitat.

I per altra banda, en relació amb l'autonomia local, que era la qüestió d'aquesta compareixença, també diu aquesta sentència que "*la norma aquí cuestionada -la Llei 9/2012- no supone la invasión de las competencias de los municipios y las islas, que desde luego conservan sus potestades de ordenación y gestión de su propio empleo público, las cuales pueden desarrollarse dentro del marco normativo resultante de la Ley balear 9/2012, que respeta la autonomía de las entidades públicas de la comunidad balear*".

Crec que ha quedat ben clara l'exposició i aquest és el compromís que tenia el Govern amb els ciutadans i aquest és el compromís que s'ha posat en marxa i s'ha aplicat i s'ha plasmat en la Llei de funció pública que avui en dia d'aplica, i que dóna resposta d'aquesta manera al dret dels ciutadans i al compromís també, evidentment, amb totes les nostres illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

VII. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de llei RGE núm. 2640/14, del sistema de finançament definitiu dels consells insulars.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passarem seguidament al debat del setè punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE 2640/14, del sistema de finançament definitiu dels consells insulars.

Presentació per part del Govern del Projecte de llei, si n'és el cas, del conseller d'Hisenda José Vicente Marí per un temps de quinze minuts.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, puj a aquesta tribuna per defensar en nom del Govern de les Illes Balears el Projecte de llei de finançament definitiu dels consells insulars que està tramitant aquesta cambra, i presentam a la consideració de ses senyories aquest projecte de llei en compliment del mandat estatutari contemplat a l'article 138 de l'Estatut d'Autonomia de 2007, que mana al Parlament de les Illes Balears que mitjançant una llei reguli el règim de finançament de consells insulars.

La llei de finançament de 2002, de consells insulars, malgrat constituir una passa important, que ho va ser en el seu moment, una passa important endavant en el finançament de les nostres institucions insulars d'autogovern, no incloïa les dues competències més essencials que exerceixen els consells insulars, serveis socials i carreteres, que venien i que es regulaven a les lleis 16 i 14/2001; exercici de dues competències, les més grans i les més importants que exerceixen els consells insulars, que continuaven, les d'aquella llei de 2001, subjectes a convenis de justificació en el seu exercici davant el Govern de les Illes Balears.

La llei de 2002, malgrat que va suposar un pas endavant en el finançament dels nostres consells insulars, contemplava l'evolució dels recursos dels consells en funció de l'increment de l'IPC, i desconeixia la diferent evolució de les variables que conformaven el cost efectiu de les competències que es finançaven, és a dir, no es preveia l'evolució de la població a la qual es presten els serveis a les quatre illes, no es preveia la possibilitat d'increment d'ingressos de la comunitat derivats d'una possible modificació del sistema de finançament autòmic, o no es preveia fins i tot la mateixa evolució positiva dels ingressos totals de la comunitat autònoma, que per tant inclogués també els impostos cedits i els tributs propis de la comunitat per fer evolucionar igualment les dotacions d'aquestes competències als quatre consells.

La llei de 2002, malgrat que va suposar un pas endavant en el finançament dels nostres consells insulars, continuava tutelant l'exercici de l'autonomia dels consells, obligant-los a justificar davant el Govern l'exercici de les seves grans competències. La llei de 2002, malgrat que va suposar una passa endavant en el finançament dels consells, no tractava adequadament l'exercici

de les competències no homogènies, és a dir, malgrat la destinació de recursos o majors recursos del Govern en l'exercici de competències en aquelles illes que no havien assumit determinades competències o que no havien acceptat la transferència de determinades competències, als altres consells se'ls deia que ells ja tenien la competència traspasada i dotada a la llei de finançament de 2002 via secció 32, el que ha provocat durant aquests anys grans distorsions en l'efectiva prestació de serveis a les diferents illes de la nostra comunitat.

El resultat dinàmic de la llei de 2002 i la inactivitat del Govern de 2007 va portar a donar com a solució d'aquests dèficits estructurals de finançament dels consells les bestretes de tresoreria, és a dir, un dèficit estructural de finançament es responia amb bestretes de tresoreria, subjectes a liquidació futura, sense cobertura pressupostària, i en uns anys en què els ingressos no financers de la comunitat autònoma van davallar un 17,9%, és a dir, al mateix temps que davallaven els ingressos de la comunitat autònoma un 17,9% nosaltres prenfem o el Govern prenía acords de bestretes de tresoreria.

L'obligació de compliment del mandat estatutari i aquests problemes en la dinàmica del finançament dels consells feia imperiosa la modificació legal que avui sotmetem a consideració d'aquesta cambra. Presentam una llei a aprovació de la qual breument voldria destacar, primer: derivat de la creació amb la llei del 2002 del Consell Financer Interinsular, és la primera vegada que el finançament dels consells a la nostra comunitat s'elabora d'acord amb els quatre consells insulars, reconeixent-los la seva autonomia, i ve a ser per tant una espècie de llei derivada d'una prèvia concertació amb les nostres institucions insular d'autogovern. Això respon reconèixer l'autonomia dels consells insulars com a institucions insular d'autogovern. Això té els seus avantatges i les seves servituds, però en tot cas el Govern està orgullós d'entendre, en matèria de finançament de consells insulars, com a iguals els consells insulars.

Segon: aquesta llei recull el finançament de totes les competències que, essent pròpies dels consells insulars, han estat traspasades efectivament, sense deixar-ne fora cap, i molt menys sense deixar a fora les dues més importants, com abans els explicava. Els convenis de finançament i de justificació en matèria de serveis socials que se signen cada any o el conveni de justificació i finançament en matèria de carreteres, que se signa plurianual però que té un termini de finalització l'any 2018, passen a integrar-se dins el finançament dels consells; per tant ja no estan subjectes a la voluntat del govern de torn o a la voluntat del conseller de torn, i passen a integrar-se definitivament. Els consells ja no s'han de preocupar de si enguany firmarem el conveni o no firmarem el conveni, o si altra vegada hem de tornar a signar el conveni. Els consells ja no s'han de preocupar de realitzar correctament la justificació, perquè si no la realitzen correctament el govern no els transferirà els fons per mor de no haver justificat correctament un exercici d'una competència que és pròpia i transferida.

Tercer: amb aquesta llei, després de set anys, la comunitat autònoma assumeix la seva responsabilitat, la responsabilitat que li pertoca, amb la incorporació pressupostària de tot el finançament de les competències dels consells a la secció 32, dels ens territorials. S'incrementa el seu finançament en 39,5 milions d'euros en moments complicats per als recursos de la comunitat, perquè creiem en l'autonomia dels consells i no a enganyar-los. Establim un nou mínim garantit de finançament, que passa de 215 milions d'euros a 254,8 milions d'euros.

Quart: definim variables objectives i transparents de repartiment dels recursos, que se subjecten a actualització automàtica cada dos anys, això darrer fruit de la transacció en ponència i en comissió amb el Grup MÉS. Jo crec que feim més dinàmic encara el sistema per ajustar-lo, amb més dinamisme, a la realitat de cada moment dels diferents consells insulars. I el major o menor finançament ja no depèn de la voluntat del Govern.

Cinquè: eliminam la justificació a què s'obligava els consells en l'exercici de les seves competències amb raó d'aquesta voluntat de respectar la seva autonomia, i els deia que eliminam igualment els convenis de finançament de carreteres, que acabaven el 2018, i els de serveis socials, que es finançaven any rere any.

Sisè: el finançament és incondicional, i regulam també una reducció progressiva en tres anys, també fruit de l'acord que hem tengut durant aquests mesos de tramitació parlamentària, una reducció progressiva fixada a la llei en tres anys respecte de l'obligació de destinació del fons de compensació tant a corrent com a capital.

Setè: feim participar els consells insulars en l'increment d'ingressos de la comunitat autònoma i les possibles millores d'una modificació del sistema de finançament autonòmic. Segurament això és un tret bàsic i important d'aquesta llei, i enllaça amb allò que va reclamar el Grup Parlamentari Popular al debat de la llei de 2002: era necessari preveure l'evolució del finançament dels consells conformement amb l'evolució del finançament i dels ingressos de la comunitat autònoma.

Vuitè: regulam el nou finançament de competències de tal forma que també donam una passa endavant en les competències no homogènies, que s'incorporen al finançament, i també la possibilitat que establim pro futur que en la negociació dels traspassos de noves competències, si aquestes no són assumides pels quatre consells insulars, es pugui establir la fórmula adient d'evolució del finançament d'aquesta competències, que passaria a ser competència no homogènia. També el Govern considera que això és una passa important endavant.

Tot això són, breument, els trets bàsics d'aquesta llei de finançament de consells. Els he explicat les raons per les quals era necessari modificar la llei de 2002 i els he explicat el que consideram que suposa un avanç en aquesta llei de finançament definitiu de consells que avui sotmetem a la seva consideració.

Quan es fan les coses, a la vida i a l'activitat política, guanyar 10 a 0 és molt difícil, i mirar de cercar solucions i mirar de pactar solucions és el que ens hauria de preocupar. Vull manifestar-los que això és el que ha preocupat al Govern durant la tramitació d'aquesta llei, primer obligadament, obligatòriament, amb respecte a la seva autonomia, amb els quatre consells insulars de les nostres illes i, segon, també amb els grups parlamentaris durant aquests mesos de tramitació. Els he de dir que, al Govern, li ha servit dialogar, parlar, entendre posicions o mirar d'entendre posicions i mirar d'atracar postures, al Govern, li ha servit. Crec que fruit d'això hem incorporat millores i la llei que avui se sotmet a consideració és millor de la que va entrar en aquesta cambra, en aquest parlament.

Tot això és el que representa aquesta llei, i malgrat que el Govern ho ha intentat fins al darrer minut hem de lamentar que, bé per una promesa de majors recursos, que no sabem si després vindran, o bé per qüestions alienes al fons del que constitueix l'estructura, l'entramat d'aquesta llei de finançament, idò hem arribat als acords a què hem pogut arribar. En nom del Govern vull agrair l'esforç de tots els grups parlamentaris d'aquesta en la tramitació d'aquesta llei. El Govern mirarà de continuar dialogant també en l'aplicació de la llei, i si en el futur hem de fer més coses, idò lluitarem per fer més coses, i estarem disposats a arribar a acords amb tots aquells que estiguin disposats també a reconèixer a l'altra part un mínim de raó. El Govern ha cercat el diàleg i l'acord, l'hem trobat en qui ha volgut acordar i parcialment en el que ens hem posat d'acord, i en tot cas amb l'acord dels quatre consells insulars de les nostres illes.

Al final, senyores i senyors diputats, es tracta de plantejar i avui crec que el Govern planteja amb aquesta llei una alternativa viable i solvent per al finançament de les nostres principals institucions de govern insular, es tracta de donar una passa importantíssima a favor de la seva autonomia, sobre la base que tots som comunitat autònoma. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passarem al debat de les esmenes mantingudes al projecte de llei. En primer lloc, passam al debat de les esmenes RGE núm. 4573, 4574, 4576, 4577, 4578, 4579, 4580, 4581, 4582, 4583, 4584, 4585, 4586, 4587, 4588 i 4589/14, del Grup Parlamentari Socialista.

Per a la defensa d'aquestes esmenes intervé el diputat Sr. Marc Pons, per un temps de quinze minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Els debats que s'han produït en el Parlament aquests dos darrers mesos en torn a l'avantprojecte de llei de finançament dels consells insulars ha permès a totes les forces polítiques fixar posicionaments. Així, des del Grup Socialista, hem tingut l'oportunitat de preguntar, d'interpel·lar, vàrem presentar moció derivada d'aquesta interpel·lació i esmena a la totalitat a l'avantprojecte de llei. Hem debatut intensament al llarg de la ponència i també a la Comissió d'Hisenda on es dictaminà el projecte de llei que avui previsiblement, i malauradament, serà aprovat.

I de tots aquests debats, de tota la feina feta, de totes les propostes i esmenes presentades pel Grup Socialista el Partit Popular no ha acceptat ni una sola esmena, pràcticament ni una sola esmena amb vertader contingut, ni una sola de les propostes de millora d'un text jurídic que consideram té massa mancances. No sabem si aquesta negativa conservadora a millorar el text jurídic es deu a una tancada en banda del president Bauzá, a una gelosia dels presidents insulars, a l'immobilisme crònic, permeti'm-ho, Sr. Camps, coordinador de la ponència, o a la suma de tots aquests factors.

En qualsevol cas, l'argument final per rebutjar cada una de les esmenes presentades pel Grup Socialista, l'argument rere el qual s'amagava el Partit Popular cada vegada que es quedava sense raons per justificar una postura contrària als interessos del conjunt dels consells insulars, en ponència ho vàrem veure d'una manera molt clara, era sempre la mateixa, era la de recórrer a l'acord entre presidents adoptat en el Consell Financer Interinsular, un acord personal de cada un dels presidents que no fou explicat ni valorat en cap dels òrgans que conformen els consells insulars, que no fou explicat a cap dels grups que conformen l'oposició, un acord que es prengué des de la solitud, des de la individualitat de cada un dels presidents insulars i que volen que esdevengui dogma inqüestionable de fe. Aquest és el motiu últim que impedeix la modificació d'un text jurídic que no defensa els interessos dels consells insulars. És igual si les esmenes presentades per l'oposició suposen més recursos per als consells, major autonomia o criteris diferents de repartiment, la resposta final sempre ha estat no i l'argument final sempre es refugiava en l'acord de presidents.

Aquest és el resum de la ponència i de la comissió, aquest ha estat l'essència dels debats i, per tant, la conclusió és prou evident, el no del Partit Popular a qualsevol millora efectiva del finançament dels consells insulars.

Som, idò, davant d'un projecte de llei defensat en solitari pel Partit Popular que compte amb el rebuig unànim de les forces de l'oposició, i aquesta solitud conservadora és, sense dubte, el primer fracàs d'aquesta llei. Ho és perquè romp els consensos mínims que fins ara regeixen en matèria de finançament i que amb l'aprovació d'aquesta llei deixaran d'existir. Aprovaran una llei per majoria absoluta, és cert, però amb tota l'oposició en contra, serà d'aplicació per a tothom, és cert, i segur que amb l'alegria dels actuals presidents. Però, i els presidents de la propera legislatura la valoraran com la valoren els actuals? De ben segur que no, de ben segur que no compartiran aquesta herència que vostès els deixen, la qual se sustenta en la ruptura dels acords fins ara vigents, la reducció d'aportacions als

consells i les incapacitats per resoldre els compromisos pendents.

I és que des que vostès han arribat aquesta legislatura han retallat bestretes per valor d'11,5 milions d'euros cada any, han congelat increments d'IPC per valor d'11 milions d'euros cada any i han eliminat o reduït convenis, com ara el de promoció turística o el de carreteres, per valor de 14,5 milions d'euros cada any.

És a dir, el Govern amb aquesta llei consolidarà unes retallades de prop de 40 milions d'euros cada any als consells insulars, 40 milions d'euros cada any menys de per vida, 40 milions d'euros anuals menys perquè els consells insulars puguin executar polítiques socials, culturals, de cooperació local, esportives, de carreteres o d'ordenació territorial o turística com fins ara feien. 40 milions d'euros menys cada any per als consells insulars, una xifra i una afirmació que ningú no ha rebutjat encara fins a dia d'avui. És més, els silencis del Govern, del Partit Popular, dels presidents insulars, del mateix conseller d'Hisenda han estat eixordadors, uns silencis que es repetiren en la interpel·lació, en el debat de la moció, en el debat de l'esmena a la totalitat, en el debat de la ponència, en el de la comissió i que avui es tornarà a repetir en aquest debat d'aprovació de la llei definitiva del finançament dels consells insulars.

Els consells perdran, idò, 40 milions d'euros cada any, hem afirmat des del Grup Socialista en cada debat i tothom, Govern i Partit Popular, emmudeix, no diuen res, uns silencis que constaten que la retallada que es va produir, o que es produirà amb l'aprovació d'aquesta llei, és certa. Però n'hi ha més, perquè amb aquesta nova llei no només es redueixen les aportacions del Govern als consells insulars sinó que a més es rompen els sempre difícils equilibris en el repartiment territorial. Des de la unilateralitat, des de la majoria absoluta del Partit Popular es modifiquen les fórmules, s'alteren les variables i es determina la preponderància d'alguns factors de càlculs en funció de les prioritats de repartiment.

Amb l'entrada en vigor d'aquesta nova llei el repartiment dels diners entre illes serà diferent, i açò suposa sempre que algú guanyarà pes específic en el repartiment i que d'altres en perdran. Fixin-s'hi bé, el Govern redueix les quantitats que aportaran als consells i, a més, canvia les fórmules de repartiment entre consells, tots els consells hi perden perquè hi ha menys diners a repartir, però alguns encara hi perden més perquè d'aquest nou repartiment els tocarà un percentatge menor.

Aquest és l'acord entre presidents populars i el seu gran error, l'acceptació de retallades sense cap intenció de corregir desequilibris, de buscar maneres, fórmules, acords que facin possible esmoreir caigudes d'ingressos, d'intensitats diferents segons l'illa en què es troben i que repercutiran en la qualitat dels serveis que els consells presten a la gent de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera.

Mirin, senyores i senyors diputats, a la propera legislatura i a les següents els governs insulars hauran de fer front a no poques dificultats i per aconseguir-ho, per afrontar amb èxit les demandes que els ciutadans de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera plantejaran a cada un dels seus consells insulars serà necessari capacitat de diàleg, vocació de servei públic, visió estratègica a llarg termini i també, per suposat, seran necessaris els recursos mínims suficients per garantir la materialització de totes les polítiques públiques que s'emprenquin.

Açò és el que ens jugam realment amb aquesta llei que avui debatem, ens jugam garantir en el futur els diners suficients perquè els consells insulars puguin executar amb èxit aquelles demandes ciutadanes, la competència i la responsabilitat de les quals depenen directament dels consells insulars. Açò no és poc. Els posaré alguns exemples perquè compreguin les conseqüències d'aquesta llei de finançament dels consells que avui pretenen aprovar: a Mallorca l'IMAS, l'Institut Mallorquí d'Afers Socials, ha liquidat unes despeses l'any 2012 de 131 milions d'euros. Saben quina és l'aportació del Govern al Consell de Mallorca aquest mateix any? No arriba als 85 milions d'euros. És a dir, el Consell de Mallorca té un dèficit estructural a l'àrea de Serveis Socials de 46 milions d'euros cada any, en rep molts menys dels que vertaderament necessita per gestionar l'àrea de Serveis Socials amb la qualitat mínima suficient. Troben que la Llei de finançament no ha de resoldre aquesta qüestió? Volen continuar, em permetran la paraula, condemnant el Consell de Mallorca a seguir incrementant deute o anar a uns mals serveis socials?

Els posaré un altre exemple: les quantitats de carreteres, feia referència el conseller Marí, que és una de les principals competències dels consells insulars, segons ells ens deia, dir que les quantitats per a carreteres als consells insulars amb aquesta llei s'hauran consolidat i s'hauran retallat un 45%. És a dir, amb aquesta nova llei els consells insulars rebran la meitat del que rebien fins ara en matèria de carreteres, menys recursos per a inversions en els consells insulars. Hem d'estar i ho hem de valorar açò d'una manera satisfactòria? Per quin motiu? Perquè l'únic que aconseguim és que no s'hagin de signar convenis? Aquest és l'únic gran avantatge d'aquesta llei de finançament, quan mentrestant es redueixen a la meitat les aportacions que es faran a cada consell insular?

Els posaré un altre exemple: el transport terrestre està transferit als Consells de Menorca i d'Eivissa i en aquests moments compten amb una transferència de 450.000 euros anuals per tal que a aquestes dues illes els seus consells mantengui un servei de transport públic per carretera en òptimes condicions. Molt bé, i quina és la despesa mínima necessària perquè els consells insulars puguin mantenir aquest servei de transport públic, perquè puguin mantenir totes les línies i les freqüències a cada una d'aquestes illes? Al voltant d'uns 3,5 milions d'euros cada any per a cada consell insular.

Fixin-s'hi bé, cada consell necessita d'un mínim del voltant d'uns 3 milions, 3,5 milions cada any per gestionar les flotes d'autobusos, i que ara només reben 450.000 euros. Què succeeix idò? Idò, succeeix que els consells han optat per suprimir línies, retallar freqüències a les línies que es mantenen mentre es pugen els preus devaluant el servei de transport públic, i les queixes ciutadanes han estat repetides.

Aquesta és la realitat viscuda al llarg d'aquesta legislatura, la gent de Menorca i d'Eivissa ho saben perfectament, els diputats menorquins i eivissencs ho saben perfectament i així ens ho expliquen també. Jo deman, aquesta nova llei de finançament dels consells insulars, resol el problema econòmic que els consells tenen en matèria de finançament en la competència en matèria de transport per carretera? Ja els dic jo, aquesta llei de finançament no resol el dèficit en matèria de transport per carretera que tenen els consells insulars. Per tant, condemna que la gent de Menorca i d'Eivissa tenguí mal servei de transport públic per carretera les properes legislatures, les properes legislatures, menys línies, menys freqüències i més car.

Els posaré un altre exemple: l'Hospital de Cas Serres d'Eivissa, el consell rep cada any un 1,5 milions d'euros per al seu manteniment quan el cost real del servei arriba a 6, 7 milions d'euros cada any. No troben que aquesta llei de finançament que avui volen aprovar el Govern hauria de donar resposta a aquest dèficit reconegut per tothom amb la finalitat de garantir un correcte servei a l'Hospital de Cas Serres? Idò bé, aquesta llei de finançament dels consells insulars no dóna resposta a aquesta problemàtica. Per tant, continuarà condemnant el Consell d'Eivissa o bé a ser deficitari o bé a donar un mal servei hospitalari. El Partit Popular d'açò no en vol ni parlar, s'amaga com una escopinya mentre ens ven la història que tot és perfecte i que tot va bé.

El mateix passa amb el transport de residus per a Formentera, amb sentències fermes que obliguen el Consell de Formentera a pagar aquest transport, amb un cost que arriba als 700.000 euros anuals. No troben que aquesta llei hauria de donar una resposta real a un problema real que té el Consell de Formentera? Idò, bé, ni el Govern ni el Partit Popular en volen parlar d'aquesta problemàtica i molt menys resoldre amb aquesta llei de finançament, però la realitat és que els residus de Formentera s'han de transportar a Eivissa i algú hi ha de fer front. El Govern no vol donar-li una resposta vàlida, ni tan sols obrir un debat en torn a aquesta problemàtica que a la llei que avui debatem ni tan sols s'ha volgut esmentar.

Qüestions concretes, realitats castigades i respostes que no arriben, i podríem seguir, ho podríem fer amb el deute sense calendari fixat de pagaments, podríem seguir amb les bestretes que almanco poguéssim quedar resolta la garantia que els consells insulars no les hauran de retornar al Govern de les Illes Balears, tal com es va comprometre el Govern, però que en aquesta llei no queda recollida, o podríem seguir amb les millores que el Govern de les Illes Balears ha obtingut de l'Estat per a la millora de les competències que són pròpies a tota la comunitat autònoma de les Illes Balears, i que es nega a repercutir sobre els consells insulars els quals també gestionen algunes d'aquestes competències.

Per açò, davant de tots aquests perjudicis per als governs insulars, per als consells insulars, conscients que no ens han acceptat i que, per tant, no ens acceptaran cap de les millores proposades per eliminar aquests càstigs insulars, des del Grup Socialista votarem en contra d'aquesta llei. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passam al debat de les esmenes RGE núm. 4474, 4478, 4479, 4480, 4481, 4482, 4483, 4484, 4485, 4486, 4487, 4488, 4489, 4490, 4491, 4492, 4493, 4514, 4494, 4495, 4496, 4497, 4498, 4500, 4499, 4502, 4503, 4504, 4505, 4475, 4476 i 4477/14, del Grup Parlamentari MÉS.

Per a la defensa d'aquestes esmenes intervé el diputat Sr. Nel Martí, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Què ha de complir un sistema de finançament dels consells insulars perquè sigui un bon sistema de finançament, un sistema de finançament just? Creim que ha de complir, en primer lloc, amb la llei, amb l'Estatut d'Autonomia i amb la Llei de consells en el sentit de fer aquests, els consells insulars, autèntics governs a cada una de les illes. Ha de, també, tenir el suport d'una majoria àmplia, més que allò que en deim majoria suficient, una majoria àmplia que doni al finançament dels consells estabilitat, permanència, seguretat. Aquesta majoria d'estabilitat que s'ha aconseguit, que no s'ha aconseguit ni aquí al Parlament ni al Consell d'Eivissa ni al Consell de Menorca, és una debilitat, és un dèficit d'aquesta llei. Els consells, els destinataris, els protagonistes de la llei que avui debatem, no l'han poguda ni debatre ni abordar amb la importància i el protagonisme que es mereixia.

Han pogut debatre els plenis dels consells insulars la Llei de finançament del seu consell insular? No. Han pogut presentar els consellers de l'oposició, o els consellers tots, esmenes per validar o per aportar a aquest projecte de llei? No.

És cert que l'Estatut contempla que serà el Consell Financer Interinsular el marc per al debat, per a l'anàlisi de la Llei de finançament dels consells i estableix, i l'estableix així, com una garantia mínima de participació d'aquests, però enlloc, enlloc es menysprea, s'elimina la possibilitat d'aquesta validació, que, per altra banda, ja s'ha utilitzat, ja s'ha fet per abordar normes diguem estructurals, fonamentals per a les institucions insulars, com han estat, com són la Llei de consells, la qual, per cert, l'Estatut demana per a la seva modificació o per a la seva aprovació una majoria de dos terços. Així també es va fer el 2002 a la primera Llei de finançament dels consells insulars.

De fet, la Llei de consells de l'any 2000 parla que el finançament dels consells, mentre el finançament dels consells insulars no quedi cobert de forma definitiva, article 52.1, la comunitat autònoma -diu- garantirà provisionalment, per llei, els recursos suficients perquè els consells aconseguixin un exercici adequat de les competències. És per això que feim referència i hem fet referència reiterades vegades que aquesta llei no compleix aquesta voluntat de ser una llei definitiva, de cobrir definitivament el finançament dels consells insulars i com a molt ho fa provisionalment.

I en tercer lloc, què ha de complir una bona llei de finançament? Doncs, garantir la sostenibilitat i la qualitat d'uns serveis a partir d'una gestió dels recursos comuns de la comunitat autònoma, de forma solidària, equitativa i respectuosa de l'autonomia, l'autonomia financera, és a dir, l'autonomia política, l'autogovern. I creim que no compleix res de tot açò, no compleix la Llei de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, no compleix el necessari acord que doni llarga vida a aquesta llei i al finançament dels consells i no compleix ni la sostenibilitat dels serveis ni de les competències pròpies de les institucions insulars, ni tampoc la solidaritat imprescindible per cohesionar una comunitat que no es fonamenta en el comú sentir, sinó en el sentit comú que dona estar lligat per interessos, per reptes compartits. No compleix idò amb la suficiència de recursos, repartits de forma solidària per a la prestació de serveis tan bàsics com el transport terrestre, la discapacitat, serveis socials, cultura, joventut, patrimoni.

Mirin, el sistema de finançament proposat agafa com a any base, com a any de referència, com a fotografia financera dels consells, i la dona per bona, les dades..., l'any 2012, sense tenir en compte, corregir, que durant el 2011, el 2012, el 2013, la Llei de pressuposts de la comunitat autònoma congelava l'actualització dels finançament dels consells, d'acord, que sí així ho preveia la Llei del 2002, sense tenir en compte que el 2012 el conveni de carreteres s'havia reduït en un 40%, sense tenir en compte el milió i mig de transport terrestre que rebien els Consells Insulars d'Eivissa i de Menorca, sense els 2 milions en promoció turística i sense les bestretes, sense els 46,5 milions del 2009 i del 2010 o els 31 en el 2012 i el 2013, sí, sí, el 2012 també, perquè són bestretes, un finançament a compte, però a compte de què? De la millora del finançament autonòmic per repartir aquella millora als consells insulars.

I el projecte de llei que se'ns presenta, presenta una foto retallada, congelada, jo diria que en blanc i negre, a la qual han llevat tot el paisatge i ara ens venen, ens semblen un arbre, que es diu fons de convergència, i ens diuen què polít, què fantàstic! No, no és tan fantàstic, miri, el 2012 els consells van rebre uns 290 milions d'euros i el 2014 en rebran 240; pel camí cauen uns 50 milions que sí rebien el 2010 i és cert que dels 290 milions n'hi havia que es transferien a través de mecanismes que potser no eren els millors, però dir açò no és dir que no tenguessin, perquè la tenien, una vocació de consolidació en el sistema de finançament. I aquesta és la realitat, les bestretes no eren el millor mecanisme de gestió financera, però complien el just objectiu de revisar, actualitzar el finançament dels consells, per adaptar-lo a la realitat del nou sistema de finançament autonòmic.

Els 500 milions més que arribaven amb el nou sistema s'havien de repartir, havien de repercutir en totes les competències i serveis, les del Govern, però també les dels consells. Eren recursos a consolidar en el nou sistema de finançament dels consells, i açò l'actual, el projecte de llei que avui tramitam com a finançament dels consells, no ho fa.

I açò el Govern ho sap, i jo diria que ho ha reconegut, primer es va dir que no els incorporava perquè eren recursos a compte, però aquest argument va caure pel seu propi pes fa molt de temps. I després ens han dit que la raó era més política, s'ha dit que no s'incorporaven perquè no es podien comprometre a incorporar més recursos. Però encara algun consell insular, algun conseller o consellera d'Hisenda ens repeteix la cançoneta i es diu en plenari que no, que les bestretes no es poden incorporar a l'any base perquè són recursos a compte, com dir que són bestretes en el sentit etimològic del terme, les quals s'han de deixar, però s'han de tornar, o a compte de cosa que passarà, però ja veurem; quan no és així, quan són a compte, insistesc, a compte, d'un nou sistema de finançament que s'havia d'incorporar, transferit també al finançament dels consells insulars, perquè són comunitat autònoma, perquè tenen competències pròpies i perquè tenen a veure amb serveis bàsics dels ciutadans de totes les illes.

No aconsegueix, deia, la suficiència, no aconsegueix, però, tampoc la solidaritat interterritorial entre illes. Per què on és la solidaritat? No hi ha la solidaritat si no hi ha equitat, és a dir, una distribució dels recursos d'acord amb la realitat de cada territori. Un sistema solitari, equitatiu i just és aquell que tracta de forma diferent aquell que és diferent, per la doble insularitat, per la insularitat sanitària o insularitat formativa, per l'efecte d'escala que té econòmica, la realitat de cadascuna de les illes, de la grandària de cada illa, perquè tinguin tots les mateixes oportunitats.

Un sistema solidari és el que evita que la diferència esdevengui desigualtat i discriminació, negatives si em deixen, si creuen que encara hi he d'afegir. El que volen al cap i a la fi els ciutadans de totes les illes, tots, tant els que viuen a Formentera com els que viuen a Mallorca, és tenir uns serveis públics de qualitat, adaptats a cada territori, accessibles per a tothom i amb una accessibilitat que sigui equiparable tant si es viu a Inca com si es viu a Sant Ferran. I no és així.

Palma-Inca, ho tornaré repetir, té un bitllet senzill per a transport terrestre, de 3,25 euros; per fer el mateix trajecte, a Menorca per exemple, un Maó-Ciudadella, 5,10 euros. I per què? Què és que des del Consell Insular de Menorca, des de Menorca no se saben gestionar tan bé els recursos públics? És potser açò? O és, potser, com ja s'ha fet referència que la dotació per a transport terrestre avui és absolutament insuficient per garantir aquest equilibri de serveis, de tractament en transport terrestre a tots els ciutadans, als ciutadans de Menorca en relació amb els ciutadans de Mallorca o en relació amb els ciutadans d'Eivissa. I per què un Palma-Inca, un ciutadà ha de tenir cinc vegades més freqüències de les que pot tenir o que té un Maó-Ciudadella -ja ho sé, anam més buits, és igual, aquesta no pot ser la justificació. O per què un Maó-Ciudadella...

(Remor de veus)

... o un Ciudadella-Maó, doncs, s'ha de partir a primera hora del matí, a les 7,45, servirà, farà la funció de servei públic? No parlarem del tren! I per açò a les nostres esmenes, efectivament, introduïm mecanismes a les fórmules de distribució dels recursos, tant de les competències homogènies com de les no homogènies, per tal de donar més pes a dues variables: els costos fixos i la doble insularitat.

És cert que a més població, més territori, més dispersió, necessita més recursos, és cert, però també és cert que, tot i havent-hi menys població, hi ha infraestructures i serveis que s'han de mantenir igual i tenen un cost fix molt equiparable, tant si la població és de 10.000 com si ho és de 20.000. I també és cert que directament o indirectament la doble insularitat genera increment de costos i per tant la necessitat de majors recursos.

Bé, idò, les noves fórmules devaluen aquestes variables a favor d'altres, en detriment de la prestació de serveis afectats per la doble insularitat i afectats per una realitat doncs diferent. Dels 208 milions, 208 milions d'euros de l'any base 2012, Menorca se'n du, amb el recàlcul; és a dir, sense incorporar ni la garantia de mínims, ni el fons de convergència, 25.697.000. El 2012, perdó, el 2012, dels 208 milions d'euros, Menorca se'n portava 25.697.450; ara, ara, se'n portarà 22.356.000, 3.340.000 menys.

Eivissa, el 2012 rebia 27.429.000, ara en rebrà 356.000 menys. Formentera rebia 3.460.000, ara també rebrà 436.598 menys.

Vostès diran, bé, però açò queda resolt amb la garantia de mínims i tots mantindran el finançament del 2012, està garantit, i és cert, però aquesta no és la qüestió; la qüestió és que tots els nous recursos que es puguin afegir a través del fons de convergència es repartiran amb les mateixes fórmules, amb les fórmules que a Menorca li aporten 3.340.000 menys, que a Eivissa li aporten menys recursos, que a Formentera li aporten menys recursos, les mateixes fórmules serviran per redistribuir els recursos que es puguin afegir. És a dir, fórmules que atorguen menys pes als costos fixos i a la doble insularitat.

I a açò, i ja no ho esmentaré, perquè ja ho hem parlat prou vegades, hi hauríem d'afegir doncs una realitat que tampoc no resol aquesta llei de finançament, que és la complexa realitat d'un doble finançament, del finançament de competències pròpies que assumeixen els consells insulars i d'altres que els consells insulars no assumeixen i que gestiona, continua gestionant el Govern, seria un altre tema i no poc important.

I tercera qüestió fonamental, autonomia financera. És absurd, no té sentit parlar de consells insulars si no parlem d'autonomia financera, no hi ha autonomia política si no hi ha autonomia financera i no hi ha autonomia financera si no podem parlar de corresponsabilitat fiscal, dins els límits i dins els marges que en aquest moment la llei ens permet. Dins les limitacions normatives que tenim avui no entenem una llei de finançament dels consells sense incorporar la corresponsabilitat, principi que l'Estatut entenem que recull com a principi que ha de guiar el finançament dels consells, principi que el Govern reclama també a l'hora d'establir un nou finançament autonòmic. En aquest sentit, hem presentat també propostes, esmenes en aquesta direcció i n'hem pogut parlar, n'hem parlat molt, ens hagués poder arribar a un acord i finalment no ha estat possible.

En definitiva, hi ha menys recursos, globalment hi ha menys recursos, és inqüestionable, respecte del 2012 hi ha menys recursos a repartir. Estan més mal repartits, de forma més injusta, de forma menys equitativa. I no es millora l'accés a aquests recursos, menys suficiència, menys solidaritat, menys autonomia respecte del 2012, respecte sobretot d'un horitzó que entenem que l'Estatut marcava i l'Estatut era molt clar, l'Estatut definia, defineix els consells insulars com a institucions de govern i en aquest sentit havia de complir la nova llei de finançament.

És cert també, i val la pena dir-ho, que hem avançat en algunes coses respecte del 2012, i respecte ...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Martí, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí acab. i respecte del 2002, i per açò podríem considerar que en alguns aspectes s'ha fet una passa, però de cap de les maneres podem considerar que a aquest sistema de finançament se'l pugui dir definitiu, com a molt provisional, provisional amb la referència que feia abans de la Llei de consells insulars, a aquella provisionalitat ens podríem referir encara avui, no definitiva, amb data de caducitat, perquè no respon ni a les necessitats dels ciutadans del conjunt de cada una de les illes, ni a l'aspiració que aquest parlament va dipositar en un Estatut que avui és la norma bàsica de convivència.

La nova llei de finançament havia de ser molt més ambiciosa i havia de ser una llei de tots els consells. Es diu que s'ha pactat amb els consells insulars, però jo he d'insistir que alguns consells insulars almenys aquest projecte de llei que avui votarem no l'han vist, no l'han vist; l'han pogut veure governs, l'han pogut veure presidents i consellers, però els consells insulars, els plenaris, les institucions no l'han vist, és molt lamentable haver d'aprovar un projecte de llei, un finançament, que és la norma bàsica principal, fonamental d'una institució, sense que aquesta la conegui amb el detall, amb el rigor i amb la magnitud que requeria. Lamentar açò i esperar que la sensibilitat del Govern respecte dels consells insulars en aquest sentit canviï. No és bo tenir un govern que els consells insulars, institucions de govern de la comunitat autònoma, no els considera amb la rellevància que l'Estatut sí que defineix, sí que li encomana. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí.

A continuació, passam al debat de l'esmena RGE núm. 4472/14, de la Sra. Margalida Font i Aguiló. Per defensar aquesta esmena intervé la diputada Sra. Margalida Font i Aguiló, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. Vicepresident, senyores, senyors diputats i diputades. Abans de començar la defensa estricta de l'esmena presentada faré un seguit de consideracions generals al projecte de llei que ara ens ocupa, un projecte de llei que ve a complir les previsions de la Llei del 2002 i que necessàriament ha d'adaptar-se a la nova realitat de la comunitat autònoma que marca el nostre Estatut d'Autonomia del 2007 i que va suposar l'establiment d'un sistema d'autogovern i la consolidació del principi de cooperació entre els pobles que formen la comunitat insular i, per tant, d'acord, com no pot ser d'una altra manera, amb la necessitat d'actualitzar la Llei del 2002 i adaptar-la a les noves competències, a les noves circumstàncies i d'entre les quals els citaré el nou estatut o la creació del Consell Insular de Formentera.

A més, per continuar amb la línia de seguir avançant i apostant perquè els consells siguin vertaders, vertaderes institucions d'autogovern. Però vull dir i assenyalar, deixar constància, en definitiva, que aquesta llei, una llei que hauria de comptar amb el màxim consens de tots i de totes i que vostès previsiblement aprovaran sense el suport de les altres forces polítiques amb representació parlamentària i que neix, en conseqüència, sense l'aprovació unànime de tots els grups d'aquesta cambra, que, per cert, i com vostès saben molt bé, però no sé si se'n recorden, perquè em consta la seva amnèsia temporal accentuada en un període temps concret d'aquesta comunitat, els diré que la Llei del 2002 sí que va comptar amb la unanimitat de tot l'arc parlamentari d'aquell moment.

L'aprovació d'aquest projecte de llei amb les seves formes i a la seva manera, sense cap tipus de diàleg ni consens i sense comptar amb les diferents opcions polítiques representades en aquest Plenari, fa que la seva continuïtat en el temps tenguí una data de caducitat, des del mateix instant de la seva aplicació. Els consells insulars són reconeguts com a institucions de la comunitat autònoma per l'Estatut d'Autonomia, és a dir, no són institucions d'importància, són entitats amb competència i atribucions pròpies, i és imprescindible que els puguin desenvolupar amb sobirania, independència i llibertat.

Són, sens dubte, el govern a cadascuna de les Illes; ara, i a punt d'aprovar aquest projecte de llei exercint la seva majoria absoluta, per cert, una altra llei que serà aprovada per vostès tot sols en el si d'aquest plenari, una altra vegada tot sols, no puc estar de dir-los els punts que gairebé no s'ajusten al principi que marca per a l'Estatut d'Autonomia, el principi de reconèixer els consells com a institucions de la comunitat. I la demostració és el sistema de pagament per part del Govern, la fórmula de pagament mitjançant transferències és un model que esdevé arbitrari, arbitrari, en el sentit que els pagaments o transferències als consells es fan en la mesura que marca el Govern segons les seves prioritats i objectius, i no les prioritats i els objectius dels consells.

No poden negar aquí que els consells reben la seva assignació sempre tard, el que causa als consells un veritable tsunami econòmic en el millor dels casos, ja que depenen en un 80% de les transferències que fa el Govern i que neixen dels recursos d'aquesta comunitat.

He de significar també i afegir al que s'ha dit que les millores que venien incorporant diverses competències -citaré per exemple agricultura o transport terrestre-, millores de tot punt necessàries després de percebre certs desequilibris, es van veure retallades de forma significativa l'any 2012, precisament l'any que vostès prenen com a inicial per posar el punt de partida econòmic en aquest projecte de llei. Això fa que de forma inequívoca aquesta llei consolidi les retallades que en diferents competències vostès varen aplicar aquell any. Vostès diuen que els recursos pugen amb aquesta nova llei, però això no és cert, directament fan trampa; després de les retallades que han aplicat durant els seus primers anys ara vostès anuncien que pujaran, però el que realment fan és retornar una mínima part del que ja els han llevat. Aquesta és la realitat que vostès volen amagar, que vostès amaguen amb aquesta llei.

Un altre aspecte negatiu d'aquesta llei és que preveu que només s'actualitzarà una part molt petita del finançament, per la qual cosa els consells aniran perdent anualment capacitat financera. Tampoc no deixa sense definir tota una sèrie d'aspectes importants: no defineix quina actualització es farà, no parla de quin percentatge augmentaran els recursos dels consells quan augmentin els recursos del Govern, i no garanteix tampoc el pagament del deute que el Govern manté amb els consells.

Aquest és un projecte de llei que no respecta l'autonomia, ni la suficiència financera, ni la responsabilitat fiscal. És un exemple més de la involució i recentralització que aquest govern aplica a l'estructura institucional de les Illes Balears, que té com a base els consells insulars, i per això no puc més que evidenciar la meua oposició. El seu projecte de llei és manifestament millorable, tant en l'aspecte econòmic com en el de les idees, i de forma global en molts d'aspectes.

Dit això ara em centraré en la defensa de l'esmena 4472, que pretén i té un objectiu clar: resoldre d'una vegada i per sempre mitjançant aquest projecte de llei la desigualtat que suposa per als ciutadans i les ciutadanes de Formentera el sobrecost que genera el transport de residus a l'illa veïna d'Eivissa. El Govern ha d'actuar com a garant dels drets iguals entre els ciutadans de les Illes, és la seva obligació, aportar les fórmules jurídiques i econòmiques per resoldre aquest conflicte. Entenem que perquè el serveis bàsics tinguin un cost homogeni a totes les Illes i no hi hagi desigualtats que afectin Formentera o qualsevol altra de les Illes és necessari tenir voluntat política, i si vostès no accepten aquesta esmena i continuen sense resoldre aquesta desigualtat aquest greuge evident i notori i contrari al nostre estatut cap a la ciutadania de Formentera, no estaran complint l'article 1 de l'Estatut d'Autonomia, que diu: "L'Estatut empara la insularitat del territori de la comunitat autònoma com a fet diferencial i mereixedor de protecció especial", ni tampoc compliran l'article 2 de la mateixa norma, que indica que els poders públics, de conformitat amb el que estableix la Constitució, garanteixen la realització efectiva de totes les mesures necessàries per evitar que del fet diferencial puguin derivar-se desequilibris econòmics o de qualsevol altre tipus que vulnerin el principi de solidaritat.

És responsabilitat seva, és responsabilitat del Govern, tal com marca l'Estatut d'Autonomia, garantir els mateixos drets per a tots els habitants de les Illes Balears. L'Estatut així ho recull en el seu capítol I de principis generals, en el seu article 120.1, lletra c), solidaritat, equitat i suficiència financera, atenent el reconeixement específic del fet diferencial de la insularitat per garantir l'equilibri territorial, o en el seu article 123.3, que diu: "En l'exercici de les seves competències financeres, el Govern de les Illes Balears vetllarà per l'equilibri territorial a les Illes Balears i per la realització interna del principi de solidaritat".

Mirin, els podria citar més articles que al nostre entendre es vulneren, no donant solució a un conflicte que sense por a equivocar-me pot esdevenir transcendental per a la viabilitat econòmica del Consell de Formentera, que no compta tampoc amb la suficient capacitat econòmica per fer front al deute generat, agreujat pel fet afegit del deute que el Govern manté amb el consell.

Vostès saben que la situació que viu Formentera en aquesta matèria, marcada pel Pla sectorial de residus d'Eivissa i Formentera aprovat el 2001 per l'anterior consell pitius, que era d'Eivissa i Formentera juntes, que en el seu articulat estableix un cost afegit de pràcticament 120 euros la tona pel transport i la transferència dels residus des de La Savina, que és el port de Formentera, fins a l'illa d'Eivissa. Diu que és competència pròpia del Consell Insular d'Eivissa i del Consell Insular de Formentera, respectivament, la relativa a l'elaboració i l'aprovació dins l'àmbit insular estricte corresponent del possible pla director sectorial de residus sòlids no perillosos, emperò tot i aqueixa competència pròpia per separat dels dos consells insulars de les Pitiüses, raons ambientals, de gestió territorial i de caire geogràfic aconsellen que la gestió i l'ordenació dels residus urbans a les illes d'Eivissa i Formentera continuïn realitzant-se de forma conjunta, com abans de la constitució del Consell Insular de Formentera.

Aquesta situació genera un sobrecost sens dubte discriminatori, ja que només grava únicament els residents de Formentera enfront de la resta de residents de la comunitat, que no pateixen aquesta tarifa afegida. Per tant ens trobam davant una matèria d'abast suprainsular manifest, davant una matèria en què s'exigeix el més estricte equilibri entre les illes i l'efectiva cohesió territorial interna, i per tant entenem que el Govern té l'obligació d'afrontar aquest problema, del qual es deriva un important deute que recau en les arques del consell i que augmenta dia a dia, mes a mes, any rere any, per la qual cosa la situació, si vostès no hi posen remei, pot arribar a ser insostenible.

Per tot l'exposat i per mitjà d'aquesta esmena sol·licitam una solució política que passa perquè el Govern assumeixi aquest sobrecost. Per tot això i donada la urgència de donar solució ja estable a la problemàtica financera que aquesta situació genera per al Consell Insular de Formentera, proposam com a mesura per garantir l'equilibri interinsular regular en aquest projecte de llei del sistema de finançament definitiu dels consells insulars el sistema pel qual la comunitat autònoma assumeixi per complet el finançament de les quanties a què puja el cost pendent i els interessos meritats des de la posada en funcionament del sistema de transferència i fins al moment de l'entrada en vigor d'aquesta norma, incloent la transferència i el transport dels residus de la planta de transferència del Cap de Barbaria, a l'illa de Formentera, fins a l'abocador de Ca na Putxa a l'illa d'Eivissa, així com també que es faci càrrec aquest govern de les Illes Balears de l'abonament de totes les despeses i costes que s'han derivat fins al moment i de cara el futur del tractament de residus a Formentera per mor de la insularitat específica de la nostra illa.

Mirin, per finalitzar vull dir-los que ara vostès tenen una oportunitat, una oportunitat per deixar resolt aquest tema. Haurien de ser vostès capaços de donar, mitjançant l'acceptació d'aquesta esmena presentada, un camí de sortida a aquesta situació, una sortida justa per als ciutadans i les ciutadanes de Formentera, una solució que no generi desigualtats. Aquesta llei planteja l'escenari per donar resolució a aquesta qüestió. De vostès depèn, ara els toca a vostès decidir; la seva decisió marcarà sens dubte el grau de compromís per part d'aquest govern cap al greuge que pateix Formentera pel sobrecost que significa el transport de residus. En les seves mans està.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Pel torn en contra de les esmenes abans esmentades té la paraula, per part del Grup Parlamentari Popular, el diputat Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Senyores i senyors diputats, amb el debat d'avui donarem per conclosa la tramitació parlamentària de la nova llei de finançament definitiu dels consells insulars, una llei que -i jo crec que ho hem de destacar avui aquí- s'aprovarà amb l'acord de tots els consells insulars i també del Govern; un acord plasmat en el si del Consell Financer Interinsular; un acord que va ser impossible l'anterior legislatura, a pesar que, a diferència d'ara, tots els consells i el Govern estaven governats pels mateixos partits. Record al Sr. Pons que Formentera, que també és un consell insular -no l'ha dit abans-, està governat pels partits d'esquerra, i per tant també està d'acord amb aquest projecte de llei.

Aquest fet, que ha costat més de dos anys de converses, de reunions, de negociacions, crec que avui l'hem de posar en valor. No es pot infravalorar, no es pot deslegitimar un acord d'aquesta magnitud, d'aquesta categoria, un acord difícil que, ja dic, amb quatre anys de govern del pacte va ser impossible posar-se d'acord en aquesta qüestió.

I jo vull dir al Sr. Martí que els consells insulars sí que han debatut aquesta qüestió, i li vaig posar l'exemple del Consell Insular de Menorca, i li vaig posar l'exemple d'una reunió de la Comissió informativa especial de desenvolupament estatutari de dia 22 de juliol de 2013, on es va demanar als consellers, als consellers també de l'oposició, que presentessin propostes per millorar el text de la futura llei de finançament dels consells insulars, i no van presentar res!, i no van presentar res. El mes de desembre de 2013 el president Tadeo va fer una compareixença voluntària per també parlar d'aquesta qüestió. Què hem de fer més perquè vostès presentin propostes?, què hem de fer més perquè es pugui parlar en el consell insular d'aquesta qüestió?

En definitiva... O tal vegada hem de fer el mateix que va fer el Sr. Pons quan era president del Consell Insular de Menorca durant quatre anys, l'anterior legislatura, que saben quantes vegades vam parlar del finançament dels consells insulars?, perquè també estàvem discutint la finançació dels consells insulars; saben quantes vegades en vàrem parlar, en aquell consell insular? Cap ni una!, cap ni una!, i aquí ens ve a la cara que hem de negociar, que hem de consensuar, que no hi ha diàleg... Cap ni una vegada vam parlar en el consell insular sobre la futura llei de consells insulars, que també en aquell moment s'estava debatent.

En definitiva crec que aquest acord entre els consells insulars i el Govern també l'hem volgut fer extensible a tots els grups parlamentaris. Crec que s'han fet tots els esforços possibles perquè aquesta llei tingués el màxim consens, i en aquest sentit vull agrair moltíssim la gran feina que ha fet el conseller, també el director general de Pressupostos, perquè des del seu àmbit d'actuació crec que ha tingut moltíssimes reunions amb tots els partits de l'oposició per intentar arribar a acords, i hem arribat a alguns punts d'acord. A nosaltres ens hagués agradat arribar a més acords, evidentment, però hi ha hagut una voluntat claríssima per intentar arribar a acords. Vull agrair al director general la seva disponibilitat per venir a la ponència, durant dues sessions va ser allà per respondre els dubtes i les qüestions que poguessin demanar els partits de l'oposició.

Crec que s'ha de valorar aquest esforç, s'ha de valorar, i desgraciadament, a pesar d'aquest esforç, s'ha acomplert el que ja vaig dir en aquesta tribuna, precisament, durant el debat de les esmenes a la totalitat d'aquesta mateixa llei; textualment vaig dir: "els partits de l'oposició no tenen cap interès a arribar a cap tipus d'acord amb el Partit Popular. A la seva estratègia política tenen com a objectiu que en el Parlament es visualitzi crispació i divisió, no volen pactar res amb el Partit Popular, i tot per després poder acusar el Govern de dictatorial, que no és capaç de consensuar res, que no està obert al diàleg, etc." Deia açò fa dues setmanes, o tres, i ho torn repetir avui, ho torn repetir avui. Avui s'ha demostrat que no tenen cap interès a negociar i a arribar a acords amb el Partit Popular.

El fet que avui votin en contra d'aquesta llei de finançament dels consells insulars demostra, des del meu punt de vista, una total falta de responsabilitat. Sincerament, i ho he de dir, esperava molt més dels partits de l'oposició, esperava més alçada de mires, més sentit d'estat, més sentit comú. Precisament, i convé recordar-ho, i em sap greu discrepar de la Sra. Font, el Partit Popular es va abstenir a la Llei de finançament dels consells de l'any 2002, però sí que és cert que aquella abstenció era una abstenció en positiu, hi havia un ampli acord, però va ser una abstenció; no hi havia unanimitat, no hi havia unanimitat. El Partit Popular va estar a l'altura de les circumstàncies en aquell moment, tot el contrari que els partits de l'oposició actual, que han cercat allò que separa en lloc d'allò que ens uneix; no han cercat l'acord sinó que han cercat aprofundir en la diferència.

En definitiva crec que tant el PSIB com el Grup MÉS han perdut una nova oportunitat per demostrar que els preocupa més el benestar dels ciutadans i no els interessos electorals. Han perdut l'oportunitat d'afegir-se al gran pacte establert entre els consells insulars i el Govern, i s'han estimat més la confrontació que l'acord. Han preferit la divisió a la unió. I no m'estranya, i no m'estranya perquè estam veient aquests darrers dies una deriva, des del meu punt de vista perillosa, però una deriva, sobretot per part del Partit Socialista, cap a l'extrema esquerra.

(Remor de veus)

Veig amb molta preocupació com el PSIB s'ha tirat en braços de l'extrema esquerra. Veure ahir...

(Més remor de veus)

...membres del PSIB, i el Sr. Pons en concret, demanant la tercera república...

(Algunes rialles)

...juntament amb Esquerra Republicana, amb el Grup MÉS, amb Podemos, amb Esquerra Unida, amb anarquistes, envoltats de banderes preconstitucionals, demostra..., açò demostra que el PSIB ha fugit de la centralitat política i dels espais de moderació, han fugit del centre polític.

(Alguns aplaudiments i més remor de veus)

I és en aquest context de radicalització que hem de situar l'oposició a aquesta llei. No hi ha elements prou substantius, no hi ha elements de pes que justifiquin avui un vot contrari a aquesta llei.

Perquè aquesta llei suposa una millora claríssima en el finançament dels consells en relació amb el model de 2002. Suposa un increment de 39,5 milions d'euros; es passa de 215,3 milions a 254,8 milions, és a dir, 240,6 milions, que és la garantia de mínims, més els 14,2 milions de la massa no homogènia, un import que la mateixa llei estableix que és la mínima que rebran els consells en vistes a les revisions anuals, i que per tant els consells en cap cas no rebran recursos per davall d'aquestes quantitats. Tots els consells insulars, i em sap greu discrepar també amb el Sr. Martí, rebran amb aquest model més recursos que amb el model anterior. Perquè el Sr. Martí ens fa trampes, perquè quan diu que els consells reben menys que

amb l'anterior model no té en compte els recursos que els arriben de les competències no homogènies; amb la massa homogènia és possible, però, no, no, escolti, cada consell té unes competències, aquelles competències tenen uns recursos, i aquells recursos són superiors als que tenien amb el model de 2002, i aquesta és la realitat.

Aquest nou sistema de finançament dóna resposta a dèficits estructurals del finançament dels consells, incorpora al sistema de finançament competències, com molt bé ha dit el conseller, tan importants com serveis socials i carreteres, que a l'anterior model no existien. Per tant s'eliminen els convenis de finançament d'aquestes grans competències, de manera que aquest finançament ja no dependrà de l'arbitrarietat del govern de torn. Amb aquest model es dóna estabilitat als ingressos en funció de variables objectives, i permet també participar dels increments d'ingressos que la comunitat pugui tenir en un futur, tal i com queda reflectit amb l'establiment d'un fons de convergència.

Amb aquesta llei es garanteix el principi de suficiència i de mínims que estableix l'Estatut d'Autonomia, tal i com queda reflectit perfectament a l'informe del Consell Consultiu, i preveu la revisió cada dos anys de les variables objectives del repartiment dels recursos, com també reconeix l'autonomia dels consells insulars. El conseller ho ha dit molt clar: autonomia dels consells insulars, autonomia financera dels consells insulars. Abans s'havien de justificar les despeses de les competències transferides, i amb aquest model no s'hauran de justificar. Per tant més autonomia financera amb aquest model que amb l'anterior, és que és claríssim.

Estam davant, per tant, una llei que millora de forma substancial l'anterior llei; millora punt per punt la llei de 2002; és una llei que ha suposat un gran esforç de diàleg i consens, un diàleg i un consens tant durant el període d'elaboració com també durant la tramitació parlamentària, i per açò m'agradaria destacar tres qüestions que hem aprovat, que hem consensuat durant el tràmit parlamentari: un primer acord -eren esmenes del Partit Popular i del Grup MÉS- és la rebaixa de quatre a dos anys en l'actualització periòdica del sistema mitjançant el recàlcul de les variables susceptibles de variació. També s'ha incorporat una esmena del Partit Popular i del Grup MÉS a la disposició addicional tercera referida al finançament del Centre de Formació d'Es Llatzeret de Maó. Un tercer punt és la incorporació d'una esmena del PSIB referida a l'article 7 g), on s'especifica que els convenis de dependència no estan inclosos a la massa homogènia de finançament, que posava..., és a dir, separa les competències de serveis socials de les competències de dependència. És a dir, separació per altra banda que ja estava definida a l'Estatut d'Autonomia, però en qualsevol cas, no hem tingut cap problema a remarcar-ho en aquesta llei.

Durant el tràmit parlamentari hem intentat aclarir també algunes qüestions sobre les quals els partits de l'oposició tenien dubtes. Una primera qüestió és l'establiment de la garantia de mínims, la garantia de mínims queda perfectament establerta a l'article 12 de la llei, de forma que aquesta queda fixada en 240,6 milions d'euros, sense que s'inclouin en aquesta garantia de mínims les competències no homogènies. Mai, passi el que

passi, els consells rebran un import per davall d'aquesta quantitat. Per arribar a aquesta quantitat, la llei estableix per a l'any 2014 un fons de convergència extraordinària de 32,5 milions d'euros, que s'afegeix en el fons interinsular de finançament de serveis de 178,1 milions i als 30 milions del fons de compensació interinsular.

Una altra qüestió, i aquí he de dir que ens sap molt de greu no haver arribat a un acord, és en la qüestió de l'autonomia i corresponsabilitat fiscal. Nosaltres entenem que perfectament aquesta llei podria reflectir que els consells insulars i fins i tot els ajuntaments poguessin participar dels tributs propis de la comunitat autònoma, finalment en el text definitiu no hem arribat a un acord, és una llàstima, nosaltres no tenim cap problema a incorporar aquesta qüestió, tot i que açò és una qüestió que ve reflectida a la Llei d'hisendes locals.

I la resta d'esmenes i les altres propostes dels grups de l'oposició suposen o bé una variació dels paràmetres de repartiment i de les fórmules aprovades i consensuades entre tots els consells insulars i el Govern, o bé suposen un increment dels fons destinats als consells insulars. Hi ha un altre grup d'esmenes que pretenen afegir qüestions que no són pròpies d'aquesta llei a la llei. I una d'aquestes, i em sap greu, Sra. Font, dir-li-ho, és la qüestió de la recollida de residus de Formentera. Aquesta llei és una llei que el que fa és definir i finançar les competències transferides als consells insulars, la competència de recollida de residus és una competència municipal, no és una competència que estigui transferida als consells insulars; per tant, no és objecte d'aquesta llei i així i tot, el Govern no té cap problema a poder col·laborar i poder ajudar perquè es pugui finançar aquesta qüestió.

Jo li he de dir una altra qüestió, Sra. Font, perquè sembla que segons vostè només existeixen aquests darrers tres anys, el pacte de progrés va deixar a deure a Formentera 8 milions d'euros. Sap què deu el Govern en aquests moments a Formentera? 4,3...

(Remor de veus)

Convé saber qui dóna suport al Consell Insular de Formentera i qui no ho va fer en el seu moment. Aquesta és la veritat...

(Alguns aplaudiments)

Mirin, no podem permetre que es rompi el consens a què han arribat els consells insulars i el Govern, un consens que -repetesc- ha costat més de dos anys de diàleg i negociacions. El Sr. Martí deia que hi ha hagut un mal repartiment, parlava de les fórmules i dels paràmetres de repartiment i que era un mal repartiment. Mirin, acceptarem qualsevol altra fórmula de repartiment que tenguem l'acord de tots els consells insulars. El que no acceptarem és un nou repartiment que no tenguem l'aval de tots els consells insulars, com són les propostes que vostès han presentat.

Tampoc no podem acceptar un increment ni de la massa homogènia, ni de la massa no homogènia, ni dels diferents fons que conformen el sistema de finançament. Ja ens agradaria, Sr. Pons, afegir al sistema 40 milions o 400 milions, que s'ha quedat curt, Sr. Pons, ja que hi és, posí els milions que vulgui!,

però no ho podem fer per responsabilitat. No farem com feien vostès, que afegien unes bestretes extrapressupostàries que després eren incapaços de pagar.

Aquesta llei és una llei que toca amb els peus a terra, que estableix uns criteris objectius i transparents a l'hora de calcular el que correspon transferir a cada consell insular per a l'exercici de les seves competències. Mirin, avui jo crec que s'ha demostrat que vostès no tenen cap alternativa a aquesta llei. Vostès han vingut aquí amb el no pel no. Si vostès haguessin estat capaços de dur avui i aquí un altre text pactat i acordat entre tots els consells insulars, no tindríem cap problema a rompre el nostre projecte i acceptar i votar a favor del text que vostès haguessin consensuat, però vostès no han fet la feina, no han estat capaços de treballar una alternativa real, no han estat capaços de proposar als diferents consells un text diferent, alternatiu a aquest. Fins i tot, quan en els consells han demanat, i ho dèiem abans, que el PSIB o MÉS fessin propostes a fi de poder presentar un text el més participat possible, han estat incapaços de presentar una sola proposta.

Deia Alejandro Dumas, que l'orgull d'aquells que no poden edificar és destruir, és evident i avui s'ha demostrat que els partits de l'oposició no tenen cap interès de construir. Esperem que contràriament a allò que deia Alejandro Dumas, aquesta incapacitat de construir no els dugui a sentir-se orgullosos de destruir. Esperem, idò, que aquesta llei que avui aprovarem, aquest important acord...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, ha d'acabar.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...tengui vocació de permanència i que perduri en el temps. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de rèplica té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Marc Pons per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Cregui'm, Sr. Camps, que tot és qüestió de perspectiva. Els que creim en els valors de la llibertat, de la igualtat d'oportunitats, de la solidaritat, ens sentim perfectament identificats amb aquesta idea de la democràcia, que és recolza damunt els valors republicans i preferim molt més açò, que no qui avala l'anterior règim o decideix aprofitar-se en benefici propi dels recursos públics, com s'ha fet tantes i tantes vegades la passada legislatura.

(Alguns aplaudiments)

Ens deia el Sr. Camps que han estat dos anys de negociacions, d'esforços, de reunions, ... i jo he de dir que han estat dos anys de foscor, de cap informació, de cap tipus de coneixement absolutament a ningú. Ha estat només quan hi ha hagut un acord quan s'ha fet públic, perquè abans ningú no va saber absolutament res. Mai cap president no va mostrar cap esborrany a l'oposició, mai cap president no va mostrar cap informe, cap valoració, cap estudi, cap anàlisi a l'oposició.

Dia 22 de juliol de 2013 el president del Consell de Menorca va cridar l'oposició, però no els va donar cap document, no els va donar cap informació, no els va dir açò és la proposta que hi ha damunt la taula, digau-me què us sembla? En absolut! Açò sí, hi va anar quan ja estava tot tancat, quan no hi havia cap tipus de possibilitat d'acord, quan cada proposta que nosaltres hem fet, vostès l'han rebutjada perquè entre ells ho havien aclarit dins una habitació fosca, sí, efectivament, sense possibilitat de moure's.

Aquest ha estat el debat que durant dos mesos hem tingut en aquesta casa. No hi ha hagut voluntat real d'acord, en absolut. I ens diu el Sr. Camps que els recursos públics, que el plantejament que nosaltres feim de 40 milions d'euros més resulta que és demanda que existia la legislatura passada, que era una realitat la legislatura passada, que els consells insulars tenien la passada legislatura i que vostès de manera deliberada han decidit retallar. O resulta que és una irresponsabilitat el fet de reclamar que el Consell de Mallorca tenguí recursos suficients per gestionar l'IMAS?, o resulta que és una irresponsabilitat demanar que el Consell de Menorca o el d'Eivissa tenguin els recursos necessaris per poder gestionar transport públic per carretera com pertoca? Saben què defensen vostès? Vostès defensen que els ciutadans de Menorca paguin més recursos, paguin més pel bitllet de transport públic. Vostès demanen que el Consell de Mallorca tenguí uns mals serveis socials. Açò és la seva responsabilitat, saben per què? Perquè els interessa molt poc la igualtat d'oportunitats, perquè els interessa molt poc la idea de solidaritat com a tal i perquè es preocupen només d'aclarir certs problemes que tenen vostès.

I davant d'açò hi ha hagut una proposta molt concreta, detallada article per article, que ha representat més recursos, sí, i a més a més explicant d'on surten aquests recursos i on han estat destinats aquests recursos. I el que volem és que les illes de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, els seus ciutadans tenguin les mateixes oportunitats, que paguin el mateix per un bitllet de transport públic, que tenguin els mateixos serveis a cada una d'aquestes. I per açò aquesta llei de finançament era i és tan important. Però vostès no han estat disposats a açò, vostès no s'han mogut ni un mil·límetre, no és que no hi hagi volgut haver acord, és que jo li he de demanar. De les quantitats que van tancar els presidents, en què s'han mogut vostès?, on han posat un sol euro més, un sol euro més?, on?

Tots reconeixem que tenen problemes els presidents dels consells, tots. I ara resulta que en dos, tres mesos de negociació no han estat capaços ni de moure's un mil·límetre per ser capaços de cercar un vertader acord entre tots? Digui-me'l, pugui aquí dalt i digui on és que hi ha hagut aquests acords, aquestes propostes seves per fer possible un increment de recursos, cap,

perfecte. És la Llei de finançament dels consells, és la llei dels doblers i vostès diuen no ens movem en res, no hi ha ni un recurs més. Per tant, efectivament, l'immobilisme és seu, Sr. Camps, l'immobilisme és seu i n'hi ha hagut de propostes, de molt diferents, de molts diferents cercant, i el conseller ho sap perfectament, l'esperit de negociació.

Però n'hi ha més, perquè resulta i hem de recordar que quan van presentar la llei els presidents van dir, bé, açò és una cosa opcional, cada consell ja decidirà si finalment s'acull a aquesta nova llei o es queda amb l'anterior, perquè no n'estaven segurs que açò fos bo per a ells; què va succeir pel camí?, que ha caigut l'article i, per tant, ara ja és obligació, els agradi o no els agradi, s'han d'acabar sumant a aquesta llei i condemnant els pròxims governs a no tenir recursos suficients per gestionar els recursos que li pertoquen.

I acab ja amb una darrera reflexió, ens hauria agradat, Sr. Marí, ens hauria agradat, de ver, poder haver començat la intervenció d'avui com ho va fer l'any 2002 el Sr. Huguet, que deia: "Sr. Conseller, el vull felicitar, vostè ha aconseguit presentar un projecte de llei que transcendeix per damunt les picabaralles que sembla que tenen massa cabuda en aquest Parlament i transcendir, com he dit, en un tema molt important, el tema del finançament dels consells insulars". Malauradament nosaltres açò avui no li ho podem dir, no s'han mogut ni un mil·límetre...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

...i a més a més, ha cercat el pitjor negociador possible per poder arribar a un acord.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Camps, el discurs sobre l'extrema esquerra és un discurs molt pobre, molt mesquí. El discurs sobre l'extrema esquerra, de situar qualsevol posició política democràtica a l'extrem, doncs jo diria que és més propi d'una extrema dreta, d'una dreta almanco incapaç de rebutjar de forma clara i contundent, mira que és senzill, la dictadura del dictador Franco. Encara a aquestes alçades, encara, ho esperam.

(Alguns aplaudiments)

I no serà pels intents i les iniciatives dels grups de l'oposició, no ho serà. Així i tot, sempre han tingut excuses per defugir d'aquesta qüestió, d'aquesta proclamació tan senzilla.

No, el nostre grup el que vol és un sistema de finançament que descentralitzi els ingressos, que resolgui l'elevat grau de dependència financera dels consells respecte del Govern, que faci efectiu el principi d'igualtat en l'accés als serveis públics fonamentals, que faci possible la autonomia financera perquè sabem que és necessari disposar dels instruments necessaris per poder modular els ingressos. Perdonin que ho digui així, el que volem és allò que diu el conseller a un article, "Balears a la cruïlla del finançament". Efectivament, Balears a la cruïlla del finançament, també dels consells insulars, i açò que es reclama per al finançament autonòmic, és allò que el nostre grup vol per als consells insulars, perquè ho tornaré dir, els consells insulars són comunitat autònoma.

Creim que aquest finançament va bé al Govern, però no va tant bé als consells insulars. Va bé al Govern, però va en contra dels consells insulars com a autèntics governs a cada una de les illes. És un finançament més propi de l'Estatut de 1983, i que contempla la Llei de consells de l'any 2000, que de l'Estatut de 2007. Per açò no li podem donar suport. Se'ns diu que els consells han informat en comissió, en comissió informativa, en alguna interpel·lació. No, a veure, no és una qüestió per tractar, per informar l'oposició, és una qüestió per posar a un punt de l'ordre del dia, per debatre en plenari i per votar en plenari, per validar en plenari. S'ha fet açò? No s'ha fet i com que no s'ha fet, els grups de l'oposició no han pogut presentar les seves propostes de forma formal.

És més, no em retregui algunes comissions, perquè jo li diria que algunes de les propostes que el nostre grup va dur en el Consell Insular de Menorca, es va aprovar una comissió perquè estudiés, fes el debat i el seguiment del finançament del consell insular. Una vegada es va reunir aquesta comissió. Va fer el seguiment? Diguin-me quants informes, si és que n'hi ha cap, quants informes d'economistes, interventors, té el consell insular que avalin que és un bon projecte per a Menorca, o per a Eivissa o per a Formentera? Quants? Jo no n'he tingut al meu abast cap ni un. Té les garanties el consell insular que és un bon finançament? Ha fet projeccions de futur? On és tot açò? Açò era un element més del debat, del rigor, de l'important que és aquesta llei per als consells insulars.

I sí, ho tornaré dir, en global, però també en particular, els consells insulars, i en concret i posava el cas, de vegades em reiter molt, però el conec de prop, Menorca rebrà amb el nou sistema menys recursos que el 2012. És molt senzill, el 2012 va rebre per les competències homogènies 25.697.000, més, perquè els va rebre, és a llei, 3 milions en concepte de bestreta, que fan un total de 28,7. L'any 2014, ho tenc als papers que ens ha facilitat el Govern, rebrà 25.847.000. I sí, i sí, la diferència és de 2.849.835 euros. Em diran, clar, però fas trampa, no poses la massa no homogènia. A veure, ara em diran que hem de mesclar el finançament, el recursos de la massa homogènia i dels serveis que compartim tots els consells insulars amb els recursos de la massa no homogènia que són competències que han assumit alguns consells o no? És així? Vostè m'assegura que la millora del finançament es farà de forma equitativa? El fons de

convergència on va aplicat?, on va aplicat?, a la massa homogènia i a la massa no homogènia? No, no senyor, va a la massa homogènia i quina garantia..., on diu la llei que evolucionaran de forma paral·lela?, on?, enlloc. Mesclar la massa homogènia amb la massa no homogènia és enganar la ciutadania perquè no és cert. El conjunt de recursos que rebrà el consell insular en massa homogènia en competències que comparteix amb Mallorca, Eivissa i Formentera, són menys que els que rebia el 2012. Això és així, mesclar-ho és voler enganar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'acabar.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Acab. L'element més dèbil d'aquesta llei, per a mi, és sense cap dubte no haver assolit un acord i un consens que, és cert, no era fàcil, no era gens fàcil, però que era necessari. Segur, segur que tots hauríem estat disposats a participar-hi. Que ens diguin ara que no s'ha aportat fórmula que els quatre consells insulars ... Vostè vol dir que ara, els grups de l'oposició, ... era aquesta la nostra tasca o la nostra tasca era... qui és qui impulsa la llei?, on és el projecte de llei? No, no ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'acabar.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...aquesta possibilitat que se'ns demana no l'hem tinguda i que no se'ns demani responsabilitats d'allò en què no hem tingut oportunitat de participar.

Per tant, un sistema de finançament que podria ser molt millor, molt més just i molt més equitatiu. No ho és i, per tant, aquest parlament, els consells insulars hi perden.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica. Sra. Margalida Font i Aguiló per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, vull lamentar la decisió perquè jo crec que és evident que ja l'han presa, vull lamentar que vostès es tornin amagar darrera un estam a l'espera d'un informe, que això és el que varen traslladar al Consell Insular de Formentera, i ara també treuen el tema de les competències, és a dir, a la Conferència de Presidents diuen una cosa i aquí en diuen una altra. Per tant, és un tema que l'hauríem de mirar.

El tema d'estam a l'espera d'un informe, o d'informes o ara el tema de la competència és molt recurrent, però és molt poc efectiu, poc resolutiu per donar solucions a aquest conflicte per als ciutadans de Formentera.

Mirin, entenc que aquesta discussió, aquesta discussió generada té una solució i aquesta ha de ser clarament una solució política, de compromís, d'aposta, de responsabilitat amb els ciutadans i les ciutadanes de Formentera que evidentment a causa i per mor de la seva doble i en alguns casos triple insularitat pateixen un greuge comparatiu amb els ciutadans i les ciutadanes dels altres pobles que formen la comunitat insular, perquè supòs que vostès, crec que estaran d'acord i, si no, diguin-ho, crec que hi estaran d'acord o no, perquè supòs que vostès veuen la desigualtat, la diferència, la discriminació cap a Formentera en aquest tema, ho veuen, tres anys fa que vostès governen, tres, encara esperam informes.

La resolució d'aquest tema passa per aquí i vostès ho saben. Cada dia que passa sense solucionar aquest conflicte genera més desigualtat, més diferències, més divergències. Vostès no poden tancar els ulls, amagar-se darrere informes o competències que no arriben. No poden mirar cap a una altra banda. No poden. No ho haurien de permetre. No haurien de permetre aquestes desigualtats entre els ciutadans.

Miri, jo els he sentit a vostès moltes vegades, també al president Bauzá, parlar de justícia social, de cohesió social, de justícia, d'igualtat de drets; ara, ara vostès tenen una oportunitat de donar solució a una qüestió que té a veure amb tot això, senzillament vostès el que fan és donar-li l'esquena. Després de tres anys de govern Bauzá continuam amb el mateix problema.

Mirin, l'única iniciativa nova que han presentat a Formentera ha estat la creació d'un nou càrrec polític, el delegat comissari. Aquí sí que vostès varen fer política, una política partidista que no cercava l'interès general dels residents a l'illa, sinó clarament les seves conveniències polítiques. Per a això sí que varen fer política, però per resoldre un conflicte que repercuteix en la ciutadania, a l'interès general, curiosament, esperen informes i no fan política. Aquesta és la realitat de Formentera.

Mirin, els he de dir i els vull recordar que el govern anterior i sota la presidència del president Antich es va fer justícia i es va reconèixer la injustícia, la discriminació cap al poble de Formentera en fer-se càrrec del pagament total de la despesa acumulada fins el 2010. Per tant, sí que es pot fer des del Govern, tot depèn de la seva aposta, de la seva implicació, perquè si es va fer en la legislatura passada, en aquesta també s'ha de poder fer, o també s'atreviran a dir això de l'herència rebuda que tant vostès reiteren? Per cert, com si només vostès tinguessin herència, la veritat és que hi ha herències per a tots, unes problemàtiques i que passen pels jutjats i d'altres que vénen molt bé als ciutadans.

(Alguns aplaudiments)

Ara, vostès han decidit no aprovar aquesta esmena, ara el missatge i les seves prioritats cap als ciutadans de Formentera queden clares, molt clares. A vostès els agrada molt parlar d'herències i de memòria, els formenterers i les formentereres també en tenim, d'herències i de memòria, i la seva decisió, no ho oblidin, en formarà part. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de contrarèplica del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Antoni Camps per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Rallava el Sr. Pons de democràcia, precisament el president del consell insular que ningú no va elegir mai, això és democràcia?...

(Remor de veus)

I precisament quan el poble va poder elegir si el volia o no de president, el varen posar a l'oposició, miri quina democràcia reclama el Sr. Pons.

(Alguns aplaudiments)

Mirin, Sr. Martí, Sr. Martí, no passa res, no passa res per reconèixer que vostès són d'extrema esquerra...

(Remor de veus)

...no passa res!, açò no ens preocupa, el que ens preocupa és que el Partit Socialista vulgui ser més d'esquerres que el d'extrema esquerra, açò sí que ens preocupa i ens preocupa que el Partit Socialista hagi deixat la centralitat política, hagi deixat els espais de moderació, açò sí que és preocupant, és molt preocupant, i aquesta deriva crec que els passarà factura claríssimament.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor. Sr. Camps, continuï.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Quan un escolta els portaveus de l'oposició, jo em deman, i per què tot açò que ells farien no ho varen fer durant els quatre anys que varen governar? És clar, si tan bons són, si tant bé ho farien, per què durant quatre anys no varen arribar a cap acord i no varen poder aprovar una llei de finançament dels consells insulars? És una pregunta que ens feim tots els ciutadans, però és clar, vénen aquí amb propostes... que després ells mateixos ni tan sols no es posen d'acord, crec que... crec que com a mínim hi hauria d'haver una anàlisi particular i personal de cadascun per determinar per què passen aquestes qüestions.

Mirin, Sr. Pons, quan vostè era president antidemocràtic al consell insular en l'anterior legislatura...

(Petit aldarull)

...és una broma, és una broma..., és una broma, és una broma, no...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...és una broma, bé...

(Continua l'aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci. Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Ho dic perquè no va ser elegit pels ciutadans.

LA SRA. PRESIDENTA:

Aclareixi-ho, queda aclarit que era una broma... Continuam, per favor.

(Continua el petit aldarull)

A veure...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Tenen molt poc sentit de l'humor...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats...

(Continua l'aldarull)

EL SR. PONS I PONS:

Sí, Sra. Presidenta, deman la paraula com li va donar a la Sra. Sagrañes, deman també la paraula i exigeix al Sr. Camps que rectificui les paraules que ha dit, Sra. Presidenta.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS.

Rectific sense cap tipus de problema.

LA SRA. PRESIDENTA:

El Sr. Camps ha dit que havia rectificat.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Rectific, Sr. Pons, era una petita llicència que m'he permès, però en qualsevol cas la retir, la retir.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, els preg silenci, podem continuar.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sr. Pons, quins acords va presentar vostè o quins esborranys va presentar vostè al Consell Insular de Menorca quan vostè era president del Consell Insular de Menorca respecte de les negociacions de la Llei de finançament dels consells insulars? No en va dur cap...

(Remor de veus)

...no en va dur cap. Quines propostes han duit avui els partits de l'oposició, consensuades entre tots els consells insulars, avui per poder debatre amb igualtat de condicions? Aquí el que és molt clar és que el Govern ha duit una proposta amb la qual tots els consells insulars i el Govern estan d'acord i vostès vénen amb propostes parcials, amb propostes que no tenen el consens de tots els consells insulars. Aquesta és la realitat.

Per tant, jo crec -i ho he dit abans- haurien de fer la feina, el Sr. Martí..., és clar que sí que ha de fer la feina aquesta, és clar que sí que hem d'intentar negociar amb tots els consells insulars i presentar una proposta alternativa, però si vostès vénen aquí i l'única alternativa és el no pel no, és clar, com a mínim duuguin un text alternatiu, mirin, açò ho hem acordat entre tots els consells insulars, i jo ja li ho dic, rompem la nostra proposta, rompem la nostra llei, és clar. Si vostès vénen aquí amb res, amb res, amb cap proposta...

Sra. Font, la qüestió que avui aprovam és per emmarcar la qüestió. És una llei de finançament de consells insulars i aquesta llei de finançament de consells insulars finança les competències transferides als consells insulars. Les competències de residus de Formentera no està transferida als consells insulars, per tant, no és objecte d'aquesta llei, es podrà resoldre d'una altra manera, però no a través d'aquesta llei, per tant, no és que no li vulguem resoldre aquesta qüestió, és que no és objecte d'aquesta llei.

(Remor de veus)

Ben igual que una esmena del senyor...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Font, no pot intervenir, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...Marc Pons que feia referència a competències....

LA SRA. PRESIDENTA:

Ja ha tengut el seu temps, Sra. Font, per favor, ja ha tengut el seu temps per intervenir, deixi intervenir, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

De la mateixa manera que una esmena del Sr. Pons feia referència a les competències de dependència, que tampoc no són objecte d'aquesta llei.

En qualsevol cas, aquí avui crec que s'ha demostrat que no hi ha una alternativa real i sòlida a aquesta llei. Els partits de l'oposició han vingut amb l'estratègia del no per pur interès electoral, sense demostrar que tinguin un model de finançament alternatiu al del Partit Popular i sense tenir en compte el benestar dels ciutadans.

Avui l'esquerra votarà en contra dels consells insulars, votarà en contra de la seva sostenibilitat financera, en contra del futur dels consells insulars. Els consells insulars no es mereixen aquesta oposició, mereixen més sentit de responsabilitat, més alçada de mires i feia referència al Partit Popular, a la llei de 2002, allà hi va haver una oposició amb alçada de mires i per açò va poder arribar a acords i per açò el Partit Popular es va abstenir, avui hem tingut una oposició que no té alçada de mires. Avui han perdut una gran oportunitat per recuperar el sentit comú, la moderació i la centralitat política, una oportunitat perduda que demostra aquesta deriva que deia de radicalització i extremisme, a la qual per desgràcia ja ens tenen massa acostumats. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada acabat el debat de les esmenes, passam a les votacions.

En primer lloc, si cap grup no demana votació separada passarem a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 4573, 4574, 4576, 4577, 4578, 4579, 4580, 4581, 4582, 4583, 4584, 4585, 4586, 4587, 4588 i 4589/14 del Grup Parlamentari Socialista, de les RGE núm. 4474, 4478, 4479, 4480, 4481, 4482, 4483, 4484, 4485, 4486, 4487, 4488, 4489, 4490, 4491, 4492, 4493, 4514, 4494, 4495, 4496, 4497, 4498, 4500, 4499, 4502, 4503, 4504, 4505, 4475, 4476 i 4477/14 del Grup Parlamentari MÉS i la RGE núm. 4472/14 de la Sra. Margalida Font i Aguiló.

Passam a la votació de les esmenes. Començam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra i 24 a favor.

A continuació passarem a la votació de l'articulat del projecte de llei, si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta de la denominació del títol del projecte, articles 1, 2, 4, 5, 7 i 8 amb l'annex primer incorporat, els articles 9, 10, 11, 12 i 13 amb l'annex segon incorporat, les disposicions addicionals primera, segona i tercera i l'exposició de motius.

Passam a la votació. Començam a votar.

Queda aprovat per 34 vots a favor i 24 en contra.

Si cap grup no demana votació separada farem la votació conjunta de la denominació del capítol primer, articles 3 i 6, denominació del capítol segon, denominació de la secció primera, denominació de la secció segona, denominació del capítol tercer, article 14, denominació del capítol quart, article 15, disposició transitòria única, disposició derogatòria única, disposicions finals primera, segona i tercera.

Passam a la votació.

Queda aprovat per 34 vots a favor i 24 abstencions.

Es faculta els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei del sistema de finançament definitiu dels consells insulars.

(Alguns aplaudiments)

Senyores diputades, senyors diputats, propòs fer un recés d'una hora i tornariem continuar amb el plenari d'avui a les quatre de l'horabaixa.

Gràcies.

VIII. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 1336/14, de transports terrestres i mobilitat de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores diputades, senyors diputats, passarem seguidament al debat del vuitè punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 1336/14, de transports terrestres i mobilitat de les Illes Balears.

Presentació per part del Govern del projecte de llei, si n'és el cas. Té la paraula el conseller per un temps de quinze minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Debatem avui el projecte de llei de transports i mobilitat de Balears, un projecte de llei que detallaré ara a continuació, en aquesta intervenció, i que ha tengut un total de 551 esmenes, 33 del Grup Popular, 464 del Grup Socialista, 41 del Grup MÉS i 13 de la diputada no adscrita, la Sra. Font.

Malgrat el nombre tan elevat d'esmenes, s'ha pretès en tot moment incorporar totes les que millorassin el text, ja que, des d'un començament nosaltres sempre hem pensat que ja teníem un bon text. Totes les esmenes s'han debatut en un seguit de ponència, concretament en sis ponències i amb les comissions corresponents.

I vull començar la meua intervenció i agrair als diferents grups polítics les seves aportacions i molt especialment el seu tarannà a l'hora de negociar aquestes esmenes.

Analitzant el projecte de llei, hem de dir que aquesta projecte de llei ordena l'activitat dels transports terrestres en matèria de viatgers a Balears i només de viatgers, el transport de mercaderies, essent fonamental, és suficientment i àmpliament regulat a la legislació estatal i no tenim a Balears cap buit legal que ens hagi de preocupar, i també ordena la mobilitat de les persones. I els transports de viatgers a Balears són: transport regular de viatgers, transport discrecional amb autobús, transport discrecional amb vehicles de turisme; transport en tren; ferrocarril de Sóller; transport amb tramvia; minitrens turístics.

A més, donam compliment, ja ho vaig dir fa una sèrie de setmanes aquí, a una sentència el Tribunal Constitucional de juny de l'any 96, la qual va declarar nuls tots els articles de la LOTT, que feien referència al transport urbà i ordenava a les comunitats autònomes a legislar en matèria de transport urbà i que fins ara no s'havia fet.

A més també bona part de la llei té la sostenibilitat com a referent, així, durant les ponències s'han incorporat diferents iniciatives en aquest sentit.

I entrant en matèria, diguem que els objectius i les competències d'aquest projecte són ordenar, com ja he esmentat, els transports terrestre de viatgers a Balears i ordenar la viabilitat de les persones, i aquest objectiu s'assenta en una sèrie de principis generals que es resumeixen en garantir l'accés lliure als béns i als serveis en condicions de mobilitat adequada, segura i accessible i l'impuls d'una mobilitat sostenible, sempre atenent l'eficàcia i la racionalitat en l'ús dels mitjans i dels recursos disponibles.

El capítol de competències també és rellevant, en matèria de transports tenen competències el Govern, els consells i els ajuntaments i aquest és un capítol d'especial importància per la seva complexitat. La competència en matèria de transports és de l'Estat, qui la té delegada a les comunitats autònomes; d'altra banda, existeixen competències pròpies que són totes aquelles que desenvolupen la seva activitat al cent per cent a la comunitat autònoma de que es tracti. En el nostre cas, són competències pròpies el transport regular per carretera i el transport en ferrocarril, i només aquestes.

I finalment, a l'article 70.10 de l'Estatut d'Autonomia de Balears, el qual transfereix les competències en matèria de transports terrestres als consells insulars. El que és cert és que aquesta complexitat competencial ha creat molts problemes d'interpretació durant aquests darrers anys. Per aquesta darrera raó s'ha redactat un capítol de competències del Govern, consells i ajuntaments on s'aclareix perfectament què fa

cadascuna de les administracions en matèria de transports i la capacitat reglamentària de cadascun.

El transport públic de viatgers en general es defineix com es classifica, és a dir, quins són els seus objectius i quins són els drets i deures de totes les empreses prestadores del servei i dels usuaris.

El Reglament 1370/2007, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre del 2007, sobre els serveis públics de transport de viatgers per ferrocarril i carretera, estableix molt clarament com han de prestar-se aquests serveis i com han d'adjudicar-se i per quin temps. És una normativa d'obligat compliment a la qual s'ha adaptat la legislació nacional. Per la importància de la matèria de la qual es tracta, hem considerat imprescindible reproduir en el nostre articulat les qüestions més importants d'aquest 1370: adjudicació de nous contractes, terminis concessionals, pròrrogues de serveis, etcètera.

També hem establert, com ha de ser, la coordinació entre un municipi i l'administració de transports quan es vulgui establir un servei urbà de transports. I s'ha creat la figura del transport metropolità, el qual simplifica moltíssim la càrrega administrativa quan un transport urbà surt del seu municipi, però d'una manera discreta, i es converteix en transport interurbà.

També hem definit i aclarit què és un transport regular d'ús especial, el qual tants de problemes d'interpretació ha creat durant els darrers anys a zones costaneres i especialment a Eivissa. S'ha donat cobertura reglamentària a les autoritats del transport de cada illa per reglamentar i interpretar la reiteració en un transport discrecional.

També en compliment de la sentència a la qual he al·ludit anteriorment, s'aborda el transport urbà i es defineixen quines competències són pròpies del municipi, on s'exerceixen i com es fa. I aquesta no és una qüestió menor, perquè abans d'aquesta llei, ja ho vaig dir també l'altre dia, un transport com, per exemple, el de Lluçmajor a Tolleric, que surt de casc urbà però no de municipi, no estava definit, qüestions que ara queden perfectament aclarides.

Quant al tema dels minitrens, també, es tracta d'una modalitat de transport de creixent implantació i que convé regular. Tenen recorreguts fonamentalment urbans, però no sempre i de vegades coincideixen amb serveis de transport públic, els quals, per descomptat, hem de preservar. S'aclareix a qui han de dirigir-se per a la implantació d'aquests serveis i s'estableix l'obligatorietat de presentar un pla d'explotació per assegurar que el transport públic existent a la zona no es vegi compromès.

També han aparegut recentment altres formes de transport les quals es poden situar en un buit jurídic perquè no tenen una regulació específica, es tracta de tricicles elèctrics o fins i tot motos-taxi les quals ja existeixen a altres ciutats d'Espanya, naturalment avui no tenen un impacte sobre el transport nostre en general, però és convenient regular-ho, i en aquest projecte de llei també ho fem.

Quant al transport discrecional, aquest tipus de transport es divideix en dues categories: el discrecional amb vehicles de turisme, el taxi, i també el discrecional amb autocars. Les autoritzacions d'aquests transports són de caràcter nacional i la seva regulació està molt clara, en aquesta llei hi introduïm novetats, com la possibilitat de crear autoritzacions d'àmbit autonòmic i insular tant de transport públic discrecional de viatgers en autobús com en vehicles de turisme. D'aquesta manera, l'adaptació al nostre client i en el nostre context particular és molt més ràpida.

Una altra novetat en relació amb el transport públic discrecional de viatgers en autobús es preveu subjecte a desplegament reglamentari la contractació per plaça si s'acompleixen una sèrie de supòsits, amb la finalitat de donar cobertura a una realitat de les Illes Balears, com és la venda per plaza en el servei de trasllat de viatgers a ports i a aeroports.

Pel que fa al servei de taxi, es resumeix pràcticament de la manera següent: es creen llicències municipals de taxi i tot el que té a veure amb aquesta matèria; es creen les llicències municipals de caràcter temporal, el desplegament de les quals es considera competència exclusiva de cada àmbit insular; es possibilita que els vehicles amb els quals es presten servei, tant de caràcter ordinari com de caràcter temporal, tinguin una capacitat de set places. I així mateix es preveuen, fora del que constitueix una àrea de prestació conjunta, els règims de recollida de viatgers fora dels municipis on sigui domiciliada l'autorització de transport públic discrecional de viatgers amb vehicles de turisme.

I per últim, es defineix el transport turístic, fonamental a la nostra comunitat, així com la figura del mediador turístic, atenent la legislació específica de turisme.

Quant al transport ferroviari, s'ha de tenir en compte que la legislació nacional recollida a la Llei 39/2003, de dia 17 de novembre, del sector ferroviari, està enfocada a regular les infraestructures i els serveis ferroviaris que formen part de la xarxa ferroviària d'interès general, entesa com la que comprèn les infraestructures essencials per garantir un sistema comú de transport ferroviari a tot el territori de l'Estat, com també per connectar trànsits internacionals, enllaços entre comunitats autònomes i accessos als principals nuclis de població i de transport o instal·lacions essencials per a l'economia o la defensa nacional.

Atès que la xarxa ferroviària instal·lada a l'illa de Mallorca i explotada per SFM no reuneix els requisits necessaris per formar part de la xarxa nacional, és necessari aprovar una normativa que reguli les particularitats de la infraestructura i el servei ferroviari de la nostra comunitat, adaptada a les dimensions geogràfiques de l'illa, que serveixi d'instrument regulador de l'activitat ferroviària, la seguretat en aquest tipus de transport, el personal ferroviari i els drets i deures de les persones que utilitzen aquests serveis.

El nostre tren és un tren de velocitat mitjana, doncs té sentit revisar les franges d'expropiacions.

S'escriuen també per primera vegada els drets i deures dels usuaris i de l'empresa explotador i el que és més important, es defineixen i tipifiquen les infraccions i el quadre de sancions. I a més, el personal d'SFM passarà a tenir categoria d'autoritat.

Quant al ferrocarril de Sóller, també, en relació amb aquests serveis, si bé es tracta d'una concessió administrativa de transport públic de viatgers, té particularitats pròpies com a tren històric i turístic, atesa l'adjudicació des de fa més de cent anys, la qual cosa el converteix en un tren especial que, sense abandonar el caràcter de servei públic, cobreix les necessitats de lleure de gran part de la població i dels turistes que ens visiten durant tot l'any. Per aquest motiu també és necessari aprovar una normativa que reculli aquestes característiques específiques i, a més, reguli el servei ferroviari perquè pugui continuar mantenint la singularitat que el diferencia d'altres serveis públics de viatgers d'aquest àmbit.

Quant al règim sancionador, s'estableixen els preceptes sancionadors relatius a les activitats que recull la llei, tant per al transport per carretera com per al transport en ferrocarril. Naturalment, la resta d'infraccions que recull la LOTT són vigents. A més, es dota d'un marc legal adequat el règim sancionador relatiu al transport urbà públic de viatgers amb vehicles de turisme, que són els autotaxis, a fi de proporcionar als ajuntaments un instrument legal efectiu que pugui donar cobertura als reglaments i a les ordenances que es dictin en el futur per regular aquest servei.

També s'estableixen sancions pecuniàries adaptades a les circumstàncies dels trens actuals, altres sancions de caràcter no pecuniari i les mesures cautelars necessàries per aconseguir que les sancions s'apliquin de manera eficaç.

Es regulen les infraccions i el règim sancionador del transport interurbà de viatgers, ja sigui en autobús o en vehicles de turisme, amb la finalitat de dotar els organismes administratius competents d'un instrument vàlid per garantir el compliment de la normativa vigent.

Quant al transport ferroviari, com he dit abans, també se'n regula el règim sancionador mitjançant el qual es concreten les actuacions de control i defensa de les infraestructures ferroviàries, es classifiquen els diferents tipus d'infraccions i es defineixen les sancions aplicables a cada tipus i la responsabilitat corresponent. I a més, es determina el procediment per aplicar-les, tot això amb la clara intenció d'evitar qualsevol supòsit d'inseguretat jurídica, amb la determinació casuística de les conseqüències de les diferents conductes infractores.

I en la mobilitat i la seva planificació, s'ha volgut aprofitar aquesta llei per fixar una normativa reguladora de la mobilitat de la població, entesa com els objectius i els principis que, d'acord amb una normativa nacional en matèria d'economia sostenible, estableixen les bases per assolir una major sostenibilitat en el desplaçament de la població entre ciutats i nuclis de la nostra comunitat.

La regulació del sector de transports obeeix a la necessitat de facilitar la mobilitat de la població, el transport públic és un dret dels ciutadans per la qual cosa cal regular-lo planificant-ne la mobilitat, amb l'objectiu d'integrar els diferents models de transport en un sistema comú, eficaç i operatiu, atenent els principis de desenvolupament sostenible i accessibilitat.

En definitiva, el que es vol és definir els instruments de planificació i el seu rang normatiu, definir baix quines condicions d'economia sostenible és viable una infraestructura de transports, definir quines especificacions ha d'acomplir el promotor d'un assentament singular en matèria de transports per garantir el seu estudi i definir també els plans de mobilitat interurbana, l'abast, la vigència, les enquestes de mobilitat, etcètera.

Així, doncs, per concloure, crec que hauríem de dir que, acceptant que la Llei d'ordenació dels transports terrestres és suficientment àmplia i en molts de casos suficient, es troben a faltar alguns aspectes inherents a les característiques insulars: no existeix transport intercomunitari ni internacional a la nostra comunitat, és una comunitat amb una marcada estacionalitat que condiciona l'activitat del sector del transport, el mercat del transport de viatgers ha evolucionat i continua evolucionant molt més ràpid que la normativa d'aplicació, la incorporació de les noves tecnologies és cada vegada més important també en aquest sector, perquè el nostre client tipus així ho demana i per això s'ha fet aquest projecte de llei, per recollir les singularitats del transport, del nostre transport.

Es tracta d'una llei molt consensuada amb el sector, sector que aprofit que és aquí perfectament representat i al qual salut i agraeix tota la feina que s'ha fet de la mà de tota la nostra direcció general, que també és representada aquí tant pel seu director general, com pels funcionaris que hi han fet moltíssima de feina i, com dic, s'han tengut en compte bona part de les expertes apreciacions del sector que han enriquit aquesta llei a través de les seves tres exposicions públiques. El sector ha participat activament des del primer moment i això crec que és digne de ressaltar, al cap i a la fi, com solem dir amb aquestes lleis, són per a ells mateixos.

I vull acabar com he començat, tornant agrair als grups polítics les seves constructives aportacions i el cordial i dialogant to de totes les ponències, segons m'han fet saber.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació, passarem al debat de les esmenes mantingudes al projecte de llei. En primer lloc, passam al debat de les esmenes RGE núm. 3243, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 59, 60, 61, 62, 63, 65, 66, 68, 69, 70, 71, 72, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, de la RGE núm. 3282 a la 3299, la 3300, 2, 3, 5, 8, 9, 10, 12, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 31, 33, 34, 36, 37, 39, 42, 43, 45, 47, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 57, 59, 60, 61, de la RGE núm. 3363 a la 3372, la 3374, 75, 76, 77, de la RGE núm. 3380 a la 3398, la 3401, 2, 4, 5, 6, 8, de la RGE núm. 3410 a la 3449, la 3451, 52, 53, 54, 57, 58, 60, 61, 62, 64, 65, 66, 68, 69, 70, 71, 72, 74, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 84,

85, 87, 88, 89, de la RGE núm. 3491 a la 3499, la 3500, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, de la RGE núm. 3513 a la 3527, 3529, 30, 31, 33, 34, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42, de la RGE núm. 3544 a la 3570, de la RGE núm. 3572 a la 3589, de la RGE núm. 3604 a la 3615, 3617, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 32, 35, 36, 37, 39, de la RGE núm. 3642 a la 3659, de la RGE núm. 3661 a la 3663, de la RGE núm. 3665 a la 3684, la 3686, 87, 90, 92, 93, 94, 95, 96, 99, la 3700, 3701, 702, 3705, 3706/14 del Grup Parlamentari Socialista.

Per a la defensa d'aquestes esmenes intervé el diputat Sr. Damià Borràs, per un temps de quinze minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Bones tardes, gràcies, Sra. Presidenta i dispensi pel galimaties que l'hem obligada a llegir fa un moment.

També m'agradaria saludar, abans de res, els representants de les associacions i entitats vinculades al complex i variat món del transport que són presents.

El Govern fa lleis i decrets lleis com qui fa feina a escarada, però no passarà a la història per la seva pulcritud legislativa, precisament, sinó per les conseqüències de les seves lleis i decrets lleis sobre els territoris, medi ambient i el paisatge i pels perjudicis que el seu furor legislatiu causa tantes vegades a la vida quotidiana de la gent. Ara li toca a la Llei de transports, una llei que el Govern vol urgent, després de passar tres anys jugant a tallar i aferrar amb la Llei estatal d'ordenació dels transports terrestres; la llei és tan urgent, segons el PP, que no podem ni donar-li el petit respir de la tradicional *vacatio legis*, perquè el sector, que en dirà el portaveu del PP, tenguí temps de llegir-la i pair-la, tot i que en realitat no fa falta, perquè és una norma lampedusiana, han fet una llei que en realitat gairebé res no canvia, res no canvia almanco fins que no s'aprovi el reglament. En parlarem.

Els articles que seran d'aplicació immediata gairebé tots ja són vigents, perquè allò que diuen ja ho diu la LOTT, la Llei d'ordenació dels transports terrestres, de la qual han estat gairebé copiats i aferrats. De la resta, molts hauran d'esperar que arribin les calendes reglamentàries del conseller Company, que previsiblement seran gregues.

La feina en ponència ha estat positiva i hem tengut un gran suport del lletrat, el Sr. Joan Ferrer, qui en la seva última missió ha posat ordre al desgavell que hauria pogut significar haver de debatre i tramitar més de 500 esmenes; gràcies a ell ho hem pogut fer sense perdre el seny. Vagi la nostra gratitud i el nostre desig de sort i ventura en l'etapa de jubilació que ha començat. El debat en ponència, que no les conclusions, ha estat positiu i cordial, i la presència del director general del Govern ha estat profitosa, si més no perquè ha reblanit una mica la tossuda cuirassa del Grup Popular, encaparrat sempre a protegir el Govern fins i tot d'ell mateix, del mateix govern.

La llei sortirà del Parlament una mica millor que no hi va entrar i, tot s'ha de dir, ens han acceptat algunes esmenes i hem convingut tots a fer un esforç d'encontre en les transaccions. La llei sortirà una mica millor del Parlament, però no prou com per dir que és una bona llei; continuarà essent una llei que destaca més pels seus oblits intencionats que no per allò que diu, ordena i regula. N'hi ha prou d'anar a la LOTT o a la memòria legislativa i cercar, mirar i comparar per veure on són els seus forats, alguns d'ells abissals. És com un mal formatge emmental, d'imitació, que fins que no l'obres no descobreixes que té més forats que no formatge, més aire que no aliment.

El Govern ha volgut que fos una llei de les que el PP en diu tècnica, com si el transport, l'exercici del dret a la mobilitat pogués ser una qüestió només tècnica. Però si la portaveu del Govern és capaç de demanar que no es polititzin unes eleccions, què podem esperar d'una llei de transport? Que ningú no esperi solucions. Els taxistes, que perden el gavell al veure com els pirates els roben la feina davant el nas a l'aeroport, que no esperin resposta de la llei; tampoc els taxistes d'Eivissa, on els taxis pirata ja han començat a fer una altra vegada el seu agost particular. Ara, no sabem si ho són del tot, de pirates, els pirates del taxi i d'altres modes de transport, o si gaudeixen d'una virtual patent de cors. S'atribueix a un antic alcalde d'Alaior l'afirmació, tot parlant sobre una presumpta construcció il·legal, que l'obra no tenia llicència però tenia permís, el seu permís, és clar. La tolerància en el transport ha estat tantes vegades tan gran que gairebé ha esdevingut permís, que no llicència. Els pirates massa vegades s'han sentit corsaris i com a tals s'han comportat. La llei no ho resol, mantindrem l'*statu quo* del camp qui pugui.

Que ningú no esperi solucions tampoc al problema dels trasllats turístics dels aeroports. El PP s'ha negat a impulsar la creació d'una xarxa de transport públic amb els principals municipis i grans zones turístiques. Ens cantaran les lloances dels *shuttles* privats, del lloguer dels autobusos per places, ens diran que serà la panacea. La regulació de *shuttle* és necessària, hi estam d'acord, però no ho resoldrà tot ni molt manco, i podem esperar asseguts com es concreta, perquè s'ha deixat, com tots els temes polèmics que podien molestar a un o a altre col·lectiu empresarial, per al reglament.

El conseller ha dit que la llei s'ha treballat durant tres anys, que han consensuat fil per randa amb el sector, i el portaveu del Grup Popular també ho dirà i repetirà, tornarà posar a la gramola el seu únic disc, perquè encara no ha descobert que el seu disc està retxat. Igual han fet molta feina en la llei, però molt no els ha retut. Si han estat redactant i consensuant la llei amb el sector durant tres anys, per què tots els aspectes importants, o gairebé tots, de la llei es deixen per al reglament? Perquè aquest és l'únic consens real a què han arribat, deixar les coses per al reglament.

Tenen el vistiplau d'allò que el PP en diu sector gràcies al compromís de tot just esbossar quatre coses per quedar bé i poder fer el *powerpoint*. El conseller s'havia compromès, en un dels seus habituals accessos de confiança, a fer una llei i l'han haguda de fer, però sense rompre cap escudellam, ja ho resoldrem en fer el reglament -o no-, perquè allò que el PP en diu el sector no és un, sinó diversos sectors amb interessos contraposats i als quals el Govern no té ganes d'enfadar, i bé que fa, encara que sigui a costa de perjudicar els usuaris i eludir

els problemes del transport tot aplicant la política de qui dia passa, any empeny. Gairebé tot ho han deixat per al reglament. "*Hagan ustedes las leyes y déjenme a mi los reglamentos*", deia el comte de Romanones.

Fa gairebé dos anys que esperam el reglament de la Llei de turisme. Fins quan rodaran la mata govern i consells? Quan resoldran què correspon reglamentar a cadascú? En el reglament de la Llei de transports el conseller ha parlat fa un moment de la complexitat competencial del món dels transports; per tant al reglament de la Llei de transport li passarà igual o pitjor, perquè amb la Llei de turisme el PP sap quin ha de ser el beneficiari exclusiu de les gracioses atencions del reglament; a la Llei de transports no ho sap. El sector del transport no és un sector sinó molts, massa sectors a fer contents, i allò que és bo per a uns és un problema per a d'altres. El Govern té el cor esquarterat, no ho té tan clar com en el cas del turisme.

A l'empara de la llei tal com avui s'aprovarà, si en el reglament, quan s'aprovi, es regula pensant només en els interessos, tots ells legítims, que es mantengui, per altra banda, d'un o altre dels sectors diversos i antagonics que formen el complex món del transport privat de caràcter públic, si en el reglament es desenvolupa la llei sense posar també -i dic també-sense posar també a la balança el dret social a la mobilitat, sense articular en el reglament mecanismes de finançament a favor del transport públic col·lectiu, tal com demanàvem amb les nostres esmenes ja que en el projecte de llei no n'hi ha, qui en sortirà perjudicat, i molt, seran els usuaris, les ciutadanes i els ciutadans que necessiten de transport públic i que són, de tothom, en qui menys ha pensat el Govern en fer la llei. I per una simple i clara cosa: perquè per al Govern, per al Sr. Bauzá i per al Sr. Company, la gent que necessita el transport públic per anar a fer feina, per anar a estudiar, per anar a un hospital, per conviure, per viure cada dia, dia a dia, a Mallorca, Menorca, Eivissa o Formentera, tota aquesta gent, tanta gent que depèn del transport públic, no són usuaris, persones que tenen dret a un transport públic de qualitat, eficient i socialment just; tota aquesta gent per al Govern són purament i simplement clients.

Aquesta idea, aquest concepte no gens tècnic sinó polític i ben polític, recorre tota la Llei de transports de cap a peus, com un fantasma antisocial; el fantasma que recorre la llei és un fantasma ben real, és un fantasma purament mercantil. Si és negoci, endavant les atxes; si no ho és, que campi qui pugui. I no és mercantil només perquè la llei traspassi les responsabilitats del transport públic a la iniciativa privada per raons, excuses, d'eficàcia, o amb arguments, pretext, d'austeritat en la despesa pública, tot i que també; és sobretot una llei mercantil perquè està pensada per no gastar ni un ral més en transport públic i està dissenyada, a més, no només per no haver d'invertir de futur a favor del transport públic sinó també i sobretot per mirar de continuar optant pel negoci, el guany privat tant de present com de futur, de sectors que no tenen a veure res, ni mica, amb el sector del transport, perquè la falta d'inversió pública en transport públic no vol dir ni molt manco gastar manco, invertir manco, sinó que vol dir, ben al contrari, gastar més en carreteres, més en autovies, més en manteniment, més en energia, més en accidents, i gastar més, molt més encara a la llarga, a pal·liar, ja que la reversió total és impossible, els efectes de les inversions en infraestructures que s'han hagut de fer per no haver invertit a temps en transport públic i col·lectiu.

Del caramull d'esmenes presentades en defensa i per a l'impuls del transport públic, la seva planificació, la seva programació, la seva potenciació i el seu finançament a través de la llei, d'aquestes no se n'ha acceptat cap, cap ni una. Per açò la llei no ha millorat prou en el seu pas per ponència, per açò continua essent una mala llei i una gran oportunitat perduda. I la falta d'inversió en transport públic sempre s'acaba pagant cara, encara més car s'acaba pagant en una comunitat com la nostra, petita, feble i fragmentada, i que viuen a més bàsicament dels serveis, del turisme.

Necessitam donar resposta a les necessitats de mobilitat dels turistes més enllà del lloguer de cotxes i de les excursions programades. Hem d'estimular a més la seva mobilitat, l'hem de promoure i facilitar; hem de vincular les zones turístiques amb els nuclis tradicionals i urbans perquè açò significa major despesa, i sobretot molt més ben repartida, socialment molt més ben distribuïda. La falta de transport públic, la manca d'oportunitats de mobilitat, és un còmplice innecessari i injust, i igualment culpable, del tot inclòs i de la degradació de l'oferta. Hem presentat sobre aquesta qüestió un caramull d'esmenes; no se n'ha acceptat cap ni una.

El reglament algun dia regularà els minitrens, la nineta dels ulls del PP; sentirem contar lloances dels minitrens que passejaran turistes -ara ja ho fan- per les zones més densificades, com quan (...) el preu que vol qui el gestiona, però continuarem sense disposar d'una xarxa de transport eficient i suficient i a un preu assequible, tant per als usuaris com per als treballadors de la indústria turística, perquè, pel que fa a la indústria turística, no només hauríem de facilitar la mobilitat dels visitants, sinó que hauríem de pensar en les necessitats dels treballadors i les treballadores que s'hi dediquen. Ara, si el Govern és indiferent a l'espoli dels drets dels treballadors d'hostaleria, a la congelació dels seus salaris i fins i tot consent amb la seva indiferència que siguin subrogats a empreses pastera, com podem pretendre que es preocupi i s'ocupi d'afavorir les oportunitats del seu transport?

S'ha demanat el Govern quant d'espai públic ocupen a les zones turístiques i als pobles els vehicles dels treballadors i comerciants que no poden accedir-hi de cap altra manera? Sap quantes oportunitats de negoci es perden amb l'ocupació d'aquests espais?, i sap com podríem transformar aquests espais públics a favor d'una oferta de més qualitat si no fossin necessaris per a l'aparcament i el trànsit de vehicles? Açò també, Sr. Conseller de Turisme, és fer producte de qualitat; també és ser socialment necessari i just.

I si açò passa al centre dels pobles i a les zones turístiques, què no succeeix als grans centres de concentració de treball?, com Son Espases i altres centres sanitaris, els aeroports i a certs polígons industrials. Hem proposat regular la necessitat de donar resposta a les grans demandes de mobilitat laboral obligada però no se'ns ha fet ni cas. Disposar d'un sistema eficient i assequible de transport col·lectiu hauria de ser un dret dels treballadors i les treballadores de grans espais de concentració d'empreses; la llei hauria de garantir aquest dret i així ho hem demanat inútilment. De les moltes esmenes que hem presentat per incorporar la regulació del transport per motius laborals, no se n'ha acceptat cap ni una.

Però la llei tampoc no s'ocupa ni es preocupa dels treballadors del món del transport, ni dels conductors de taxi, ni d'autobús, ni del transport regular, ni del transport discrecional. El dia que s'aprovi el reglament hi podrà haver llicències de taxis temporals, d'estiu, a totes les Illes, i no només a Eivissa, i hi podrà haver taxis de set places, però els treballadors del taxi continuaran sense poder accedir-hi. Les noves oportunitats els seran vedades, ja que hi podran optar només, o almanco de manera preferent, gairebé exclusiva, els actuals titulars de llicències i els seus familiars empleats. Aquí tampoc no hi vol el PP cap oportunitat de feina nova, cap redistribució de les oportunitats de prosperar. Totes les moltes esmenes que hi hem fet en aquest sentit les han votat en contra.

Quan parla del tren de Sóller la llei sí que és original, quin remei li quedava. S'ha hagut de redactar *ex novo*, i és original també perquè s'oblida ni més ni manco que de l'origen del tren, de la seva funció original, però ben vigent, que no era ni és altra que la de comunicar la vall amb la resta de Mallorca; s'oblida de la seva funció original i la subordina a la present realitat turística del tren, una realitat necessària, positiva, legítima i que convé impulsar, però sense oblidar mai la seva missió primera. L'oblit de la funció social del tren de Sóller ve acompanyat, a més, de la pèrdua sistemàtica de llocs de feina; hem intentat corregir aquesta situació mitjançant esmenes, però aquí tampoc no hem estat escoltat.

Com no hem estat escoltats en la resta de qüestions que afecten el transport ferroviari, i no hem estat escoltats sobretot en l'alerta que hem posat i haurem de continuar posant sobre una de les qüestions més transcendents de la llei: la possibilitat d'incorporar la gestió indirecta de Serveis Ferroviaris de Mallorca, és a dir, la privatització d'SFM. Ho poden negar tres vegades, si volen, tantes com vulguin, però la llei obre la porta a la privatització. Hem presentat esmenes per tancar amb clau aquesta porta, però s'han entossudit a deixar-la oberta. Per què? Si no estan d'acord amb la privatització, per què no han acceptat que la llei ho impedeixi? Encara són a temps de votar-ho; si volen impedir la privatització avui és el dia.

No han volgut incorporar ni una de les esmenes importants que hem presentat. El portaveu del Grup Popular igual ens recitarà les que, tot i la seva superioritat intel·lectual, ens ha acceptat gràcies a la seva condescendència proverbial. No han volgut admetre res que bombegi energia al cor envellit ja abans de néixer de la llei. Així com en tota llei hi ha articles amb més

transcendència que d'altres, igual passa amb les esmenes; les hauríem donades totes per ben rebutjades a canvi d'haver incorporat un sol principi, un sol objectiu dels que hem proposat i que miràvem d'encaixar com si fossin les peces d'un puzzle que dibuixés, al capdavant de la llei, el dret de les ciutadanes i els ciutadans de les Illes Balears a la mobilitat. Ens diran que hi ha un títol que ordena i regula la mobilitat; és cert, el furgó de cua de la llei; i ordena i regula només, i ho fa a més d'una manera tímida, proposant estudis i establint criteris de planificació que a res no comprometen, que no comprometen inversions ni aposten clarament per la mobilitat sostenible com un dret, que és el que és, el que hauria de ser i el que hauria de dir per damunt totes les coses la llei, un dret que s'hauria de sustentar a dotar-nos d'uns instruments de planificació i programació fonamentats en la participació real dels usuaris, que deixarien així de ser clients, i que haurien de dotar-nos d'un mapa de serveis de transport com ens correspon, perquè només des de la planificació i la programació dels serveis de transport i la regulació del seu finançament, des de la prioritat de l'interès social guanyarem en qualitat de vida i de retruc en qualitat de l'oferta turística.

Fa falta intervenir i no només estudiar, com proposa la llei que fem quan parla de les necessitats de mobilitat que generin els nous creixements turístics o residencials. Però com volem que la llei intervengui, tot obligant a qui genera noves necessitats de mobilitat importants a resoldre o finançar els problemes d'infraestructures de transport o en la xarxa de transport públic col·lectiu que causa, si aquests problemes són provocats precisament gràcies a la resta de lleis motivades pel furor legislatiu d'aquest govern?

La Llei de transports que avui aprovarem, o aprovaran, és un tentacle més del pop legislatiu del PP, devorador com fins ara no s'havia vist mai -i açò és dir molt- del territori i del medi ambient. La Llei del sòl, la de turisme, la de mesures urgents, la futura llei agrària i la imminent aprovació de la Llei de ports formen un mosaic nítid, clar i llampant del model territorial i social del PP del Sr. Bauzá, germà bessó del PP del Sr. Rajoy i la seva llei de costes.

La mobilitat és l'últim vagó de la llei...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Borràs, ha d'anar acabant.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Estic acabant, presidenta. ...és l'últim vagó de la llei, el que més costa d'arrossegar, perquè els pistons de la màquina que mou la llei estan mancats, precisament, de la potència dels principis objectius que havien de donar forma als drets de mobilitat que haurien d'impulsar amb energia.

La mobilitat és l'últim vagó de la llei quan hauria de ser la locomotora de tota la regulació del transport, que així seria un instrument al servei de la prosperitat, de les ciutadanes i dels ciutadans, a més d'un negoci legítim com és ara i que hem de protegir per a les empreses i les persones que s'hi dediquen. Cada dia que passa, els trens i autobusos passen més espaiats per unes estacions cada vegada més abandonades, uns carrers amb les parades cada dia més atrotinades i unes carreteres amb

l'asfalt cada cop més degradat. Els bitllets del transport públic cada cop són més cars, amb les tarifes fixades segons el cost econòmic i no d'acord amb el benefici social.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Borràs, acabi, per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, estic acabant, presidenta. El transport cada vegada és manco servei i més negoci. L'oferta pública abdica gentilment en l'interès privat, l'autobús i el tren reculen davant el vehicle d'ús particular, els ciutadans i les ciutadanes són tractats cada vegada menys com a legítims usuaris d'uns béns col·lectius per esdevenir cada vegada més mers clients condemnats a pagar i a callar. Tampoc no ens ve de nou, al cap i a la fi la situació del transport públic i el model de transport que la llei que avui s'aprovarà beneeix i consagra no és una altra cosa que una lamentable i sòrdida metàfora del model social que el PP està implantant i vol per a la nostra societat.

Gràcies, presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passam al debat de les esmenes RGE 3743, 44, 48, 49, 54, 56, 57, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 73, 74, 75, 77, 78, 79, 80, 81 i 82/14, del Grup Parlamentari MÉS. Per a la defensa d'aquestes esmenes intervé el diputat Sr. David Abril per un temps de quinze minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bona tarda a totes i a tots, conseller, director de Transports, representants del sector. En el debat en plenari sobre l'esmena a la totalitat a aquesta llei vaig insistir, en nom del nostre grup parlamentari, sobretot en tres arguments que ens feien qüestionar o que ens replantejàvem el nostre suport a aquell projecte de llei tal i com va entrar originàriament en aquest parlament. Primer, perquè la consideràvem -va una mica en la línia del que ha comentat el meu company del Grup Parlamentari Socialista- una oportunitat perduda. En quin sentit?, no tant perquè servís per regular allò que ja tenim, en termes sobretot del que ens preocupava, el transport públic, perquè han quedat altres coses que no s'han abordat amb la llei, com podria ser per exemple el transport de mercaderies; no tant de regular el que hi havia sinó d'establir un marc, que és el que realment consideràvem necessari, que pogués permetre un enlairament, una empenta, cerquin vostès la paraula, a un transport públic que si ens comparem amb altres territoris de l'Estat espanyol o d'Europa hem de dir que és una mica tercermundista, si em permeten la paraula. Si ens comparem, quan ve una persona o quan ve un turista aquí i ha d'agafar un autobús o un altre mitjà de transport per anar de Palma a Artà o a un lloc ben allunyat, i no diguem ja a Menorca o a Eivissa, idè el punt de partida és molt precari. Per tant no basta regular el que hi ha, que ben regulat queda, en bona part de la mesura, i per això ens abstindrem a molts dels punts, o en alguns fins i tot hi donarem suport, d'aquesta llei.

La segona qüestió que trobàvem a faltar era una concepció europea, moderna, si em permeten, de la mobilitat, entesa com un dret dels ciutadans per poder d'alguna manera elegir, tant que agrada per a segons quines coses el dret d'elecció o la llibertat d'elecció, la manera com ens desplaçam quotidianament, amb una combinació, diguem, de benestar social i alhora de sostenibilitat.

I, tercera qüestió, ja des d'una perspectiva més mediambientalista, trobàvem a faltar -ja és més de perspectiva, és d'enfocament de la llei- un enfocament, una visió que fos conscient que estam davant, quan parlam de transports a la nostra comunitat, estam davant del segon element, després de la generació elèctrica, generador d'emissions de CO₂, que per tant té un impacte mediambiental molt elevat i concretament, en matèria de transport terrestre i transport privat som una de les regions del món amb més cotxes per habitant. Per tant, la intervenció, ja sé que no els agrada molt tampoc això de l'intervencionisme de l'Estat, no?, però la intervenció de les administracions, el paper de les administracions ha de ser molt actiu a l'hora de minimitzar els impactes de tot això, tant per la vida quotidiana de la immensa majoria de ciutadans i ciutadanes com per, fins i tot, els milions de turistes que ens visiten any rere any.

Avui, de tota manera, podem dir que després de la feina en ponència, en comissió i en la qual hem de reconèixer també el paper facilitador que ha tengut amb la seva assistència en aquesta comissió el director de Transports, hem avançat en alguns temes, gràcies, crec, al diàleg que hi ha hagut i que no és... -permetin-me que els digui que perceben un cert canvi a l'hora de dialogar en aquesta recta final de legislatura que no trobàvem fa un parell de mesos ni fa un any, però bé, benvingut el diàleg-, però hem pogut dialogar, que d'això va la política també, perquè a part de fer política, la política sense diàleg és quan és morta, no?, però gràcies a aquest diàleg, crec que amb les aportacions de tothom, hi ha un millor text que el que teníem al principi, en particular..., però estam satisfets amb les nostres esmenes, també amb altres que s'han acceptat de l'oposició i pas a fer un resum.

Començam pel canvi de nom, que ja sabem que el nom no fa la cosa, sobretot quan allò de sostenible, si al final aquesta llei s'acaba dient de transports i mobilitat sostenible, idò, la sostenibilitat vostès l'han acompanyada per objectius segurament molt diferents del que des del Grup Parlamentari MÉS entenem què és el que s'ha de fer, però bé, benvingut el canvi. Benvingut que a l'article segon, sobre els objectius de la llei, s'hagi incorporat com a objectiu l'impuls a la mobilitat sostenible; la definició de rendibilitat social, no només de... queda molt clar que si una cosa és viable econòmicament es fa i si no, no es fa, però bé, si és viable econòmicament o és rendible socialment, què vol dir rendible socialment? Segurament aquí també interpretàrem moltes coses i moltes vegades les diferències vénen no tant pel que diu el paper de la llei, sinó per qui la gestiona i qui la interpreta.

La incorporació de la participació ciutadana a la presa de decisions en matèria de transports i de mobilitat; la introducció també d'elements de sostenibilitat, que ens fan estar una mica més tranquils amb aquesta idea de mobilitat sostenible que defensam. Amb l'article 14 apostam d'alguna manera per la intermodalitat, sobretot en el transport de bicicletes. També ens han acceptat allò dels animals de companyia, el dret que la gent pugui dur els animals de companyia. A l'article 37, en allò de les parades de l'autobús, autosuficient, que crec que són coherents amb algunes coses que defensa el Govern en matèria energètica en aquesta legislatura. La millora d'alguns drets dels usuaris, com... no només per aplicació de la normativa europea, sinó pel que fa a les parades amb una informació suficient sobre els horaris i les tarifes, cosa que cada dia passa que no... que realment no és així, no existeix aquesta garantia. La introducció d'una disposició transitòria cinquena sobre clàusules mediambientals en la compra de noves flotes de transport.

En el tren de Sóller ens han acceptat... o el reconeixement que allò a part de ser un tren històric i turístic, també ha de complir una funció de servei públic, és clar, llavors qui l'interpreta prioritzarà o donarà més pes a una cosa o a l'altra. Ens han quedat moltes altres esmenes pel camí, per un tema que nosaltres pensam que s'hauria d'abordar perquè, així com la llei és molt detallada, és quasi un reglament per segons quins temes, com el del taxi, evidentment, perquè hi ha uns conflictes històrics, en el cas del tren de Sóller quan som davant la resolució més breu de la història del BOIB que amb un paràgraf et resol una concessió a 50 anys, pensam que també es podria haver entrat una mica més en detall per garantir això del servei públic, sobretot per als veïns de Bunyola i els de Sóller.

En el tema dels serveis ferroviaris, s'ha reduït crec que per sentit comú el tema de les sancions per infraccions lleus, no en la mesura que nosaltres plantejàvem, però bé.

I especialment estam satisfets per la inclusió de tot un apartat de l'article 182 bis sobre mobilitat... foment de la mobilitat no motoritzada. Per tant, encara que sigui només per les nostres aportacions i moltes més del Grup Socialista, la llei ja no és el mateix que era.

La discrepància de fons en algunes qüestions que són les que li he dit i que vàrem manifestar al debat de l'esmena a la totalitat, hi són, i permetin-me que els ho recordi, perquè crec que no avui no tancam aquest debat, perquè si efectivament, i no ens torbam -com ha dit el meu company Sr. Borràs- dos anys a tenir el reglament d'aquesta llei, idò algunes de les qüestions que ara li posaré damunt la taula es podrien solucionar per ventura per la via del reglament i d'alguna manera també són arguments que permeten justificar el sentit del vot del nostre grup parlamentari.

Primer de tot, seguim notant a faltar una aposta decidida i valenta pel transport públic, perquè -insistim- la situació de la qual venim, el punt de partida és molt precari, perquè mentre a Europa, dècades enrere, s'apostava pel transport públic, pel tren, etc., aquí es desmantellava, i és clar el poc que s'ha avançat en aquests anys és insuficient. Per tant, no necessitam un marc que restringeixi, que es limiti a gestionar, sinó que remeni el tema i aposti... i no s'autolimiti, no?, amb aquest afegitó que han anat posant per tota la llei de subjectar-ho tot a la viabilitat econòmica. És clar que s'ha de subjectar a la viabilitat econòmica, no s'ha fet en altres moments, per exemple quan es va pensar i fer el metro, no?

Problemes, n'hi ha, de fet fa poc es va muntar una plataforma d'usuaris del TIB, si no hi hagués problemes no es muntarien plataformes i bé està que es reuneixin com s'han reunit fa pocs dies i una de les coses que en transport públic per carreteres més problemes hi ha és en les concessions i en la gestió de les concessions.

Han quedat pel camí esmenes nostres que plantejaven unes qüestions més fortes, com preveure la possibilitat d'un rescat en cas d'incompliment i altres que d'alguna manera pretenien també donar més cobertura als drets dels usuaris perquè volem reiterar que el transport públic permet fer efectiu el dret a la mobilitat que tenim tots els ciutadans i ciutadanes.

No ens agrada aquest afegitó que els comentam, que han anat posant per tota la llei, de subjectar-ho tot a la viabilitat, no perquè no hi creguem, sinó perquè pensam que llavors en funció de qui interpreta la llei, ens podem trobar situacions com la del tren. Vull dir, el tren d'entrada, en el capítol que fa relació al transport ferroviari, idò tot és més o manco correcte, però llavors en la gestió és on vénen les discrepàncies i moltes iniciatives nostres, del nostre grup parlamentari, en relació amb el tren al llarg de tota aquesta legislatura van a qüestionar això, l'augment de les tarifes, fins fa poques setmanes, eh?, el primer espant en els varen donar a principi de legislatura i, això, no hi ha herència rebuda que ho justifiqui, perquè això quan... el transport i les tarifes per accedir a un transport bàsic per a milers de ciutadans per a cada dia el pugés fins a límits que quasi, quasi la gent no pot assumir, estàs al final... no estàs donant cobertura a aquest dret, sinó que l'estàs vulnerant d'alguna manera.

Avui matí he sentit parlar per aquí de la via verda, de com a la Comarca de Llevant reben la via verda amb entusiasme..., -bé, sí, no no sé-, no he vist encara grans manifestacions de cap batlle ni tan sols des del Partit Popular per la comarca, entusiastes de la via verda, el que hauria de passar és el tren.

Una cosa tan bàsica que nosaltres plantejàvem solucionar amb una disposició transitòria o addicional com és el tema de la intermodalitat real, que a Mallorca, Menorca, Eivissa, però sobretot en el cas de Mallorca, que és el que més conec, idò, un a part de fer un transbord entre tren i bus, si a més ha d'agafar l'EMT, hagi d'agafar fins a tres bitllets diferents, cosa que no passa a cap ciutat mínimament moderna del nostre entorn, ni a Espanya ni a Europa, això no és una qüestió tan econòmica com de voluntat política si realment es vol apostar pel transport públic, coses molt senzilletes d'arreglar que ens hagués agradat que s'haguessin recollit aquí.

En el tema dels taxis es millora molt. Pensam que els conflictes del sector -i supòs que no som els únics- no s'acabaran amb aquesta llei, perquè és una qüestió complexa i hi ha interessos en joc, però sí que hi ha buits que no s'aborden clarament, no?, com el que jo sempre els critic, una de les mancances o dels mèrits, com ho vulguin veure, de la Llei de turisme que és aquesta desregulació de segons quines coses i el tema que el transport... que els hotels puguin oferir serveis de transport, idò aquí ja obrim un altre... el que arreglam per una banda, obrim un altre meló per una altra via i no tenim ni reglament de turisme ni reglament de transport i per tant, crec que aquí, si no es reglamenta aviat, tendrem un problema. Tendrem un problema i crec que el sector n'és ben conscient, d'això.

Finalment, hi ha les qüestions que afecten la sostenibilitat. S'ha millorat bastant, no només per les nostres esmenes, hi insistesc, sinó per les del Grup Socialista, sobretot l'ordenació de... lligada d'alguna manera a l'ordenació del territori, les carreteres, a una concepció sostenible de veres, no només de nom o de títol, però sí que trobam a faltar que es podrien haver acceptat també esmenes, tant d'un grup com de l'altre, en el tema de la racionalitat en els desplaçaments, lligar la mobilitat, el territori i el model econòmic. I en qüestions tan senzilles, tan senzilles, com el tema de..., que ho pretenien algunes de les nostres esmenes, com regular o apostar clarament per les administracions, obligar fins i tot a un moment donat als ajuntaments que hi hagués rutes escolars segures, són qüestions molt senzilles, però que evitarien diàriament milers de desplaçaments i són coses que és una qüestió de voluntat política.

En el tema de la bicicleta, tot i que estam satisfets amb el capítol que s'ha admès, l'article que s'ha incorporat, pensam que també es podria haver entrat molt més en detall, pensam que ja no només per als usuaris, per als ciutadans i ciutadanes d'aquí, per als residents, sinó per temes com el cicloturisme que són molt importants aquí i que tenen també una sèrie de conflictes i accidents, etc., però bé.

Tenim el temps que tenim, veig el rellotge i veig que em toca anar acabant. Ens agradaria des del Grup Parlamentari MÉS que totes aquestes qüestions que posam ara damunt la taula es poguessin abordar en un debat constructiu avui i més endavant amb voluntat política amb la seva inclusió en un reglament o en altra normativa que nosaltres, de veritat i si no, no ho plantejaríem aquí, pensam que seria necessari.

Independentment de com hagi quedat... o de com quedi avui aquesta llei, seguim pensant que la mobilitat... del que digui la llei, la mobilitat és un dret i el transport públic és un servei que les administracions han de garantir perquè aquest dret sigui realment efectiu. Avui matí parlàvem de llibertat, idò justament una part de ser lliures també té molt a veure amb el transport públic.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Abril. A continuació passam al debat de les esmenes RGE núm. 3229, la 31, la 32, la 33, la 34, la 35, 36, 37, 83, 39, 40, 41/14 de la diputada Sra. Margalida Font i Aguiló. Per defensar-les té la paraula per un temps de cinc minuts... quinze minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Ara només faltaria que ara també me'm llevassin deu, bé, no els... segurament no els esgotaré tots. Bé, gràcies, Sr. Vicepresident, diputats, diputades, senyors i senyores, vull saludar també especialment les persones que avui ens acompanyen i són representants del sector.

Som en el debat de les esmenes parcials al Projecte de llei de transports terrestres i mobilitat de les nostres illes, un projecte de llei que té com a objectiu regular el transport regular de viatgers de la nostra comunitat, també el transport discrecional amb autobús, taxis i també el transport ferroviari, tramvia i tren; un projecte de llei que, malgrat passar per tres exposicions públiques i pels preceptius tràmits parlamentaris, continua, en sembla a nosaltres, continua sent una oportunitat, com se li ha dit altres vegades, una oportunitat perduda, perquè sense cap dubte es perd l'oportunitat de regular el sector amb uns criteris d'igualtat, d'objectivitat o de justícia.

M'explicaré, aquesta futura norma no reflecteix, no entén, baix el nostre punt de vista, la mobilitat com un dret dels ciutadans i ciutadanes que han de poder triar la manera en què s'han de poder moure i tampoc no reflecteix la transcendència fonamental i decisiva dels transports en la línia d'impactes mediambientals i humans, ni per les aptituds o facultats que tenen les polítiques de mobilitat sostenible per enriquir o millorar la qualitat de vida dels ciutadans i de les ciutadanes de les nostres illes i en conseqüència, per variar, en sentit positiu, el nostre territori.

És una norma que no canvia, que no modifica de forma substancial o de manera ambiciosa i responsable una matèria tan important a les nostres illes, a la nostra comunitat com són els transports terrestres i la mobilitat.

Dit això, significar que les nostres illes, eminentment turístiques, haurien de posar a l'abast dels nostres visitants una solució concreta, suficient i assequible a les demandes i necessitats de mobilitat que esdevenen imprescindibles en temporada, sobretot, turística. Poden parlar d'un augment considerable i significatiu de cotxes circulant per les nostres carreteres tots els estius i com per exemple..., els esmentaré el cas concret de Formentera on l'augment arriba a ser d'entre 1.500 a 2.000 cotxes i 8.000 a 10.000 motos, temporada d'estiu, evidentment el nombre de cotxes i motos que suporta l'illa durant l'estiu es fa ja insostenible i es fa necessari frenar aquest impacte que aquesta aglomeració provoca al nostre petit territori insular i en la imatge que projecte com a destinació turística tranquil·la. El parc automobilístic de Formentera no ha deixat de créixer exponencialment, tant en vehicles particulars com de lloguer i al mateix ha ocorregut en el cas dels ciclomotors i motos en la petita cilindrada i així arribam a un punt de saturació que és clarament perceptible durant els mesos estivals.

Per tant, i dit això, es fa absolutament necessari organitzar una bona oferta de transport públic d'una gestió, d'una iniciativa pública d'una aposta per minimitzar els impactes que es produeixen cada estiu.

Necessitam establir els mecanismes, establir els instruments que facin possible una ordenació raonable, en definitiva una planificació i organització suficient del transport públic a les zones de gran concentració turística.

Hem de proposar una oferta de transport suficient i adequada a les necessitats dels nostres turistes, però no només aquesta oferta ha d'anar cap als nostres visitants, cal fomentar també l'ús del transport públic per part dels residents de les diferents illes que ara ocupen amb els seus vehicles espais públics.

L'aposta pel transport públic a la nostra illa ha estat una constant, des del 2008 s'ha registrat una millora considerable en el nombre d'usuaris dels transports públics, només en funció de l'augment i l'estructuració de freqüències de passos, creació de noves línies i es va passar dels 77.000 usuaris al 2007 als gairebé 200.000 passatgers transportats el passat any, la qual cosa demostra que l'oferta adequada a les necessitats dels usuaris propicia l'ús del servei de transport públic fent la institució insular -i els ho he de dir- un gran esforç econòmic que no va ser atès pel seu govern -i els ho he de dir, que no va ser atès- perquè vostès no varen ser sensibles ni varen donar cap tipus de suport per avançar cap a ampliar l'oferta pública de transport a la nostra illa. Els dic això perquè varen ser vostès -vostès- els que varen retirar el conveni que permetia créixer cap a una bona oferta de transport públic a Formentera.

Les característiques geogràfiques de l'illa i les distàncies curtes fan que Formentera pugui avançar cap a un model de mobilitat menys contaminant i que pugui ser accessible tant per la ciutadania com pels nostres visitants i parlem d'incentivar l'ús del vehicle elèctric, però vostès decidiren en aquell moment no renovar el conveni que en aquesta matèria sí que l'anterior govern, presidit pel Sr. Antich, signava amb Formentera, que va entendre molt bé que quan el traspàs de competències es va fer efectiu no contemplava aquest augment significatiu de freqüències i de línies i que permetrien avançar en el transport públic, un dels punts febles en aquell moment de l'illa.

Ara, amb aquest projecte de llei, veim i lamentam que vostès aposten molt poc... -és la nostra lectura-, malgrat que s'ha de reconèixer que s'ha millorat bastant el text inicial, per minimitzar l'impacte mediambiental i a l'hora millorar la qualitat de la gent, ens preocupa no veure una aposta clara ni pel transport públic ni per contribuir de manera decidida per un transport que sigui mediambientalment sostenible.

Ens hagués agradat que en el marc d'aquesta llei, els desplaçaments tant a peu com en bicicleta, que a Formentera per la seva particularitat són desplaçaments que contenen nombrosos practicants, que des de l'àmbit autonòmic s'establís el criteri, les directrius o accions i ho trobam a faltar en aquest projecte de llei, perquè parlam d'una llei que ha de donar marc també als consells i als ajuntaments i per tant, hagués estat aconsellable deixar les bases per a la seva regulació. Aquesta norma no fa..., no reconeix, no aborda aquesta realitat i per tant, no aporta solucions en aquesta direcció.

Un altre aspecte que avui debatem i que posam en qüestió, perquè entenem que la llei l'oblida, és la necessitat de donar continuïtat mitjançant els transports terrestres a la mobilitat obligada entre les illes. Miri, permeti'm que torni fer referència, em permetran que torni fer referència a l'illa de Formentera, malgrat sigui una necessitat, tant a l'illa de Menorca, com a l'illa d'Eivissa, jo si em permeten els convidaria a venir a Formentera i que vostès com a un ciutadà o una ciutadana més de la nostra illa, passassin per l'experiència d'utilitzar el transport públic des que un surt de casa seva, per arribar per exemple a Eivissa o a Mallorca; ja els ho dic jo, és gairebé impossible, amb paràmetres de temps que es poden considerar acceptables. Això en els mesos d'estiu, perquè si parlam de l'hivern, ja és escandalosament discriminatori cap als nostres ciutadans. Mirin, jo els convidaria a fer la prova quan vulguin, Sr. Company, Sr. Conseller, quan torni visitar-nos, el convit que faci la prova, però ja li ho dic jo, vengui sense cap tipus de pressa, no tenguí cap compromís perquè segur que arribarà tard.

Els formenterers i les formentereres hem de patir aquestes mancances molt sovint i moltes vegades no per caprici, sinó que encara, malauradament, hem de sortir de l'illa per raons administratives, laborals, d'estudis, o de salut, i aquesta llei no ens dóna cap resposta ni cap solució. Vostès haurien de resoldre aquest problema i haurien de fer-ho per raons d'equitat social i territorial, així com per garantir la igualtat d'oportunitats. I això no es compleix amb els residents de Formentera. Jo els ho puc assegurar, els ho asseguro perquè ho patesc cada setmana.

Per altra banda, aquesta llei quan parla de mobilitat, es limita a crear un marc per gestionar, tracta simplement de la seva ordenació, sense decretar cap instrument normatiu, ni de planificació, no va més enllà, li ho torn repetir, d'allò que parlàvem de l'oportunitat perduda.

També els he de reconèixer una cosa positiva, també ho he de dir, els he de dir que la coalició que represent valora molt positivament l'existència en aquest projecte de llei de l'article 8, sobre les competències de Formentera, les quals recullen i tenen en compte la singularitat jurídica i administrativa pròpia de l'illa. Ha costat molt, molt, a cada projecte de llei, tant el Consell de Formentera, com aquesta diputada hem reivindicat aquesta qüestió. Com deia, valoració positiva, és una passa, però caldria fer més passes i referències sobretot a les singularitats tals com illa-municipi, municipi-illa, també a l'exposició de motius a propòsit de les competències. També ho entenem així.

Ara ja fetes aquestes valoracions inicials i generals al projecte de llei, segons la nostra visió d'aquesta norma, després passaré a donar per defensades les 13, les 12 esmenes que continuen vives, després de la preceptiva tramitació parlamentària. Hem presentat 13 esmenes, una, la RGE núm. (...), que millorava el text, va ser aprovada en comissió. I per tant, són, com deia 12 les esmenes que passaré a defensar.

La RGE núm. 3229, va en el sentit d'ampliar a les persones amb mobilitat reduïda disposar d'un servei adaptat a totes les rutes i expedicions.

La RGE núm. 3231 a l'article 34, pretén incloure que a l'itinerari, els horaris, les expedicions i en el marc tarifari adient, es planifiqui d'acord amb les necessitats socials existents.

La RGE núm. 3232 a l'article 37.2 i la RGE núm. 3234 a l'article 37.4, entenem que l'expressió, la paraula que expressa millor el sentit de la redacció del text és "aturada", enlloc de la que utilitza la norma que és "parada".

La RGE núm. 3233 a l'article 37.3, entenem també que va en la direcció de millorar el sentit de l'article.

La RGE núm. 3235 a l'article 63.1 pretén eliminar la concreció que fa el redactat i deixar que la norma deixi clar que els serveis de transport discrecional, tot i no només el de viatgers en autobús, han de ser oferts i contractats per la capacitat total de vehicle.

La RGE núm. 3236 a l'article 69.1 pretén..., perdó, i també l'esmena RGE núm. 3237 a l'article 69.3, pretenen deixar clar que són els consells insulars els competents en aquesta matèria.

La RGE núm. 3238 a l'article 72.1, va en el sentit que quedi reflectida la competència dels ajuntaments.

La RGE núm. 3239 a l'article 73.4, pretén que no sigui sols el servei de taxi, sinó tots els serveis de transport públic discrecional en vehicles de turisme que s'han de prestar mitjançant la contractació global del vehicle.

La RGE núm. 3240 a l'article 73.6, vol clarificar que els vehicles han de dur la documentació obligatòria que estableix reglamentàriament la normativa aplicada, així com també les ordenances municipals.

I per acabar, l'esmena RGE núm. 3241 a l'article 73.8, pretén regular que els ajuntaments han de garantir l'accés a totes les persones al servei de transport públic discrecional en vehicles de turisme.

Esmenes, Sr. Conseller, que hem presentat amb l'esperit de col·laboració i d'aportació a una llei que generava moltes expectatives, però que baix el nostre punt de vista no han complert amb les mateixes. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn en contra de les esmenes abans defensades. Té la paraula el Sr. Carlos Veramendi del Grup Parlamentari Popular, per un temps de quinze minuts.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias Presidenta. Permítanme en primer lugar también dar la bienvenida a este debate a representantes del sector del transporte, al director general de Transportes y como no, a mi compañero el concejal de Movilidad del Ayuntamiento de Palma. Y también permítanme agradecer, como hice en la comisión, como coordinador de la ponencia que fui nombrado, la labor desarrollada por todos los demás diputados y diputadas que han formado parte de la ponencia para elaborar el informe de este proyecto de ley, la Sra. Vallés, los señores Camps, Jerez, Borràs, Boned y Abril, así como el director general de Transportes, Sr. Salvador, por su colaboración en la labor de ponencia y como no, al letrado Sr. Ferrer.

También volver a destacar la intensa y constructiva actividad llevada a cabo en las seis sesiones de la ponencia, donde se puso de manifiesto la predisposición de todos para intentar enriquecer, si era el caso, el texto del proyecto de ley con las aportaciones de todos. Habiendo existido una amplia predisposición de todos para intentar alcanzar el consenso y para transaccionar si fuese el caso. Por tanto, volver a calificar el trabajo desarrollado en ponencia como de constructivo y muy positivo. Por ello Sr. Borràs, no recogeré para devolvérsela la piedra que hoy nos intenta tirar, que no hizo en ponencia ni en comisión y ha tenido querer su momento de gloria, y la gloria es de la ley.

También volver a hacer mención al número de enmiendas presentadas. Fueron un total de 551, el mayor número presentado en esta legislatura a un proyecto de ley, muchas de ellas, Sr. Borràs, alejadas de la realidad y necesidades de nuestra comunidad, más propias de otros lugares, copias más bien. Además de recordar que alguno, Sr. Borràs, ha abusado del fraccionamiento de un mismo artículo, ha presentado una enmienda por cada punto del mismo artículo que quería enmendar, podía haber presentado una enmienda sola de todo el artículo y así puede decir que ha presentado más enmiendas y jugar con la cifra de las que se han aprobado o no. Pero no habido ningún problema en ello, se han habilitado días extraordinarios para reunir la ponencia y se han podido analizar y debatir el tiempo necesario todas y cada una de las enmiendas, además de que lo requería la materia y su contenido técnico.

Entrando en el proyecto de ley, quiero volver a partir de la base, pese a quien le pese, que se trata de un proyecto de ley elaborado, amplio, completo y consensado. Este Govern, consciente de la importancia de contar por primera vez con una ley propia, adaptada a las particularidades de nuestra comunidad, tanto en el transporte terrestre de pasajeros en todas sus diferentes formas de prestación, como en la movilidad de cumplir una histórica demanda del sector, que, por cierto no es ninguna entelequia como afirmó el Sr. Borràs en comisión y que ahora les da la bienvenida, y dar cumplimiento a una lejana sentencia del Tribunal Constitucional, elaboró durante dos años de trabajo conjunto con las otras administraciones, el sector y las entidades implicadas este proyecto de ley. Recogiendo

multitud de aportaciones de los agentes implicados que han redundado en un mejor texto, que fue sometido a tres exposiciones públicas, significando en palabras de representantes del sector, “un vacío legal que se tenía que solventar”.

Recordemos que durante años el sector del transporte, un sector productivo vital para nuestra economía y turismo, había demandado una ley específica y propia. Reivindicación histórica que ahora se cumple. Volver a recordar que fue aprobado por el comité balear de transporte por carretera, e informado favorablemente por unanimidad por el Consejo Balear de Transporte Terrestre. Finalmente, el 17 de enero se aprobó el proyecto de ley, con el articulado más extenso hasta ahora de la presente legislatura. Por lo tanto, este Govern ha cumplido, fijando una regulación autonómica del transporte terrestre de pasajeros y la movilidad sostenible, ya que la normativa en materia de transporte terrestre se regula, estatalmente por la LOTT y por su reglamento de desarrollo. Este proyecto de ley regula exhaustivamente las competencias, aspecto muy importante y complejo, clarificando todas las competencias que tiene el Govern en esta materia, los consells y los ayuntamientos, así como la singularidad jurídica y administrativa de la isla de Formentera, como ha recordado la Sra. Font.

Además, establece el conjunto de derechos y deberes de los usuarios, en el transporte público regular de viajeros por carretera, regula los de uso general y los de uso especial. En el transporte público urbano de viajeros, afectado por la sentencia del Tribunal Constitucional 118/96, que hacía necesaria su regulación autonómica, así regula la coordinación de los servicios urbanos e interurbanos, el transporte metropolitano, los minitrenes, al ser éstos una realidad, y, por primera vez los vehículos motorizados de menos de 4 ruedas, homologados para el transporte de viajeros.

En el transporte público urbano de viajeros con vehículo de turismo, los autotaxis, efectúan una amplia regulación en todos sus aspectos, en el transporte público discrecional de viajeros regula el prestado con autobús, con vehículos de turismo y el transporte turístico. También regula, como no puede ser de otra manera, el régimen sancionador y de control de transporte público de viajeros. En el transporte ferroviario establece una regulación de las particularidades de las infraestructuras y servicios, regulando el prestado por ferrocarril, por tranvía o sistemas similares que se pueden implantar y el ferrocarril de Sóller, con las consideraciones de tren histórico turístico.

Quiero hacer un punto y a parte en la regulación de la movilidad, sé que alguno injustificadamente dice que adolece o regula poco. Miren, se dedica un título entero, no de cola, sino un título entero a la normativa reguladora de la movilidad, estableciendo las bases para conseguir una mayor sostenibilidad en los desplazamientos de la población. Así fija los principios y objetivos de las políticas de movilidad sostenible. Establece como instrumentos de planificación de la movilidad de nuestra comunidad, el Plan director sectorial de movilidad, los planes insulares de servicio de transporte de viajeros por carretera y los conocidos PMUS. Además, establece los instrumentos de evaluación y mejora de la movilidad y crea el comité evaluador en materia de movilidad.

Por lo tanto, como se ve claramente, detrás de este proyecto de ley hay mucho trabajo hecho por parte de la conselleria responsable de esta materia, se ve en todo el texto. Además volver a remarcar que este proyecto de ley ha esperado de manera responsable, hasta conocer el alcance de la modificación de la norma estatal, la LOTT y así se ha podido adaptar a su modificación, adaptar Sr. Borràs, adaptar.

Además, a este buen proyecto de ley que se ajusta a las necesidades de nuestra comunidad y que regula todos y cada uno de los aspectos del transporte terrestre de pasajeros y de la movilidad, tras ser rechazadas las injustificadas y erróneas enmiendas a la totalidad y fruto del amplio trabajo en ponencia, con la citada predisposición de todos los grupos parlamentarios al consenso, se han llevado a cabo diversas aportaciones, tanto aprobándolas directamente, como transaccionándolas y enriqueciendo el texto. Además otras enmiendas, tras su análisis y debate, los grupos proponentes las han retirado, tanto en ponencia como en comisión. Así finalmente, remarcar que un total de 142 enmiendas han sido aprobadas, transaccionadas, o retiradas. Esperemos que tras este buen trabajo, esta vez no se busque un obstáculo de última hora para oponerse en mayor medida a este proyecto de ley.

Respecto a las aportaciones de todos, ya incluidas en el proyecto de ley, Sr. Borràs aunque no le guste se las explicaré, porque está muy bien que te las aprueben, pero no les gusta que se lo recuerden. De las enmiendas del Grupo Popular en las competencias de los consells, se aclara mejor su potestad reglamentaria. Se amplía y mejora la regulación de la prestación de servicios regulares de uso especial. Se mejora la redacción de la planificación en la coordinación de los servicios urbanos e interurbano, de las competencias de autorización y requisitos de la prestación del servicio de minitrenes y de las condiciones de la prestación del servicio de autotaxi. Se añaden las personas jurídicas, los que pueden ser titulares de licencia de autotaxi. Se especifica más la causa de extinción de las licencias de autotaxi. Se modifica la vigencia de las concesiones ferroviarias, ajustándolas a ese Reglamento europeo, Sr. Abril, 1370/07. Los derechos de los usuarios del transporte ferroviario en materia de accesibilidad se amplía el concepto, especificando además a las personas con discapacidad.

En el servicio ferroviario se especifica más la autoridad competente en tema tarifario. Se da una mejor definición del concepto de movilidad. En los principios de la movilidad se especifica que la accesibilidad es en los términos establecidos en la normativa de aplicación. En los instrumentos de planificación se especifica la universalidad del principio de accesibilidad. En los PMUS, planes de movilidad urbana sostenible, se amplían las acciones de gestión de la movilidad para colectivos específicos, concretando además más las personas con discapacidad, según nos dieron con criterio técnico. En los estudios de viabilidad de grandes infraestructuras de transporte, se añaden los desdoblamientos de calzadas. Se especifican las limitaciones cuantitativas en las nuevas autorizaciones de transporte por carretera. Se refuerza el despliegue reglamentario de los *shuttles* de 7 plazas. Como ve, Sr. Borràs, regulados. Se mejora y especifica la modificación de las Directrices de Ordenación del Territorio, respecto al Plan director sectorial de movilidad. Se añaden modificaciones en la Ley de mejora de accesibilidad y supresión de barreras arquitectónicas y a la de perros de asistencia en el caso

específico del transporte público. Se introduce una modificación respecto a los puntos de carga para vehículos eléctricos y una serie de enmiendas de corrección detectadas en su redacción.

De las enmiendas del Grupo MÉS, Sr. Abril, como usted sabe perfectamente, incorporación al título, remarcando más el carácter de sostenible en la movilidad. En los principios generales se ha incorporado más específica y diferenciadamente el impulso de la movilidad sostenible, la rentabilidad social y la implicación de la ciudadanía mediante la participación social en la toma de decisiones en transporte terrestre y la movilidad. En los derechos de los usuarios del transporte, diferenciando y remarcando transportar bicicletas y transportar animales de compañía. Se incorpora el concepto de entidades en los derechos y deberes de los prestatarios del servicio de transporte público de viajeros. En el establecimiento de paradas, la tendencia a la autosuficiencia energética y la suficiencia de la información, para atender los derechos de los usuarios del transporte público de pasajeros.

En la red ferroviaria de interés general, remarcando ese carácter histórico y turístico de ese peculiar tren que es el Tren de Sóller y su regulación diferenciada, remitiéndola como está en el proyecto de ley. En el régimen sancionador en transporte ferroviario, a petición suya, se han reglado tres apartados de las sanciones. En los objetivos de la ordenación de la movilidad, remarcando el desarrollo de medios alternativos al vehículo privado motorizado, especialmente, como usted pidió, la bicicleta. Se ha incorporado un amplio artículo nuevo, relativo al fomento de la movilidad no motorizada que contó con la abstención en comisión del Grupo Socialista. Y se ha remarcado la priorización en los procesos de renovación o adquisición de nuevas flotas de transporte público terrestre, de los vehículos con menor nivel de emisión de CO₂.

De las enmiendas del Grupo Socialista, Sr. Borràs, que usted recordará perfectamente, las competencias municipales en los planes de movilidad urbana sostenibles, especificando las necesidades turísticas y residenciales. Se ha ampliado el concepto de transporte público de viajeros. En los derechos de los usuarios se ha ampliado a unas tarifas adecuadas, a minimizar los efectos sobre la salud y el medio ambiente. Así como completar más el estar cubierto por un seguro. Se ha mejorado la redacción de los transportes de zona. En los deberes del prestatario del servicio público de transporte, se ha incluido responder a incrementos puntuales de la demanda no desmesurados. Se ha ampliado la definición del transporte público urbano de viajeros. En los requisitos previos al transporte público regular de viajeros, se han incluido los conceptos de solvencia profesional, técnica o económica. Se ha dado una mayor clarificación en el establecimiento de paradas interurbanas en zonas urbanas.

En las condiciones de prestación del servicio de taxi, se ha incluido específicamente que todas las tarifas y suplementos sean visibles por el usuario, la posibilidad de implantar tarifas únicas entre diversos municipios y promover la incorporación de combustibles y motores menos contaminantes. Se ha aportado al redactado el régimen jurídico del servicio de autotaxi. Se han incorporado otras causas de extinción de la licencia de autotaxi. En los permisos municipales de taxistas se ha especificado el impulso al fomento de la calidad, seguridad laboral y la formación continuada. Se ha dado más amplio contenido a la inspección del transporte público de viajeros y a la responsabilidad administrativa por infracciones, propuesta suya, a pesar de alguna queja en el tema de regular infracciones.

En las infracciones se han incluido y mejorado la redacción respecto a los seguros obligatorios, reclamaciones, obstrucción a los servicios de inspección, no facilitar recibos y la falta de certificado de aptitud, todo a propuesta suya. Se amplían las infracciones por el servicio de minitrenes. En los deberes de los usuarios de servicios ferroviarios, se especifica que se fijarán reglamentariamente las medidas de los paquetes que puedan llevarse, propuesta suya, la fijación reglamentaria. En las actuaciones de control del personal ferroviario, se establecerá por reglamento, también propuesta suya, el procedimiento de actuación, las atribuciones y las obligaciones. En los pasos a nivel se establece la obligación del promotor de ciertas infraestructuras, de costear su supresión y requerir la aprobación del proyecto de supresión por la entidad prestataria del servicio.

En la ordenación de la movilidad, esa que regulamos poco según alguno, se han incluido seis objetivos más. Se ha ampliado el concepto de instrumentos de (...) de la movilidad y se ha modificado la redacción de la Ley de carreteras, a los planes directores sectoriales de carreteras en ciertos aspectos.

De las de la diputada no adscrita, la Sra. Font, efectivamente, se ha incluido un concepto, como no podía ser de otra manera, de mejora de la expresión.

Por tanto, como se ve, hoy aprobaremos definitivamente un buen proyecto de ley, y repito, un buen proyecto de ley, enriquecido por las numerosas aportaciones de todos los grupos parlamentarios y la diputada no adscrita, y el constructivo trabajo llevado a cabo, repito, por todos, en la ponencia, dándose así el paso definitivo para que finalmente nuestra comunidad autónoma tenga una primera ley propia de transporte terrestre de pasajeros y movilidad sostenible. Paso muy importante, no sólo para el sector y de los usuarios, sino en beneficio de los intereses económicos y sociales de nuestra comunidad autónoma. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica, té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Damià Borràs, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Ja ho hem dit abans que tots hem fet molta feina, tots ens hem esforçat molt, tots els grups, el Partit Popular també, ja ho hem sentit, ha recitat totes les esmenes que havia incorporat a la llei, corregint el document del Govern, està bé, entre tots l'hem millora i açò és bo.

Jo m'he limitat, jo no he dit nombres, no he dit quantes esmenes havíem presentat ni si eren moltes ni poques, perquè el que m'importava, i ja ho he dit abans, són algunes esmenes molt significatives que donaven valor als principis i objectius que havia de tenir la llei, i aquestes han estat obviades, no han estat escoltades, i per tant crec que hagués millorat un poc, gràcies a la nostra aportació, el règim sancionador del taxi, m'importava bastant menys que haguessin fixat els drets dels ciutadans a tenir un transport públic de qualitat, suficient i amb un preu basat en els principis socials d'accés al transport públic, i no basats en els principis de costos com està en aquest moment.

Avui matí parlàvem arran de la Llei de finançament dels consells del que costava un bitllet entre Maó i Ciutadella, que costa quasi el doble que de Palma a Inca el transport per carretera, però és que el bitllet Palma-Inca és caríssim, el de Menorca costa el doble, però el de Palma a Inca és caríssim. I no podem carregar damunt les espatlles del sector privat que fa aquests serveis el valor social del transport, perquè lògicament el transport té un cost i és un cost molt elevat perquè té moltes complexitats dins l'estructura de funcionament.

Per tant, és necessària la intervenció pública per garantir que el transport té un preu assequible als ciutadans, per evitar, a més, perquè surti barat a l'administració, perquè evitem construccions de carreteres -llàstima que no hi hagi la Sra. Cabrer, perquè podria explicar-nos què valen les carreteres que s'hagueren estalviat amb una bona política de transport públic, llàstima que no hi sigui. Però amb aquestes polítiques de transport públic s'estalvien recursos a l'administració, i s'estalvien accidents, també, i s'estalvien moltíssimes altres circumstàncies.

Ha dit que no fa falta parlar de transport de mercaderies perquè ja està regulat per la LOTT, efectivament, però som illes i tenim problemes perquè les nostres mercaderies vagin per transport per carretera d'una illa a l'altra, per enllaçar el transport per carretera amb el vaixell i una altra illa, i açò sí que és una especificitat de les nostres i s'haguera pogut regular i molt millor li hauria anat a tot el sector, que també és important, no només el de persones és important, del transport per carretera.

Però és que també el viatge per a un ciutadà d'una illa que va a una altra illa no comença ni acaba al peu de l'avió o al peu del vaixell i comença quan surt des de l'avió, des del vaixell cap a l'altra illa, comença des del centre del seu poble, des de casa seva fins que arriba al punt de destí, i aquí necessita de transport ara privat per fer una part important del seu viatge, i necessitam que sigui transport públic, gestionat privadament o públicament, però que enllaci; perquè, com ha explicat la Sra. Font molt bé, si no tenim aquesta dificultat, que moltes vegades ni es pot enllaçar.

Evidentment, tenim el taxi, però tots comprendran que ni moltes circumstàncies ni moltes persones per qualsevol circumstància poden utilitzar el taxi.

Per tant, nosaltres què demanàvem? Planificació, programació i inversió, compromís públic, i açò és el que s'ha obviat.

L'Estat i la comunitat de Madrid paguen el 60% del bitllet de cada persona que puja a un autobús o a un metro de la comunitat; s'imaginem que haguessin de pagar el cost real de tota aquesta estructura? S'imaginem que haguessin de suportar els usuaris el cost real del metro de Tòquio o de Nova York? Açò és el que passa en aquesta comunitat avui, ara i aquí, que els usuaris paguen, suporten el cost total del transport, quan és un dret que així no va enlloc, no satisfà de manera suficient, perquè aquesta comunitat ha preferit invertir en infraestructures de carreteres que no invertir en infraestructures de transport, molt més barates, molt més eficients, molt més sostenibles i molt més segures.

No m'han contestat de la privatització de l'SFM, si m'aprovaran o no l'esmena; ja sé que no, és a dir, mantindrem la porta oberta, l'espasa de Dàmocles de la privatització d'SFM damunt els treballadors i treballadores, de l'empresa pública i damunt els usuaris d'aquesta empresa pública, els usuaris cada vegada més maltractats pel Govern.

Perquè al final, la llei millora algunes coses, ho hem dit, encara ha millorat amb el pas pel Parlament, la llei evidentment hi ha algunes coses que podem compartir i les compartim, les votarem a favor, però globalment pateix del que hem dit al principi, d'una falta de fe en el transport públic, que continua carregant damunt les esquenes del sector privat tot l'esforç per donar atenció al transport d'aquestes illes, i el sector privat no ho pot suportar, no ho pot suportar perquè el sector privat suporta el que dona un mínim de rendibilitat econòmica per suportar les seves empreses, però evidentment no pot donar resposta a totes les necessitats. I part quan és transport privat, vull dir transport discrecional, però sobretot el transport regular per carretera i part també del sector del taxi, cada vegada està més malmès, perquè la llei tampoc no resoldrà el problema de la pirateria en el taxi, ni tampoc la pirateria, que també hi és, en el transport discrecional, que també n'hi ha. És un problema de falta de fe en el transport públic.

Ho ha dit mil vegades el conseller, per activa i per passiva, que al final ell en açò del transport públic no hi acaba de creure o, com a mínim, no acaba de creure que hagi de valer un cost social que sigui assequible per a la immensa majoria dels ciutadans i ciutadanes. I si no fem açò, endemés, no només perjudicam les oportunitats de treball, les oportunitats

d'educació, les oportunitats de mil coses dels ciutadans i ciutadanes de les illes, sinó que també perjudicam la capacitat de mobilitat dels turistes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Borràs ha d'anar acabant.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Estic acabant, presidenta. I quan perjudicam la capacitat de mobilitat dels turistes acabam perjudicant també la capacitat de despesa d'aquests turistes i de redistribució social dels doblers que deixen aquests turistes a les Illes Balears, ajudam al tot inclòs que tant maleïm tots a fer el seu agost.

Per tant, és una llei que evident més val aquesta llei que cap, açò és cert, resoldrà algunes coses, resoldrà alguns problemes, però no ataca de front el problema real d'aquesta comunitat, que és veure reconegut l'accés a la mobilitat suficient, econòmica i bé de preu i un bon programa de transport públic a tots els ciutadans i a totes les ciutadanes, per tant una oportunitat perduda que haurem de lamentar i haurem de corregir més prest que tard.

Gràcies, presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, intervindrè des d'aquí perquè no faré ús ni tan sols dels cinc minuts. Només afegir un parell de coses que per ventura m'he deixat a l'anterior intervenció, una sobre el tema del tren i el transport públic; de la mateixa manera que la llei tot el temps fica aquest afegitó de "sempre que sigui viable", nosaltres pensam que una de les coses que sobretot per al tren i el transport ferroviari el faria viable i el dèficit també territorial i el desequilibri que hi ha entre illes del transport públic és defensar el compliment de la llei respecte de les inversions ferroviàries, i per això també plantejàvem una esmena, a nosaltres el que ens agradaria, perquè se'ns entengui, és que amb la mateixa que el Sr. Company, que ara mira cap a un altre costat, se'n va a defensar el sector agrari a Madrid, defensàs el compliment de la llei, no cap capritx d'aquests roigs nacionalistes, no, el compliment de la llei de règim econòmic especial de Balears, de l'Estatut d'Autonomia pel que fa a inversions ferroviàries, perquè, a més, no és que ho hagués de defensar amb passió, és que li hauria de fer ràbia quan veu els milers de milions d'euros que es gasta l'Estat en AVE; no demanam cap AVE, demanam una miqueta de justícia, una miqueta de justícia i que s'acompleixi la llei, això és el que demanam i això es podria arreglar també amb una disposició addicional i evidentment amb voluntat política.

El tema dels desequilibris territorials entre illes també, entenem que hi ha un dèficit entre el transport públic, molt precari a Mallorca, però hiperprecari i molt pobre a Menorca, Eivissa i Formentera, que això el problema no és tant que a Mallorca tinguem molt, sinó que la relació amb l'Estat en aquesta qüestió és absolutament deficitària.

I en el tema de la gestió del tren els he de dir que ens quedam amb la mosca darrera l'orella, amb això de la gestió, perquè evidentment introduïm..., després parlarem de ports també, no?, en el següent debat del següent projecte de llei, però ens quedam amb la mosca darrera l'orella respecte del tema de la gestió indirecta, perquè el Sr. Veramendi ha tornat a parlar en primera persona de "este gobierno", i jo aprofit per dir-li que bé, però justament aquest govern s'ha autoesmenat i en el tema de les concessions les ha baixat de 50 anys, amb la possibilitat de gestionar indirectament el tren, a 30, perquè Europa no deixava que fossin a 50, si no haguessin posat 50.

Evidentment ens queda el consol que la llei és interpretable i tanta sort que l'haguem d'aplicar nosaltres a un altre moment.

I en el tema del principi de participació, que ens han acceptat com a esmena, el comencin a aplicar a partir de demà, perquè jo li he presentat escrits aquests dies, per exemple, de participació ciutadana, institucional entenc, que estan fent obres, per exemple, a les andanes de Santa Maria en temes que afecten l'accessibilitat que provoquen queixes ciutadanes i l'ajuntament ni tan sols ha estat informat. Ho dic perquè comencem a aplicar, aquesta tan bona, a partir de demà, i reiterar això, que la llei almanco deixa aquest marge per gestionar-la de manera molt diferent, garantint, com volem des del Grup Parlamentari MÉS, aquest dret a la mobilitat, a l'aposta per una mobilitat sostenible i sobretot per un servei públic de transport de qualitat per a tothom.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de rèplica de la Sra. Margalida Font i Aguiló, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument, i bé, per lamentar que no siguin més les esmenes presentades, que no siguin acceptades més esmenes presentades per l'oposició, a vostès els pareixen moltes i a mi poques.

Però no només ens hem de fixar en el nombre d'aquestes esmenes, sinó també en els continguts. Cert, han acceptat vostès esmenes, sí que n'han acceptades, però no em facin trampes, són esmenes menors o de caire tècnic que en tot cas milloraven el text, però esmenes de calat, de contingut, cap ni una.

Aquesta és una llei que no aporta..., jo abans ho havia dit a la meva primera intervenció, és una llei que no aporta res, que no deixa..., que ho deixa quasi tot a un futur reglament, amb un contingut sancionador crec que bastant important, una llei que no entén, com havia dit abans, la mobilitat com a un dret cap als ciutadans, és una llei que no entra en el bessó d'una matèria tan important a la nostra comunitat, que no aporta solucions

concretes ni suficients a les problemàtiques que patim, almanco a una..., pràcticament a totes les illes, però especialment a Formentera, i que vostès ara no poden, crec que no poden mirar cap a un altre costat, cap a una altra banda quan vostès presenten una nova llei que un dels seus objectius havia de ser o hauria de ser regular el sector amb criteris d'igualtat, d'objectivitat i de justícia.

Deixa sense resoldre, no estableix cap mecanisme, no estableixen els instruments que facin possible una ordenació raonable a les zones de gran concentració turística, torn repetir que és una vertadera ocasió perduda per poder proposar una oferta de transport suficient i adreçat a les necessitats dels nostres visitants i dels nostres turistes.

Els he sentit parlar a vostès de l'aposta, de la seva aposta de transport públic, i no puc més i he de manifestar la meua incredulitat al respecte; miri, jo els tornaré dir a vostès, i no em cansaré de dir-ho, vostès són els que varen retirar, els que varen eliminar els convenis amb Formentera que donaven la possibilitat, dos anys sense conveni ha tengut al Consell Insular de Formentera dos anys sense aposta del Govern cap aquesta illa; vostès varen ser els que varen retirar aquests convenis i que donaven la possibilitat al govern insular de poder fer una aposta acurada, una aposta de qualitat en definitiva avançar cap a l'ampliació, cap a l'oferta pública de transport.

Aquesta llei tampoc no incentiva o aposta, ho tornaré reiterar, o molt poc, aposta molt poc per minimitzar l'impacte ambiental, un transport que sigui mediambientalment sostenible.

Mirin, vostès, jo tenc la impressió que vostès han presentat aquesta llei per imperatiu europeu, si em permeten l'expressió, ho han fet perquè es veuen obligats a adequar-se a les directives europees, i dóna la impressió que després de l'anàlisi de la llei sols s'han preocupat de complir aquesta premissa i que no van més enllà. El que dèiem, de nou, una oportunitat perduda, jo no els parlaré de tren, tramvies o minitramvies, és evident que a Formentera no en tenim, però sí de la necessitat que almanco totes les illes siguin tractades per igual, amb justícia i sense que el fet de la doble insularitat no sigui un fet que perjudiqui els nostres ciutadans.

Per acabar, dues idees clares, la primera, aquesta és una llei que no dóna resposta a la problemàtica del sector, que no aporta res, que es justifica tan sols per adequar-se a les normatives preceptives, i la segona, és una oportunitat perduda, ho torn repetir, precisament perquè aquesta segona remet a la primera i crea un bucle que no té sortida, tal i com la llei que s'aprovarà en el si d'aquest plenari, però que no se'n sortirà al carrer.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de contrarèplica, té la paraula el Grup Parlamentari Popular, el Sr. Carlos Luis Veramendi, per un temps de cinc minuts.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Sr. Abril, se lo he dicho muchas veces, un poquito más de riqueza lingüística, no sólo en primera persona este govern, es para hablar del presente govern, usted lo entiende como que yo hablo en nombre del Govern, bueno, usted lo entenderá, sólo usted.

Sr. Borràs, menos mal que hoy no ha hablado de oscuros intereses, está el sector delante y no se ha atrevido, en la comisión hablaba de oscuros intereses, mala noche tendría aquel día.

(Algunes rialles i remor de veus)

Sra. Font, con respeto, con todo el respeto, cuándo habla de enmiendas sin contenido entiendo que se refiere a las suyas, porque..., no, porque me ha hablado de enmiendas sin contenido y las que en verdad eran sin contenido, con todo el respeto, eran las suyas. Y lo de que se adapta a la normativa europea, Sra. Font, era un comentario que sobraba, pero bueno. Se ha quedado contenta.

Miren, para finalizar este debate quisiera hacer unos breves comentarios a ciertas cuestiones suscitadas durante el debate de este proyecto de ley, que es necesario y quiero clarificar antes de la aprobación definitiva. Hoy el Sr. Borràs ha vuelto a hablar del transporte terrestre de mercancías, dejar claro que es un sector ampliamente realizado, regulado por la LOTT, normativa estatal y que salvo que debe tener autorización de transporte, cumpliendo unos requisitos, no es un tema exclusivamente de transportes, ya que entran en juego temas de otras materias ajenas al transporte, salvo en el transporte terrestre de mercancías peligrosas, que sí que está ampliamente regulado estatalmente, por ello no ha sido objeto de regulación en este proyecto de ley.

En relació a otra materia, también objeto de comentarios por parte de los portavoces de la oposición, como es la regulación de la movilidad, una apreciación: nuestro Estatuto de Autonomía y su reforma, aprobada por todos, por todos, no incluyó expresamente la movilidad ni habló de ella, pero el actual Govern, este govern, Sr. Abril, consciente de su importancia, en este proyecto de ley sí establece, por primera vez en esta comunidad, la ordenación y regulación de la movilidad sostenible, pese a quien le pese lo hace este govern, arbitrando los mecanismos de planificación y programación, aspecto muy importante en este proyecto de ley, que hagan posible unos servicios de transporte terrestre de pasajeros que responda a las necesidades reales de nuestra comunidad y no de otras, y adaptado a las exigencias europeas, Sra. Font, como no podía ser de otra manera. Incluso ésta se ha enriquecido con las aportaciones de todos, como también ustedes con la boca pequeña han admitido, estando además muy claro el derecho a la movilidad.

Respecto al despliegue reglamentario, me sorprenden ciertas afirmaciones del Sr. Borràs, este es el normal camino normativo, despliegue después de la ley, hay aspectos que son más propios de regulación por reglamento, incluso usted ha presentado enmiendas, y se las he citado, algunas aprobadas y transaccionadas, incorporadas al proyecto de ley relativas al posterior desarrollo reglamentario de diversas cuestiones. Por tant, me sorprenden sus afirmaciones, bueno, no me sorprenden, pero bueno, al respecto.

Además, no se comprende qué concepción tiene de cómo se elaboran los reglamentos, usted sabrá, me habló de aquellos oscuros objetos de cómo se hacen los reglamentos; no sé cómo los hacían, yo le hablo que ahora no.

La ficticia privatización de SFM, que ustedes hablan, ¿cree que hay cola en la calle para coger SFM como la dejaron ustedes, creen que hay cola?

(Algunes rialles i remor de veus)

Me parece increíble la poca seriedad del Sr. Borràs cómo han dejado el agujero de SFM.

Quiero volver a destacar hoy que finaliza como ha transcurrido la tramitación parlamentaria de este proyecto de ley, habiendo avanzado, como han reconocido, con el diálogo, menos mal, y debate constructivo, sosegado y tranquilo que ha habido entre los grupos políticos y sus aportaciones. Como hoy lo importante es debatir sobre el proyecto de ley, sólo un breve comentario a ciertas alusiones efectuadas sobre la situación actual del transporte público competencia del Govern, con datos objetivos la realidad actual es que se transporta mayor número de pasajeros con un menor coste de recursos públicos. Esto es creer y apostar por el transporte público.

Y la financiación, Sra. Font, del transporte insular hoy se ha dado una solución definitiva con la Ley de financiación, no con los convenios del Sr. Antich, ahora se le da el doble que cuando se le daba con sus convenios.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Finalmente, decirles que hemos de ser conscientes...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

... de la importància i transcendència de la aprovació de esta ley, una ley propia por primera adaptada a las realidades insulares de nuestra comunidad, que mejora el estado de las cosas, que da soluciones para todos, que va en consonancia con el resto de la legislación y que tendrá efectos inmediatos ya que, como indica en su disposición final última, entra en vigor al día siguiente de publicarse en el BOIB. Al Sr. Borràs en comisión le parecía muy tarde esperar a los reglamentos, ahora le parece muy pronto que entre en vigor al día siguiente.

Por lo tanto, señoras y señores diputados, estamos hoy ganando, no perdiendo, ganando una gran oportunidad que hasta ahora no se había aprovechado por ningún govern con una buena ley de todos y para todos. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada acabat el debat de les esmenes, passam a les votacions. En primer lloc, passarem a la votació de l'esmena RGE núm. 3766/14, del Grup Parlamentari MÉS. Començam.

Queda rebutjada per 52 vots en contra i 6 a favor.

A continuació, si cap grup no demana la votació separada, farem la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 3229, 3232 i 3234/13, de la Sra. Margalida Font i Aguiló. Passam a la votació. Començam.

Queda rebutjada per 34 vots en contra i 25 a favor.

Seguidament, passarem a la votació de la resta d'esmenes del Grup Parlamentari Socialista, del Grup Parlamentari MÉS i de la Sra. Margalida Font i Aguiló, si cap grup no demana votació separada. Per tant, passam a la votació. Començam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra i 25 a favor.

A continuació passarem a la votació de l'articulat del projecte de llei, si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta dels articles 24, 29, 119, 120, 122, 123, 124, 125, 145, 160 i 174. Passam a la votació. Votam.

Queden aprovats per 36 vots a favor i 23 en contra.

Si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta dels articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 11, 12, 42, 43, 46, 48, 52, 53, 56, 58, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 81, 82, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 130, 142, 170, 171, 178, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194 i 195, les disposicions finals primera i segona, primer de l'exposició de motius. Passam a la votació. Començam.

Queden aprovats per 35 vots a favor; 19 en contra i 5 abstencions.

Si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta dels articles 8, 9, 10, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 27, 28, 31, 32, 33, 36, 38, 40, 44, 45, 54, 55, 59, 60, 61, 62, 77, 79, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 121, 126, 127, 128, 129, 131, 133, 134,

135, 136, 137, 138, 139, 141, 143, 144, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169 i 175, de la disposició novena bis, de la disposició transitòria segona i de les disposicions finals quarta, cinquena, setena i vuitena. Passam a la votació. Començam.

Queden aprovats per 54 vots a favor i 4 abstencions.

Passam a la votació de la disposició transitòria cinquena bis. Començam a votar. Votam.

Queda aprovada per 59 vots a favor.

Votació de l'article 182 bis. Començam a votar.

Queda aprovat per 39 vots a favor i 19 abstencions.

Finalment, si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta dels articles 14, 20, 22, 23, 25, 26, 30, 34, 35, 37, 39, 41, 47, 49, 50, 51, 57, 63, 73, 74, 75, 76, 78, 80, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 118, 132, 140, 152, 172, 173, 176, 177, 179 i 180, de les disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta, cinquena, sisena, setena i vuitena, de les disposicions transitòries primera, tercera, quarta i cinquena, de la disposició derogatòria única, de les disposicions finals tercera, sisena, sisena bis i sisena ter, de l'índex del projecte i de les denominacions dels títols, capítols, seccions i subseccions. Passam a la votació.

Queden aprovats per 35 vots a favor i 24 abstencions.

Es faculden els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei de transports terrestres i mobilitat sostenible de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

IX. Debat de l'esmena a la totalitat RGE núm. 5522/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista al Projecte de llei RGE núm. 2901/14, de modificació de la Llei 10/2005, de 21 de juny, de ports de les Illes Balears.

Passam ara al novè punt de l'ordre del dia que correspon al debat de l'esmena a la totalitat RGE núm. 5522/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 2901/14, de modificació de la Llei 10/2005, de dia 21 de juny, de ports de les Illes Balears.

Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs, per un temps de quinze minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Deixam el transport i anam als ports, on tantes coses comencen i acaben en les nostres vides d'illencs, viatges, negocis, comerç, oci, esports, relacions. Mentre embastava els arguments per defensar l'esmena a la totalitat que ara exposaré vaig pensar en la vinculació entre el port, els ports i el transport.

Fins a l'aparició i l'expansió de l'aviació comercial els ports varen ser l'eix sobre els quals girava la vida a les nostres illes i, si descomptam el contraban, les seves principals activitats socials, econòmiques i comercials. A través dels ports arribaven les persones, les idees i les mercaderies i encara avui, tot i l'avió, els ports tenen una funció transcendental, i no diguem a Formentera, sense la qual ni el nostre comerç ni la nostra economia serien tal com són.

Encara avui que predomina el transport per avió sense el port, els ports no tendríem transport suficient, no arribarien ni sortirien cada dia de les nostres illes la majoria de productes que ens són imprescindibles, tot i que malauradament cada vegada en surten menys de productes sobretot manufacturats. Sense els ports, refugi de barques i pescadors, potser no hi hauria pesca, ni pesca professional, és clar, ni sobretot l'espai on neix unes aficions més arrelades i encara avui mantenim, anar a pescar o si més no sortir a navegar, anar a la mar. Cosa que fins ara ha estat a l'abast, en aquestes illes, de la majoria de persones. No ha estat fins ara, com ha passat a altres indrets, privilegi només d'uns pocs, així hauria de seguir sent.

El port és clau per al transport, per a la vida, l'activitat econòmica i comercial, per a l'oci i per al negoci de molta gent. I em diran, tot açò ja ho sabem, i és cert, sé que he abusat de la seva condescendència, però mentre embastava els arguments per defensar l'esmena vaig pensar que seria bo que ens aturàssim un moment per reparar en la importància del port, dels ports a les nostres vides, que tots hi pensàssim un moment, i volia que tots hi pensàssim per una sola, simple i senzilla raó: qui ha redactat la modificació de la Llei de ports no hi ha pensat. Per tant, valdria la pena que hi penséssim nosaltres una mica per ell.

No ha pensat ni en el transport ni en els pescadors professionals i aficionats ni en tanta gent que té encara el gust de navegar i pot en un petit llaüt o en una barca modesta, ni en els infants i joves que fan de la vela o el rem el seu esport, ni en els pocs mestres d'aixa que encara queden, ni en tots els que es dediquen a la construcció, reparació i manteniment de barques i d'ormejos. No li ha importat a qui ha redactat la llei la relació de sempre de mallorquins, eivissencs, menorquins i formenters amb la mar, amb els seus, els nostres ports. Ha ignorat i menystingut la relació històrica, la vinculació ancestral, emocional i vital de vida transmesa de generació en generació i que, d'alguna manera, dóna forma a la personalitat col·lectiva dels illencs. Açò no serà modern ni cosmopolita, però ha ajudat a fer que siguem tal com són, ens explica com a poble molt millor que no les sobrassades d'*atrezzo* del president.

No ha pensat en res d'açò qui ha impulsat els canvis de la Llei de ports, una llei ja de per si nefasta, depredadora, *made in* delinqüent Matas i que hauria de ser escrita de cap a peus de

bell nou. Ens diran que la reforma és necessària, que ho és, és cert, però no en el sentit que ens proposen, i que així ho demana el sector. I ens haurem de demanar si la gent tan diversa, de la qual he parlat fa un moment, forma part del sector que tant necessita, segons el PP, la reforma de la llei, aquesta reforma. La resposta és no.

Ens podem demanar també si formen part del sector que demana aquesta reforma tantes i tantes empreses, clubs nàutics, petits armadors, gent vinculada a una i mil activitats nàutiques que gestionen amarradors, petits negocis familiars, comerços portuaris, tanta gent lligada de sempre i de tantes maneres distintes a la mar i que tant la respecta i que tant respecta els ports.

Totes aquestes petites indústries, persones i negocis que donen vida als ports i viuen amb honestedat i esforç dels ports no necessiten ni demanen aquesta reforma que ens proposa el PP. Els convendria una reforma, sí, la llei la necessita i ben segur que és peremptòria i és cert també que la llei respon a alguna de les seves demandes i necessitats, la reforma hauria pogut significar una passa endavant positiva per a les activitats vinculades a la nàutica si la llei s'hagués quedat només en les seves demandes, si no hagués anat, com ha anat, prou més enllà, si el Govern no hagués emprat les legítimes demandes de la gent de la nàutica d'excusa.

Aquesta reforma, la reforma real que hi ha rere la proposta de modificació de la Llei de ports del Govern, no és la reforma que demana la gent dels ports, qui reclama aquesta reforma no fa vida en el port, a cap port, ni viu del port ni per al port. Qui demana i traurà fruits d'aquesta reforma és el sector que sempre alimenta els baixos instints urbanístics de la dreta agrimensora, tant si es tracta de la vorera com de l'interior, dels pobles o del camp. A aquest sector l'on li és indiferent, el com li és ben igual, l'únic que l'importa és el què, i el què, el seu què, tots el coneixem. Totes les illes, unes més d'altres manco, estan empastifades d'aquest què.

Diran que amb la reforma de la llei tot està pactat, *atado y bien atado*, que està tot consensuat amb les empreses nàutiques i els clubs nàutics, amb les confraries, amb les entitats vinculades a les activitats econòmiques i comercials, però la mesura estrella de la reforma, allò que el PP en fa més gala i més bandera, no apareix en el document que el Govern dels miracles ha tramès al Parlament. El Grup Popular no pretén incorporar ara en la tramitació parlamentària com una esmena al projecte de llei tan consensuat, vet aquí com estava, no havien caigut en la conveniència de regular la facultat de retirar als sis mesos les barques que jeuen abandonades als nostres ports. Açò és la fructífera negociació amb el sector nàutic que ha fet que la reforma costés tant de madurar, tres anys.

Aquesta proposta arriba a la pròrroga, com tantes, i aquesta proposta que arriba a la pròrroga com tantes banderes del PP, com la de l'austeritat, no és més que una cortina de fum, una arma més de distracció massiva, un mega esquer que mostrar davant el procés intencionadament, simultani amb la tramitació de la llei de privatització de la gestió dels ports que ha iniciat mig d'amagatotis el Govern. Faran bandera de l'austeritat, en nom de la sacrosanta austeritat pretenen suprimir els delegats territorials de Ports de les Illes Balears, és a dir, dos, com a molt

tres tècnics, i en una exhibició formidable de coherència autoritzen el consell d'administració de Ports IB a nomenar tants de càrrecs d'alta direcció com li vengui de gust.

Els ports de Menorca i d'Eivissa seran dirigits des de la seu de Ports IB del Coll d'en Rabassa mentre reclamam la cogestió, la descentralització dels aeroports i mentre exigim del ministeri que no privatitzi els aeroports privatitzarem els nostres ports.

El director general de Ports ha explicat que no són capaços de gestionar bé els ports, que no tenen prou personal, que els iots transeünts a vegades no paguen perquè no hi ha ningú per cobrar. S'han carregat una estructura que, si més no, funcionava; han empitjorat les llistes d'espera; no atenen les demandes dels transeünts; no inverteixen ni mantenen els ports; no s'entenen amb els ajuntaments, els volen imposar la seva voluntat sense que no els importi les necessitats de la gent que viu a i pels ports. És clar, com que en els ports gairebé res no funciona ara els hem de privatitzar. De manual.

I mentre amb una mà privatitzen amb l'altra reformen la Llei de ports per permetre millorar les rotacions dels amarradors de base, tot aprofitant les absències de més de 48 hores de les barques que tenen plaça. Hi podríem estar d'acord, si no fos un intent només de fer més atractiu el negoci, més llaminera la privatització, com l'esmena de les barques abandonades.

Ens diuen, ja vàrem sentir el conseller dimarts passat, que només pretenen millorar la imatge dels ports i dels serveis de l'usuari, que els amarradors i els serveis dels pescadors del sector productiu i de les barques de petita eslora no seran privatitzats i que les taxes i preus de les barques de menys de 8 metres estaran congelades, no pujaran. Així havia de ser a Calanova, conseller, recorda? Idò, s'han més que duplicat les tarifes. L'amarrador d'una barca, una barqueta de 8 metres ha passat de costar 1.800 euros anuals a 3.800, 2.000 més. A Calanova, a més, varen emprar vostès totes les arts i manyes possibles, males arts i pitjors manyes per fer fora els usuaris de sempre abans de treure el concurs.

Només privatitzaran, per exemple, a Cala Bona els 12 amarradors de transeünts? Quedaran els pescadors professionals i amateurs, els aficionats a la mar propietaris de petites barques tal com estan? Com estan no, diuen vostès, millor, tendran un port més net i polit, amb millor imatge i més i millors serveis, però amb les mateixes barques amarrades i amb les mateixes tarifes, i dos ous durs. Per açò privatitzen Cala Bona? I la Colònia de Sant Jordi, el port d'Andratx, Fornells, Porto Cristo i Sant Antoni de Portmany i la resta de ports totalment o parcialment amb gestió directa que hi aniran darrera? Si no toquen les tarifes ni canvien els tipus d'amarradors i hem de donar més i millors serveis, on és el negoci? Quin és l'esquer que pensen emprar per engrescar els possibles nous gestors privats? La resposta és a la reforma de la llei, la modificació de les regles del joc establertes per a la construcció de nous ports i per a l'ampliació substancial dels que ja hi ha i que ara, primer, privatitzen.

Es tracta de generar noves expectatives de negoci, de nous creixements dels ports a mida de les ambicions del sector que tots sabem, de facilitar les transformacions de les estructures i les ampliacions de pantalans i amarradors on i com convengui, guanyar terreny a la mar, convertir en vedat l'espai públic.

Promouen un model portuari a favor del trànsit i de l'abric hivernal de iots d'una eslora d'una magnitud només comparable amb la barra dels que ens proposa l'enganyifa monumental que és la reforma de la Llei de ports, ho fan, diuen, per raons de simplificació administrativa, gloriosa simplificació que suplanta totes les cauteles legals i administratives existents per criteris arbitraris al gust del consumidor de l'interès autonòmic, que no és altre interès que l'interès privat quan va en contra de l'interès general.

L'única norma que els agrada, l'únic norma que respecten és la norma de Tagomago. La Llei 10/2005, que va redactar el Govern del Molt Honorable delinqüent Matas, festejava descaradament amb els interessos dels promotors dels grans ports com els que planejava, talment una gavina, tot i ser un corb, damunt Ciutadella i sobre tants altres indrets que pretenien esquitxar de molls i pantalans. Però el delinqüent Matas, si més no, guardava una mica les formes, qualsevol nou port, qualsevol ampliació substancial necessitava primera que ho permetés un pla director específic del port, cosa que implicava publicitat, debat social i un període d'informació pública, d'al·legacions.

Ara, després d'haver-nos assegurat el Govern una i altra vegada que farien un pla director per al conjunt de ports de cada illa, presenten una modificació de la llei que contempla un únic pla general per a tot l'arxipèlag, amb una secció específica per a cada illa, és cert, però d'abast només estratègic. Com de més enfora s'apunta més mal de fer és ferir diana, més imprecisa és la definició, més gruixuda és la retxa damunt el plànol, i ja sabem què són capaços de fer vostès amb les retxes gruixudes, i no tan gruixudes, dels plànols. Com de més enfora s'apunta més difícil és la participació, el debat social, la comprensió real d'allò que es permet fer i allò que no davant ca teva, i més difícil és encaixar l'al·legació davant una norma global i més difuses són la queixa i la protesta.

Com més gran és l'ambició, com més gran és l'àmbit general d'aplicació, més globals són les directrius, i aquí hi entra en joc, i hi entrarà, ja ho veuran, el ball que tant els agrada ballar al PP, les excepcions de la norma, les excepcions del pla general de ports, vull dir, no de la norma de Tagomago, i tot que en aquesta norma també n'hi fan d'excepcions i ben a mida. Basta veure l'antecedent de les Directrius d'Ordenació Territorial, les DOT, gairebé amb més excepcions que no articles.

El pla general de ports tindrà un -cometes- contingut d'abast més estratègic, com diu l'exposició de motius, només marcarà les directrius, però d'alguna manera hem de dir com volem que sigui el port, un port concret, per açò cada port haurà de tenir un pla d'usos i gestió que haurà de determinar les directrius sobre l'ús i la gestió del port en qüestió, què volem i com ho volem.

El pla d'usos i gestió s'encarregarà de delimitar la zona de serveis, les adscripcions de domini públic i la divisió de les aigües portuàries, de l'assignació d'usos a l'àmbit portuari i la justificació de la seva necessitat. Els criteris d'ordenació, usos i gestió de les edificacions, instal·lacions i els espais portuaris, la previsió de desenvolupament del port -tela-, la connexió amb les xarxes de transport terrestre i de serveis, l'ordenació de les edificacions d'acord amb l'entorn urbà pròxim al port, amb les determinacions sobre usos urbanístics i els aparcaments, les mesures de protecció mediambiental i patrimonial i els plans d'emergències. És a dir que els plans d'usos i gestió ho decidiran gairebé tot sobre el port. I faltaria més -cometes-, l'assignació dels usos portuaris al litoral que estableixin aquests plans ha de prevaler sobre qualsevol altra norma o instrument urbanístic o d'ordenació territorial, més clar aigua. Ah!, i sense informació pública ni al·legacions.

I qui ha de redactar els plans d'usos i gestió, qui ha de formular tot açò? Quan els ports siguin de gestió directa, correspondrà a Ports de les Illes Balears, però als ports de gestió privada, de gestió indirecta, la facultat de promoure i redactar els plans correspondrà a la iniciativa privada. Amb una mà privatitzen i amb l'altra atorguen al beneficiari de la privatització la capacitat de planificació dels nous ports i de les ampliacions substancials dels existents. Formidable!

I em diran: però els plans bé que els haurà d'aprovar Ports IB? Faltaria més! Però, com es faran aquests plans tan complexos i que són tan cars de fer si es redacten privadament? Uns plans que ni tan sols hauran de passar per un procés d'informació pública, es faran d'esquenes a Ports IB, a les cegues, a veure si hi ha ventura, si al Govern li agrada la proposta i ens aprova el pla? O en procés de conxorxa, de complicitat a mesura, sense llum, sense taquígrafs i sense vergonya?

Fa molta estona que en aquest país coneixem els coixos fins i tot quan estan asseguts. Els ajuntaments no hi pintaran res i el consell corresponent tampoc, quan es tracti de nous ports, no les ampliacions substancials, el consell pot emetre informe vinculant, no en el pla d'usos sinó en el posterior projecte bàsic, i només en primera instància, perquè si no hi ha acord, Ports IB pot acabar autoritzant el nou port en contra de la voluntat del consell, barra lliure.

Segons l'exposició de motius, de l'Estatut d'Autonomia se'n dedueix que hem de propulsar, no impulsar ni promoure, sinó propulsar, és a dir, impel·lir cap endavant amb un agent propulsor, és a dir, com a promotor privat hem de propulsar un model portuari que garanteixi un desenvolupament equitatiu i territorialment equilibrat, polítiques d'equilibri territorial entre les zones costaneres i les d'interior. Per això hem de fer un pla general de ports per a totes les illes, perquè només així -cometes- pot plantejar-se una distribució dels ports i dels serveis portuaris necessaris d'oferir per satisfer les demandes.

Segons el Govern, quan els redactors de l'Estatut del 2007 parlaven de desenvolupament equitatiu i territorialment equilibrat, no parlaven de l'atenció sanitària ni social, ni de l'educació ni de la formació, ni de la feina ni del dret a l'habitatge, en realitat venien a dir, segons el Govern, que tots els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears visquem a l'illa que visquem, a l'interior o a la costa, tots sense exclusió, tenim

dret a tenir un amarrador per deixar-hi l'iot, i en la defensa dels drets dels ciutadans i ciutadanes el PP és el campió, ja ho sabem.

Cometes- només la raó analitzada en els apartats anteriors seria motiu suficient per justificar la reforma, escriu el Govern a l'exposició de motius tot referint-se a la seva interpretació *sui generis* de l'Estatut, només aquesta raó, senyores i senyors diputats, la burda manipulació de l'esperit de l'Estatut, és causa suficient...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

..., senyores i senyors diputats, per fer-li caure a qualsevol persona condreta la cara de vergonya.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Intervenció del conseller de Turisme i Esports, sense limitació de temps, obri torn incidental.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Diputat, avui qui ha dut la Thermomix aquí ha estat vostè, eh, ha posat Tagomago, DOT, destrucció del territori, interessos particulars, urbanisme, la veritat és que és la demagògia i els tòpics de sempre, i a mi m'agradaria la veritat parlar de la modificació de la Llei de ports. I això és el que intentaré fer en el torn incidental, per centrar en quins temes ens hauríem de centrar.

A més, cada vegada que ve aquí, és que m'explica com a pel·lícules de por i la veritat és que qualche vegada me'n arriba a fer de por.

Miri, el debat d'avui vostè dels quinze no ha arribat als deu minuts que els ha destinat a la modificació de la Llei de ports, perquè ha tractat d'altres temes que són mitges veritats que ara també li comentaré, però la veritat és que demostra una altra vegada que venen aquí i són els del no a tot, el no a tot però sense arguments: estan en contra d'aquesta modificació de la Llei de ports, sense arguments; estan en contra de la Llei de turisme, que tan bons fruits dóna; estan en contra de la Llei del sòl; estan en contra de la Llei agrària; estan en contra de la gestió indirecta de ports, estan en contra de tot.

En lloc de defensar els sectors econòmics que realment en aquests moments ens ajuden a sortir de la crisi, vostès hi estan en contra, vostès els volen enfonsar. Crec sincerament que vostès estan en contra de sortir definitivament d'aquesta crisi. El sector nàutic ha estat per a vostès sempre un tema tabú i és normal que venguin i ens expliquin aquestes històries de terror.

Miri, no entraré a rebatre segons quins arguments de no a tot, sinó que intentaré centrar realment la modificació de la Llei de ports, la qual per a nosaltres és una molt bona modificació, consensuada absolutament amb el sector i que, a més, ens ajudarà a ser més competitiu i a apostar per la planificació, cosa que fins ara no estava demostrada.

Des de l'aprovació de la Llei 10/2005, de 21 de juny, de ports de les Illes, la nostra comunitat autònoma disposa de legislació pròpia reguladora dels ports de competència autonòmica, norma que té el seu desenvolupament reglamentari en el Decret 11/2011, de 18 de febrer, que vostès varen redactar i aprovar.

Des de l'any 2005 s'han produït noves circumstàncies, que sembla que no són de pes per a vostès, que aconsellen la modificació d'aquesta norma, especialment per dos motius: primer, per la modificació de l'Estatut d'Autonomia per la Llei Orgànica 1/2007, i segon, per les demandes històriques reiterades del sector en relació amb la matèria portuària. La modificació d'aquesta llei que avui es debat aquí fa referència, o aquesta esmena a la totalitat que avui es debat aquí, fa referència als següents aspectes i no fa referència a altres, encara que vostè els vulgui mesclar amb els sis punts clars que són la modificació de la Llei de ports. Així que, per favor, demanaria que centràssim el debat i no creàssim aquestes cortines de fum.

Els aspectes que es modifiquen són els següents, és molt simple, són sis: primer, s'adapta a la Llei del 2005, la nova redacció del nostre Estatut d'Autonomia, modificat per la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer. Dos, es creen dos nous instruments d'ordenació portuària: el Pla general de ports i el Pla d'usos i gestió de cada una de les instal·lacions portuàries. Tres, es modifiquen els òrgans de govern de l'ens públic Ports IB. Quatre, s'adapta el règim de personal de l'ens Ports IB a la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la comunitat autònoma i a altres normes relatives a personal. Cinc, es modifica el procediment de tramitació de concessions de nous ports i d'ampliacions substancials, així com els procediments de les concessions en general. I sis, s'inclou la figura del dret de tempteig que actualment es reconeix a la prolongació de l'explotació de les ampliacions substancials de ports ja existents.

Cada un d'aquests punts, pel que fa a l'adaptació de la norma a la nova redacció de l'Estatut d'Autonomia, l'article 10.5 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears atribueix a la comunitat autònoma la competència exclusiva en matèria de ports no qualificats d'interès general per l'Estat i dels ports de refugi i esportius, competència complementada en determinats aspectes per altres preceptes estatutaris. Aquesta llei apareix com la primera disposició legal que preveu un tractament complet dels ports de competència autonòmica, en desenvolupament d'aquesta competència exclusiva que té la seva raó de ser en l'important efecte que aquestes instal·lacions

imprimeixen a l'arxipèlag balear, havent-se de garantir l'aplicació dels criteris d'equitat i equilibri territorial entre les zones costaneres i les d'interior, i un servei pluriinsular que li són propis.

L'actual Llei de ports data del 2005, per la qual cosa és anterior a la reforma de l'Estatut d'Autonomia, que va tenir lloc mitjançant la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, aquesta qüestió no és anodina en la matèria portuària que ens ocupa, doncs l'estableix al nou article 23 de l'Estatut que assenyala que les administracions públiques de les Illes Balears impulsaran un model de desenvolupament equitatiu, territorial, equilibrat i sostenible i promouran polítiques d'equilibri territorial entre les zones costaneres i les d'interior. Per tant, la vigent llei del 2005 no dóna la sortida que pertoca a aquest nou mandat estatutari del 2007.

En relació amb la nova figura del Pla general de ports, en el capítol 3, del títol I de la vigent Llei de ports, relatiu a la planificació i ordenació dels ports, s'han regulat els plans directores com a figures d'ordenació per a cada port, concretament diu: per a un o més ports i altres instal·lacions portuàries i marítimes contigües. Aquestes figures d'ordenació portuària no projecten ni preveuen ni analitzen les infraestructures portuàries de forma integrada com a xarxa portuària de Balears que ha de prestar serveis a la nostra regió insular i per tant no donen compliment al seu mandat estatutari abans esmentat.

Vostès, que sempre parlen de planificació, de territori, de coordinació, no podem entendre com no hi poden estar d'acord i no els va bé.

A més, la realitat de les coses ha donat un resultat infructuós i fallit amb el sistema de pretendre aprovar un pla director per a cada instal·lació portuària. Tenim un total de 41 instal·lacions portuàries autonòmiques i la norma vigent ens portava a l'absurd d'haver de desenvolupar un total de 41 plans directores portuaris. Es va intentar des del 2005 treure endavant tres d'aquests 41 plans, però a data d'avui ni un sol d'aquests plans no ha estat desenvolupat, ni tan sols mínimament, i han mort pel camí.

Cal afegir que l'elaboració i tramitació dels plans directores es va regular ...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, prec silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

... amb posterioritat a través del Decret 11/2011, de 18 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament i execució de determinats aspectes de la Llei 10/2005, de 21 de juny; és a dir, s'establien nous criteris en el 2011, sis anys després d'haver aprovat la llei. Es varen passar quatre anys pensant com es feien aquests plans directors, quatre anys per fer un reglament, no són els dos que em diuen que estam per la Llei de turisme i tampoc no són els 12 que varen tenir vostès per desenvolupar el Reglament de la Llei general turística, per tant veig que nosaltres hi som a temps.

Només d'aquest tipus de planificació general que el seu grup rebutja pot plantejar-se una distribució dels ports i dels serveis portuaris necessaris d'oferir per satisfer les demandes, tot des d'una òptica de protecció del medi ambient, de la naturalesa i del paisatge, que s'ha de conjugar amb altres consideracions econòmiques i socials com la presa en el text estatutari.

Pel que fa a la figura del pla d'usos i gestió, el que va fer la vigent Llei del 2005 va ser reproduir les figures d'ordenació previstes a la normativa portuària de l'Estat, és a dir, un pla director per a cada una de les instal·lacions portuàries. Aquestes figures d'ordenació ben segur responen a necessitats de planificació de l'Estat, als seus ports d'interès general, ports de gran envergadura, amb una gran activitat comercial de creuers i de trànsit de mercaderies perilloses, però aquestes necessitats res no tenen a veure amb les necessitats dels nostres ports autonòmics, que ni són d'interès general ni són de gran envergadura i la seva activitat és especialment pesquera, d'embarcacions de petites eslores, barques de bou i d'embarcacions d'esbarjo.

Perquè ens entenguem, no pot ser igual l'instrument de planificació del port de Palma que l'instrument de planificació del port de Cala Bona, per posar un exemple. Per això, es procedeix a crear per a cada port la figura del pla d'usos i gestió, per a una ordenació més específica dels usos i activitats permesos a cada port, responent així als nous principis i a les necessitats recollides a l'Estatut d'Autonomia. És una figura més adient dels ports petits, que són els ports tipus a la nostra comunitat i el pla d'usos i gestió és una eina jurídica perfecta per a la planificació portuària dins aquest context.

Un altre aspecte important en relació amb aquest pla d'usos i gestió és que la normativa preveu que sigui redactat pel titular del port, sota la supervisió de Ports de les Illes Balears, es descarrega així a l'administració de l'obligació que preveu la vigent Llei de ports d'haver de redactar un pla director per a cada una de les 40 instal·lacions portuàries.

Pel que fa a l'estructura organitzativa de ports, la vicepresidència executiva de Ports de les Illes Balears és assumida pel director general competent en matèria portuària i s'eviten així duplicitats i es produeix un estalvi d'un alt càrrec. A més, també es fan desaparèixer els delegats territorials de Menorca i d'Eivissa i el gerent de Ports de les Illes Balears assumeix les seves funcions. Vostè i el seu grup volen mantenir aquesta figura o almanco així es desprèn de la seva intervenció; li record que els darrers anys de la passada legislatura, aquestes

figures de delegats territorials ja no varen ser ni ocupades ni dotades, però vostès es veu que les volen recuperar.

Pel que fa a l'adaptació normativa, també s'adapta el text a la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental; a la Llei 3/2007, de 27 de març, de funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i a la Llei 7/2007, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, que afecten el règim de personal de l'ens Ports de les Illes Balears i que s'ha d'incloure en el seu text per a major simplicitat i millora del text normatiu.

En relació amb el procés de tramitació de les concessions de nous ports i d'ampliacions substancials, s'elimina el requisit de presentar el projecte d'execució prèvia a la celebració del concurs, es posposa el moment en què és obligatori presentar el projecte d'execució, per optar a la licitació només s'ha de presentar el projecte bàsic i només el licitador que resulti adjudicatari té l'obligació de presentar el projecte d'execució. Era un absurd que tots els licitadors haguessin de presentar tant el projecte bàsic com el projecte d'execució i era una càrrega afegida per als licitadors que no resultaven adjudicataris que no tenia sentit.

Com ja he assenyalat abans, també es preveu que sigui el concessionari qui tingui la càrrega de presentar el pla d'usos i gestió de cada de les instal·lacions portuàries.

Pel que fa al dret de tempteig, s'inclou la figura del dret de tempteig que actualment es reconeix a la prolongació de l'explotació a les ampliacions substancials de ports ja existents. Vostès no hi estan d'acord, però ja existeix per a noves concessions i és una reivindicació del sector, sap perfectament que si coexisteixen dues concessionàries a un mateix espai és un problema.

En el tema de les esmenes, que diuen que el Grup Parlamentari Popular també ha incorporat, vostè mateix ha dit a la tramitació d'altres lleis abans, vull dir que totes aquestes aportacions poden millorar i això és el que s'ha de fer en el procés que pertoquei.

De totes maneres, de totes maneres vostès, vostè, vostè ha dit tota una sèrie de coses, no diré que no siguin veritat, però que no tenen molt de sentit i, per tant, m'agradaria aclarir. Per exemple, ha dit que demana la retirada de la nova llei de ports perquè facilitarà la privatització de la gestió dels ports de les Illes Balears perquè obre una porta a la privatització dels espais públics. Això no és cert, això no és cert i ho sap perfectament, la modificació de la llei no afecta per res la gestió indirecta, en cap moment no es modifica absolutament cap article que afecti això, és més, a les seves esmenes, que vostè parla de les esmenes que s'han presentat, a cap de les seves esmenes vostès no proposen cap modificació en termes de gestió indirecta, a cap d'elles.

No es modifica ni un article en relació amb tots els processos de pas de gestió directa a indirecta prevists a la llei de 2005, i vostès ho saben, com li he dit. També diuen que la nova llei prioritza, sobretot, els grans vaixells en detriment de les petites barques i l'activitat pesquera. On de la llei? La llei fa referència a això? Quin article fa referència a això? Jo crec que això és que volen confondre realment tots els sectors siguin nàutics, siguin esportius, siguin de pescadors.

També diu que l'explotació dels ports ha de fer compatible l'ús recreatiu amb l'ús pesquer tradicional i no sols per criteris econòmics. Ara defensen els pescadors? Són vostès que tenien les confraries en precari a les instal·lacions portuàries. I som nosaltres els que posam ordre i ja tenim tres convenis firmats amb el tema arreglat, sí.

Després també diuen que la llei permetrà als nous gestors privats ampliar instal·lacions per fer rendibles les inversions sense control públic. Em podrà dir també on diu això? Tots aquests missatges, que són el de sempre, cortines de fum, missatges tòpics, demagògia per confondre la gent, em dirà on ho diu? El control públic és el mateix, el mateix que hi ha hagut fins ara amb la llei de 2005, i vostès no varen modificar aquesta llei, malgrat varen tenir quatre anys per fer-ho.

També ha comentat que els ports són claus per als transports, podríem estar-hi d'acord i hi estam d'acord, hi estam d'acord, perquè jo crec que també és una eina de connectivitat important, però si vostès sempre han perseguit el sector nàutic, sempre l'han perseguit. També em comenta, també ha comentat que la llei és una llei depredadora, depredadora, aquesta, la de 2005, quina? En vint anys, vostè sap perfectament que en vint anys hi ha hagut una ampliació d'un port, en vint anys hi ha hagut una ampliació d'un port. Això és la mateixa demagògia de la Llei de turisme que és una llei depredadora, que no ha consumit ni un sol metre quadrat de territori.

Bé, també diuen que la nova llei permetrà als gestors prendre decisions d'ampliacions d'instal·lacions en contra de l'opinió d'ajuntaments i consells. No és cert, no és cert, els consells insulars i els ajuntaments tendran el mateix paper que tenien fins ara en la presa de decisions, i si no em digui on ho diu. També ha dit que aquesta reforma facilitarà la privatització de la gestió dels ports que ara són del Govern, més ombres i més dubtes, més ombres i més dubtes.

Bé, a mi m'agradaria, m'agradaria, ja que vostè ha centrat la seva intervenció, entre altres temes, en com atacar el sector privat, en la mal anomenada privatització que el Govern vol iniciar, primer li vull recordar una cosa, que el 70% de les instal·lacions portuàries autonòmiques funcionen amb aquest sistema de privatització que vostè diu, i vostè mai, mai no ha rescatat cap d'aquestes concessions, és més, varen donar tal vegada 10 o 12 pròrrogues la passada legislatura. Per tant, tant en contra no hi deuen estar, o abans no hi estaven. De totes formes, i per eliminar aquest debat absolutament malintencionat que vostès volen dur a terme l'inform que avui mateix he donat ordre de paralitzar qualsevol tràmit de pas a gestió indirecta fins que no es donin una sèrie de requisits: primer, que es disposi de l'estudi de les necessitat d'amarraments que es lliciten actualment i, segon, que es redacti el Pla general de ports que defineix la llei, quan aquesta sigui aprovada.

Per tant, que quedi ben clar que no es treurà a licitació cap dels 13 ports de gestió directa i quan es compleixin les condicions que li he dit els treurem consensuadament, si així ho determinen els estudis amb l'objectiu de millorar l'oferta.

Perquè, a més, no vull, no vull, i vull evitar, que es pugui pervertir amb segons quins missatges una llei absolutament necessària i consensuada. Així que ja pot avisar que li modifiquin la nota de premsa que devien tenir preparada per al tema de la privatització perquè, a més, està vist que vostè les té preparades perquè li és igual el que jo li digui o li expliqui aquí, ja ho va fer la setmana passada i supòs..., per tant, avisi que li canviïn la nota de premsa...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... perquè, si no, sortirà el que no vol que surti. Vostè només sap jugar amb la demagògia i amb els seus mantres i els ciutadans es mereixen molta seriositat tocant amb els peus a terra.

Tornant a la Llei de ports, totes aquestes modificacions de la llei que proposam són fruit del consens amb el sector nàutic i marítim i són els desitjos compartits de tot el sector i vostès, amb la seva esmena a la totalitat, demostren que estan en contra del sector i en contra de sortir de la crisi. Ha demostrat aquest sector que és sector feiner, receptiu, que aposta pel seu reposicionament i que és atracció de producte turístic, esportiu, nàutic i productiu. La nostra pretensió amb aquesta modificació és que els nostres ports siguin competitiu, que millorin la seva imatge i apostar per la planificació de l'activitat portuària de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara en torn a favor de l'esmena, intervenció del representant del Grup Parlamentari Socialista Sr. Damià Borràs, per un temps de cinc minuts, sí, cinc minuts, sí.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Fem demagògia, ens diu que anam en contra de tot el sector que jo he defensat durant la meua intervenció i diu que fem demagògia, perquè els petits concessionaris i els concessionaris d'amarradors no són els que volen les ampliacions substancials i fer nous ports esportius, són els que volen gestionar els ports per tenir feina, per donar feina, per donar qualitat i servei.

Dia 31 de març de 2013 el Sr. Deudero, aquí present, deia, "Ports cobra un 20% menos que los clubs privados", és a dir, que ara faran, privatitzaran ports que tendran les tarifes un 20% menys cares que el port privat del costat. Açò a veure si ho entenem. Avui mateix *Gaceta Náutica*, la Sra. Elena Pipó, la directora, "creo que todos convendremos que no hay margen para que un operador privado gane dinero si, como ya ha anunciado el Govern, las empresas no podrán subir tarifas a

los barcos de hasta un 8,5 metros de eslora, la mayoría, y todas las actividades profesionales quedan fuera del proceso de privatización. A simple vista yo no veo el negocio". Açò és una causa de paràlisi, Sr. Conseller, però l'altra causa de paràlisi és perquè evidentment hi ha aquesta denúncia, que hem plantejat nosaltres, que fa..., que vostè, evidentment, que lligar i simultàniament la privatització de la gestió dels ports amb la reforma de la llei, cantava massa.

Plans directors de ports, qui va posar un pla director per a cada port va ser el Sr. Matas, nosaltres demanàvem un pla director per a cada illa, i quan el Sr. Carbonero era conseller d'Obres es varen treure el Pla Director de Fornells i Sant Antoni que vostès varen paraitzar.

I el sector nàutic és un sector molt diferent del que vostès diuen defensar aquí.

Pla General de Ports, un pla general, en terminologia correcta, és, evidentment determina les directrius d'un port i així, a més, ho diu l'exposició de motius, el que necessitaríem seria un pla sectorial, un pla director de ports, un pla director de ports per a cada illa que és el que defensam nosaltres perquè així s'aferraria al territori, a les possibilitats del territori, a les necessitats, amb la participació dels consells en la redacció d'aquest pla, perquè els consells puguin decidir realment què volen. Perquè evidentment vostè em diu, on diu que els consells no participaran? Ho diu la reforma de la llei que vostè planteja, conseller, ho diu claríssimament, si són ampliacions de ports el consell tindrà informe vinculant, però si en el termini d'un mes no es posen d'acord consell i Ports IB preval l'opinió de Ports IB, açò és el que diu la seva reforma. Per tant, el consell insular torna a ser per al Govern *el pito del sereno*.

Tendran llicència municipal aquestes ampliacions, conseller? Necessitaran llicència municipal? Vostè m'ha dit que amb la llei de 2005 només s'ha fet una ampliació d'un port, vostè igual no ho coneix, vostè igual no ho recorda, però crec que es va parar una ampliació molt important a Ciutadella gràcies a la mobilització popular duríssima, molt complicada, amb uns interessos privats molt concrets que no eren en el port, no eren dins la mar en concret, sinó que eren interessos urbanístics vinculats a la mar, més de 3.000 places vinculades a l'amarrador nou que es feia a la bocana del Port de Ciutadella, i açò es va aturar per la mobilització popular, com la pressió d'avui, només aquí amb una presentació d'una esmena a la totalitat ha frenat, fre de mà una estona, després ja arrencarem d'aquí a una estona amb les proposicions de privatització de ports.

Però la llei, on diu quina vinculació té la llei amb la privatització de ports? Idò, claríssima, com diu la Sra. Elena Pipo, com al final el director general implícitament reconeix, si no hi ha privatització dels ports, si no hi ha possibilitat a través de la llei d'ampliació dels ports i no ports no hi ha negoci i, per tant, no hi ha interès. Aquest és el problema. Em sembla molt legítim que potenciem el transport nàutic, hi estam d'acord, i em sembla molt legítim que també cerquem, seria fonamental i ho podem compartir, Sr. Conseller, que cerquem espais perquè els grans iots puguin fer hivernada a les Illes perquè això genera feina per a les petites empreses de manteniment, feina per a la gent que es dedica a la mar de sempre, i açò és important, però no a canvi de tota la gent que ara té el llaüt, té la barca en el port

i que vostès volen expulsar perquè, si no, no hi ha espai de negoci per als nous concessionaris, que avui han frenat.

Per tant, vostès els han de donar un esquer, un caramel i és un caramel molt golós, la possibilitat de plantejar a partir d'un pla general de, és a dir, directrius, de ports per a totes les illes, que ells facin el pla d'usos, Ports l'estudiï i si Ports hi està d'acord, endavant les atxes, si Ports no hi està d'acord, no. Evidentment, dependrà de qui sigui Ports en aquell moment, i li assegurem que Ports el primer que farà, quan sigui gestionat d'una manera condreta, serà suspendre el funcionament d'aquesta llei que vostès ara pretenen aprovar, perquè necessitem millorar els ports, donar millor servei, Ports IB té molta capacitat per millorar encara la seva gestió. Ha reconegut el director general fa uns dies que al final no poden donar servei perquè són pocs i tal.

Tenen, i açò és un problema i és cert, però que no hi hauria d'estar, he entès, imputen als ports els doblers que han costat les inversions del Port de Ciutadella. Per açò tenen el càrrec que tenen a Ports IB per dificultats de gestió. Però evidentment, la culpa no és del Port de Ciutadella sinó és culpa de qui decideix que aquesta infraestructura s'aplica a costa de la gestió de Ports, perquè aquesta infraestructura s'hauria de pagar, com es paguen tantes altres coses, com pagam el Palma Arena, per exemple, a una altra partida de la llei i no de Ports IB. Ports IB simplement amb el que recapta, que ja són prou cares, les taxes, dedicar-se a donar un bon servei a les persones que gaudeixen i usen la mar en la nostra comunitat. I per a açò no faria falta, Sr. Conseller, privatitzar res ni per a açò faria falta la modificació que jo li qüestiono perquè ja li dic que moltes coses no estan malament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Borràs, per favor, acabi.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

... de la modificació, -estic acabant-, jo li qüestiono que és el nou model de decisió de com ampliar els ports existents de manera substancial i com crear nous ports *ex novo* que es fa d'esquenes als consells insulars, d'esquenes als ajuntaments, des de la iniciativa privada i lamentablement sense ni tan sols, sense ni tan sols, té possibilitat de fer al·legacions, de fer esmenes, sense informació pública, enlloc consta la informació pública, que sí que l'altra llei, i ja li he dit, i era del Sr. Matas, almanco contemplava. Gràcies, presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Tanca la qüestió una nova intervenció del conseller de Turisme i Esports, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Borràs, abans m'he oblidat de fer també una sèrie de precisions, és a dir, les llistes d'espera corren, cosa que no passava abans, cosa que no passava abans, per exemple, 190 a Pollença, 300 a Sant Antoni, abans sí que estaven aturades, les llistes d'espera amb aquest govern corren.

I després, és a dir, el debat social que vostè diu del pla general que, a més, no entenc que no puguin estar d'acord amb un pla general, és a dir, com podem entendre un equilibri territorial i una coordinació territorial tractant cada un dels ports d'una manera autònoma? És impossible...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... és impossible, i el debat social...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, silenci.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

... existeix i, a més, anirà i ha d'anar lligat a l'estudi de demanda que sí que s'ha licitat ja.

Després em parla, una altra vegada, de la llei de 2005, si li va bé, si no li va bé, però es que varen tenir quatre anys per modificar-la, la podrien haver modificat la llei de 2005. Després també em comenta que preval el pla director sobre urbanisme, no ho tenc aquí, però hi ha un article, crec que era el 18 o el 19 del seu Decret 11/2011, on no és que prevalgui un pla director o un pla general és que pot prevaler un projecte d'obra que diu que el planejament s'haurà d'adaptar al projecte d'obra. I això és el seu reglament i això és el seu reglament.

(Remor de veus)

M'ha parlat també de gestió, ara li comentaré un parell de coses de gestió, però una altra vegada m'ha començat a parlar de privatització. Jo crec que està molt clar, està paralytitzat el procés de gestió directa a gestió indirecta de qualsevol port autonòmic, i vostè sap perfectament que si hem d'esperar a l'estudi de demanda i hem d'esperar a iniciar el pla director o el pla general després de tenir aprovada la llei, això vol dir que abans de 2016 no es plantejarà ningú veure quins ports han de passar a gestió indirecta o no han de passar a gestió indirecta.

Li tornaré a dir que no volen reconèixer que el sector nàutic és estratègic, no volen reconèixer això, que és una activitat... i per a nosaltres és una activitat absolutament estratègica i per això hem de donar eines per millorar la competitivitat. Estan en contra de tot el que faci olor de privat, d'iniciativa privada, de sector privat, els esmussa, els fa urticària i per això els va malament que parlem aquí de donar eines al sector privat i de planificar per aconseguir que realment tots els nostres ports i la xarxa dels nostres ports sigui competitiva.

Em parlava de gestió i de connectivitat, jo li dic que estic totalment d'acord i per això també aquesta llei de ports, però el que no podem fer és enganyar la gent i en temes de gestió no podem enganyar la gent quan tenim pressuposts o quan tenim pressuposts d'un euro, per tema de bonificació de transport marítim a residents, quan eren 8 milions d'euros. Perquè aquí vostè parla de tot el tema de finançament de l'empresa Ports IB, de si el port... és que el Port de Ciutadella va passar de costar 50 milions d'euros a 100, varen modificar el projecte, però també el cost del projecte. De totes maneres, costava 8 milions d'euros la bonificació i, sap qui els paga? Encara els pagam nosaltres.

No em parli de gestió i, per favor, deixi que implantem aquestes eines necessàries per afavorir la competitivitat del nostre sector nàutic. Tot es tracta de donar-li caràcter estratègic a aquest sector que vostès mai no han volgut encarar perquè és un tema tabú per a vostès. La llei, la gestió i la cooperació públicoprivada dóna i donarà els seus fruits. Què proposen? Proposen el mateix que la Llei de turisme? Derogar-la? I segurament també impostos similars a l'ecotaxa, que segur que ho farien.

Volen perseguir el sector nàutic, el volen decapitar, el volen treure dels òrgans de gestió on nosaltres els hem incorporat, perquè vostès diuen que els consells insulars no tenen veu, on?, però si els hem incorporat al consell d'administració de Ports de les Illes Balears. Segur que també s'inventarien una nova taxa per a tots aquells que arribin via marítima.

El sector privat ha demostrat que gestiona bé els ports, siguin grossos o petits, siguin populars o exclusius. Tots els fan rendibles i són un referent en el Mediterrani, i si volem posicionar-nos millor hem de tenir les eines necessàries per fer-ho, o com a mínim conèixer mancances, febleses o forteses del sector. Ja hem demostrat que volem planificació i competitivitat per al sector, que volem cooperació públicoprivada i cooperació públicopública. S'ha demostrat durant aquests anys.

Els seus arguments per presentar aquesta esmena eren que la llei afebleix la capacitat de control i decisió de l'administració competent tant en matèria de ports com de territori sobre el desenvolupament territorial i econòmic. Miri, l'article 30.5 de l'Estatut d'Autonomia estableix com a competències exclusives de la comunitat autònoma els ports no classificats d'interès generals per l'Estat, els ports esportius i els ports de refugi. L'article 70, per altra banda, determina les competències pròpies dels consells insulars, però en cap moment no preveu cap competència relativa als ports, i l'article 71, relatiu a les competències executives, tampoc. Per altra banda la Llei 7/85, reguladora de les bases del règim local, tampoc no preveu en el seu articulat cap competència relativa als ports als ajuntaments.

És evident que fins ara la nostra legislació portuària ha patit d'una manca de regulació d'un instrument de planificació estratègica portuària, però amb la modificació de la Llei de ports a partir d'ara es tindrà una perspectiva global dels ports de Balears dins la realitat pluriinsular. Vostès estan en contra d'aquesta planificació general, volen disgregar i segregar, i això no és l'esperit que marca la política general portuària. Ho diu l'Estatut..., ho diu l'Estatut d'Autonomia.

Diuen vostès també que la llei menysté el paper transcendent que han de tenir els consells insulars i els ajuntaments. En relació amb aquest tema li he de dir que els consells insulars i els ajuntaments tendran el mateix paper que han tengut fins ara, i a vostès el paper que tenien fins ara els devia parèixer bé, perquè li torn dir que no varen modificar la Llei de ports del 2005 malgrat tenir quatre anys per fer-ho la passada legislatura. El control i la decisió d'altres administracions en els processos és per tant absolutament el mateix que la normativa vigent; una altra cosa és que vostès vulguin transferir competències en matèria portuària als consells insulars, que és el que realment demostren amb les seves esmenes a l'articulat.

Una altra qüestió que motiva l'esmena a la totalitat és que els arguments de simplificació administrativa, adequació a l'Estatut d'Autonomia i austeritat en la gestió que motiven la llei queden desmentits per la redacció de la modificació, que desmenteix la seva exposició de motius. No és cert, això; sí que hi ha simplificació administrativa i austeritat; hi ha simplificació des del moment en què la redacció dels plans d'usos i gestió de cada port recau en el concessionari i no en l'administració. Això evitarà moltes despeses a l'administració, ja que no es tenen mitjans per redactar 41 plans, i s'hagués hagut d'externalitzar la seva redacció. El control continuarà essent de l'administració.

Hi ha simplificació administrativa quan s'exonera els licitadors de presentar el projecte d'execució per optar als concursos. Hi ha austeritat quan la figura del vicepresident de Ports recau en el director general competent en matèria de ports; hi ha austeritat quan s'elimina la figura dels delegats territorials que, per cert, el seu grup vol mantenir però que no es varen ocupar la legislatura passada. Els que no volen austeritat són vostès.

També diuen que hi ha millorables molts de punts no inclosos, però no m'ha identificat quins eren; per tant no li ho puc comentar, perquè a més les seves esmenes bàsicament, les esmenes que han presentat també després a la llei, van dirigides a canviar la figura del Pla general de ports per uns plans insulars que no compleixen el mandat del nou estatut, perquè no són una figura d'ordenació general. Si era tan millora la llei, li ho torn a dir, perquè no la varen modificar? Centrin-se en els sis punts que són la modificació de la Llei de ports que tenim en tràmit ara.

Li ho torn dir: a vostès no els interessa el sector nàutic. Per a nosaltres és fonamental a l'entramat de la nostra economia. És més, el persegueixen, no els interessa per a res, només l'utilitzen com fan amb la connectivitat, per fer demagògia, mentre nosaltres feim feina per millorar-lo. No els interessa el sector, i a més així ho varen demostrar a la passada legislatura, quan -si se'n recorda- varen repartir les conselleries i varen donar aquesta a Unió Mallorca.

(Remor de veus)

Apostam per una renovació de la planta portuària, que es demostra a la modificació de llei, de la mateixa manera que apostam per una millora, una renovació i un reposicionament de la planta turística, que s'està demostrant que la llei que tantes crítiques té per part seva està donant els fruits que dóna.

A més, sempre recreen allò que no prenen. Quan parla d'informes vinculants o no vinculants, el seu decret 11/2011, tant a l'article 8, que parla dels plans directors, com a l'article 15, que parla de projectes, els informes no són vinculants, ni del consell insular ni dels ajuntaments, i el reglament el varen redactar vostès. Per tant sempre estam en el mateix, receptor el que un no pren. I ja li ho dic, fins i tot, fins i tot, hi ha en el d'obres que si no s'arriba a un acord amb l'ajuntament, si no s'arriba a un acord amb l'ajuntament, que el pla general de l'ajuntament s'adapti el projecte; això és el que diu el seu reglament.

Miri, jo la veritat és que això d'utilitzar una drecera per transferir unes competències que l'Estatut d'Autonomia no dóna, el que s'hauria de plantejar, si volen, plantegin la modificació que hagin de modificar, però no per aquesta via. Al final els consells insulars seran escoltats perquè cada consell insular farà el seu informe al Pla general de ports, i li record que som nosaltres els que varem incorporar els consells insulars al consell d'administració de Ports de les Illes Balears, i per tant tenen la veu que amb vostès no tenien.

Aquesta modificació de llei de ports dóna sortida tant als mandats estatutaris com a històriques demandes del sector, i és fruit d'un consens amb el sector que ens ha duit un any i mig de feina. Vostès, amb la seva esmena a la totalitat, demostren que no estan d'acord que es compleixin els nous mandats estatutaris ni a satisfer les demandes del sector. Demostren que continuen estant en contra del sector nàutic.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions en torn a favor de l'esmena. Té la paraula el Grup Parlamentari MÉS, per un temps de quinze minuts, el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Se'ns havia dit als grups de l'oposició per activa i per passiva en els diferents debats que havíem tengut sobre la futura modificació de la Llei de ports, que és l'actual modificació de la Llei de ports, que seria sobretot una modificació tècnica, una mica amb l'argumentari que ha manejat el conseller també aquí avui des de la tribuna; que no podia ser que cada port tengués un pla director..., coses molt lògiques, no? En tot cas sí que podien tenir el que planteja el projecte de llei del Govern, un pla d'usos

i gestió. També fent una interpretació una mica limitada de la llei del 2005, que evidentment no es va proposar modificar a l'anterior legislatura i que permet diferents modalitats de gestió, com així passa. I poca cosa més, aquest era el discurs oficial de la conselleria del perquè es justificava aquest projecte de llei de modificació de la llei de 2005.

I confiant en aquest argumentari i desoïnt d'alguna manera el rumor que corria des de feia estona per diferents ports gestionats per la CAIB entre els usuaris, sobretot entre els petits usuaris d'embarcacions, el nostre grup es va creure el que es va dir en aquesta cambra i ens vàrem limitar a presentar esmenes parcials a aquest projecte de llei, algunes preventives, altres constructives, centrades sobretot en quatre qüestions en relació amb el projecte de llei del Govern i la modificació de la llei de 2005. Primer de tot, esmenes, com vàrem fer també amb la Llei de transports, per garantir la participació, justament, perquè aquí es parla del sector però, bé, el sector és molt divers, com en tots els àmbits, com en el sector del turisme; per garantir la participació i sobretot els drets dels usuaris, sobretot de petites embarcacions i residents als ports de les Illes Balears; per protegir les embarcacions tradicionals, per allò que nosaltres deim que el llaüt no acabi davall una figuera, cosa que està passant cada vegada més; perquè es reinvertís, perquè d'alguna manera es posin condicions des de l'administració a les concessions, perquè és vera que ja hi ha gestió indirecta; ara, no és el mateix una gestió indirecta d'un club nàutic que ha de tenir qualche mecanisme de control democràtic per part dels mateixos socis del club, que d'alguna manera és una gestió social, privada però social, que la gestió d'una empresa, que va purament a treure o a fer negoci, perquè la majoria de ports generen bastants de doblers, i uns per l'administració, altres no se sap gaire bé com es gestionen.

I també vàrem proposar, vàrem plantejar mesures amb les nostres esmenes en matèria de medi ambient i de canvi climàtic, entre d'altres, per exemple, el reconeixement existent a altres lleis i a altres comunitats de la figura dels ports naturals, que són ports petits, molls que pel fet que no tenen una infraestructura portuària com a tal, o no hi ha instal·lacions de Ports de les Illes Balears, però sí que sobretot a l'estiu poden tenir una densitat elevada de trànsit de vaixells, d'embarcacions que hi fondegen i que per tant també tenen un impacte, i que qualche responsabilitat pública hi ha d'haver sobre aquesta qüestió.

Ens vàrem limitar a això. Error. Error; error; error de fiarnos, de fiar-nos de vostè, i sort que tenim avui almanco l'oportunitat de votar a favor de l'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari Socialista que, bé, no es varen fiar, varen ser més vius que nosaltres en aquest cas.

Constatacions, perquè és parlar de la llei, i cada vegada n'estam més convençuts. 25 de maig, eleccions. 26 de maig, convocatòria de Junta de Ports; és vera que s'havia fet abans de les eleccions, no ens enganem; ordre del dia: privatització, així, amb aquestes lletres, totes, dels ports de Cala Bona, Portocristo, Colònia de Sant Jordi, Andratx, Fornells i Sant Antoni. Bé, aquí ja constatarem que ens hem equivocat no presentant l'esmena a la totalitat.

Segon, i fa un parell de mesos els ho vaig demanar per escrit, sobre el port de la Colònia de Sant Jordi. Tenc aquí les preguntes i respostes, sobre la gestió, si hi havia cap projecte de gestió, de canviar la modalitat de la gestió. "No, ho estam estudiant..."; al cap de dos mesos estan convocant la Junta de Ports amb privatització. Bé, i llavors, a les tres d'avui, la nota de premsa de la conselleria amb l'ordre de paralització del procés de pas de gestió indirecta dels ports autonòmics, que evidentment els mitjans de comunicació han traduït com que el Govern atura de moment la privatització dels ports, d'acord? És que és el tema, és el tema i és el rerafons, ens agradi o no ens agradi.

Per tant es confirmen malauradament els temors -terror, ha dit el conseller- de centenars d'usuaris de petites embarcacions i amarraments sobre el tema de la privatització, privatització ara paralitzada i pendent, segons oficial diu la nota de premsa del Govern, d'un DAFO, allò de debilitats, amenaces, fortaleses i oportunitats que ha de fer el Govern per veure un poc com va això de la demanda, i en funció d'això prendran una decisió, un poc el que em varen contestar respecte del port de la Colònia de Sant Jordi, però llavors varen convocar una junta de Ports per dir que el privatitzaven, però ara tornen enrere perquè saben que han creat una alarma social. Jo ho sé si el mèrit serà de l'oposició, si serà que realment, perquè ens consta, la gent als ports, sobretot d'aquests que ja són a la llista negra, s'està organitzant, i evidentment hi ha una part també del seu electorat preocupada pel tema, però aquesta és la qüestió. Privatització sí o sí, perquè de moment la paralitzen, però passat-demà continuaran, i mentrestant tramitam aquesta llei. Algunes de les nostres esmenes fan incidència en això.

Però privatització, per què?, perquè és obvi que la gestió de ports és molt millorable, i si volen aquest consell ho feim extensiu a l'època del pacte; d'entrada, com ha dit el conseller, no vàrem plantejar cap modificació de la llei; tampoc la llei no té per què millorar la gestió, tanta sort que ho fes, i tanta sort que ho poguéssim fer aquesta modificació.

Llistes d'espera, per exemple acabar amb la diferenciació absurda, que jo crec que té sobretot un sentit recaptador, entre amarraments oficials, diguem, en règim de concessió, i amarraments de transeünts, en llista d'espera, que fan que a segons quins ports es té la gent en llistes d'espera perquè, com que paguen més, això permet recaptar més en aquell port. No ho sé..., la gestió poc transparent que hi ha d'aquests amarraments i d'aquestes llistes d'espera, dels anys d'espera; de la gestió en general dels ports, des d'aquí i des de l'Autoritat Portuària; d'unes instal·lacions, i ho he dit abans, que generen doblers, i amb una inversió gairebé zero pública en els darrers anys, i a diferència dels ports de l'Estat, dels que gestiona Autoritat Portuària, també amb un repartiment, perquè això de la declaració d'interès general que tenen els ports d'Autoritat Portuària em reconeixeran que és bastant arbitrària, que hi ha ports que allò lògic seria que estiguessin en les nostres mans, jo què sé, el Molinar és d'Autoritat Portuària, però Sant Antoni, que té fins i tot un trànsit de passatgers i tal, és autonòmic; per què?, i és una qüestió arbitrària, però la qüestió és que, i això es nota en la gestió i ho noten els usuaris, hi ha un millor servei i unes millors tarifes, perquè ens entenguem, als ports que depenen d'Autoritat Portuària que als que depenen de Ports de les Illes Balears.

Qualque cosa no funciona. Només acabar amb aquesta dualitat valdria la pena que fos una de les qüestions que ens plantejam a l'hora d'abordar una llei o un projecte de llei com aquest que debatem avui per mor d'aquesta esmena.

L'objectiu ha quedat molt clar, i no té res a veure amb l'objectiu o els objectius de la llei: és privatitzar. Però per què? Això..., es troben això pel carrer tot el que vulguin; en els darrers anys més encara. Em diran "no, és la crisi". A ports de les Illes Balears, cada vegada més; també em podran dir "no, és per la crisi". Bé, idò nosaltres deim que potser que hi hagi una part que sigui per la crisi, però n'hi ha que també és per la mala gestió. I em ve al cap una vinyeta d'El Roto, sempre lúcid, que diu: "*Hay que destruir todo lo público para demostrar que no funciona*", i li contesta l'altre: "*Pero que buenas ideas tienes, Esperancita*". Els sonarà, supòs.

Què justifica canviar el model de gestió pública a gestió privada?, tot i que els dic que ja sé que hi ha gestió indirecta, però no és el mateix el que plantegen. Res; si no hi ha estudis, perquè la mateixa nota de premsa diu que, bé, de moment ho paralitzen fins que tinguin l'estudi; idò per què ho llancen? És molt poc seriós, això. Si tenim una llei, anuncien que privatitzen, ara que ho paralitzen, de veres que és molt poc seriós, i pareix que potser dur una camiseta em lleva autoritat perquè els ho digui, però és que és molt poc seriós, jo crec que això encara fa alarmar més els usuaris de ports de les Illes Balears. No hi ha estudis. Idò si no hi ha estudis, ho paralitzin, però de veres, que hi hagi estudis, però jo trob a faltar una cosa, en el comunicat, i és diàleg, diàleg amb els usuaris dels ports, no amb el sector, així en abstracte, sense definir.

Milloraran els serveis amb aquesta operació? Baixaran les tarifes sobretot per als usuaris de les petites embarcacions, que estan abandonant o estan intentant vendre en els darrers anys? Evitaran la fuga d'usuaris?, generant problemes com ha passat a Pollença, que al final ens han creat un altre problema, que és allò dels fondeigs; o el cas de Calanova, que l'han privatitzat directament amb aquest model que volen, i al final tenim una fuita d'usuaris que acaba afectant altres ports de les Illes Balears perquè la gent va a la recerca d'amarraments més barats. Ho arreglarem, això, amb aquesta llei? És el que ens haurem de plantejar, per al que hauria de servir.

Posarà remei al tema de les llistes d'espera?, o donarà lloc a un nou negoci?

Tercera qüestió: estalviarem doblers?, gestionarem de manera més eficaç?, i els nombres, no sé quin estudi fan vostès, però no em quadren, i això que és difícil, allò dels doblers i Ports de les Illes Balears és difícil d'abordar, però bé, hi ha 29 ports de gestió indirecta que generen 8 milions d'euros a les arques públiques, amb un determinat model, perquè aquí és on hi ha Port Adriano, Puerto Portals, etc., ports que no és que ens entusiasmin excessivament pel seu model de gestió; i en canvi tenim els 13 que queden de gestió directa, que generen, només 13, 7 milions d'euros a les arques públiques. Per tant així a simple vista no es justifica gaire el tema que es gestioni de manera més eficaç.

Quina és la clau, idò?, esperar, com en altres temes de turisme, que ens vengui un altre projecte d'aquests d'inversió i qualcú a iniciativa privada...? El conseller demanava on ho diu la llei; bé, idò, a iniciativa privada es pot ampliar, modificació de l'article 16 de la llei de 2005, la iniciativa privada pot presentar projectes d'ampliació de les instal·lacions i fins i tot de la zona..., ara no record les paraules exactament, no de la zona terrestre; bé, munt un *beach club*, i si ja ocup un 30% més del que ocupen actualment les instal·lacions ja tenc el projecte en marxa, i a més com a iniciativa privada amb el projecte present el Pla d'usos i gestió. Idò el pla d'ús i gestió, que hauria de ser un avanç, de dir, bé, cada port estarà millor regulat, estarà millor gestionat, s'implicaran els usuaris, que és el que nosaltres plantejam amb les nostres esmenes, no, vendrà un senyor amb doblers, presentarà un projecte, l'administració li haurà de donar una concessió a 30 anys, i no posen 50 com amb allò del tren perquè Europa no els deixa, i bé, com no volen que la gent estigui alarmada? Perquè, a més no han anat..., nosaltres anam a explicar-ho això, però el Govern no ha anat a explicar-ho als ports, i la gent està alarmada, i jo crec que això és el que explica aquesta nota de premsa d'avui i s'ho haurien de fer mirar.

I a menys d'un any de les eleccions. És que és molt lleig, és molt lleig. Els felicito en nom del nostre grup parlamentari per haver aturat aquest desgavell i esperam que facin un pensament.

Per explicar el sentit de les nostres esmenes, ja els ho he dit al principi, nosaltres varem posar un titular que és molt gràfic del que pensam i és que no volem ni els llaüts davall una figuera ni ports exclusius per a iots de luxe, que és el model cap al qual pensam que anam. Abans en el debat que hem tengut sobre política turística, la portaveu del PP deia que tenien claríssim quin era el seu full de ruta, que ho estan fent beníssim, jo crec que el que haurien de tenir claríssim és que som Mallorca, som Illes Balears som Mediterrània, que les relacions socials, culturals tenen molt a veure amb aquesta relació amb la mar i que d'alguna manera es produeix a través dels ports, que això també ho legislam quan parlam o quan tocam una llei com aquesta, i per part del Grup Parlamentari MÉS el que no volem, perquè estam convençuts que és cap allà on anam, no volem ports a les Illes Balears com si això fos Miami. Això són les Illes Balears, això és Mallorca, Menorca, Eivissa, o Formentera, no és Miami...

(Remor de veus)

Ni volem..., -ni Tagomago, diuen per allà-, ni ho volem ser, ni ho volem ser! I pensam que cap a això és cap al que ens duen si ens atenem als fets, no al que estrictament diu el paper, però sí és el que acompanya d'alguna manera el debat polític, el debat de l'actualitat, aquest projecte de llei que debatem avui, gràcies a aquesta esmena, dels que no es varen fiar del seu discurs oficial sobre aquesta qüestió.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Abril. I per part del Grup Parlamentari Popular i en torn en contra, té la paraula per un temps de deu minuts el Sr. Veramendi.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias Vicepresidente. Si con la ley que acabamos de aprobar hace un rato, manifesté un cierto grado de sorpresa por la presentación de enmiendas a la totalidad fueron dos, no se justifique, Sr. Abril, ya lo explicaremos, fueron dos, en este caso puedo afirmar que el Grupo Socialista se ha superado. De todos, lo hemos visto en toda la legislatura, la estrategia del Grupo Socialista del no por el no a lo que hace este Govern y a lo que propone el Grupo Popular, buscando la confrontación.

También es evidente que presentan enmienda a la totalidad a los proyectos de ley que elabora este Govern para intentar prolongar la tramitación parlamentaria y salir aquí a una crítica injustificada de lo primero que les venga a la cabeza, con intervenciones que la mayoría de veces poco tienen que ver con el debate legislativo propio. Lo hemos visto en los típicos batiburrillos que unos más que otros nos tienen acostumbrados. Pero esta vez es peor, sí peor, por eso he afirmado que se han superado.

Además de lo dicho anteriormente, ahora presentan una solitaria enmienda a la totalidad,...

(Algunes rialles i remor de veus)

... ya que el Grupo MÉS, no la presentó..., ahora no sabe cómo justificarse el Sr. Abril, incluso dijo públicamente que no estaba muy de acuerdo con lo que había presentado el Grupo Socialista. Pero bueno es igual...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

...la presentan y después intentan de alguna manera vestirla, pero no lo consiguen, no la tienen motivada. Primero la presentan, luego ya veremos cómo la justifican, depende de lo que salga en el periódico o lo que les venga. Ha salido a este atril para lo de siempre, hablar de todo y mezclar todo. Es un mix tipo.

Sr. Abril, también usted se ha unido a este mix, no me tenía acostumbrado, pero veo que sí.

(Remor de veus)

¿Qué tiene que ver lo que dicen del consejo de administración de Ports con la modificación de la ley de ahora? Nada, pero como venía bien, e hizo aquella excursión a Cala Bona, pues mire, va bien hablarlo. Nada, es triste Sr. Abril, es triste que lo justifique así.

Escuchen algunas de las supuestas motivaciones de la enmienda a la totalidad del Grupo Socialista. Empieza de manera significativa la redacción vigente. ¡Que calado! Eso y nada yo creo Sr. Borràs que es lo mismo. Además Sr. Borràs, hablar de empeorar la redacción..., no sé, no sé. Continúa con un supuesto debilitamiento de la capacidad de control y decisión de las administraciones competentes sobre el desarrollo territorial y económico. Mire, la administración pública competente en puertos es una, Ports IB. No lo que con lo que usted rellena su enmienda de administraciones competentes que así pone algo más.

Además, esta reforma va en el sentido contrario de lo que usted afirma que hace. Veo que como otra vez no ha profundizado. Ahora habrá un instrumento de planificación estratégica portuaria, con una perspectiva global dentro de nuestra realidad plurinsular. Luego sale con su muletilla típica, es estándar, de desprecio al papel de los consells y ayuntamientos. Para usted, ponerlo siempre queda bien, así parece que no ha abandonado la postura insularista y cuando llega a Menorca lo dice. Sr. Borràs, éstos tienen, los consells tienen el mismo o más papel que cuando ustedes aplicaban esta ley en la pasada legislatura, luego lo ampliaré. Por lo tanto, otro absurdo.

Continúa con que la simplificación administrativa, la adecuación a nuestro Estatuto y la austeridad en la gestión, casi nada, y que tan claramente ha explicado el conseller que motivan esta reforma, va el Grupo Socialista y dice, quiero que lo escuchen detenidamente: “quedan desmentidos con rotundidad por la misma redacción que el Govern nos propone y que sí que contradice la motivación”, Sr. Borràs *dixit*. Vaya lío suyo de motivación que ha plasmado, otra vez con temas de redacción.

Pero continúa. “Los cambios que introduce no resuelven sino gravan la redacción literal”. Otra vez con problemas de redacción, veo que le preocupa ese tema, muy pobre. Sr. Borràs, ¿qué motivación es esta? Yo se lo pregunto, reconozca que lo puso por poner algo más en el texto y vestirlo un poco más. Continúa diciendo. “Significativamente mejorable”, menuda generalidad. Por cierto, no serán esas mejoras socialistas del reglamento del desarrollo parcial de esta ley y que ustedes in extremis hicieron en el último aliento de su fracasado Govern, el Decreto 11/11, de 18 de febrero, firmado por el ahora diputado socialista, que hoy por algún motivo no habrá querido debatir y que ya ampliaré más adelante. Por cierto un inciso, Sr. Borràs le hemos oído en el anterior debate criticar los reglamentos. ¿Ve lo incoherente de sus argumentos y sus posturas? Aquí ustedes hicieron un reglamento y para más inri, era de desarrollo sólo parcial de la ley. Realmente hicieron un mal parche.

Por último terminar con su propuesta típica, que yo creo que la deben tener ya en la memoria del ordenador, que dice: “ser revisada globalmente y presentada con una nueva redacción en el sentido que he expresado”. Siempre lo pone, ya lo debe tener ahí. Pero Sr. Borràs, ¿qué ha expresado usted en su texto? Nada, humo, ni cuadra además con la coletilla final con el resto del texto. Esta es la motivación dada por el Grupo Socialista, veáse aquí el Sr. Borràs, para presentar la solitaria, a pesar de que le pese, Sr. Abril, enmienda a la totalidad, y se ha quedado tan ancho. Creo, y no soy nadie para dar lecciones, que tal vez la portavocía socialista debería revisar más ciertos textos donde plasma también su firma.

Además, como al Sr. Borràs le gusta tanto citar tanto la prensa, eso sí de forma sesgada, citaré la prensa pero reciente y completa, para ver si se da más cuenta de lo injustificada y errónea que es su enmienda a la totalidad. Diario *El Mundo*, 21 de mayo, “existe un aspecto, que si bien no impedirá su aprobación, sí la retrasará, se trata de la enmienda a la totalidad que ha registrado el PSIB-PSOE y que ha causado sorpresa y enfado en el sector náutico de las islas.

(Remor de veus)

Consideran que se trata de un texto muy anhelado por todos y no entienden como la formación socialista puede estar en desacuerdo.” ¿Ven cómo ustedes tratan al sector náutico y a sus numerosos usuarios? Ya sé que les importa muy poco, lo demostraron la pasada legislatura, los ignoraron, con esos prejuicios que tenían sobre que era cosa de ricos. Menudo error, Sr. Borràs, es un sector importante, productivo propio. Pero esta vez, ni se han interesado por el tema y ¡venga enmienda a la totalidad!

Continuaré con la prensa para que vean opiniones públicas. “Fin a casi 10 años de reivindicación del sector náutico balear con la actual Ley de puertos. El Govern lleva cerca de un año inmerso en la modificación de la actual normativa, que cuenta con el consenso de la industria náutica, que saldrá adelante con importantes novedades. Cuestiones que quitaban el sueño a clubes náuticos y a marinas, tras 10 años reclamándolo”. Continua diciendo el mismo diario al día siguiente, el 22 de mayo: “satisfacción generalizada, ese era ayer el sentir de buena parte del sector náutico balear, tras conocer los detalles que introducirá la modificación de la Ley de puertos. Los clubes náuticos y las marinas deportivas coinciden en calificar la nueva norma como muy positiva y celebraron haber logrado una reivindicación de los clubes náuticos de Baleares, celebró el consenso alcanzado a la hora de llegar a acuerdos, ha costado cerca de un año y hemos logrado reivindicaciones históricas”.

De la misma opinión era la presidenta de puertos deportivos de Baleares asociados, quien expresó su satisfacción por la nueva norma, y se mostró convencida de que tendrá un efecto multiplicador en la legislación estatal, destacando la indefensión que existía hasta ahora, algo a que se pondrá fin muy pronto. Y continua, “era una de nuestras reivindicaciones estrella y la hemos conseguido a nivel autonómico”. Así el balance es más que positivo y considera que la ley mejora la situación que había hasta el momento.

Como puede ver, ésta es la opinión manifestada públicamente de los representantes mayoritarios del sector náutico marítimo. Como ven, los profesionales y usuarios del sector, es un deseo compartido de todos ellos, dicen que esta modificación es consensuada, satisfactoria, reivindicación histórica cumplida, mejora la situación que había hasta ahora y aplaude la nueva norma. Esa redacción que, según sólo el Sr. Borràs, empeora la situación. ¿Ve lo erróneo de su flojo argumento? Y que lo suyo es de presente la enmienda y luego ya veré de qué hablo. Como ha hecho hoy.

Va usted, con su enmienda, en contra de la opinión de todos, ese parecer del sector que cuando les convenía lo usaban como argumento, en cambio aquí que es claro, ni caso le hacen. Veo que aquí también habla de esos oscuros intereses, cuando después se lo sacan se arrepiente. Incluso me dicen que desde su partido han contactado con representantes del sector, para interesarse ahora por esta modificación, ¿ahora? Entretanto usted y su solitaria enmienda a la totalidad, que por cierto, se le ha planteado su retirada antes de este debate.

Hablando de la participación de los consells insulares y ayuntamientos en las decisiones portuarias y la aparente sensibilidad socialista actual por ello, recordarles que fue este Govern el que dio entrada expresa a los consells insulares en el consejo de administración de Ports IB, como también ha dicho el conseller. La anterior legislatura en su consejo de administración sólo había un representante del Consell de Menorca, ahora también están los de Mallorca e Ibiza. Ports IB no cuenta con puertos en Formentera. Además, antes no había una auténtica representación municipal ligada a materia portuaria, había una simple cuota política que se repartían la silla, no una representación municipal con motivo de gestión portuaria o de participar en ello. Ahora sin embargo, están además los ayuntamientos de Ciutadella y Sant Antoni, por ser los que tienen actividad mercante y de cruceros.

Se decidió expresamente así, como también se dio entrada al sector privado y por tanto, los consells y otros ayuntamientos actualmente participan más en las decisiones portuarias autonómicas que cuando gobernaba el *pacte*. Más no olviden que los consells insulares y ayuntamientos, entre otras administraciones públicas, continuarán, como no podía ser de otra manera, emitiendo los informes necesarios cuando así se requiera. Y que además, en el apartado 4 y 13 de esta modificación, así se especifica y concreto, respecto al Plan general de puertos, además de la información pública a todas las administraciones y a todo el que quiera alegar y a los planes de uso y gestión y los proyectos básicos.

¿Ve, Sr. Borràs, cómo otra vez va equivocado en sus argumentos? Es todo lo contrario. Eran ustedes en todo caso los que menospreciaban a los consells insulares y ayuntamientos. No intente dar falsas lecciones de participación insular y local, eso era cuando eran ustedes los que menospreciaban y que ahora erróneamente invocan.

Sólo un comentario, como ha hecho el conseller, respecto a ciertas afirmaciones efectuadas por los de siempre, sobre una gestión indirecta de puertos autonómicos. Esta modificación de la ley no afecta para nada ello, ni trata de ello, y ya les hemos dicho que me diga el artículo dónde trata, pero ustedes hoy, su pobre argumento era darle vueltas a lo mismo, aunque algunos se empeñen en esto, no va de esto.

(Remor de veus)

Buscan siempre relacionar algo, aunque sea erróneo para usarlo como argumento.

Respecto a nuestra legislación portuaria, recordarles que el desarrollo de nuestro sistema autonómico, constituyó como tarea inaplazable una regulación propia e integral de los puertos y otras instalaciones portuarias y marítimas, mediante una norma con rango de ley que regulara su régimen jurídico. Así, con un Govern del Partido Popular, como siempre, sí, un Govern del Partido Popular nuevamente legisló, consciente de la importancia de las instalaciones náutico-deportivas, tanto para residentes como para mantener la oferta para un turismo de alta calidad, se aprueba la Ley 10/05, de 21 de junio, de puertos autonómicos, para desarrollar una política portuaria que se inscribiera en las estrategias para el progreso de nuestra comunidad autónoma y que fuera armónica con otras políticas sectoriales, siendo la primera disposición legal que preveía un tratamiento completo de los puertos autonómicos, ya que hasta entonces sólo se reflejaban las Directrices de Ordenación del Territorio en instrumentos de planificación sectorial y en reglamentos.

Creando esta ley una administración portuaria propia, también un Govern del Partido Popular, Ports IB, asumiendo las competencias de los puertos gestionados por la comunidad. En cambio, en la pasada legislatura, inactividad, falta de planificación, mucho gasto y despilfarro y dejar mucha deuda, caracteriza su gestión portuaria.

Y escuchen bien, con actuaciones de última hora que están en los tribunales y que pueden ocasionar cuantiosas indemnizaciones..., claro, ya las pagará alguien, de momento el que lo hizo no lo pagará. En toda la legislatura no llevaron a cabo ninguna reforma ni actualización de esta ley, en cambio ahora quieren hacer parecer que tienen interés en ello.

(Remor de veus)

Incluso durante buena parte de la legislatura, gestionó la competencia portuaria, como bien ha dicho el conseller, Unió Mallorquina, no les interesó mucho gestionarla, sólo finalizando la legislatura, cuando la corrupción flotó en su pacto del Govern, sacaron el Decreto 11/11, de 18 de febrero, 6 años después de aprobarse la ley, que aprobó un reglamento. Sr. Borràs, un reglamento, usted con lo que los critica usted, un reglamento socialista, de desarrollo y ejecución de determinados aspectos de la ley, por tanto sólo parcial. Un reglamento que no acepto las propuestas del sector, que ahora en esta reforma se incluyen y que dan respuestas a situaciones reales y que no incluían nada de lo que ahora propone. Un poquito más de coherencia, que tienen mucha falta de memoria.

En cambio este Govern, consciente de la importancia de actualizar y adaptar la Ley portuaria, tras un intenso trabajo, ha llevado a cabo esta modificación que, tal como además ha explicado el conseller, se motiva por la adaptación de nuestro Estatuto respecto a impulsar un modelo de desarrollo equitativo, equilibrado y sostenible, promoviendo políticas de equilibrio territorial. Así, con esta modificación se introduce un instrumento de planificación territorial estratégica portuaria, como es el Plan general de puertos de nuestra comunidad, que se dividirá en cuatro secciones de cada isla. Tras además, constatarse la falta de efectividad de los planes directores de cada puerto, así de los 41 puertos autonómicos, no se ha sido capaz de aprobar ni un sólo plan. Sí estableciéndose para cada puerto un plan de usos y gestión más operativo y específico de la propia instalación, siendo obligación del concesionario, agilizando y descargando económicamente a Ports IB. Además de una reestructuración organizativa de Ports IB, evitando duplicidades y reduciendo altos cargos, que veo que usted, Sr. Borràs, no quiere que se reduzcan, así como la adaptación a las leyes del sector público instrumental, de función pública y del Estatuto Básico del Empleado Público.

Todas estas circunstancias ya eran suficientes para justificar una modificación de la ley, pero por el hecho de haber tenido este Govern un contacto permanente con el sector, tras un proceso consensuado, reivindicaciones históricas se han admitido. También se han incluido la modificación del proceso de tramitación de las concesiones, el establecimiento del derecho al tanteo en ampliaciones sustanciales de los puertos existentes, evitando el efecto perverso de que el concesionario no presente reformas por el mero hecho de no perder la concesión. Y ha reconocido la prolongación de la explotación que ustedes aplicaban en esta misma ley. Y una nueva tasa de coste muy reducido, justificable en la Ley de tasas, para atender el impulso definitivo al registro de amarres que permitirá aflorar el mercado de transmisiones de amarres. Es un hecho muy importante.

Por lo tanto, como ven este proyecto de ley es una buena modificación legal, que pondrá nuestra comunidad a la cabeza de la normativa portuaria autonómica de nuestro país. Considerando por lo expuesto, injustificada, errónea y desacertada la enmienda a la totalidad. Por ello la rechazaremos y que continúe la tramitación parlamentaria y se pueda, si es el caso, enriquecer su texto definitivo, como ha ocurrido con la ley anteriormente aprobada, durante el resto de tramitación parlamentaria. Confianto que se mantenga, como ha habido hasta ahora, esa capacidad de consenso y de trabajo constructivo y positivo. Y por nuestra parte no duden que así continuará siendo.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Damià Borràs per un temps de cinc minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Presidenta. Començaré per confessar un error, un error important. Quan el Sr. Veramendi em demanava, insistia, insistia i tornava insistir que no presentés l'esmena a la totalitat, li hauria d'haver mostrada, que m'hagués corregit els accents, les comes, la sintaxi, la redacció i així almanco li hagués estalviat aquesta feina d'anàlisi *a posteriori* lingüístic que ha fet aquí...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Li confés una cosa, Sr. Veramendi, li confés una cosa, jo no sé escriure, però vostè si no veu cap vincle entre la privatització iniciada i paralitzada transitòriament dels ports i aquesta llei, vostè no sap llegir; jo no sabré escriure, però vostè no sap llegir.

Privatització paralitzada, motiu? Que han de fer un estudi de demanda? És a dir que han iniciat un procés de privatització de sis ports sense tenir un estudi de demanda, sense saber si hi havia demanda o no. I han aixecat en armes tota la gent que té barques i barquetes i botigues i bars i gestiona amarradors petits, tota aquesta gent l'han aixecada en armes sense fer ni un estudi de demanda, sense saber si feia falta privatitzar els ports, si algú haguera agafat els ports o no. I els que ho feim malament som nosaltres i els inútils som nosaltres, molt bé.

Port de Ciutadella, port de Ciutadella, duplicació de preu, efectivament, va passar de 50 milions d'euros a 100 milions d'euros, per què? Perquè els vaixells no entraven dins el port. Qui va ordenar la modificació del projecte? El director general de Ports, Sr. Cristóbal Huguet, supòs que el coneixen, Partit Popular, autor de les DOT.

(Remor de veus)

Per què no entraven els vaixells? Per una simple raó, pel mateix motiu que enmig d'un descampat de les afores de Palma hi ha un ascensor que du a un pàrquing inexistent del Palma Arena, per la mateixa raó que tenim a Palma l'únic metro navegable de la història del transport subterrani del món.

(Remor de veus)

Per la mateixa raó que s'inunden les autovies d'Eivissa i encara tenen problemes. Per la mateixa raó que tenim l'únic maqueta volàtil de la història de les maquetes dels teatres, per cert, maqueta que posaven enmig del port de Palma, que no deixava entrar cap vaixell.

(Remor de veus)

Hágase, va dir el Sr. Matas amb el port de Ciutadella, *se hizo* un projecte i no passaven els vaixells.

Continuam, m'ha dit el Sr. Conseller -ara ha marxat-,...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

... m'ha dit el Sr. Conseller que si poguessin posarien una taxa a la nàutica...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor, silenci, senyors diputats.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

... si poguessin, m'ha dit, posaria...

(Remor de veus i se sent una veu de fons inintel·ligible)

(Algunes rialles i remor de veus)

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Puc continuar, president, que corre el temps.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, per favor, em toca dirigir a mi el debat, no a vostè, faci el favor de no dirigir-se a mi, em toca a mi dirigir el debat.

Sr. Borràs continuï, quan vostè vulgui.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. On érem? Sí, m'ha dit el Sr. Conseller -que ara no hi és-, que si poguéssim posaríem una taxa nàutica; fa un mes o dos exclamava el conseller sobre la taxa zero del servei marítim que ha pujat un 150% a totes les barques, totes les barques que surten de port en aquestes illes si són menors de 6 metres. I nosaltres seríem els que, si poguéssim, posaríem una taxa nàutica, quan fins i tot el Govern s'ha hagut de manifestar en contra de la taxa que ha posat el Ministeri de Foment.

I per cert, del que tant van presumir de suprimir l'impost de matriculació de les barques, dels grans iots per fer xàrters, ha acabat en una gran paradoxa, ha dit l'Agència Tributària que evidentment si no paguen impost de matriculació per poder fer-se xàrters, perquè és un negoci i no paguen impost de matriculació, evidentment no es poden emprar per a ús privat. Ara clar, els xàrters amb matrícula estrangera, com que tributen a un altre país, sí poden venir aquí a fer els xàrters i a la vegada ésser usats per a ús privats, amb la qual cosa la competència, el perjudici per als vaixells i per als armadors de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i Formentera ha empitjorat amb la reforma que han fet vostès, o sigui, ni quan fan una cosa amb bona intenció l'endevinen.

Continuam, el Sr. Veramendi ha citat un article, del qual s'ha botat un tros, i és una llàstima perquè era el laudatori per al Sr. Veramendi el tros que s'ha botat, per tant no sé perquè s'ho ha botat, el d'*El Mundo*, diu l'article: "*La más destacada de las importantes novedades es la que hace referencia a la aplicación de medidas por el abandono de embarcaciones y la morosidad en los puertos de gestión indirecta de las islas, una cuestión que quitaba el sueño a clubes y marinas tras diez años reclamándolo, y que ha sido presentada por el diputado Sr. Carlos Veramendi.*" Después de diez años reclamándole, ha hagut de fer falta una esmena de vostès mateixos per corregir l'any i mig de negociacions amb aquests que feia *diez años reclamándolo* del propi govern; és a dir, *diez años reclamándole*, han negociat amb ells un any i mig i no ho han incorporat a la llei, han hagut de fer, *después de diez años* i un any i mig ho han hagut d'incorporar a la llei. I nosaltres som els que no en tenim ni idea.

(Remor de veus)

Que evident que fan un pla director perquè ho diu l'Estatut, és a dir que em digui que de l'Estatut se'n pot inferir que hem de fer, per l'equilibri territorial de les Illes hem de fer ports esportius a la brava, açò és molt fort, Sr. Conseller.

Plans insulars, fa un moment hem aprovat plans insulars de transports, a proposta del Sr. Company, ara vostè no pot fer plans directors insulars de ports, sinó que transports és una cosa i els ports és una altra.

I finalment, crec que ja..., m'ha acusat d'haver emprat una gran part de la meua intervenció en parlar de coses que no tenien res a veure amb els ports i el que he fet a la meua intervenció durant tanta estona ha estat defensar tota la gent que hi ha vinculada als ports, el que vostè en diu el sector, i m'he dedicat a defensar els amarradors, els que gestionen amarraments. No estam en contra de les concessions, no hi estam en contra, estam en contra de privatitzacions que impliquen ampliacions substancials dels ports.

Hem defensat tota la gent que viu i fa feina a la mar, de la mar i en els ports.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Borràs, ha d'acabar.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, presidenta, acab. El que evidentment no defensam ni defensarem són els processos de privatització perquè condueixin a creixements indesitjats i innecessaris dels ports.

I com que tindrem la ponència i la comissió i un debat d'esmenes parcials, veurà, Sr. Veramendi, com si llegir no li ha fet perdre l'escriure, tindrà temps per argumentar en contra d'aquest lligam, lligam, de privatització dels ports i la llei, que és clamorós, i així ho han denunciat els ciutadans que viuen i necessiten dels ports per continuar fent feina i treballant i ser feliços en aquestes illes.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de contrarèplica del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, diu el Govern i el representant del grup majoritari que dóna suport al Govern, que què té a veure la privatització amb aquesta llei; els llegeix textualment, perquè, a més, vegin que és poc afortunat el redactat de la nota de premsa d'avui del Govern, no?: "La decisió ve motivada en el sentit que s'estima oportú esperar que finalitzi la redacció de l'estudi de l'avaluació de la demanda d'amarratges a les Illes Balears i l'objecte és analitzar les debilitats, amenaces, fortalesa i oportunitats -fer un DAFO, el que els deia abans-, de les instal·lacions portuàries de l'arxipèlag balear per desenvolupar un pla de necessitats de les diferents activitats esportiva, recreativa, pesquera i comercial, i de l'altra, esperar la redacció del Pla general de ports de les Illes Balears, que es podrà realitzar posteriorment a l'aprovació de la modificació de la Llei de ports actualment en tramitació al Parlament."

Per tant, el mateix Govern avui, amb una nota oficial, atura aquest procés de privatització, la qual cosa ens pareix una decisió molt sensata, i rectificant de vegades s'aprèn i s'honora un mateix i esmena els seus errors, però reconeixen que evidentment té a veure una cosa amb l'altra. Jo li he dit l'article que és, és la modificació de l'article 16, que passa a ser el 21 i 22, segons la seva nova proposta de projecte de llei. Si ho volen veure, ho vegin i, si no, no.

El consol que ens queda és que si respecten allò que ha dit el Govern avui mateix en nota de premsa oficial, i és que esperaran que s'aprovi la llei i després de la llei el pla director, no els donarà temps a fer aquestes concessions a 3 anys, a 30 anys, que, com els he dit, seria una jugada prou lletja.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de contrarèplica del grup parlamentari que ha intervingut en contra de l'esmena, del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Carlos Veramendi, per un temps de cinc minuts.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Sr. Borràs, qué pena, no sabe qué decir y se pone a hablar de lo primero que le viene a la cabeza.

(Remor de veus)

Lo de su confesión de no saber escribir, yo creo que es su subconsciente que le pierde, pero bueno, si leyese sus enmiendas detenidamente yo creo, y despacito, se sonrojaría.

(Remor de veus)

Sí, sí, el sector lleva diez años reclamándolo, y cuatro suyos en el limbo, ahora, en cambio, este govern los incluye.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Como se ha visto en el debate que ahora acaba, nuevamente ha quedado constatado que la solitaria enmienda, Sr. Abril, de la totalidad, presentada por el Grupo Socialista a este proyecto de ley de modificación de la Ley de puertos, no tenía ni justificación ni motivación, basándola en conjeturas, erróneas apreciaciones e inconsistencias, además de ser desacertada, todo como he explicado antes.

Sr. Borràs, alguna vez me gustaría que tuviéramos un debate que usted hablara de lo que venimos a debatir. Mire, no puede venir cada vez con intervenciones con argumentos tipo, es su sistema, yo ya le he cogido un poco el tranquilo pero es complicado, da igual de qué se trate, la modificación legal, que este proyecto de ley introduce, aprobado por el Consell de Govern de 21 de marzo, que abarca diferentes aspectos, le digo: es amplia, necesaria, resuelve posibles situaciones y está muy trabajada, así como consensuada con el sector náutico y marítimo, es así de claro.

Por ello, como Grupo Popular, quiero transmitir la enhorabuena al conseller de Turismo y Deportes y a su equipo que le acompaña aquí por el trabajo realizado al respecto. Se ve el trabajo hecho, además de reconocer al sector y sus profesionales la colaboración y las aportaciones efectuadas que han permitido finalmente tener este texto.

Sr. Abril, veo que ha cogido el testigo del Sr. Alorda y empiezan las excursiones, ha tocado Cala Bona esta vez, mala suerte, mala suerte, se ha paralizado esa gestión indirecta. Pero bueno, es igual.

Quiero volver a recalcar que esta modificación de ley no afecta a la gestión indirecta de los puertos autonómicos, salvo para alguno esto está claro, aunque insistan. Por cierto, la pasada legislatura, durante su govern tenían 28 instalaciones portuarias autonómicas de gestión indirecta, eso que llaman privatización, que suena a yu-yu, y el Sr. Borràs no se rasgaba las vestiduras. ¿Sabe ahora lo que ha hecho? Pantomima.

Ahora, tras rechazar, como así será este típico trámite de enmienda a la totalidad que presentan, pasaremos a su posterior debate en ponencia y en comisión.

(Remor de veus)

Tengan claro, como otras veces, que se analizarán y debatirán todas y cada una de las enmiendas presentadas el tiempo que sea necesario, aprobando y transaccionando, si fuera el caso, las que así sean posibles, no lo duden, en ello nos encontrarán al Grupo Popular nuevamente. Así, desde el Grupo Popular hemos presentado 6 enmiendas, el Grupo Socialista 50 y el Grupo MÉS 17 enmiendas, un total de 73 enmiendas, comparado con la anterior ley, un oasis.

Así, cuando finalice la tramitación parlamentaria, con su aprobación definitiva de este proyecto de ley de modificación de la ley portuaria de nuestra comunidad autónoma, no duden que dispondremos de una mejor y más actualizada ley portuaria autonómica y, si es el caso, que podamos tener un texto enriquecido con las posibles aportaciones de todos los grupos parlamentarios.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la votació. Començam.

Queda rebutjada l'esmena a la totalitat, per 32 vots en contra; 20 a favor i 1 abstenció.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS